

עיר וקדיש מז שמיא נחית

ט"ל תשכח מפי זרעו

ספר
תורת הזוהר

והוא ספר הזוהר שחבר התנא האלוקי
רבן שמעון בר יוחאי זיע"א
בלשון הקודש למען ירוץ הקורא בו
מנוקד ומחולק ללמוד יומי

חלק יט

בזוהר דא יפקון מז גלותא

והמשכילים יזהרו כזוהר הרקיע

עֲזָרֵי מַעַם ה' עוֹשֶׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ

סֵפֶר

תּוֹרַת הַזֵּהָר

חֵלֶק יט

וְהוּא סֵפֶר הַזֵּהָר שֶׁחִבֵּר הַתַּנָּא הָאֱלֹקִי
רַבֵּן שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאי זִיע"א
בְּלִשׁוֹן הַקּוֹדֶשׁ לְמַעַן יִרוּץ הַקּוֹרֵא בּוֹ
מִנְקֵד וּמְחוּלֵק לְלִמּוּד יוֹמֵי
לְכָל יְמוֹת הַשָּׁנָה

מְזוּהָר פ' וִיקָהֵל דָּף רח עד זוהר פ' פְּקוּדֵי דָף רלו

וּמְצוּרָף: 1. תִּיקוֹן הַכִּלְלִי, 2. תִּפִּילַת הַדֶּרֶךְ 3. תִּפִּילַת הַיּוֹדִיָּה
לְבוֹרֵא עוֹלָם, 4. תִּפִּילַת לִפְנֵי וְאַחֲרֵי הַלִּימוּד, 5. תִּיקוֹן מַג,
6. תִּיקוֹן מַח, 7. פְּתִיחַת אֵלֵיהוּ הַנְּבִיא

מוֹפֵץ לְלֹא מִטְרַת רוּחַ כָּלֶל - לְקִירוּב הַגְּאוּלָּה בְּרַחֲמִים
וְכֵן נִסִּים יַחַד שְׁבִטֵי יִשְׂרָאֵל אֶת סֵפֶר הַזֵּהָר הַקְּדוֹשׁ שָׁנָה בְּשָׁנָה
בְּהִילוּלַת הַרְשָׁב"

יוֹצֵא לְאוֹר עַל יְדֵי "מִפְעַל הַזֵּהָר הָעוֹלָמִי"
בְּעִיה"ק בֵּית שְׁמַשׁ תּוֹבֵב"א
שֶׁבֶט תִּשְׁע"ד לִפ"ק

רבי שלום יהודה גראס שליט"א
האדמו"ר מהאלמין-בית שמש
חיבר למעלה מאלף ספרים
על כל מקצועות התורה

מפעל
**הזוהר
העולמי**
סניף בת ים
רחוב בר יהודה 50
בת ים יצ"ו ארץ ישראל
טל: 0527651911

נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות ובשמחות ולכל החברים וידידים לזיכוי הרבים ולזכות ללמוד תורה לשמה, וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים, ועליו נאמר "אם תוציא היקר מזולל כפי תהיה", הוא מברך והקב"ה מסכים אתו אכי"ר.

הרשב"י קובע:

"בספר הזוהר יצאו בני ישראל מהגלות ברחמים"
מחפשים מפיצים למליוני דפי הזוהר בכל העולם
מחפשים תורמים להדפיס מיליוני דפי הזוהר לחלקם
ל-15 מליון יהודים בחנם

האם יש מחשב שיוכל לחשב את הזכות הגדולה שיכולים
לזכות בכסף קטן?

גדולי הדור פסקו! תרמו אל מפעל הזוהר העולמי, (ישירות
לדפוס) והיו שותפים להצלת עם ישראל על ידי חלוקת דפי זוהר
היומי, ספרים ועלונים בחינם: **0527-651911**

הַעֲלִינֹת נֹדְעוֹת בְּזָקִיפֹת הָאֲצָבָעוֹת לְמַעַלָּה,
 וּבְזָקִיפֹת הָאֲצָבָעוֹת מִתְּבָרְכוֹת הַדְּרָגוֹת הַעֲלִינֹת
 וְהַדְּרָגוֹת הַתַּחְתּוֹנוֹת כְּאֶחָד, וּבְהִנְמַכַּת הָאֲצָבָעוֹת
 מִתְּבָרְכִים לְהָאִיר הַדְּרָגוֹת הַתַּחְתּוֹנוֹת לְבִדָּן.

וְהַסּוּד הַזֶּה, הַצְּפָרְנִים שֶׁל אַחֲרֵי הָאֲצָבָעוֹת.
 וְהָאֲצָבָעוֹת לְבִדָּן לְפָנִים. הַצְּפָרְנִים שֶׁל
 אַחֲרֵי הָאֲצָבָעוֹת הֵם פָּנִים אַחֲרוֹת שְׁצָרִיכוֹת
 לְהָאִיר מִתּוֹךְ אוֹתוֹ נֵר, וְאוֹתָם פָּנִים שְׁנִקְרָאִים
 אַחֲרָיִם. הָאֲצָבָעוֹת לְפָנִים בְּלִי צְפָרְנִים, אֵלוֹ הֵן
 הַפָּנִים הַפְּנִימִיִּים הַמְּכֻסִּים. וְסוּד זֶה – (שְׁמוֹת לג)
 וְרֵאִיתְ אֵת אַחֲרֵי. אֵלֶּה אַחֲרֵי הָאֲצָבָעוֹת לְאַחֲרוֹ
 בְּצְפָרְנֵיהֶן. וּפְנֵי לֹא יֵרְאוּ, אֵלֶּה הָאֲצָבָעוֹת לְפָנִים
 בְּלִי צְפָרְנִים, שֶׁהֵן הַפָּנִים הַפְּנִימִיִּים.

וּבְשִׁמְבָרְכִים עַל הַנֵּר, צָרִיךְ לְהִרְאוֹת אֵת
 אַחֲרֵי הָאֲצָבָעוֹת בְּצְפָרְנִים,
 לְקַבֵּל אוֹר מִתּוֹךְ אוֹתוֹ הַנֵּר, וְאֵת פָּנִים הָאֲצָבָעוֹת
 לֹא צָרִיךְ לְכַפּוֹת (לְהִרְאוֹת) אוֹתָן שִׁיאִירוּ מִתּוֹךְ אוֹתוֹ
 נֵר, שֶׁהֵרִי אֵינֶן מְאִירוֹת אֶלָּא מִתּוֹךְ הַנֵּר הַעֲלִיּוֹן
 שְׁלִמְעָלָה לְמַעַלָּה, שֶׁהוּא טָמִיר וְגִנוּז וְשֵׁלֵא נִגְלָה
 כָּלֵל. וְאֵינֶן מְאִירוֹת מִתּוֹךְ נֵר שְׁגָלוֹי כָּלֵל. מִשּׁוֹם
 כֵּן צָרִיךְ לְהִרְאוֹת אֵת אַחֲרֵי הָאֲצָבָעוֹת בְּצְפָרְנִים,
 וְאֵת פָּנִים הָאֲצָבָעוֹת לֹא צָרִיךְ לְהִרְאוֹת לְפָנֵי הַנֵּר

הזוה. טמירות הן, ובסתר הן מאירות. פנימיות הן, ומפנימיים מאירות. עליונות הן, ומעליונים הן מאירות. אשריהם ישראל בעולם הזה ובעולם הבא.

וְצָרִיךְ לְהַרְיחַ בְּבִשְׁמִים כְּשִׁיּוּצֵאת שַׁבַּת עַל שֶׁהִסְתַּלְקָה אוֹתָהּ רוּחַ, וְנִפְשׁ הָאָדָם נִשְׁאַרְת עֲרָמָה (מִשְׁתַּנִּית בְּבִקְעִים) מִשּׁוּם אוֹתוֹ סְלוּק שֶׁהִסְתַּלְקָה הַרוּחַ מִמֶּנּוּ, וְהָרִי פִּרְשׁוּהָ.

כְּתוּב (בראשית כז) **וַיְרַח אֶת רִיחַ בְּגָדָיו וַיְבָרְכֵהוּ וַיֹּאמֶר בְּרַחֲמֵי ה' אֲלֵיךְ וְנִתְבָּאַר. אֲבָל בֹּא וּרְאֵה, הָרִיחַ הוּא קִיּוֹם הַנֶּפֶשׁ, מִשּׁוּם שֶׁהוּא דָּבָר שֶׁנִּכְנָס לְנֶפֶשׁ וְלֹא לְגוּף. בֹּא וּרְאֵה, כְּתוּב וַיְרַח אֶת רִיחַ בְּגָדָיו, הָרִי פִּרְשׁוּהוּ שְׁאֵלוֹ הָיוּ אוֹתָם לְבוּשֵׁי אָדָם הָרֵאשׁוֹן שֶׁנָּתַן לוֹ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְלִבָּשׁ.**

מִשּׁוּם שֶׁהָרִי כְּשִׁחְטָא אָדָם, הָעֵבֶר מִמֶּנּוּ אוֹתוֹ לְבוּשׁ נִכְבָּד שֶׁהִתְלַבֵּשׁ בוֹ בְּרֵאשׁוֹנָה כְּשֶׁהִכְנִיסוֹ לְגַן עֵדֶן, וְאַחַר שִׁחְטָא הַלְּבִישׁ אוֹתוֹ בְּלְבוּשׁ אַחֵר. הַלְּבוּשׁ הָרֵאשׁוֹן שֶׁהִתְלַבֵּשׁ בוֹ אָדָם בְּגַן עֵדֶן, הוּא הָיָה (מֵאוֹתָם מִלְּבוּשִׁים) מֵאוֹתָן מְרַכְּבוֹת שֶׁנִּקְרְאוּ אַחֲזָרִים, וְאוֹתָם לְבוּשִׁים שֶׁנִּקְרְאוּ לְבוּשֵׁי צַפְרָן.

וּבְשֵׁהִיָּה בְּגֵן עֵדֶן, כָּל אוֹתָן מְרַכְבוֹת וְכָל אוֹתָם
 מַחֲנוֹת קְדוֹשִׁים, כָּלֵם הִקִּיפוּ אֶת אָדָם,
 וּנְשָׂמָר מֵהַפֶּל, וְלֹא הָיָה יָכוֹל דְּבַר רַע לִקְרֹב אֵלָיו.
 וְכִיּוֹן שִׁחָטָא וְהֶעֱבְרוּ מִמֶּנּוּ אוֹתָם לְבוֹשִׁים, (וְהִתְלַבֵּשׁ
 בְּלְבוּשֵׁי חַל מִדְּבָרִים) פָּתַח מִדְּבָרִים רָעִים וְרוּחוֹת רָעוֹת,
 וְהִסְתַּלְקוּ מִמֶּנּוּ אוֹתָם מַחֲנוֹת קְדוֹשִׁים. וְלֹא
 נִשְׁאָרוּ בוֹ אֲלָא אוֹתָם רְאִשֵׁי צְפָרְנֵי הָאֲצַבְעוֹת
 שְׂסוּבְבֵים אֶת הַצְּפָרְנִים סְבִיב זְהֵמָה אַחֲרָת.

וּבְיִשׁוּם כֶּךָ לֹא צָרִיךְ לְאָדָם לְגַדֵּל אוֹתָן צְפָרְנִים
 שֶׁל זְהֵמָה, שֶׁהָרִי כִּמָּה שְׂמִתְרַבּוֹת, כֶּךָ
 גַּם מְרַבֵּה עָלָיו זְהֵמָה, וַיִּדְאָג בְּכָל יוֹם וְצָרִיךְ לְגֹזֵר
 אוֹתָן, וְלֹא יִזְרַק אוֹתָן, שֶׁלֹּא יַעֲשֶׂה קָלוֹן בְּאוֹתוֹ
 מְקוֹם, שֶׁיִּכּוֹל אוֹתוֹ אָדָם לְהַנְזֹק. וְהַפֶּל כְּמוֹ
 שֶׁלְמַעְלָה. שֶׁהָרִי לְכָל אַחֲוָרִים מְקִיף הַצַּד הָאֲחֵר,
 וְלֹא צָרִיכִים אוֹתוֹ בְּמְקוֹם שֶׁל הָעוֹלָם.

אַחֲרַי כֶּךָ עָשָׂה לְאָדָם לְבוֹשִׁים אַחֲרִים מֵהָעֵלִים
 שֶׁל עֲצֵי גֵן הָעֵדֶן שֶׁבְּאַרְץ. שֶׁהָרִי בְּרֵאשׁוֹנָה
 הָיוּ אוֹתָם לְבוֹשִׁים מֵאוֹתָם אַחֲוָרִים שֶׁל הַגֵּן
 שֶׁלְמַעְלָה, וְעַכְשָׁיו מֵהַגֵּן שֶׁל הָאָרֶץ, וַיִּצְאוּ מֵהַגֵּן.
 וְאוֹתָם לְבוֹשִׁים הָיוּ מֵעֵלִים רִיחוֹת וּבְשָׂמִים שֶׁל
 הַגֵּן שֶׁהִנְפֵּשׂ מִתְיַשְׁבֵּת בָּהֶם וּשְׂמִחָה בָּהֶם. זֶהוּ

שְׁכַתוֹב וַיִּרַח אֶת רִיחַ בְּגָדָיו וַיְבָרְכֵהוּ, שְׁהָרִי
הַתִּישְׁבָה נִפְשׁוֹ וְרוּחוֹ שֶׁל יִצְחָק בְּאוֹתוֹ רִיחַ.

מִשׁוֹם כֶּךָ, כְּשִׁיּוֹצֵאת שַׁבַּת, צָרִיךְ לְהָרִיחַ
בְּבִשְׂמִים לֵיִשֵׁב אֶת נִפְשׁוֹ בְּאוֹתוֹ רִיחַ
עַל אוֹתוֹ רִיחַ עַלִּיּוֹן קְדוֹשׁ שֶׁהִסְתַּלַּק מִמֶּנּוּ, וְאוֹתוֹ
רִיחַ הַמַּעֲלָה שֶׁבְּבִשְׂמִים הוּא הַדָּס, שְׁהָרִי קִיּוֹם
הַמָּקוֹם הַקְּדוֹשׁ שֶׁמִּמֶּנּוּ יוֹצְאוֹת הַנְּשָׁמוֹת הוּא
הַדָּס. וְזֶהוּ קִיּוֹם הַנֶּפֶשׁ כְּמוֹ שֶׁלְמַעֲלָה, כְּדִי
לְהַתְקִים מֵאוֹתָהּ הַתְּעַרְטָלוֹת שֶׁנִּשְׁאַרָהּ.

כְּשִׁיּוֹצֵאת הַשַּׁבַּת, הַתְּלַבֵּשׁ אָדָם בְּאוֹתָם
לְבוּשֵׁי גֵן עֵדֶן שֶׁל הָאָרֶץ
שֶׁמַּעֲלִים רִיחַ וּבִשְׂמִים, לְקַיֵּם אֶת הַנֶּפֶשׁ עַל
אוֹתָהּ רוּחַ קְדוֹשָׁה עַלִּיּוֹנָה נְכַבְּדָה שֶׁהִסְתַּלַּקָה
מִמֶּנּוּ. וְהַדָּס הוּא וְדַאי קִיּוֹם הַנֶּפֶשׁ, כְּדִגְמָא
עַלִּיּוֹנָה, שֶׁהַתְּקִימָה קִיּוֹם הַנֶּפֶשׁ.

אוֹתָהּ רוּחַ עַלִּיּוֹנָה שִׁיּוֹרְדַת עַל אָדָם בְּשִׁמְחָה
וּמְשִׁמַּחַת אֶת נִפְשׁוֹ, אֲזַי עוֹמְדַת נִפְשׁ
הָאָדָם כְּמוֹ הָעוֹלָם הַבָּא, שֶׁעֲתִיד לְהִנּוֹת מִמֶּנּוּ.
כְּמוֹ שֶׁאָדָם מְהַנֶּה אֶת הָרוּחַ הַזֶּה בְּעוֹלָם הַזֶּה,
כֶּךָ אוֹתָהּ רוּחַ מְהַנֶּה אוֹתוֹ לְעוֹלָם הַבָּא, שְׁכַתוֹב
(ישעיה נח) אֲזַי תִּתְעַנֵּג עַל ה' וְגו'. וְכַתּוּב וְהַשְּׁבִיעַ

בְּצַחְצָחוֹת נִפְשָׁךְ. כְּמוֹ שְׂאֵדָם מְרוּה אֶת אוֹתוֹ
 עֲנֵג וּמְהִנֶה אוֹתוֹ, כִּף גַּם הוּא מְרוּה אוֹתוֹ לְעוֹלָם
 הַבָּא. אִזּוּ כְּשֶׁהָאָדָם זוֹכֶה וּמְשָׁלִים אֶת שְׁלֵמוֹת
 כְּבוֹד שֶׁבֶת כְּפִי שְׂאֵמְרָנוּ, הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
 קוֹרֵא עָלָיו וְאוֹמֵר, (שם מט) וַיֹּאמֶר לִי עֲבָדִי אֶתָּה
 יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בְּךָ אֶתְפָּאֵר.

קָם רַבִּי אַבְא וּשְׂאָר הַחֲבֵרִים וַנִּשְׁקוּ רֵאשׁוּ. בְּכוּ
 וְאוֹמְרוּ, אֲשֶׁרִי חִלְקֵנוּ שֶׁהִדְרֵךְ הִזּו זְמַן
 הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְפָנֵינוּ. אָמַר רַבִּי אַבְא, לִי זְמַן
 הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הִדְרֵךְ הִזּו כְּדִי לְהִתְחַבֵּר
 עִמָּכֶם. אֲשֶׁרִי חִלְקִי שְׁזַכִּיתִי לְדֶרֶךְ הַזֹּאת.

סדר הלימוד ליום כג שבט [יום 141 בשנה]

אָמַר לָהֶם, אָמַר לָכֶם מֵה שְׂרָאִיתִי, הַיּוֹם הַזֶּה
 יֵצְאֵתִי לְדֶרֶךְ, וְרֵאִיתִי אוֹר אֶחָד שֶׁנִּחְלַק
 לְשִׁלְשָׁה אוֹרוֹת, וְהִלְכוּ לְפָנַי וְנִטְמְנוּ. וְאוֹמְרָתִי,
 וְדָאִי שְׂכִינָה רְאִיתִי, אֲשֶׁרִי חִלְקִי. וְעַכְשָׁו אוֹתָם
 שְׁלֶשֶׁת הָאוֹרוֹת שְׂרָאִיתִי, אֶתָּם הֵם, וְדָאִי שְׂאֶתָּם
 אוֹרוֹת וּמְנוֹרוֹת עֲלִיוֹנוֹת לְהָאִיר בְּעוֹלָם הַזֶּה
 וּבְעוֹלָם הַבָּא.

אָמַר רַבִּי אַבְא, עַד כָּאן לֹא יִדְעָתִי שְׁכָל
 הַמְרַגְלִיּוֹת הַנִּסְתָּרוֹת הִלְלוּ הָיוּ תַחַת

יְדִיכֶם, כִּיּוֹן שְׂרָאִיתִי שְׁהָרִי בְרָצוֹן מְצוֹת רְבוּנְכֶם
 נֶאמְרוּ הַדְּבָרִים הַלְלוּ, יִדְעֵתִי שְׁכָל הַדְּבָרִים
 עוֹלָם בְּיוֹם זֶה לְתוֹךְ הַכְּפָא הָעֲלִיוֹן וְלוֹקַח אוֹתָם
 אוֹתוֹ בַּעַל הַפְּנִים וְעוֹשֶׂה מֵהֶם עֲטָרוֹת לְאֲדוֹנוֹ.
 וְהַיּוֹם הַזֶּה מִתְעַטְרִים (שְׁבָעִים) שְׁשִׁים מְרַכְּבוֹת
 קְדוּשׁוֹת לְכָבוֹד הַכְּפָא בְּאוֹתָם דְּבָרִים שְׁנֵאמְרוּ
 כָּאֵן בְּיוֹם הַזֶּה.

בֵּין כֶּף זָקָף אֶת עֵינָיו וְרָאָה שְׁהַעֲרִיב הַשְּׁמַשׁ.
 אָמַר רַבִּי אַבָּא, גִּלְף לְכַפֵּר הַזֶּה שֶׁהוּא קָרוֹב
 לָנוּ בַּמְדָּבָר. הֲלָכוּ וְלָנוּ שֵׁם. בְּחֻצוֹת הַלֵּילָה קָם
 רַבִּי אַבָּא וּשְׁאָר הַחֲבֵרִים לְהַשְׁתַּדֵּל בַּתּוֹרָה. אָמַר
 רַבִּי אַבָּא, מִכָּאֵן וְהִלְאָה נֹאמַר דְּבָרִים לְעֵטֵר בָּהֶם
 אֶת הַצְּדִיקִים שְׁבָגֵן עֵדֵן, שְׁעַכְשׁוֹ הוּא הַזְּמַן
 שֶׁהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וְכָל הַצְּדִיקִים שֶׁל עֵדֵן
 מְקַשְׁיָבִים לְקוֹלוֹת הַצְּדִיקִים שֶׁבְּאֶרֶץ.

פְּתַח רַבִּי אַבָּא וְאָמַר, כְּתוּב (תהלים קטו) הַשְּׁמַיִם
 שְׁמַיִם לֵה' וְהָאֶרֶץ נָתַן לְבְנֵי אָדָם. בְּפָסוּק
 הַזֶּה יֵשׁ לְהַתְּבוּנָן, וְכֶף צְרִיף לומר: הַשְּׁמַיִם
 לֵה', וְהָאֶרֶץ נָתַן לְבְנֵי אָדָם. מֵה זֶה הַשְּׁמַיִם
 שְׁמַיִם? אֵלָא כָּאֵן יֵשׁ לְהַתְּבוּנָן, מִשּׁוּם שִׁישׁ
 שְׁמַיִם וַיֵּשׁ שְׁמַיִם.

שָׁמַיִם לְמִטָּה, וְאָרֶץ לְמִטָּה מֵהֶם. שָׁמַיִם
 לְמַעְלָה, וְאָרֶץ לְמִטָּה מֵהֶם. וְכָל
 הַדְּרָגוֹת הָעֲלִיּוֹנוֹת וְהַתְּחִינּוֹת כִּלְכָן כָּמוֹ זֶה, אֵלֶּה
 בְּאֵלֶּה. שָׁמַיִם לְמִטָּה, הֵם עֶשְׂרֵי יְרִיעוֹת, כָּמוֹ
 שֶׁנֶּאֱמַר (שם קד) נוֹטָה שָׁמַיִם כִּי־רִיעָה. וְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ
 הוּא עָשָׂה אוֹתָם וְאֵת הַמַּחֲנוֹת שֶׁבְּתוֹכָם לְהַנְהִיג
 אֶת הָאָרֶץ הַתְּחִינּוֹה. הַתְּשִׁיעֵי מְנַהִיג אֶת
 הַתְּחִינּוֹנִים, שְׁסוּכְבִּים כְּעִבּוֹתוֹת הָעֲגָלָה. הָעֲשִׂירֵי
 הוּא הָעֶקֶר.

וּבְכָל הַמַּחֲנוֹת מְמַנִּים יֵשׁ עַד לַשְּׁבִיעִי.
 וּמֵהַשְּׁבִיעִי וְהַלְּאָה יֵשׁ אוֹר שֶׁהַתְּפִשֵׁט
 לְמִטָּה מִתּוֹךְ הַכֶּסֶּא הָעֲלִיּוֹן, וּמֵאִיר לְעֲשִׂירֵי,
 וְהָעֲשִׂירֵי, מֵאוֹתוֹ הָאוֹר שֶׁהוּא לוֹקַח, נוֹתֵן
 לַתְּשִׁיעִי, וְהוּא לַשְּׁמִינִי וּמִטָּה.

הַשְּׁמִינִי הַזֶּה, כְּשֶׁנֶּפְקָדִים כַּחוֹת הַכּוֹכָבִים
 וּמוֹצִיא אוֹתָם, אוֹתוֹ הָאוֹר עוֹמֵד
 וְנוֹתֵן כַּחוֹ לְכָל אֶחָד וְאֶחָד לְהַתְּמַנּוֹת בְּאוֹתוֹ
 מְקוֹם שֶׁצָּרִיךְ, שֶׁכְּתוּב (ישעיה מ) הַמוֹצִיא בְּמִסְפָּר
 צָבָאָם וְגו'. מֵרַב אוֹנִים – זֶהוּ הַזֶּהר שֶׁלְּמַעְלָה
 שֶׁנֶּקְרָא רַב אוֹנִים.

וּבְכָל רְקִיעַ וְרְקִיעַ יֵשׁ מְמַנָּה, וְנִפְקָד עַל הָעוֹלָם
 וְעַל הָאָרֶץ לְהַנְהִיג אֶת הַכֹּל. פָּרֵט לְאָרֶץ

יִשְׂרָאֵל, שְׁלֹא מְנַהֵיג אוֹתָהּ לֹא רְקִיעַ וְלֹא כַח
 אַחֵר, אֲלֵא הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְבַדּוֹ, וְהָרִי פְּרִשׁוּהָ.
 וְאִם תֹּאמַר, אֵיךְ שְׂרוּי לְחַנָּם רְקִיעַ עַל אֶרֶץ
 יִשְׂרָאֵל, וְהָרִי טַל וּמָטָר יוֹרֵד עָלֶיהָ מֵהָרְקִיעַ
 כִּשְׂאָר כָּל אֶרֶץ אַחֶרֶת?

אָלֵא בְּכָל רְקִיעַ וְרְקִיעַ יֵשׁ מְמַנִּים שְׁשׁוּלְטִים עַל
 הָעוֹלָם, וְאוֹתוֹ מְמַנָּה שְׁשׁוּלְטַת עַל אוֹתוֹ
 רְקִיעַ נוֹתֵן מִן הַכַּח שֵׁשׁ לוֹ לְאוֹתוֹ רְקִיעַ, (פְּדִי לַחַח
 לַמְטָה) וְאוֹתוֹ רְקִיעַ לוֹקַח מֵאוֹתוֹ מְמַנָּה, וְנוֹתֵן
 לַמְטָה לְאֶרֶץ. וְאוֹתוֹ הַמְמַנָּה אֵינוֹ לוֹקַח אֲלֵא
 מֵהַתְמַצִּית שְׁלַמְעֵלָה. אֲבָל הָאֶרֶץ הַקְדוּשָׁה אֵין
 שׁוּלְטַת עַל אוֹתוֹ הָרְקִיעַ שְׁעָלֶיהָ מְמַנָּה אַחֵר, וְלֹא
 כַח אַחֵר, אֲלֵא הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְבַדּוֹ, וְהוּא
 פּוֹקֵד אֶת הָאֶרֶץ הַקְדוּשָׁה בְּאוֹתוֹ רְקִיעַ.

בְּכָל רְקִיעַ וְרְקִיעַ יֵשׁ פְּתָחִים יְדוּעִים וְשִׁלְטוֹן כָּל
 הַמְמַנִּים מִפְּתַח לְפְתַח רְשׁוּם, וּמֵאוֹתוֹ פְּתַח
 וְהִלָּאָה לֹא שׁוּלְטַת אֲפִלוּ כְּמֵלֵא נִימָה, וְלֹא נִכְנָס זֶה
 לְתַחוּם פְּתַח חֲבֵרוֹ פָּרַט לְכַשְׁנִתָּנָת לוֹ רְשׁוּת
 לְשִׁלְטַת אֶחָד עַל חֲבֵרוֹ, וְאִזּוֹ שׁוּלְטִים הַמְלָכִים
 שְׁבָאָרֶץ אֶחָד עַל חֲבֵרוֹ.

בְּאִמְצֵעַ כָּל הָרְקִיעִים יֵשׁ פְּתַח אֶחָד שְׁנִקְרָא
 גְּבִילוֹ"ן, וְתַחַת הַפְּתַח הַזֶּה יֵשׁ שְׁבָעִים

פְּתָחִים אַחֲרֵים לְמַטָּה, וְשִׁבְעִים מְמַנִּים שׁוֹמְרִים
 מֵרְחוֹק שֶׁל אֲלֵפִים אִמָּה שְׁלֹא קָרְבִים אֵלָיו.
 וּמֵאוֹתוֹ פָּתַח עוֹלָה דֶּרֶךְ לְמַעְלָה לְמַעְלָה, עַד
 שְׁמַגִּיעָה לְכֹסֵא הָעֲלִיּוֹן, וּמֵאוֹתוֹ הִפְתַּח לְכֹל
 הַצְּדָדִים שְׁבָרְקִיעַ, עַד שֶׁעַר הַפְּתַח שְׁנִקְרָא
 מִגְדוּ"ן (מִגְדוּ"ן), שְׁשֵׁם הוּא סִיּוּם הָרְקִיעַ שֶׁל
 תְּחוּמָה שֶׁל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל.

וְכָל אוֹתָם שִׁבְעִים פְּתָחִים שְׁרִשׁוּמִים בְּתוֹךְ
 אוֹתוֹ פָּתַח שְׁנִקְרָא גְבִילוּ"ן, כֹּלָם רְשׁוּמִים
 בְּכֹסֵא הַקְּדוּשׁ, וּלְכֹלָם קוֹרְאִים שְׁעָרֵי צְדָק, שְׁלֹא
 שׁוֹלֵט אַחַר עֲלֵיהֶם. וְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא פּוֹקֵד
 אֶת הָאֶרֶץ הַקְּדוּשָׁה בְּאוֹתוֹ רְקִיעַ, מִפְּתַח לְפְתַח
 בְּפִקִּידָה כְּמוֹ שְׁצָרִיךְ. וּמִתְמַצִּית אוֹתָהּ פְּקִידָה
 מְקַבְּלִים אוֹתָם שִׁבְעִים מְמַנִּים, וְנוֹתְנִים לְכֹל
 הַמְּמַנִּים הָאֲחֵרִים.

השלמה מההשמטות (סימן ד)

יֵשׁ בְּצוֹאֵת רַבִּי אֱלִיעֶזֶר הַגָּדוֹל, קָרַקַע הֶגְן הוּא
 כְּשֶׁבָרָא הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא גֵן עֵדֵן, נָטַל שְׁלֵג
 מִתַּחַת כֹּסֵא הַכְּבוֹד, וּמִמֶּנָּה נַעֲשָׂה קָרַקַע הֶגְן,
 וְזֶהוּ קָרַקַעִיתוֹ שֶׁל גֵן עֵדֵן. וְאִינוּ נוֹגַע עִם הָאֶרֶץ
 הַזֹּאת, שֶׁהִיא לְמַעְלָה מְכֹל הָאֲרָצוֹת. רְקִיעַ שְׁעַל
 גְּבֵי הֶגְן הוּא כְּעֵין כֹּל הַגְּוֹנִים, כְּמַעֲשֵׂה לְבַנֵּת

הספיר. ושמו של הקדוש ברוך הוא חקוק
 באמצע הרקיע. וארבע טבעות בארבעה קצות
 הרקיע, וארבעה אופנים בכל טבעת. ובאמצע
 הרקיע עמוד אחד, ועמוד הזה נעוץ מקרקע הגן
 עד שאוחז פני כסא הכבוד, והוא מכסה מענן
 הכבוד. והמלאך גבריאל לבוש הבדים עומד
 עליו. פעם כלם אוחזים בטבעות הרקיע,
 והעמוד חוזר והרקיע טובב, ואותיות שם
 המפרש בולטות ונוצצות ועולות ויורדות.

קול קורא: התנודדו מחנות צדיקים קדושים,
 אשריכם שזכיתם לכך. מי שמע כזאת, מי
 ראה כאלה, בהיות כל נגון הרקיע בנסעו על ידי
 האיש לבוש הבדים, והוא מסתלק והרקיע
 עומד. והעמוד מנגן, עולה ויורד, עד שנמשך
 אור זהר, אור נעים מלמעלה באותו העמוד.
 והצדיקים עומדים לנגד האור ההוא ונהנים
 ממנו עד חצות הלילה.

**בחצי הלילה כשבא הקדוש ברוך הוא לכנס עם
 הצדיקים, שומעים קול סבוב הרקיע
 והעמוד מנגן, וקרקע הגן מתנשא, והצדיקים
 עולים מחפותיהם לקראת בוראם, וכל הגן
 מתמלא מכבודו. באותה שעה מזדווגות הרוחות**

זְכָרִים וּנְקֻבוֹת כְּפִי שֶׁהָיוּ קִדְּם שֶׁנִּבְרָאוּ, וּמְאוֹתוֹ
נַעַם תְּאוֹתָם לַחֲזוֹת בְּנַעַם ה', כֻּלָּם עוֹשִׂים פְּרִי,
דְּהֵינּוּ רוּחוֹת לַגָּרִים: (עד כאן מההשמטות)

בְּגֵן עֵדֶן שְׁלֹמֶטָה, בְּרָקִיעַ שְׁעוֹמֵד עָלָיו, יֵשׁ בּוֹ
סוּד עֵלְיוֹנִים. כְּשֶׁעָשָׂה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
אֶת הָרָקִיעַ, הֵבִיא אֵשׁ וּמִים מִתּוֹךְ כֶּסֶף כְּבוֹדוֹ
וְשִׁתְּפָם כְּאַחַד, וְעָשָׂה מֵהֶם רָקִיעַ לְמֶטָה,
וְהִתְפַּשְׁטוּ עַד שֶׁהִגִּיעוּ לְאוֹתוֹ מְקוֹם שֶׁל גֵּן עֵדֶן
וַיֵּשְׁבוּ. מָה עָשָׂה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא? לְקַח
מִהַשְּׁמַיִם הָעֵלְיוֹנִים הַקְּדוֹשִׁים אֵשׁ וּמִים אַחֲרֵים
שֶׁנִּמְצְאִים וְלֹא נִמְצְאִים, שֶׁנִּגְלִים וְלֹא נִגְלִים,
וּמְאוֹתָם אֵשׁ וּמִים שֶׁנִּטְלוּ מִהַשְּׁמַיִם הָעֵלְיוֹנִים,
עָשָׂה מֵהֶם מְתִיחַת הָרָקִיעַ, וּמְתַח אוֹתוֹ עַל הַגֵּן
הַזֶּה שְׁלֹמֶטָה, וּמְתַחֵבֵר לְתוֹךְ רָקִיעַ אַחֵר.

אַרְבַּעַה גּוֹנִים בְּאוֹתָהּ מְתִיחַת הָרָקִיעַ שֶׁעַל הַגֵּן
– לְבֶן אָדָם יָרַק וְשָׁחַר. לַגּוֹנִים הִלְלוּ
יֵשׁ אַרְבַּעַה פְּתָחִים מְתַחַת לְאוֹתָהּ מְתִיחַת
הָרָקִיעַ, וְאוֹתָם הִפְתָּחִים לְאַרְבַּעַת צְדָדֵי הָרָקִיעַ
שֶׁעַל גְּבֵי הַגֵּן. וּמְאוֹתָם אֵשׁ מִים שֶׁנַּעֲשָׂה מֵהֶם
אוֹתוֹ רָקִיעַ, נִפְתָּחִים בְּאַרְבַּעַת פְּתָחִים אַרְבַּעַת
אוֹרוֹת. לְצַד יָמִין בְּאוֹתוֹ פְּתַח מִתּוֹךְ מְתִיחַת צַד
(הַמִּיָּמִין) הַיָּמִין מְאִירִים שְׁנֵי אוֹרוֹת בְּאוֹתָם שְׁנֵי

פְּתָחִים, בְּפֶתַח הַיָּמִין, וּבִפְתָּח שְׁהוּא (בְּפָנִים יוֹצֵא אוֹר,
וְהוּא פָּנִים) כְּנֶגֶד הַפָּנִים.

בְּתוֹךְ הָאוֹר הַמְּאִיר לְצַד יָמִין רְשׁוּמָה אוֹת אַחַת
מְאִירָה וּבּוֹלְטָה (וְלוֹהֶטָה) וְנוֹצְצָה
בְּהִתְנוּצְצוֹת מִתּוֹךְ אוֹתוֹ הָאוֹר, וְהִיא הָאוֹת מ',
וְעוֹמֶדֶת בְּאֲמֻצֵּעַ אוֹתוֹ הָאוֹר שֶׁל הַפְּתָח. הָאוֹת
הַזֹּאת עוֹלָה וְיורֶדֶת, וְלֹא עוֹמֶדֶת בְּמָקוֹם אֶחָד.
אוֹתוֹ הָאוֹר לוֹקַח אוֹתָהּ אוֹת וּמוֹצִיא אוֹתָהּ,
וּמְשׁוֹם כֶּךָ אֵינָה עוֹמֶדֶת בְּמָקוֹם אֶחָד.

בְּתוֹךְ הָאוֹר הַמְּאִיר בְּצַד שְׁהוּא כְּנֶגֶד הַפָּנִים,
רְשׁוּמָה אוֹת אַחַת שְׁמְאִירָה וּבּוֹלְטָה
וְנוֹצְצָה בְּהִתְנוּצְצוֹת בְּתוֹךְ אוֹתוֹ הָאוֹר, וְהִיא
הָאוֹת ר', וְלִפְעָמִים נִרְאִית ב' (ד'), וְעוֹמֶדֶת
בְּאֲמֻצֵּעַ אוֹתוֹ הָאוֹר שֶׁבִּפְתָּח, וְעוֹלָה וְיורֶדֶת,
לִפְעָמִים גְּלוּיָה וְלִפְעָמִים לֹא גְלוּיָה, וְלֹא עוֹמֶדֶת
בְּמָקוֹם אֶחָד. שְׁתֵּי הָאוֹתִיּוֹת הֵלְלוּ עוֹמְדוֹת,
וּכְשֶׁנִּשְׁמָוֹת הַצְּדִיקִים נִכְנָסוֹת לְגֵן עֵדֶן, שְׁתֵּי
הָאוֹתִיּוֹת הֵלְלוּ יוֹצְאוֹת מִתּוֹךְ אוֹתוֹ הָאוֹר,
וְעוֹמְדוֹת עַל אוֹתָהּ נִשְׁמָה, וְעוֹלִים וְיורֶדִים.

וְאֵז, מֵאוֹתָם שְׁנֵי הַפְּתָחִים, מִקְדִּימִים וְיורֶדִים
מִלְמַעְלָה שְׁתֵּי מְרֻכְבוֹת. מְרֻכְבָּה עֲלִיוֹנָה

אחת, שהיא מְרַכְבֶּתוֹ שֶׁל מִיכָאֵל, גְּדוֹל הַסִּגְנִים.
הַמְרַכְבֶּה הַשְּׁנִיָּה, שֶׁהִיא מְרַכְבֶּתוֹ שֶׁל אוֹתוֹ
מִמְנֵה גְּדוֹל שְׁנֵקְרָא בּוֹא"ל. וְזֶה שֶׁמֶשׁ נִכְבֵּד
שְׁנֵקְרָא רַפְא"ל. וְהֵם יוֹרְדִים וְעוֹמְדִים עַל
הַנְּשָׁמָה, אוֹמְרִים לָהּ: שְׁלוֹם בּוֹאֵךְ, יְבֵא שְׁלוֹם
יְבֵא שְׁלוֹם. וְאִזּוֹ אוֹתָן שְׁתֵּי הָאוֹתִיּוֹת עוֹלוֹת
וְעוֹמְדוֹת בְּמִקְוָמָן, וְנִגְנְזוֹת לְתוֹךְ אוֹתוֹ הָאוֹר שֶׁל
אוֹתָם פְּתָחִים.

שְׁנֵי פְּתָחִים אַחֲרֵים, שְׁנֵי אוֹרוֹת אַחֲרֵים לוֹהֵטִים
מֵאוֹר הָאֵשׁ בְּאוֹתָם פְּתָחִים, אֶחָד לְצַד
שְׂמָאל וְאֶחָד לְאַחֹר. שְׁתֵּי אוֹתִיּוֹת אַחֲרוֹת
לוֹהֵטוֹת בְּאוֹתָם אוֹרוֹת וְנוֹצְצִים בְּתוֹכָם. אוֹת
אַחַת ג' וְאוֹת אַחַת נ'. וְכִשְׁהָאוֹתִיּוֹת הָרֵאשׁוֹנוֹת
חוֹזְרוֹת לְמִקְוָמָן, שְׁתֵּי הָאַחֲרוֹת הֵלְלוּ נוֹצְצוֹת,
עוֹלוֹת וְיוֹרְדוֹת, יוֹצְאוֹת מֵאוֹתָם אוֹרוֹת וְעוֹמְדוֹת
עַל הַנְּשָׁמָה.

אִזּוֹ יוֹרְדוֹת שְׁתֵּי מְרַכְבוֹת מֵאוֹתָם שְׁנֵי פְּתָחִים.
מְרַכְבֶּה אַחַת הִיא מְרַכְבֶּתוֹ שֶׁל גְּבֻרִיאֵל,
מִמְנֵה גְּדוֹל וְנִכְבֵּד. הַמְרַכְבֶּה הַשְּׁנִיָּה הִיא מְרַכְבֶּה
אַחֲרֵת קְדוּשָׁה שֶׁל נוּרִיא"ל הַמְמַנֵּה הַגְּדוֹל,
וְיוֹרְדוֹת מֵאוֹתָם פְּתָחִים וְעוֹמְדוֹת עַל הַנְּשָׁמָה,
וְהָאוֹתִיּוֹת חוֹזְרוֹת לְמִקְוָמָן.

אז, שְׁתֵּי הַמְרַכְּבוֹת הִלְלוּ נִכְנָסוֹת לְתוֹךְ הַיֵּכַל
אֶחָד טָמִיר שֶׁבָּגַן שֶׁנִּקְרָא אֶהְלוֹ"ת, וְשֵׁם
שְׁנַיִם עֶשֶׂר מִיְּנֵי בְשָׂמִים גְּנוּזִים, שֶׁכְּתוּב (שיר ד)
נִרְדָּ וְכִרְכַּם קָנָה וְקִנְמוֹן וְגו'. וְאוֹתָם שְׁנַיִם עֶשֶׂר
מִיְּנֵי בְשָׂמִים שְׁלֵמָטָה.

וְשֵׁם כָּל אוֹתָם לְבוּשֵׁי הַנְּשָׂמוֹת שְׂרָאוּיִים
לְהִתְלַבֵּשׁ בָּהֶם כָּל אֶחָד וְאֶחָד כְּרָאוּי.
בְּאוֹתוֹ לְבוּשׁ נִרְשָׁמוּ כָּל אוֹתָם מַעֲשֵׂים טוֹבִים
שֶׁעָשָׂה בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְכֻלָּם רְשׁוּמִים בּוֹ וּמְכַרְזִים:
זֶהוּ לְבוּשׁוֹ שֶׁל פְּלוֹנִי. וְנוֹטְלִים אֶת אוֹתוֹ לְבוּשׁ,
וּמִתְלַבְּשֵׁת בּוֹ אוֹתָהּ נִשְׁמַת הַצַּדִּיק שֶׁבָּגַן כְּמוֹ
בְּדִיוֹקָן שֶׁבְּעוֹלָם הַזֶּה.

וְהַדְּבָרִים הִלְלוּ מְשַׁלְּשִׁים יוֹם וְאֵילָף, שֶׁהָרִי כָּל
שְׁלֵשִׁים הַיָּמִים אֵין לָךְ נִשְׁמָה שְׁלֵא
תִּקְבַּל עֲנֵשׁ טָרָם שֶׁתִּכְנַס לְגַן עֵדֶן. כִּיּוֹן שֶׁקִּבְּלָהּ
עֲנֵשׁ, נִכְנָסַת לְגַן עֵדֶן, כְּמוֹ שֶׁבְּאַרוּחָהּ. אַחַר
שֶׁהִתְלַבְּנָה, מִתְלַבְּשֵׁת. כִּיּוֹן שֶׁהִתְלַבְּשָׂה בְּלְבוּשׁ
הַזֶּה, נוֹתְנִים לָהּ מְקוֹם כְּרָאוּי לָהּ. אִז כָּל אוֹתָן
הָאוֹתִיּוֹת יוֹרְדוֹת, וְעוֹלוֹת אוֹתָן מְרַכְּבוֹת.

אוֹתוֹ רְקִיעַ חוּזַר פְּעָמִים בְּכָל יוֹם בְּאוֹתָהּ נְטִילַת
הַרְקִיעַ הָאֶחָר הַזֶּה שֶׁנִּדְבַּק בּוֹ. וְהַרְקִיעַ

הַזֶּה אֵינוֹ יוֹצֵא מִחוּץ לַגֶּן. הַרְקִיעַ הַזֶּה רָקוּם בְּכָל
מִינֵי גִּנָּיִם.

עֲשָׂרִים וּשְׁתַּיִם אוֹתִיּוֹת רְשׁוּמוֹת חֲקוּקוֹת בְּאוֹתוֹ
רְקִיעַ, כָּל אוֹת וְאוֹת נוֹטְפֹת מֵהֶמֶן (מֵהַטֵּל),
מֵהַטֵּל שְׁלֹמְעֵלָה עַל הַגֶּן, וּמֵאוֹתוֹ הַטֵּל שֶׁל
הָאוֹתִיּוֹת רוֹחֲצוֹת אוֹתָן נִשְׁמוֹת וְנִרְפָּאוֹת, אַחַר
שֶׁטָּבְלוּ בְּנֵהָר דִּינּוּר לְהַטְהָר. וְהַטֵּל אֵינוֹ יוֹרֵד
אֶלָּא מִתּוֹךְ אוֹתִיּוֹת שְׁרְשׁוּמוֹת וְחֲקוּקוֹת בְּאוֹתוֹ
רְקִיעַ, מִשּׁוּם שְׁאוֹתָן אוֹתִיּוֹת הֵן כָּלֵל הַתּוֹרָה,
וְאוֹתוֹ הַרְקִיעַ הַסּוּד שֶׁל הַתּוֹרָה, שְׁהָרִי מֵאֵשׁ וּמֵיִם
שֶׁל הַתּוֹרָה נִעֲשֶׂה.

וְעַל כֵּן הֵם שׁוֹפְעִים טַל עַל כָּל אוֹתָם שֶׁהִשְׁתַּדְּלוּ
בַּתּוֹרָה לְשִׁמָּה בְּעוֹלָם הַזֶּה. וְהַדְּבָרִים הַלְלוּ
רְשׁוּמֵי בְּגֵן עֵדֶן וְעוֹלָיִם עַד אוֹתוֹ רְקִיעַ,
וְנוֹטְלִים מֵאוֹתָן אוֹתִיּוֹת אוֹתוֹ הַטֵּל לְהַזִּין אֶת
הַנְּשִׁמָּה הַזֶּה. זֶהוּ שְׁכַתּוֹב (דְּבָרִים ל"ב) יַעֲרֹף כַּמָּטָר
לְקַחֵי תֹזֶל כְּטַל אִמְרָתִי.

בְּאִמְצֵעַ הַרְקִיעַ הַזֶּה עוֹמֵד פֶּתַח אֶחָד כְּנֶגֶד
הַפֶּתַח שְׁאִמְרָנוּ שֶׁל הַהִיכָל שְׁלֹמְעֵלָה,
שֶׁבְּאוֹתוֹ פֶּתַח הַנְּשִׁמּוֹת פּוֹרְחוֹת מֵהֶגֶן שְׁלֹמְטָה
לְמַעַלָּה בְּעִמּוּד אֶחָד הַנֶּעוֹץ בְּגֵן עַד לְאוֹתוֹ פֶּתַח.

בְּתוֹךְ אוֹתוֹ רְקִיעַ (עמוד) בְּאוֹתוֹ פֶּתַח, שֶׁהוּא
 בְּאֲמֻצֵּי הָרְקִיעַ שְׁבָגָן, נִכְנָסִים לְתוֹכָהּ
 שְׁלֹשָׁה גּוֹנִים שֶׁל אוֹר כְּלוּלִים כְּאַחַד, וּמְאִירִים
 לְצוּרוֹת אוֹתוֹ הָעֵמוּד. וְאִזְ הָרְקִיעַ (הָעֵמוּד) הַזֶּה נוֹצֵץ
 וּמִתְלַהֵט בְּכַמָּה גּוֹנִים (אוֹרוֹת) שֶׁמִּתְלַהֵטִים. בְּכֹל
 שָׁעָה מְאִירִים הַצְּדִיקִים מֵאוֹתוֹ זִיו עֲלִיוֹן. אֲבָל
 בְּכֹל שַׁבַּת וְשַׁבַּת וּבְכֹל רֵאשׁ חֹדֶשׁ מִתְגַּלֶּה
 הַשְּׂכִינָה יוֹתֵר מִשָּׂאֵר הַזְּמַנִּים בְּאוֹתוֹ רְקִיעַ, וְכֹל
 הַצְּדִיקִים בָּאִים וּמִשְׁתַּחֲוִים לָהּ.

אֲשֵׁרֵי חִלְקוּ שֶׁל מִי שֶׁזוֹכָה לְלִבּוֹשִׁים הַלְלוּ
 שְׂאֲמַרְנוּ, שֶׁמִּתְלַבְּשִׁים בָּהֶם הַצְּדִיקִים
 בְּגֵן עֵדֶן (שְׁלֵמָטָה). אֵלֶּה מִמַּעֲשִׂים טוֹבִים שֶׁעָשָׂה
 אָדָם בְּעוֹלָם הַזֶּה בְּמִצְוֹת הַתּוֹרָה, וּבָהֶם עוֹמְדֵת
 הַנִּשְׁמָה בְּגֵן עֵדֶן שְׁלֵמָטָה, וּמִתְלַבְּשֵׁת בְּלִבּוֹשִׁים
 הַנִּכְבָּדִים הַלְלוּ.

כְּשֶׁעוֹלָה הַנִּשְׁמָה בְּאוֹתוֹ פֶּתַח הָרְקִיעַ לְמַעְלָה,
 מְזַדְמָנִים לָהּ לִבּוֹשִׁים אַחֲרִים נִכְבָּדִים
 עֲלִיוֹנִים, שֶׁהֵם מְרֻצוֹן וְכוֹנֵנֵת הַלֵּב בַּתּוֹרָה
 וּבַתְּפִלָּה, שֶׁכְּשֶׁעוֹלָה אוֹתוֹ רְצוֹן לְמַעְלָה, מִתְעַטֵּר
 בָּהּ מִי שֶׁמִּתְעַטֵּר, וְנִשְׂאֵר חִלְקָה לְאוֹתוֹ אָדָם,
 וְנִעֲשֶׂה מִמֶּנּוּ לִבּוֹשִׁים שֶׁל אוֹר לְהִלְבִּישׁ בָּהֶם
 הַנִּשְׁמָה לְעֵלוֹת לְמַעְלָה. וְאֵף עַל גַּב שְׂבָאֲרוּהָ

שְׁאוֹתֶם לְבוּשִׁים תְּלוּיִים בְּמַעֲשִׂים – אֵלֶּה לֹא
 תְּלוּיִים אֶלָּא בְּרִצּוֹן הָרוּחַ, כְּמוֹ שֶׁנִּתְבָּאָר, לְעַמֵּד
 בְּתוֹךְ מְלָאכִים וְרוּחוֹת קְדוֹשׁוֹת, וְזֶהוּ בְּרוּר
 הַדְּבָר. וְהַמְנוּרָה הַקְּדוּשָׁה לָמַד כֶּךָ מֵאֵלֶּיהוּ:
 הַלְבוּשִׁים שְׁלֵמָטָה בְּגֵן שְׂבָאָרֶץ בְּמַעֲשִׂים,
 וְהַלְבוּשִׁים שְׁלֵמָעֵלָה, (בְּרוּחַ וְרִצּוֹן וְכוּנַת הַלֵּב) בְּרִצּוֹן
 וְכוּנַת הָרוּחַ בְּלֵב.

וְנִהָר יֵצֵא מֵעֵדֶן לְהִשְׁקוֹת אֶת הַגֵּן וְגו' (בראשית ב'),
 הָרִי פְּרִשׁוּהָ, אֲבָל בְּגֵן הַזֶּה שְׁלֵמָטָה, נִהָר
 יֵצֵא מֵעֵדֶן וְדָאִי. וְצָרִיף לְדַעַת, הַנִּהָר הַזֶּה שְׂוִיּוּצָא
 בְּגֵן שְׁלֵמָטָה, בְּאִיזָה מְקוֹם הוּא עֶקְרוֹ וְשָׂרְשׁוֹ.
 בְּאִיזָה מְקוֹם? בְּעֵדֶן. הָעֵדֶן הַזֶּה הוּא סוּד עֲלִיּוֹן,
 וְלֹא נִתְּנָה רִשׁוּת לְעֵיִן הַשְּׁכָל לְשַׁלֵּט בּוֹ. וְסוּד
 הַדְּבָר – אֲלֵמָלָא הַמְקוֹם הַזֶּה נִמְסָר לְמָטָה
 לְהַתְּגַלּוֹת, הַמְקוֹם שֶׁל הָעֵדֶן הָעֲלִיּוֹן הַקְּדוּשׁ
 נִמְסָר גַּם כֵּן לְדַעַת. אֶלָּא (אֲבָל) מִשׁוּם הַהִסְתָּרָה שֶׁל
 כְּבוֹד הָעֵדֶן הָעֲלִיּוֹן הַקְּדוּשׁ, נִטְמָן וְנִגְנָז הָעֵדֶן
 הַתְּחִתּוֹן שְׁאוֹתוֹ נִהָר שׁוֹפֵעַ וְיוֹצֵא מִמֶּנּוּ, וְלִכֵּן לֹא
 נִמְסָר לְהַתְּגַלּוֹת אֶפְלוּ לְאוֹתָן הַנְּשֻׁמוֹת שֶׁבְּגֵן עֵדֶן.
 כְּמוֹ שֶׁהִנָּהָר הַזֶּה נִפְרָד וְיוֹצֵא מִתּוֹךְ עֵדֶן
 לְהִשְׁקוֹת אֶת הַגֵּן שְׁלֵמָעֵלָה, כֶּךָ גַּם מִתּוֹךְ
 אוֹתוֹ הִפְתַּח שֶׁל הָאֲמִצָּע יוֹצֵא אוֹר אֶחָד שֶׁנִּפְרָד

לְאַרְבַּעַה צְדָדִים, בְּאַרְבַּעַה פְּתָחִים שְׁאֲמַרְנוּ.
הַמָּקוֹם שְׁעוֹמְדוֹת אוֹתָן הָאוֹתִיּוֹת הִרְשׁוּמוֹת.
וְאוֹתוֹ הָאֹר שֶׁנִּפְרָד לְאַרְבַּעַה אֹרוֹת, בְּאַרְבַּע
אוֹתִיּוֹת שְׁנוּצָצוֹת (וְיוֹצְאוֹת) יוֹצֵא מֵעֵדָן, מָקוֹם
שְׁזוּהַרְת הַנִּקְדָּה שְׁלִמְעֵלָה.

וְאוֹתָהּ נִקְדָּה מְאִירָה, וְנַעֲשֶׂה עֵדָן לְהָאִיר, וְאֵין
מִי שְׁשׁוֹלֵט לְרֵאוֹת וְלִדְעַת אֶת הַנִּקְדָּה
הַזֹּו פָּרַט לְאוֹתוֹ אֹר שְׁמִתְפַּשֵּׁט מִמָּנָה,
שְׁמִשְׁתַּחֲוִים לְפָנָיו אוֹתָם הַצְּדִיקִים שְׁבָגָן עֵדָן,
כְּמוֹ שֶׁנִּתְבָּאֵר. וְהַנִּקְדָּה הַתַּחְתּוֹנָה הַזֹּו הִיא גֵן אֶל
הָעֵדָן הָעֲלִיּוֹן, הַמָּקוֹם שֶׁלֹּא נִתֵּן לְדַעַת וְלִהְתְּבוֹנֵן.

עַל כֹּל זֶה כָּתוּב, (ישעיה סה) עֵין לֹא רָאָתָה אֱלֹהִים
זוֹלָתָךְ. הַשֵּׁם הַזֶּה הַתְּפָרֵשׁ. אֱלֹהִים זוֹלָתָךְ –
זוֹ הַנִּקְדָּה הַתַּחְתּוֹנָה הַקְּדוּשָׁה, שֶׁהוּא יוֹדֵעַ אֶת
הָעֵדָן הַזֶּה שְׁלִמְטָה שְׁטָמוֹן בְּגֵן, וְאֵין אַחַר
שְׁמִכִיר אוֹתוֹ. אֱלֹהִים זוֹלָתָךְ – זֶהוּ הָעֵדָן הָעֲלִיּוֹן
עַל הַכֹּל, שֶׁהוּא סוּד הָעוֹלָם הַבָּא, שֶׁהוּא מִכִיר
אֶת הַנִּקְדָּה הַתַּחְתּוֹנָה בְּצִדִיק אֶחָד שְׁיוֹצֵא מִמָּנוּ,
נִהַר שְׁמַרוֹה אוֹתָהּ, וְאֵין מִי שְׁמִכִיר אוֹתָהּ פָּרַט
לוֹ, שְׁכָתוּב אֱלֹהִים זוֹלָתָךְ, שֶׁהוּא אָחוֹז לְמַעְלָה
לְמַעְלָה עַד אֵין סוּף.

וְהִנֵּהָר הַזֶּה שְׂיוּצָא מֵעֵדָן לְמַטָּה הוּא סוּד
 לְחַכְמִים בְּסוּד הַכְּתוּב, וְהַשְּׂבִיעַ
 בְּצַחְצָחוֹת נִפְשָׁה. וְהַדְּבַר הַזֶּה הִתְפָּרַשׁ לְמַעְלָה
 וּמַטָּה. הַנִּשְׁמָה שְׂיוּצָאת מֵעוֹלָם הַחֲשׂוֹךְ הַזֶּה, הִיא
 תְּאֵבָה לְרֵאוֹת בְּאוֹר הָעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן כְּאָדָם הַזֶּה
 שֶׁתֵּאָב לְשִׁתּוֹת מִים בְּתֵאוֹה. כִּן כָּל אֶחָד וְאֶחָד
 הוּא צַחְצָחוֹת, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (ישעיה ה) צָחָה צָמָא.
 צָמָא, מֵאוֹתָם צָחוֹת שֶׁל אוֹרוֹת שֶׁל הַגֶּן וְהַרְקִיעַ
 וְהַיְכָלוֹת שֶׁל הַגֶּן.

וְאוֹתוֹ נִהָר שְׂיוּצָא מֵעֵדָן, כָּל אוֹתָן נִשְׁמוֹת
 בְּלְבוּשֵׁי כְבוֹד יוֹשְׁבוֹת עַל אוֹתוֹ נִהָר,
 וְאֶלְמָלָא אוֹתוֹ לְבוּשׁ, לֹא יְכוּלִים לְסַבֵּל, וְאִז
 מְתִישְׁבוֹת וְרוֹת בְּאוֹתָם צָחוֹת וִיכוּלוֹת לְסַבֵּל.
 וְאוֹתוֹ נִהָר הוּא תְקוּן הַנִּשְׁמוֹת לְהִתְיַשֵּׁב וּלְהַזוּן
 וּלְהִנּוֹת מֵאוֹתָן צָחוֹת, וְהַנִּשְׁמוֹת נִהְנוֹת (מתתקנות)
 עַל אוֹתוֹ נִהָר וּמְתִישְׁבוֹת בּוֹ.

אוֹתוֹ נִהָר עֲלִיּוֹן שֶׁלְמַעְלָה מוּצִיא נִשְׁמוֹת, וְהֵן
 פּוֹרְחוֹת מִמֶּנּוּ לְתוֹךְ הַגֶּן, שֶׁהִנֵּהָר הַזֶּה
 שֶׁלְמַטָּה בִּגְן שְׁבָאֲרִץ מִתְקִין נִשְׁמוֹת לְהִתְתַּקֵּן
 וּלְהִתְיַשֵּׁב בְּאוֹתָן צָחוֹת. כְּמוֹ כֵן בְּעוֹלָם הַזֶּה
 בַּחוּץ, בְּרִיחַ הַמַּיִם מְתִישְׁבֵת הַנֶּפֶשׁ לְהָאִיר, שֶׁהִרִי
 מִהַעֲקָר כְּמוֹ זֶה יוּצָא. וּמִשׁוּם שֶׁהַנִּשְׁמוֹת

מִתְתַקְנֹת עַל אוֹתוֹ נִהַר שְׁשׁוּפֵעַ וְיוֹצֵא מֵעֵדָן,
 יְכוּלוֹת לְהִתְיַשֵּׁב בְּאוֹתָן צָחוֹת עֲלִיוֹנוֹת וְלַעֲלוֹת
 לְמַעְלָה בְּאוֹתוֹ פֶּתַח שְׁבָאֲמָצַע הֶרְקִיעַ, וְעֵמוּד
 אֶחָד שְׁעוֹמֵד בְּאֲמָצַע הַגֶּן, כְּפִי שְׁאֲמַרְנוּ.

בְּאוֹתוֹ עֵמוּד עוֹלָיִם לְמַעְלָה בְּתוֹךְ אוֹתוֹ פֶּתַח שֶׁל
 הֶרְקִיעַ, וּבוֹ סָבִיבוּ יֵשׁ בּוֹ (ישעיה ד) עֲנָן
 [יּוֹמָם] וְעֶשֶׁן נִגְהַ. וְאֵף עַל גַּב שְׁבָאֲרוּהוּ לְזֶה
 הַפְּסוּק, אֲבָל עֲנָן וְעֶשֶׁן אֵלּוּ מִבְּחוּץ, וְנִגְהַ מִבְּפָנִים.
 זֶה הוּא לְחֻפּוֹת עַל אֵלּוּ שְׁעוֹלָיִם לְמַעְלָה, שֶׁלֹּא
 יֵרְאוּ מִלְּפָנֵי אֵלּוּ שְׁיִושְׁבִים לְמַטָּה.

וְהָרִי כָּאֵן סוּד הַסּוּדוֹת. כְּאֲשֶׁר (רוֹצֵה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
 לְמַטְּן הַנְּקֻדָּה הַזֹּאת) הַנְּקֻדָּה הַזֹּאת רוֹצֵה לְהִתְתַקֵּן
 בְּתַקּוּנֶיהָ וּלְהִתְקַשֵּׁט בְּשִׁבְתוֹת וְזִמְנִים וּבְחֻגִים,
 שׁוֹלַחַת אַרְבַּע פָּנֵי נֶשֶׁר, וְעוֹמְדִים עַל הַהֵיכַל
 שְׁנַקְרָא דְרֹר, וְהֵינּוּ מֶר דְרֹר. וּבְגִלְל כֶּךָ בְּשַׁנַּת
 הַיּוֹבֵל צָרִיכִים לְהַכְרִיז דְרֹר, כְּמוֹ שְׁנַאֲמַר (ויקרא כה)
 וְקִרְאתֶם דְרֹר. וְאוֹתָם אַרְבַּע פָּנִים נוֹתְנִים קוֹל,
 וְאֵין מִי שְׁיִשְׁמַע אוֹתוֹ פָּרַט לְאוֹתָן הַנְּשֻׁמוֹת
 הָרְאוּיֹת לְעֲלוֹת, וְהֵן מִתְכַּנְּסוֹת שָׁם, וְלוֹקְחִים
 אוֹתָם אַרְבַּע הַפָּנִים הַלְלוּ, וּמְכַנְּסִים אוֹתָם
 פְּנִימָה בְּאוֹתוֹ עֵמוּד שְׁעוֹמֵד בְּאֲמָצַע.

ובאותה שְׁעָה עוֹלָה אוֹתוֹ עֲמוּד, עֲנֵן וְאֵשׁ
וְעֶשֶׂן, וְנִגְהַ מִּבְּפָנָיִם. וְשְׁנֵי אֱלֹהִים
נִקְרְאוּ מִכּוֹן הַר צִיּוֹן וּמִקְרְאֵיהָ. מִכּוֹן הַר
צִיּוֹן - זֶהוּ הַתְּקוּן שֶׁלְמַעְלָה, כְּשֶׁהִנְקָדָה
הַתְּחִתּוֹנָה מִתְקַשְׁטֶת, וְהֵם מִקְרְאֵיהָ שֶׁל אוֹתָהּ
נִקְדָה לְהִתְקַשֵּׁט.

כִּיּוֹן שְׁעוֹלוֹת הַנְּשָׁמוֹת הִלְלוּ עַד לְאוֹתוֹ פֶּתַח
הַרְקִיעַ, אָזִי אוֹתוֹ רְקִיעַ סוֹבֵב סְבִיב הַגֵּן
שֶׁל שְׁפָעִים, וּמְקוֹל נְעִימוֹת שֶׁל סְבוּב אוֹתוֹ
רְקִיעַ יוֹצְאוֹת כָּל אוֹתָן נְשָׁמוֹת וְשׁוֹמְעוֹת אוֹתוֹ
נַעַם שֶׁל אוֹתוֹ רְקִיעַ, וְרוֹאִים אוֹתוֹ הָעֲמוּד
שֶׁמַּעְלָה אֵשׁ וְעֲנָן וְעֶשֶׂן וְנִגְהַ שְׁלוֹהֵט, וְכָל־
מִשְׁתַּחֲוִים. וְאִזּוֹ הַנְּשָׁמוֹת עוֹלוֹת בְּאוֹתוֹ הַפֶּתַח,
עַד שְׁעוֹלִים לְתוֹךְ הָעֲגוּל שֶׁסּוֹבֵב בְּאוֹתָהּ
נִקְדָה, וְאִזּוֹ רוֹאִים מֵה שְׁרוֹאִים. וּמִתּוֹךְ הָאוֹר
וְהַשְּׂמֵחָה מִמֶּה שֶׁרָאוּ, עוֹלִים וְיוֹרְדִים,
מִתְקַרְבִּים וּמִתְרַחֲקִים.

וְהִיא מִשְׁתַּוְּקֶתת אֲלֵיהֶם וּמִתְקַשְׁטֶת בְּאוֹר. וְאִזּוֹ
לוֹבֵשׁ קִנְיָה (מְאוֹר) צְדִיק עֲלִיוֹן אֶחָד,
וּמִסְתַּכֵּל בְּאוֹר וְיִפִּי שֶׁל הַנְּקָדָה הַזֹּאת וּבִתְקוּנָהּ,
וְאוֹחֵז בָּהּ וּמַעֲלָה אוֹתָהּ אֵלָיו, וּמְאִיר אוֹר בְּאוֹר
וְנִגְהִיִּים אֶחָד. וְכָל חֵילוֹת הַשָּׁמַיִם פּוֹתְחִים בְּאוֹתָהּ

שְׁעָה וְאוֹמְרִים: אֲשֶׁרִיכֶם הַצְּדִיקִים שׁוֹמְרֵי
הַתּוֹרָה, אֲשֶׁרִיהֶם הַמְּשַׁתְּדָלִים בַּתּוֹרָה, שְׁהָרִי
שְׂמַחַת אֲדוֹנֵיכֶם הִיא בְּכֶם, שְׁהָרִי עֲטַרְת רְבוֹנוֹכֶם
מִתְעַטַּרְת בְּכֶם.

וְאִז, כִּיּוֹן שְׂמַאֲרִים אוֹר בְּאוֹר, שְׁנֵי אוֹרוֹת
מִתְחַבְּרִים כְּאֶחָד וּמְאֲרִים. אַחַר כֵּן
יורדים אותם גִּוְנִים וּמִתְבוֹנְנִים לְהִשְׁתַּעֲשַׁע
בְּאוֹתָן נִשְׁמוֹת הַצְּדִיקִים, וּמִתְקַנְנִים אוֹתָם לְעֵטֶר
לְמַעְלָה. וְעַל זֶה נֶאֱמַר עֵין לֹא רָאָתָה אֱלֹהִים
זוֹלָתָךְ יַעֲשֶׂה לְמַחֲכָה לוֹ.

פְּתַח רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאָמַר, כְּתוּב (יחזקאל א) וְדַמוֹת עַל
רֹאשֵׁי הַחִיָּה רְקִיעַ כְּעֵין הַקֶּרַח הַנּוֹרָא נְטוּי
עַל רֹאשֵׁיהֶם מְלַמְעֵלָה. פְּסוּק זֶה פְּרָשׁוּהוּ. אֲבָל
יֵשׁ רְקִיעַ וְיֵשׁ רְקִיעַ. הַרְקִיעַ שְׁלֵמָטָה הוּא עוֹמֵד
עַל גְּבֵי אַרְבַּע חִיּוֹת, וּמִשָּׁם מִתְפַּשֵּׁט וּמִתְחִיל
דְּיוֹקָן שֶׁל נִקְבָּה אַחַת שְׁאַחֲרֵי הַזָּכֵר, וְזֶהוּ סוּד
הַכְּתוּב (שמות לג) וְרָאִיתָ אֶת אַחֲרֵי, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר
(תהלים לט) אַחֲזוֹר וְקָדַם צְרַתְּנִי. וְכְתוּב (בראשית ב) וַיִּקַּח
אַחַת מִצְלַעְתָּיו.

הַרְקִיעַ שְׁלֵמַעְלָה הוּא עוֹמֵד עַל גְּבֵי הַחִיּוֹת
הַעֲלִינוֹת, וּמִשָּׁם מִתְפַּשֵּׁט וּמִתְחִיל

הַדְּיוּקָן שֶׁל זָכָר אֶחָד, שֶׁהוּא סוּד עֲלִיּוֹן. וּשְׁנֵי
הַרְקִיעִים הַלְלוּ, אֶחָד נִקְרָא קֶצֶה הַשָּׁמַיִם, וְאֶחָד
נִקְרָא מִקְצֵה הַשָּׁמַיִם, שְׁכָתוּב (דברים ד) וְלִמְקָצֵה
הַשָּׁמַיִם וְעַד קֶצֶה הַשָּׁמַיִם. רָאשֵׁי הַחֲתִיָּה שְׁלֹמֶטָה
הֵם אַרְבַּע חִיּוֹת, שֶׁהֵן רְשׁוּמוֹת (אורות) עֲלִיוֹנוֹת עַל
אוֹתָן אַרְבַּע אוֹתִיּוֹת רְשׁוּמוֹת שְׁבַתוֹךְ אוֹתָם
אַרְבַּעַת פְּתָחִים שְׁבַגֵּן עֵדֶן.

וְאֵף עַל גַּב שְׁאֲמַרְנוּ שְׁעֵדֶן שְׁלֹמֶטָה הוּא בְּאֶרֶץ
- כִּן זֶה וְדָאִי. אֲבָל הַכֹּל הוּא סוּד עֲלִיּוֹן,
כְּמוֹ שֶׁנִּתְבָּאָר שֶׁהִנְקֵדָה הַזֹּאת שְׁאֲמַרְנוּ, כְּמוֹ שֵׁשׁ
לָהּ חֶלֶק לְמַעְלָה - כִּן גַּם יֵשׁ לָהּ חֶלֶק לְמַטָּה
בְּאֶרֶץ. וְהֵגֵן הַזֶּה לְמַטָּה הוּא חֶלְקָהּ שֶׁל אוֹתָהּ
נִקְדָּה לְהַשְׁתַּעֲשֵׂעַ בְּרוּחוֹת הַצְּדִיקִים בְּאֶרֶץ,
וְנִהְיִית בְּכֹל הַצְּדִיקִים, לְמַעְלָה וּמַטָּה. לְמַעְלָה
בְּצְדִיק, וּלְמַטָּה בְּאוֹתוֹ פְּרִי הַצְּדִיק. וְלֹא נִמְצָא
שְׁעֵשׂוּעַ מַעְלָה וּמַטָּה אֶלָּא בְּצְדִיק. וְהֵגֵן הַזֶּה הוּא
מֵאוֹתָהּ נִקְדָּה שְׁנִקְרָאת עֵדֶן. (נִקְדָּה שְׁנוּטְלַת מֵאֵמָּה עֲלִיוֹנָה
הַטְּמוּנָה בְּגֵן עֵדֶן שֶׁל הָאֶרֶץ).

אוֹתָם רָאשֵׁי הַחֲתִיָּה אֵלּוּ אַרְבַּעַת רָאשֵׁי פָּנִים.
אֶחָד אַרְיָה, שְׁכָתוּב (יחזקאל א) וּפְנֵי אַרְיָה
אֵל הַיָּמִין. וְאֶחָד שׁוֹר, שְׁכָתוּב וּפְנֵי שׁוֹר
מֵהַשְּׂמֹאל. וְאֶחָד נֶשֶׁר, שְׁכָתוּב וּפְנֵי נֶשֶׁר

לְאַרְבַּעַתָּן. וְאָדָם כָּלֵל שֶׁל הַכֹּל, שְׁכָתוּב וּדְמוּת
 פְּנֵיהֶם פְּנֵי אָדָם. וְאַרְבַּעַה רְאִישֵׁי הָאוֹרוֹת הִלְלוּ
 שְׁמֵשָׁאם (חיות שנוטלות) אֶת הַכֶּסֶּא הַקָּדוֹשׁ, וּמִתּוֹךְ
 הַמָּשָׂא שְׁלָהֶם הֵם מְזִיעִים. וּמֵאוֹתָהּ זַעַה שֶׁל
 מֵשָׁאם, נַעֲשֶׂה אוֹתוֹ נֶהָר דִּינּוֹר, שְׁכָתוּב (דניאל ז) נֶהָר
 דִּינּוֹר שׁוֹפֵעַ וְיוֹצֵא מִלְּפָנָיו אֶלֶף אֲלָפִים יִשְׁמְשׁוּהוּ.
 וּבְשֵׁעוֹלוֹת הַנְּשָׁמוֹת, הֵן רוֹחַצוֹת בְּאוֹתוֹ נֶהָר
 דִּינּוֹר, וְעוֹלוֹת לְקָרְבָן וְאִינָן
 נִשְׂרָפוֹת, אֲלָא רוֹחַצוֹת. בֵּא וּרְאֵה מִסְלַמְנִדְרָא,
 שְׁעוֹשִׂים מִמְּנָה לְבוֹשׁ, וּמִתּוֹךְ שְׁהִיא מֵאֵשׁ, אֵין
 רוֹחַצִים אוֹתוֹ לְבוֹשׁ אֲלָא בְּאֵשׁ. הָאֵשׁ אוֹכֶלֶת
 הַזֶּהֱמָה שְׁבוּ, וְנִרְחֵץ אוֹתוֹ לְבוֹשׁ. כֶּךָ גַּם הַנְּשָׁמָה
 מֵאֵשׁ שְׁנִלְקָחָה מִתּוֹךְ הַכֶּסֶּא הַקָּדוֹשׁ, שְׁכָתוּב בָּהּ
 (שם) כֶּסֶּאוֹ שְׁבִיבֵי אֵשׁ, בְּזִמְן שְׁרוּצָה לְרַחֵץ
 מֵאוֹתָהּ זֶהֱמָה שְׁבָה, עוֹבְרַת בְּאֵשׁ וְנִרְחַצַת,
 וְהָאֵשׁ אוֹכֶלֶת כָּל אוֹתָהּ הַזֶּהֱמָה שְׁבַנְשָׁמָה,
 וְהַנְּשָׁמָה רוֹחַצַת וּמִתְּלַבְּנַת.

וְאֵם תֵּאמֵר, אִם כֶּךָ, אֵין לְנִשְׁמָה עֲנֹשׁ כְּזֶה – בֵּא
 וּרְאֵה, אוֹי לְנִשְׁמָה שְׁסוּבֶלֶת אֵשׁ זֶרָה, וְאֶף
 עַל גַּב שְׁמִתְּלַבְּנַת. אָבֵל כְּשֶׁהַזֶּהֱמָה רַבָּה עָלֶיהָ,
 אוֹי לְנִשְׁמָה שְׁסוּבֶלֶת אוֹתוֹ עֲנֹשׁ, מִשׁוּם שְׁאוֹתָהּ
 זֶהֱמָה בְּפַעֲמִים מִתְּלַבְּנַת בְּאֵשׁ.

בַּפַּעַם הָרֵאשׁוֹנָה, כִּיּוֹן שֶׁקִּבְּלָה עָנֵשׁ בַּגּוֹף,
 הוֹלֶכֶת הַנְּשָׁמָה, וְנוֹטְלִים אוֹתָהּ
 וּמְכַנְיָסִים אוֹתָהּ לְתוֹךְ מְקוֹם אֶחָד שֶׁנִּקְרָא בֶּן
 הַנֶּסֶם. וְלָמָּה נִקְרָא בֶּן הַנֶּסֶם? אֵלָּא מְקוֹם אֶחָד הוּא
 בְּגִייהֶנָּם שֶׁשֵּׁם נִצְרָפוֹת הַנְּשָׁמוֹת בְּצִרוּף לְהִתְלַבֵּן
 טָרָם שֶׁנִּכְנָסוֹת לְגַן עֵדֶן. (וְאִם זְכָאִיֹּת אוֹתָן נְשָׁמוֹת, כְּאִשֶּׁר
 מְכַנְיָסִים אוֹתָן בְּאוֹתוֹ מְקוֹם) שְׁנֵי מְלָאכִים שְׁלוּחִים מְזַמְנִים
 בְּגַן עֵדֶן, וְעוֹמְדִים בַּשַּׁעַר, וְצוֹוֹחִים לְאוֹתָם
 הַמְּמַנִּים שֶׁבְּאוֹתוֹ מְקוֹם שֶׁבְּגִייהֶנָּם כְּדֵי לְקַבֵּל
 אוֹתָהּ הַנְּשָׁמָה.

וְאוֹתָהּ הַנְּשָׁמָה, בְּטָרָם תִּתְלַבֵּן בְּאֵשׁ, אוֹתָם
 שְׁלוּחִים צוֹוֹחִים אֲלֵיהֶם וְאוֹמְרִים:
 הַנֶּסֶם. וּבְזַמֵּן שֶׁמִּתְלַבֶּנָת, אוֹתָם מְמַנִּים יוֹצְאִים
 עֵמָּה מֵאוֹתוֹ מְקוֹם, וּמְזַמְנִים אוֹתָהּ לְפִתְחוֹ שֶׁל
 גֶּן עֵדֶן שֶׁשֵּׁם אוֹתָם שְׁלִיחִים, וְאוֹמְרִים לָהֶם:
 הַנֶּסֶם. אֵלָּה הֵם הַנְּשָׁמוֹת שֶׁהִתְלַבְּנוּ. וְאִזּוֹ מְכַנְיָסִים
 אוֹתָהּ נְשָׁמָה בְּגַן עֵדֶן.

וְכַמָּה הִיא שְׁבוּרָה מִתּוֹךְ אוֹתוֹ שֶׁכָּר שֶׁל
 הַהִתְלַבְּנוֹת שֶׁל הַגִּייהֶנָּם (שֶׁל אוֹתוֹ) שֶׁל
 אוֹתוֹ שֶׁכָּר שֶׁל הָאֵשׁ הַתְּחַתּוֹנָה. וְאִף עַל גַּב
 שְׁיורֶדֶת מִלְמַעְלָה, (אֲבָל) כִּיּוֹן שֶׁמְגִיעָה לְאָרֶץ
 לְמַטָּה, הִיא אֵשׁ שְׁאִינְנָה דְקִיקָה, וְהַנְּשָׁמָה נִעֲנָשֶׁת

בַּהּ וְנִשְׁכַּרְתָּ. וְאִזּוּ הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מוֹצִיא שְׁמֵשׁ
שְׁמַאֲרָה מֵאוֹתָם אַרְבַּעַה פְּתָחִים שְׁמַאֲרִים
בְּרָקִיעַ שְׁמַעַל הַגֶּן, וּמַגִּיעַ לְאוֹתָהּ נִשְׁמָה וְנִרְפֵּאת.
זֶהוּ שְׁכָתוּב (מלאכי ג) וְזָרְחָה לְכֶם יְרֵאֵי שְׁמֵי שְׁמֵשׁ
צְדָקָה וּמִרְפָּא בְּכִנְפֶיהָ.

בַּפַּעַם הַשְּׁנִיָּה, אַחַר שִׁישְׁבָה בְּגֵן עֵדֶן שְׁלִמְטָה,
כָּל אוֹתוֹ זְמַן שִׁישְׁבָה וְעַד עַכְשָׁו אֵינָה
נִפְרֶדֶת מֵאוֹתָם דְּבָרִים שֶׁל מְרָאָה הָעוֹלָם הַזֶּה
מִכָּל וְכָל. וְכִשְׁמַעְלִים אוֹתָהּ לְמַעְלָה, צְרִיכָה
לְהִפְרֹד מִכָּל מְרָאָה וּמִכָּל הַדְּבָרִים שְׁלִמְטָה.
וּמַעֲבִירִים אוֹתָהּ בְּאוֹתוֹ נְהַר דִּינּוּר, וְאִזּוּ הַנִּשְׁמָה
מִתְּלַבֶּנֶת בּוֹ מִכָּל וְכָל, וְיוֹצֵאת וְנִרְאִית לְפָנַי רְבוּן
הָעוֹלָם בְּרוּכָה (בְּרִוְרָה) מִכָּל הַצְּדָדִים. כִּיּוֹן
שְׁמִסְתַּפְּלֵת בְּאוֹתוֹ אור, נִרְפֵּאת וְנִשְׁלַמֶת מֵהַכֹּל.
וְאִזּוּ עוֹמְדוֹת אוֹתָן נִשְׁמוֹת בְּלְבוּשִׁים, מִתְּעַטְרִים
לְפָנַי רְבוּנִם. אֲשֶׁרֵי חֶלְקָם שֶׁל הַצְּדִיקִים בְּעוֹלָם
הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא.

וְאוֹתָן נִשְׁמוֹת שְׁבִגֵן עֵדֶן שְׁלִמְטָה מְשׁוֹטְטוֹת
בְּכָל רֵאשֵׁי חֲדָשִׁים וְשַׁבָּתוֹת, וְעוֹלוֹת עַד
אוֹתוֹ מְקוֹם שֶׁנִּקְרָא חוֹמוֹת יְרוּשָׁלַיִם, שְׁשָׁם כְּמָה
מְמַנִּים וּמְרַכְבוֹת שְׁשׁוֹמְרִים אוֹתָם הַחוֹמוֹת,
שְׁכָתוּב (ישעיה סב) עַל חוֹמַתֵיךָ הַפְּקֹדֵתִי שְׁמִרִים.

ועולים עד אותו מקום, ולא נכנסות פנימה עד שמתלבנות, ושם משתחוות ושמתות מאותו אור, ושבות לתוך הגן.

יוצאות משם ומשוטטות בעולם, ורואות באותם הגופות של הרשעים ובאותו ענש שלהם, שכתוב (ישעיה סו) ויצאו וראו בפגרי האנשים הפשעים כי תולעתם לא תמות ואשם לא תכבה והיו דראון לכל בשר. מה זה לכל בשר? לאותם שאר הגופים שסביבם, והרי פרושה. ואחר משוטטים ומסתכלים באותם בעלי מכאובים ובני מחלות, ואותם שסובלים על היחוד של רבונם, ושבים ואומרים למשיח.

בשעה שאומרים לו למשיח את צער ישראל בגלותם, ואותם הרשעים שבהם שאינם מתבוננים לדעת את רבונם, הוא מרים קול ובוכה על אותם הרשעים שבהם. זהו שכתוב (שם נג) והוא מחלל מפשעינו מדכא מעונתינו. שבות אותן נשמות ועומדות במקומן.

בגן עדין יש היכל אחד שנקרא היכל בני המחלות. אז המשיח נכנס לאותו היכל, וקורא לכל המחלות והמכאובים וכל יסורי

יִשְׂרָאֵל שְׂיָבֹאוּ עָלָיו, וְכֻלָּם בָּאִים עָלָיו. וְאֵלְמַלְא
 שֶׁהוּא מִקַּל מֵעַל יִשְׂרָאֵל וְנוֹטֵל עָלָיו, לֹא הָיָה
 אָדָם שְׂיָכוּל לִסְבֹּל אֶת יִסּוּרֵי יִשְׂרָאֵל עַל עֲנָשֵׁי
 הַתּוֹרָה. זֶהוּ שְׂכָתוּב (שם) אָכֵן חֲלִינוּ הוּא נִשָּׂא
 וְגו'. כְּמוֹ כֵן רַבֵּי אֶלְעָזָר בְּאֶרְצָן.

מִשּׁוּם שְׂאִין חֲשָׁבוֹן לְאוֹתָם יִסּוּרִים שְׁעוּמָדִים
 עַל אָדָם בְּכָל יוֹם עַל עֲנָשֵׁי הַתּוֹרָה, וְכֻלָּם
 יֵרְדוּ לְעוֹלָם בְּשַׁעַה שְׁנַתְנָה תּוֹרָה. וְכִשְׁהָיוּ יִשְׂרָאֵל
 בְּאֶרְץ הַקְּדוּשָׁה בְּאוֹתָן עֲבוֹדוֹת וְקַרְבָּנוֹת שֶׁהָיוּ
 עוֹשִׂים, הָיוּ מְסַלְּקִים אֶת כָּל אוֹתָן מִחִלּוֹת
 וְיִסּוּרִים מִן הָעוֹלָם, וְעַכְשָׁו הַמְּשִׁיחַ מְסַלֵּק אוֹתָם
 מִבְּנֵי הָעוֹלָם טָרָם שְׂיוֹצֵא מִהָעוֹלָם הַזֶּה, וּמִקְבֵּל
 עֲנָשׁוֹ, כְּמוֹ שְׁנַתְבְּאָר. כְּשֵׁאוֹתָם חֲטָאִים יִתְרִים
 שְׂמִכְנִיסִים אוֹתָם לְתוֹךְ בְּפָנִים הַגִּיהֶנֶם בְּאוֹתָם
 מְדוּרִים תַּחְתּוֹנִים אַחֲרֵים, וּמִקְבָּלִים עֲנָשׁ רַב מְרַב
 הַזֶּהֱמָה שְׂבִנְשָׁמָה, אִזּוּ מְדַלִּיקִים אֵשׁ יוֹתֵר, לְאָכֵל
 אוֹתָהּ זֶהֱמָה. (אוי לְאוֹתָהּ נִשְׁמָה שְׂסוֹכֶלֶת אוֹתוֹ הָעֲנָשׁ. וְעַל זֶה אוֹתָם
 מִלְּאִי חִבְלָה שְׂבִגְיָהֶנֶם מְטַרִידִים אוֹתוֹ בְּמִקְלוֹת שֶׁל אֵשׁ לְנַעַר אֶת אוֹתָהּ
 הַזֶּהֱמָה. אוֹי לְנִשְׁמָה שְׂסוֹכֶלֶת אוֹתוֹ עֲנָשׁ).

אֲשֵׁרִיהֶם שְׂשׁוּמָרִים אֶת מְצוֹת הַתּוֹרָה. אוֹתָהּ
 נִקְדָּה קְדוּשָׁה שְׂרוּצָה לְהַשְׁתַּעֲשֵׂעַ
 לְמַעַלָּה וּלְמַטָּה בְּרוּחוֹת הַצְּדִיקִים, כְּמוֹ שְׁנַתְבְּאָר.

כְּשֹׂאוֹתֶיהָ נִקְדָּה רוֹצֶה לְהַשְׁתַּעֲשַׁע לְמִטָּה בְּרוּחוֹת
הַצְּדִיקִים כְּאִם שֶׁשְׂמַחָה עִם בְּנֵיהָ וּמִשְׁתַּעֲשַׁעַת
בָּהֶם, כִּךְ גַּם בַּחֲצוֹת הַלַּיְלָה הִיא יוֹרֶדֶת
וּמִשְׁתַּעֲשַׁעַת בָּהֶם.

הַרְקִיעַ שְׂאֲמָרְנוּ שְׁעוֹמֵד עַל הַגֶּן, הִיא עוֹמֶדֶת
עַל אַרְבַּעַת רְאשֵׁי הַחַיּוֹת, וְאוֹתָן אַרְבַּע
אוֹתוֹת שְׂאֲמָרְנוּ הֵם סוּד שֶׁל אַרְבַּע הַחַיּוֹת.
וְהַרְקִיעַ הַזֶּה עוֹמֵד לְמִטָּה (עֲלִיהוֹן), כְּמוֹ שֶׁנִּתְבָּאֵר.
הַרְקִיעַ שֶׁל אוֹתָהּ נִקְדָּה עוֹמֵד לְמַעְלָה עַל אוֹתָן
אַרְבַּע חַיּוֹת עֲלִיוֹנוֹת שְׂאֲמָרְנוּ, וְאוֹתוֹ רְקִיעַ (כְּדַגְמַת
זֶה מִזֶּה) נִרְקָם בְּגוֹנִים קְדוֹשִׁים.

בְּרְקִיעַ הַזֶּה מְסַתְּכָלוֹת אַרְבַּע הַחַיּוֹת, וְכֹל אוֹתָם
חִילוֹת לְמִטָּה. כְּשֶׁהַרְקִיעַ הַזֶּה מְאִיר
בְּגוֹנָיו וְנוֹצֵץ, אָז יוֹדְעוֹת כָּל אוֹתָן מְרַכְּבוֹת וְכֹל
אוֹתָם חִילוֹת וּמַחֲנוֹת שֶׁהָרִי טְרַפְּסֵם הַזְּדִמָּן. הַרְקִיעַ
הַזֶּה רָקוּם בְּכֹל הַגּוֹנִים הַקְּדוֹשִׁים, וְבוֹ עוֹמְדִים
אַרְבַּע פְּתָחִים רְשׁוּמִים בְּאַרְבַּע אוֹתוֹת נוֹצְצוֹת.

פְּתַח אֶחָד רְשׁוּם לְצַד מְזֻרָח, וְבוֹ עוֹמֶדֶת בְּאוֹתוֹ
פְּתַח אוֹת אַחַת, וְאוֹתָהּ אוֹת הִיא א'. וְזֶה
נוֹצֵץ וְעוֹלָה וְיוֹרֵד בְּפֶתַח הַזֶּה. הַפְּתַח הַזֶּה מְאִיר
וְנוֹצֵץ מֵהַתְּנוֹצְצוֹת עֲלִיוֹנָה, וְהָאוֹת הַזֹּאת נוֹצְצַת

ובולטת (ולוהטת) בתוכה, והיא יורדת ועולה
ונרשמת באותו פתח.

סדר הלימוד ליום כד שבט [יום 142 בשנה]

פְּתַח שְׁנֵי רְשׁוּם לְצַד צְפוֹן, וְבוּ עוֹמְדַת אוֹת
אַחַת, וְהִיא הָאוֹת ד'. וְזוּ עוֹמְדַת וְנוֹצְצַת,
עוֹלָה וְיורֶדֶת, וְלוֹהֶטֶת בְּאוֹתוֹ פְּתַח. לְפַעְמִים
נוֹצְצַת בְּהִתְנוּצְצוֹת, וְלְפַעְמִים נִטְמָן אוֹתוֹ אוֹר
וְלֹא מְאִיר. וְלִכֵּן הָאוֹת הַזֹּאת אֵינָה עוֹמְדַת בְּקִיּוּם
מִתְמִיד, וְהָאוֹת הַזֹּאת נִרְשָׁמַת בְּאוֹתוֹ פְּתַח.

הַפְּתַח הַשְּׁלִישִׁי הוּא פְּתַח שְׁעוֹמֵד לְצַד מְעַרְב,
וְבוּ עוֹמְדַת אוֹת אַחַת שְׁרְשׁוּמָה וְנְאוּרָה
בְּאוֹתוֹ פְּתַח, וְזוֹהִי הָאוֹת נ', וְהָאוֹת הַזֹּאת נּוֹצְצַת
בְּהִתְנוּצְצוֹת בְּאוֹתוֹ הַפְּתַח.

הַפְּתַח הַרְבִּיעִי זֶהוּ הַפְּתַח שְׁעוֹמֵד לְצַד דְרוֹם,
וְבוּ עוֹמֵד רְשָׁם שֶׁל נִקְדָּה תַּחְתּוֹנָה
קִטְנָה שֶׁנִּרְאִית וְלֹא נִרְאִית, וְזוֹהִי הָאוֹת י',
וְאַרְבַּע הָאוֹתִיּוֹת הִלְלוּ לְאַרְבַּעַת צְדָדִים, (נוֹצְצִים)
בְּאוֹתוֹ רְקִיעַ בְּאוֹתָם פְּתָחִים.

בְּרְקִיעַ הַזֶּה רְשׁוּמוֹת אוֹתִיּוֹת אַחֲרוֹת (לד' צְדָדִים)
בְּכִתְרִים עַל רְאֲשֵׁיהֶם, וְאוֹתָן עֲשָׂרִים

וּשְׁתִּים אוֹתִיּוֹת מִתְעַטְרוֹת בְּכַתְרִים. הֶרְקִיעַ הַזֶּה
נוֹסֵעַ וְסוֹכֵב עַל גְּבֵי הַחַיּוֹת בְּרֶשֶׁם שֶׁל הָאוֹתִיּוֹת,
הַסּוֹד שֶׁל חֶשְׁבוֹן הַיַּחֲוֹד בְּסוֹד שֶׁל צְרוּף אֶחָד,
וְהֵם: א"ט ב"ח ג"ז ד"ו.

הָאוֹתִיּוֹת הֵלְלוּ סוֹכְבוֹת בְּאוֹתוֹ רְקִיעַ בְּסוֹד שֶׁל
אוֹתִיּוֹת אַחֲרוֹת (שֶׁל מְרַכְבוֹת) עֲלִיוֹנוֹת
קְדוּשׁוֹת נִסְתָּרוֹת, וְאוֹתָן אוֹתִיּוֹת אַחֲרוֹת (עֲלִיוֹנוֹת)
שֶׁנִּסְתָּרוֹת סוֹכְבוֹת אֶת אוֹתוֹ רְקִיעַ, וְאֵז נִרְאוֹת
הָאוֹתִיּוֹת הֵלְלוּ בְּגִלְגּוֹל (שֶׁל הֶרְקִיעַ הַזֶּה), שֶׁהֵם א"ט
ב"ח, וּרְשׁוּמוֹת בְּרְקִיעַ הַזֶּה.

בְּשַׁעָה שְׁמַאִיר הֶרְקִיעַ הַזֶּה, מְאִירִים בּוֹ אַרְבַּעַה
סוֹדוֹת שֶׁל הַשְּׁמוֹת הַקְּדוּשִׁים, וְהֵם
צְרוּף בְּצְרוּפִים שֶׁל שְׁלֵשִׁים וּשְׁנַיִם שְׁבִילִים. אֵז
יֵרֵד טַל מִהֶרְקִיעַ הַזֶּה בְּאוֹתָן הָאוֹתִיּוֹת שֶׁל סוֹד
הַשֵּׁם הַקְּדוּשׁ, וְכָל אוֹתָן מְרַכְבוֹת נְזוּנוֹת, וְכָל
אוֹתָם הַחֲלִלוֹת וְהַמְחַנּוֹת הַקְּדוּשִׁים, וְכָלֵם
מִקְבָּלִים בְּשִׂמְחָה.

בְּשַׁעָה שֶׁהֵדִין תְּלוּי, הָאוֹתִיּוֹת הֵלְלוּ נְטֻמָּנוֹת
וְנִגְנָזִים אַרְבַּע בְּתוֹךְ אַרְבַּע, וְהֵם ט"ח
ז"ו. בְּשַׁעָה שְׁאֵלָה נִגְנָזוּ וְנְטֻמְנוּ, אֵז הַקּוֹל שֶׁל
צַד צָפוֹן מִתְעוֹרֵר, וְיוֹדְעִים שֶׁהֵדִין שְׂרוּי עַל

הַעוֹלָם. וּבְרָקִיעַ הַזֶּה נִרְשָׁם גִּוֶן אֶחָד שְׁכוֹלֵל אֶת
כָּל הַגְּוֹנִים.

כְּשֵׁנוּסֵעַ הַרְקִיעַ הַזֶּה מֵצַד הַמְזֻרָח, אוֹתָם
אַרְבָּעָה הָרָאשִׁים שְׁאִמְרָנוּ בְּאַרְבַּע
(פְּנִים) אוֹתִיּוֹת, נוֹסְעִים כָּלָם בְּמַסְעוֹת, וְעוֹלִים
בְּעֵלְיָהּ לְמַעְלָה. וּכְשֵׁנוּסְעִים וְעוֹלִים לְמַעְלָה,
מִסְתַּלְקֵת מִי שְׁמִסְתַּלְקֵת, וְחוֹזְרוֹת הָאוֹתִיּוֹת
וְנִרְאוֹת בְּשִׁלְמוֹת בְּסוּד הָרָאשׁוֹן, א"ט ב"ח ג"ז
ד"ו, וְנִרְקָם אוֹתוֹ רְקִיעַ, וְאֵז מְאִיר בְּאוֹר.

וּכְשֶׁהָרְקִיעַ הַזֶּה מְאִיר כְּמִקְדָּם בְּאוֹתִיּוֹת הַלָּלוּ,
כָּלָם שָׁבִים וְשׂוֹאֲגִים לְטָרְף טָרְף
וּמְזוּן. כִּיּוֹן שֶׁהֵם שׂוֹאֲגִים וּמְעֵלִים קוֹלוֹת, אוֹתוֹ
קוֹל נִשְׁמָע לְמַעְלָה לְמַעְלָה, וְאֵז נוֹטֵל בְּרָכוֹת
וּקְדָשׁוֹת מִי שְׁנוּטֵל.

סוֹבְבוֹת הָאוֹתִיּוֹת וּמִתְגַּלְגְּלוֹת, וְסוֹבְבוֹת אֶת
אוֹתוֹ רְקִיעַ, וְעוֹמְדוֹת אוֹתָן אוֹתִיּוֹת
לְצַד דְּרוֹם. כִּיּוֹן שְׁעוֹמְדוֹת אוֹתָן אוֹתִיּוֹת לְצַד
דְּרוֹם, עוֹלוֹת וְנוֹצְצוֹת בְּהִתְנוֹצְצוֹת לְלוֹהֵטוֹת, וְאֵז
בְּאִמְצַע אוֹתוֹ רְקִיעַ רִשָּׁם אֶחָד נִרְשָׁם, וְאוֹתוֹ
הָרִשָּׁם הוּא אוֹת אַחַת, וְהִיא י'. כִּיּוֹן שֶׁהָאוֹת הַזֹּאת
נִרְשָׁמָה וְנִרְאִיתָ, אֵז לְלוֹהֵטוֹת אַחֲרֶיהָ שְׁלֵשׁ
אוֹתִיּוֹת אַחֲרוֹת, וְהֵן הו"ה.

אָלוּ הָאוֹתִיּוֹת מְנַצְנָצוֹת בְּאִמְצַע הַרְקִיעַ הַזֶּה,
 עוֹלוֹת וְיורְדוֹת, לוֹהֵטוֹת בְּשֵׁלֶשֶׁה עָשָׂר
 (בְּשָׁנִים עָשָׂר) לְהֵטִים. אַז אַחַר שָׂאֵלוֹ הַשֵּׁלֶשׁ עָשָׂרָה
 פְּעָמִים לוֹהֵטוֹת, יוֹרֵד מִי שְׂיורֵד, וְנִכְלָלָת
 בְּאוֹתָן אוֹתִיּוֹת וּמִתְעַטְרָת בְּהֵן וְלֹא נוֹדַעַת. אַז
 כָּל הַחִילוֹת וְכָל הַמַּחְנוֹת בְּשִׁמְחָה, וְעוֹלִים
 שִׁירִים וְתִשְׁבָּחוֹת.

הַרְקִיעַ הַזֶּה נוֹסַע שְׁנִית וְסוֹבֵב וּמִתְגַּלְגֵּל, וְאוֹתָן
 הָאוֹתִיּוֹת הָרֵאשׁוֹנוֹת שְׂאִמְרָנוּ, שֶׁהֵן
 א"ט ב"ח, כְּלֵן נִכְלָלוֹת בְּאוֹתָן אוֹתִיּוֹת עֲלִיוֹנוֹת,
 סוֹד הַשֵּׁם הַקְּדוֹשׁ שְׂאִמְרָנוּ, וְסוֹבְבוֹת לְאוֹתוֹ
 הַרְקִיעַ, וְעוֹמְדוֹת אוֹתָן אוֹתִיּוֹת שֶׁהֵיוּ בְּאִמְצַע
 סוֹד הַשֵּׁם הַקְּדוֹשׁ, כְּלֵן נִרְשָׁמוֹת לְצַד צְפוֹן,
 וְנִרְשָׁמוֹת וְאֵינֵן נִרְשָׁמוֹת. אֵינֵן מִי שִׁיסְתַּכֵּל בְּאוֹתוֹ
 הַצַּד. כְּלֵן מְכֻסּוֹת, וְאוֹמֵר בְּקוֹל נֵעַם: בְּרוּךְ כְּבוֹד
 ה' מִמְּקוֹמוֹ. וּמִתְכַּסּוֹת מְצַד צְפוֹן (שֶׁל הַפְּנִיִּים)
 וְאוֹמְרוֹת אֶת זֶה, מִתְכַּסּוֹת מְכָל הַצְּדָדִים
 וְאוֹמְרוֹת אֶת זֶה.

הַרְקִיעַ הַזֶּה סוֹבֵב כְּמִקְדָּם וּמִתְגַּלְגֵּל מְצַד לְצַד,
 וְאֵז קוֹל נְעִימַת הַמַּחְנוֹת הַרְבִּים בְּצַד
 זֶה, וְקוֹל נְעִימַת מַחְנוֹת רְבִים בְּצַד זֶה, וְכֵן
 לְאַרְבַּעַת צְדָדִים. בְּאוֹתָהּ שָׁעָה אוֹתוֹ הַרְקִיעַ מְאִיר

בְּאוֹר אַחַר, יוֹתֵר מִכְמוֹ שֶׁהָיָה, וְעוֹמֵד בְּאוֹר בְּגוֹן
אַחַר כָּלוּל מִכָּל הַגּוֹנִים.

וַאֲלוֹ הָאוֹתִיּוֹת שְׁאֵמְרָנוּ עוֹלוֹת לְמַעְלָה בְּאוֹתוֹ
רְקִיעַ, וּמִקְבָּלִים אוֹת אַחַת שֶׁהִיא עֲלִיוֹנָה,
שְׁמַתְחַבְּרֵת בְּשֵׁם זֶה שֶׁל אֱלוֹ הָאוֹתִיּוֹת. מִשּׁוֹם
שְׁאֵף עַל גַּב שֶׁהָאוֹתִיּוֹת הִלְלוּ הֵן שֶׁל הַשֵּׁם
הַקָּדוֹשׁ, זֶהוּ שֵׁם שֶׁנִּכְלָל לְמַטָּה, מִשּׁוֹם שֶׁסוּד זֶה
נִכְלָל לְמַעְלָה וְנִכְלָל לְמַטָּה, וְכִשְׁנִכְלָל לְמַטָּה,
אֱלוֹ הָאוֹתִיּוֹת עוֹלוֹת לְקַבֵּל אוֹת אַחַת (י"ד), שֶׁהָיָה
מֵאוֹתָהּ הָאוֹת נִזְוָנוּ אֱלוֹ הָאוֹתִיּוֹת לְמַטָּה, וְאוֹתָהּ
הָאוֹת הִיא ו'. וַיּוֹרְדוֹת וּמִתְחַבְּרוֹת הָאוֹתִיּוֹת
הִלְלוּ בְּאוֹתָהּ הָאוֹת, וְאִז כֵּלָן בְּעֵטוֹר אֶחָד,
וְנַעֲשֶׂה שֵׁם שְׁלָם.

לְמַטָּה, שֵׁם שְׁלָם וְלֹא שְׁלָם. שֵׁם שְׁלָם בְּחֻמֵּשׁ

אוֹתִיּוֹת (ולא שְׁלָם שֶׁל תְּשַׁע אוֹתִיּוֹת, שֵׁם שְׁלָם בְּחֻמֵּשׁ

אוֹתִיּוֹת) הוּא – וַיְהִי־הָ. סוּד שֶׁל זִכָּר וּנְקִבָּה בְּרֻמֵּז.
הַשֵּׁם שְׁלָם הוּא בְּתִשְׁעֵי אוֹתִיּוֹת, וְהֵם יְהוָה
אֱלֹהִים. זֶהוּ שֵׁם שְׁלָם מִהַכֹּל. שֵׁם אַחַר הוּא
בְּרֻמֵּז, וְהוּא בְּחֻמֵּשׁ כְּפִי שְׁאֵמְרָנוּ. אָבֵל זֶהוּ
שְׁלָם בְּכָל.

כִּיּוֹן שְׁמַתְחַבְּרוֹת הָאוֹתִיּוֹת הִלְלוּ, אוֹתוֹ רְקִיעַ
מֵאִיר בְּשִׁלְשִׁים וּשְׁנַיִם אוֹרוֹת, וְאִז הַכֹּל

הוא בְּשִׁמְחָה, הַכֹּל עוֹמֵד בְּסוּד אֶחָד מֵעֵלָה
וּמִטָּה. כָּל אוֹתָן מְרַכְּבוֹת וְכָל אוֹתָן מַחְנוֹת, כָּלֵם
עוֹמְדִים בְּסוּד שֶׁל שְׁלֵמוֹת, וְכָל הַדְּרָגוֹת מִתְקַנּוֹת
עַל מְקוֹמָן, כָּל אַחַת וְאַחַת כְּרְאוּי.

בְּרִקְיעַ הַזֶּה עוֹמֵד לְצַד צְפוֹן שֶׁלְהֵבֶת אַחַת
מֵאִירָה שְׂאִינָה שׁוֹכֶכֶת תָּמִיד, וְהִיא
רְשׁוּמָה בְּאוֹתִיּוֹת אַחֲרוֹת לְיָמִין, וְהֵם עֲשָׂרָה
שְׁמוֹת, וְעוֹלוֹת לְשִׁבְעִים שְׁמוֹת, וְכֻלָּן רְשׁוּמוֹת
בְּרִקְיעַ הַזֶּה, וּמֵאִירוֹת כָּלֵן כְּאַחַד.

מִהַרְקִיעַ הַזֶּה נוֹסְעִים כָּל אוֹתָם הַרְקִיעִים
שֶׁלְמִטָּה שֶׁלְצַד הַקְּדוּשָׁה, עַד
שֶׁמִּגִּיעִים לְאוֹתָם הַרְקִיעִים הָאֲחֵרִים שֶׁלְצַד אַחֵר,
וְאֵלֶּה נִקְרָאִים יְרִיעוֹת עֲזִים, כִּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר וַיַּעַשׂ
יְרִיעַת עֲזִים לְאַהֲלֵ עַל הַמִּשְׁכָּן.

מִשׁוּם שֶׁיֵּשׁ יְרִיעוֹת וַיֵּשׁ יְרִיעוֹת. יְרִיעוֹת
הַמִּשְׁכָּן הֵן יְרִיעוֹת שֶׁנִּקְרָאוֹת רְקִיעֵי
הַחַיּוֹת שֶׁל הַמִּשְׁכָּן הַקְּדוּשׁ. יְרִיעוֹת עֲזִים הֵם
רְקִיעִים (יְרִיעוֹת) אַחֲרִים שֶׁל הַצַּד הָאֲחֵר. אֵלֶּה
רְקִיעִים בְּסוּד הַמְרַכְּבוֹת שֶׁל רוּחוֹת קְדוּשׁוֹת,
וְאֵלֶּה רְקִיעִים שֶׁבְּחוּץ שְׁעוֹמְדִים בְּדַבְּרֵי הָעוֹלָם,
וְהֵם צְדָדִים שֶׁל תְּשׁוּבָה וּמַעֲשִׂים שֶׁל הַגּוּף.

וְאֵלֶּה מְכַסִּים עַל אוֹתָם רְקִיעִים שְׁלֻפְנִים, כְּמוֹ
קִלְפָּה עַל הַמַּח. הָרְקִיעִים שְׁלֻפְנִים הֵם אוֹתוֹ
קְלוּשׁ שְׁעוֹמֵד עַל הַמַּח, וְאֵלּוֹ נִקְרָאִים שָׁמַיִם
לֵה'. לְשֵׁם אֶחָד זֶה שְׁלֵמָטָה.

רְקִיעִים אַחֲרֵים לְמַעְלָה, וְהֵם רְקִיעִים פְּנִימִיִּים
שְׁנִקְרָאִים רְקִיעֵי הַחַיּוֹת, שֶׁהֵם סוּד
הַשֵּׁם הַקָּדוֹשׁ בְּסוּד הַחַיּוֹת הַגְּדוֹלוֹת הָעֲלִיוֹנוֹת,
וְאֵלֶּה הֵם הַסּוּדוֹת שֶׁל הָאוֹתִיּוֹת (סוּדוֹת עֲלִיוֹנִים)
הָעֲלִיוֹנוֹת בְּסוּדוֹת הַתּוֹרָה, כָּלֵל שֶׁל עֲשָׂרִים
וּשְׁתַּיִם אוֹתִיּוֹת חֻקוֹקוֹת רְשׁוּמוֹת שְׁיוּצָאוֹת מִתּוֹךְ
הָרְקִיעַ הָעֲלִיּוֹן הַשְּׁמַיִנִי, שֶׁהוּא רְקִיעַ עַל גְּבֵי
הַחַיּוֹת הָעֲלִיוֹנוֹת, וְזֶהוּ שְׂאִין לוֹ מֵרָאֵה. זֶהוּ טָמִיר
וְגִנּוּז, וְאִין בּוֹ גֶּן.

כָּל הַגְּנֻנִים יוּצָאִים מִמֶּנּוּ. אִין בּוֹ גֶּן, וְלֹא נִרְאֶה
וְלֹא הַתְּגָלָה. זֶהוּ שְׁמוּצִיא אֶת כָּל הָאוֹרוֹת.
בּוֹ לֹא נִרְאֶה לֹא אוֹר וְלֹא חֶשֶׁךְ וְלֹא גֶּן כָּלֵל, פָּרֻט
לְנִשְׁמוֹת הַצְּדִיקִים שְׁרוּאוֹת מִתּוֹךְ הָרְקִיעַ
הַתְּחִתּוֹן כְּמֵאֲחֵר הַכֶּתֶל, אוֹר שְׁמוּצִיא וּמְאִיר
הָרְקִיעַ הָעֲלִיּוֹן הַזֶּה, וְאוֹתוֹ אוֹר שְׁלֹא פּוֹסֵק, אִין
מִי שְׁמַכִּיר אוֹתוֹ וְאִין מִי שְׁעוֹמֵד בּוֹ.

מִתְחַת לָזֶה, כָּל אוֹתָם הָרְקִיעִים נִכְלְלוּ בְּשֵׁם
הַזֶּה נִקְרָא שָׁמַיִם, וְאֵלּוֹ (הַשֵּׁם הַקָּדוֹשׁ)

נִקְרְאִים הַשָּׁמַיִם אוֹתָם שֶׁהַשֵּׁם הָעֲלִיּוֹן נִקְרָא
 בָּהֶם, אוֹתָם שֶׁהַשֵּׁם הַקְּדוֹשׁ הִתְעַטֵּר בָּהֶם. וְעַל זֶה
 כְּתוּב, (תהלים קטו) הַשָּׁמַיִם שָׁמַיִם לֵה', לְאוֹתָהּ גְּנִיזַת
 הַרְקִיעַ הָעֲלִיּוֹן שֶׁעוֹמֵד עֲלֵיהֶם.

עַד כָּאֵן רָמַז לְשֵׁם הַקְּדוֹשׁ, (סוד שֶׁל הַשָּׁמַיִם הַקְּדוּשִׁים)
 שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא נִקְרָא בְּשֵׁמוֹת. מִכָּאֵן
 וְהִלָּאָה אֵין חָכֶם בְּהַשְׁכֵּל שְׂיִכּוֹל לְדַעַת וּלְהַדְבֵּק
 כָּלָל, פָּרַט לְאוֹר אֶחָד קָטָן בְּלִי קִיּוֹם (קִיּוֹם הַכֹּל)
 לְהִתְיָשֵׁב בּוֹ. אֲשֶׁרִי חָלְקוּ שֶׁל מִי שֶׁנִּכְנָס וְיּוֹצֵא,
 וְיּוֹדַע לְהִסְתַּכֵּל בְּסוּדוֹת אֲדוֹנוֹ וּלְדַבֵּק בּוֹ.

בְּסוּדוֹת הִלְלוּ יְכוֹל אָדָם לְדַבֵּק בְּאֲדוֹנוֹ, לְדַעַת
 אֶת שְׁלֵמוֹת הַחֲכָמָה בְּסוּד עֲלִיּוֹן
 כְּשֶׁעוֹבֵד לְאֲדוֹנוֹ בְּתַפְלָה, בְּרִצּוֹן וּבְכּוֹנֵת הַלֵּב,
 מְדַבֵּיק רִצּוֹנוֹ כְּאִשׁ בְּגַחְלֵת לִיַּחַד אוֹתָם רְקִיעִים
 תַּחְתּוֹנִים שֶׁל צַד הַקְּדוּשָׁה לְעֵטָרֶם בְּשֵׁם אֶחָד
 תַּחְתּוֹן. וּמִשָּׁם וְהִלָּאָה לִיַּחַד אוֹתָם רְקִיעִים
 עֲלִיּוֹנִים פְּנִימִיִּים לְהִיּוֹת כָּלֶם אֶחָד בְּאוֹתוֹ רְקִיעַ
 עֲלִיּוֹן שֶׁעוֹמֵד עֲלֵיהֶם.

וּבְעוֹד שְׁפִיו וְשִׁפְתוֹתָיו מְרַחֲשׁוֹת, לְבוֹ יִכְוֶן,
 וְרִצּוֹנוֹ יִתְעַלֶּה לְמַעְלָה לְמַעְלָה, לִיַּחַד אֶת
 הַכֹּל בְּסוּד הַסּוּדוֹת, שֶׁשָּׁם תְּקוּעִים כָּל הַרִצּוֹנוֹת

וְהַמְחֻשְׁבוֹת בְּסוּד שְׁעוּמַד בְּאֵין סוּף, וְלִכְוֹן בְּזוּהַ
בְּכָל תְּפִלָּה וְתַפְלָה, בְּכָל יוֹם וְיוֹם, לְעֵטֵר אֶת כָּל
יָמָיו בְּסוּד הַיָּמִים הָעֲלִיוֹנִים בְּעִבּוּדָתוֹ.

בְּלֵילָה יְשִׁים רְצוּנוֹ, שְׁהָרֵי נַפְטָר מִהָעוֹלָם,
וְנִשְׁמָתוֹ יוֹצֵאת מִמֶּנּוּ, וְיַחְזִירָנָה לְרִבּוֹן
הַכֹּל. מִשּׁוּם שְׁכָל לֵילָה וְלֵילָה (אוֹתָהּ נִקְרָה עוֹמֶדֶת לְכֹלל
בְּתוֹכָהּ אוֹתָן נִשְׁמוֹת הַצְּדִיקִים).

סוּד הַסּוּדוֹת לְדַעַת לְאוֹתָם חֻכְמֵי יָב. הָרְקִיעַ
הַזֶּה הַתַּחְתּוֹן, בְּסוּד אוֹתָהּ הַנִּקְדָּה הוּא
עוֹמֵד, כְּמוֹ שְׁאֲמָרְנוּ. אוֹתוֹ הָרְקִיעַ הוּא כָּלוּל
מִמַּעֲלָה וּמִמַּטָּה, וְיִסּוּדוֹ לְמַטָּה כִּנּוּר הַזֶּה שְׁמַעֲלָה
אוֹר שָׁחַר, לְהֶאֱחֹז בְּאוֹר הַלְבָן, וְהִיִּסוּד שְׁלָה הוּא
לְמַטָּה בְּאוֹתָהּ פְּתִילָה בְּשֶׁמֶן. אֵף כֵּן לְמַטָּה אוֹתָהּ
נִקְדָּה – בְּיוֹם נִכְלָלָת מְלַמַּעֲלָה, וּבְלֵילָה נִכְלָלָת
מִמַּטָּה בְּאוֹתָן נִשְׁמוֹת הַצְּדִיקִים.

וְכָל דְּבָרֵי הָעוֹלָם, כְּלָם חוּזְרִים לְעֵקֶר וְהִיִּסוּד
וְהַשְׂרֵשׁ שְׁמִמְנוּ יִצְאוּ. וְכַמָּה לֵילוֹת עֲתִידִים
לְטַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד מֵה שְׂרָאוּי לוֹ, כְּמוֹ שְׁנֶאֱמַר
(תהלים טז) אֵף לֵילוֹת יִסְרוּנִי כְּלִיוֹתַי. הַנֶּפֶשׁ הוֹלֶכֶת
וּמְשׁוֹטְטֶת וְשֹׁכֵה אֶל אוֹתוֹ עֵקֶר שְׂרָאוּי לָהּ. הַגּוֹף
עוֹמֵד שְׁקֵט כְּאֶבֶן, וְחוּזֵר לְאוֹתוֹ מְקוֹם שְׂרָאוּי לוֹ

לְשֵׁרוֹת עָלָיו, וּמִשׁוּם כֶּף שָׁב הַגּוֹף לִצַּד שְׁלוֹ,
וְהִנָּפֵשׁ לִצַּד שְׁלֵה.

על הגוף שורה סוד הצד האחר, ולכן
נטמאים ידיו, וצריך לרחץ אותם. כמו
שבארנו, שהרי בלילה הכל שב למקומו,
ונשמות הצדיקים עולות וחוזרות למקומן,
ומתעטרת (בהם) מה שמתעטרת, ונכללת מכל
הצדדים, ואז עולה כבוד הקדוש ברוך הוא
ומתעטר מהכל.

בבִּיָּדָה שולטים הממנים שנפקדו על אותן
נשמות הצדיקים להעלותן למעלה
ולהקריבן קרבן מנחם לאדונם. אותו ממנה
שנפקד על כל אותם מחנות, שמו סורי"א ממנה
גדול. כיון שעולה הנשמה לכל אותם רקיעים,
אז מקריבים אותה אליו ומריח בה, כמו שנאמר
(ישעיה יא) וְהִרִיחוּ בִּירְאֵת ה'. כמו שעתיד מלך
המשיח לעשות בעולם, ועל ידו עוברים כלם
בפקדון על ידו להתקרב הלאה.

וכָּל הנשמות, כשנקרבות לאותו מקום
שנקרבות ונראות שם, זהו סוד, כל
הנשמות נכללות באותה נקדה, ולוקחת אותם

פַּעַם אַחַת, כְּמוֹ מִי שְׂבוּלַע בְּלִיעַת דָּבָר, וּמִתְעַבֶּרֶת כְּמוֹ אִשָּׁה שְׂמֵת־עֶבְרַת. הַסּוּד הַזֶּה לְבַעֲלֵי מִדּוֹת. כְּשֶׁנִּקְדָּה זֹו מִתְעַבֶּרֶת כְּאִשָּׁה שְׂמֵת־עֶבְרַת, נִהְיִית מֵאוֹתָהּ הַנָּאָה שְׂמִכְלִילָה נִשְׁמָה מִהָעוֹלָם הַזֶּה בְּאוֹתָם מַעֲשִׂים וּבְאוֹתָהּ תוֹרָה שֶׁהִשְׁתַּדְּלָה בָּהּ בַּיּוֹם, וְנוֹטְלַת אוֹתוֹ רְצוֹן שֶׁל הָעוֹלָם הַזֶּה, וּבוֹ נִהְיִית בְּשִׂמְחָה, וְנִכְלַלְת מְכַל הַצְּדִדִים.

אַחַר כֵּן הִיא מוֹצִיָּאָה אוֹתָם הַחוּצָה וּמוֹלִידָה אוֹתָם כְּמִקְדָּם, וְהַנִּשְׁמָה הִיא חֲדָשָׁה כַּעֲת כְּמִקְדָּם, וְסוּד זֶה - (אִיכָּה ג) חֲדָשִׁים לְבִקְרִים. חֲדָשִׁים וְדָאִי, כְּמוֹ שְׁנַת־בָּאָר. מָה הַטַּעַם הֵם חֲדָשִׁים? מִשּׁוֹם סוּד הַכְּתוּב רַבָּה אֲמוּנָתָךְ. רַבָּה וְדָאִי, שְׂיִכְלָה לְהַכְלִילֵם וּלְהַכְנִיסֵם לְתוֹכָהּ, וּמוֹצִיָּאָה אוֹתָם וְהֵם חֲדָשִׁים, וְלִכֵּן לּוֹקַחַת אַחֲרֵים מִלְּמַעְלָה בַּיּוֹם. אֲשֶׁרִי הַצְּדִיקִים בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא.

בֵּין כֵּן הָאִיר הַיּוֹם. אָמַר רַבִּי אַבָּא, נִקּוּם וְנִלְךְ וְנוֹדָה לְרַבּוֹן הָעוֹלָם. קָמוּ וְהִלְכוּ וְהִתְפַּלְלוּ, וְאַחַר כֵּן חֲזְרוּ אֵלָיו הַחֲבָרִים. אָמְרוּ לוֹ, מִי שֶׁהִתְחִיל - שְׂיִסִּים אֶת הַשְּׂבַח. אֲשֶׁרִי חֲלַקְנוּ

בְּדֶרֶךְ הַזֶּה, שְׁכַל זֶה זְכִינוּ לְעֵטֵר אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ
הוא בְּסוּדוֹת הַחֲכָמָה.

פְּתַח רַבִּי אָבָא וְאָמַר, וַיַּעַשׂ בְּצִלְאֵל אֶת הָאָרוֹן
עֲצֵי שֵׁטִים וְגו'. כָּאֵן, אָף עַל גַּב שְׁכַל
סוּדוֹת הַמְּשַׁכֵּן הָרִי פְּרִשְׁוֵה הַחֲבָרִים בַּחֲדָר
הַקְּדוּשׁ, כָּאֵן יֵשׁ לְהַסְתַּכֵּל, שֶׁהָרִי סוּד זֶה מְתַעֲטֵר
בְּכַמָּה סוּדוֹת לְלַמֵּד חֲכָמָה. אָרוֹן זֶה הוּא סוּד
לְהַכְנִיס תּוֹרָה שְׁבַכְתָּב, וְנִגְנְזָה בּוֹ בְּשֵׁשׁ לּוּחוֹת
(וְנִגְנְזוּ בּוֹ שֵׁשׁ לּוּחוֹת, וְהֵם שֵׁשׁ מְסוּבָבִים) מְסוּבָבִים, וְזֶה נִקְרָא
אָרוֹן. כְּשִׁטּוּבָבִים אוֹתָם שֵׁשׁ לְהִיּוֹת כְּאֶחָד, אִז
הוּא גּוּף אֶחָד לְהַכְנִיס בּוֹ סוּד הַתּוֹרָה בְּשֵׁשׁ
צְדָדִים וְאָרוֹן.

וְהַלּוּחוֹת הֵם חֲמֵשָׁה, וּמְכַנְיָסִים בּוֹ חֲמֵשָׁה
סְפָרִים, וְאוֹתָם חֲמֵשָׁה הֵם שֵׁשׁ
בְּדֶרֶגָה אַחַת שְׁנִכְנַסְתָּ בָּהּ בְּנִסְתָּר, שְׁנִקְרָאת
סוּד הַכֹּל, וְזֶהוּ סוּד הַבְּרִית. כְּשֵׁזֶה נִכְנַס לְתוֹךְ
אוֹתָם חֲמֵשָׁה לּוּחוֹת, אִז עוֹמֵד הָאָרוֹן וְהַתּוֹרָה
בְּסוּד שֶׁל תִּשְׁעַ דְּרָגוֹת, שֶׁהֵן שְׁנֵי שְׁמוֹת,
יְהוָה אֱלֹהֵי"ם. וְאַחַר כֵּן עוֹמֵד לּוּחַ אֶחָד,
סוּד עֲלִיוֹן שְׁמִכְסָה עַל הַכֹּל, וְהוּא אוֹתוֹ הַסּוּד
שֶׁל אוֹתוֹ רְקִיעַ שְׁמִסּוּבָב וּמְכָסָה עַל הַכֹּל,
וְכֹלֵם עוֹמְדִים בְּסִתְרָ.

כַּאֲן יֵשׁ לְהִסְתַּכַּל וְלִדְעַת אֶת סוּדוֹת הָאָרוֹן. יֵשׁ אָרוֹן וְיֵשׁ אָרוֹן, זֶה כְּנֶגֶד זֶה. פָּתַח וְאָמַר, (שמואל-ב כב) הַכֹּל נָתַן אַרְוֹנָה הַמֶּלֶךְ לַמֶּלֶךְ וְגו'. וְכִי אַרְוֹנָה הִיָּה מֶלֶךְ? וְאֵף עַל גַּב שְׂבָאוֹת הַחֲבֵרִים, אֲלֵא דָּוִד, שְׂכָתוֹב בּוֹ (שם ה) כָּל מִכָּה יִבְסִי וְיִגַע בְּצַנּוֹר וְגו', וְהוּא נָטַל וְתַפֵּס אֶת יְרוּשָׁלַיִם וּמִשָּׁלוֹ הִיָּה, וְלָמָּה קָנָה בְּכֶסֶף? וְאִם תֹּאמַר, שְׂאֵף עַל גַּב שְׂיִרוּשָׁלַיִם הִיָּתָה שֶׁל דָּוִד – אוֹתוֹ מְקוֹם הִיָּה נִחְלָתוֹ שֶׁל אַרְוֹנָה, כְּמוֹ שֶׁהִיָּה בְּנִבּוֹת הַיִּזְרְעֵאֵלִי (מלכים-א כא), שְׂאֵף עַל גַּב שְׂשֵׁלֵט אַחָאָב וְהִיָּה מֶלֶךְ, הַצֵּטְרֵךְ לְבַקֵּשׁ אוֹתוֹ כְּרֵם מְנִבּוֹת, אֵף כֶּךָ דָּוִד?

אֲלֵא וְדַאי אַרְוֹנָה הִיָּה מֶלֶךְ, וְאוֹתוֹ מְקוֹם הִיָּה בְּרִשּׁוֹתוֹ וְהִיָּה שׁוֹלֵט עָלָיו, וְכִשְׁהִגִיעַ זְמַן לְצֵאת מִתַּחַת יָדוֹ, לֹא יֵצֵא אֲלֵא בְּהִרְבֵּה דָם וְהִרְגַּב בְּיִשְׂרָאֵל, וְאַחַר כֶּךָ עָמַד הַמֶּלֶךְ הַמִּשְׁחִית עַל אוֹתוֹ מְקוֹם, וְשָׁם, כְּשֶׁהִיָּה הוֹרֵג וְעוֹמֵד בְּאוֹתוֹ מְקוֹם, לֹא הִיָּה יְכוּל, וְתִשָּׁשׁ כַּחוֹ.

וְאוֹתוֹ מְקוֹם, הַמְקוֹם שֶׁנֶּעֱקַד בּוֹ יֵצֵק הִיָּה, שְׁשָׁם בָּנָה אֲבָרָהִם מְזִבַּח וְעָקַד אֶת יֵצֵק בְּנוֹ. כִּיּוֹן שְׂרָאָה הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אוֹתוֹ מְקוֹם, הַתְּמֵלֵל רַחֲמִים. זֶהוּ שְׂכָתוֹב רָאָה ה' וַיִּנָּחֵם וְגו'.

מה זה רָאָה ה' ? רָאָה עֲקֵדַת יִצְחָק בְּאוֹתוֹ מְקוֹם,
וְשָׁב וְרַחֵם עֲלֵיהֶם מִיָּד.

וַיֹּאמֶר לְמַלְאָךְ הַמְשַׁחִית רַב עֲתָה וְגו'. מה זה
רב? הֲרִי פְרִשׁוּהָ, קַח אֶת הָרֶב. אֲלֵא כִּף
הוא, כְּתוּב כָּאֵן רַב, וְכְתוּב שָׁם רַב לְכֶם שְׁבַת
בְּהַר הַזֶּה. אֵף כִּף גַּם רַב – רַב לָךְ שִׁיחֶיהָ מְקוֹם
זֶה תַּחַת יָדְךָ. שְׁנַיִם רַבּוֹת הֵיחָה תַּחַת יָדְךָ, מִכָּאֵן
וְהִלָּאָה רַב, הַחֲזוֹר אֶת הַמְקוֹם לְבַעֲלָיו. וְעַם כָּל
זֶה, (בְּרַם) בְּמֹת וּבְמֹמֶן יִצָּא מִתַּחַת יָדוֹ.

וְלָמָּה נִקְרָא אֲרוֹנָה? אֲלֵא כְּתוּב אֲרוֹנָה, וְכְתוּב
אֲרוֹנָה. בְּעוֹד שְׁאוֹתוֹ מְקוֹם הֵיחָה תַּחַת יָדוֹ,
נִקְרָא אֲרוֹנָה, אֲרוֹן שֶׁל הַצַּד הָאֲחֵר. וְעַל שְׁנוֹסְפוֹ
בוֹ אוֹתִיּוֹת יִתְרוֹת, כִּף צְרִיף לְהוֹסִיף לְאוֹתוֹ רַע
עֵין, סוּד שֶׁל הַצַּד הָאֲחֵר, וְאוֹתָהּ תּוֹסֶפֶת הִיא
חֶסְרוֹן לוֹ.

בְּצַד הַקִּדְשָׁה גּוֹרְעִים לוֹ אוֹתִיּוֹת, וְנוֹסֶפֶת
קִדְשָׁתוֹ. וְזֶהוּ סוּד הַכְּתוּב, (מַלְכִים-א ז) עַל
שְׁנֵי עֶשֶׂר בְּקָר. גֵּרַע מ"ם, שְׁלֵא כְּתוּב שְׁנַיִם, אֲלֵא
שְׁנַיִם. וְלִצַּד הָאֲחֵר נוֹתְנִים תּוֹסֶפֶת אוֹתִיּוֹת, שְׁכְּתוּב
וַיַּעַשׂ יְרִיעַת עֲזִים לְאַהֲלֵ עַל הַמִּשְׁכָּן עֲשִׂיתִי עֲשָׂרָה
יְרִיעַת. תּוֹסֶפֶת אוֹתִיּוֹת, וְהוּא חֶסְרוֹן. וּבְצַד

הַקְדָּשָׁה שְׁנֵי עֶשֶׂר וְלֹא יוֹתֵר. וְכֵאֵן עֲשִׂיתִי עֲשָׂרָה, וְהַכֹּל הוּא חֲסָרוֹן אֵלָיו. וְכִף צָרִיךְ לְאוֹתוֹ רַע עֵיִן לְהַשְׁלִים אֶת הָעֵיִן שְׁלוֹ, וְהוּא בְּחֲסָרוֹן. (כַּדְגָּמָא זוּ אַרְוֵנָה, תּוֹסֶפֶת אוֹתִיּוֹת, וְלֹא כְּתוֹב אַרְוֹן).

בא וּרְאֵה, צַד הַקְדָּשָׁה נִקְרָא אַרְוֹן הַבְּרִית, וְאוֹתוֹ אַרְוֹן הַבְּרִית רָאוּי לְגוּף לְהַכְנִיס בּוֹ דְיוֹקָן אָדָם. וְעַל סוּד זֶה, אוֹתָם חֲסִידִים קְדוֹשִׁים, כְּשֶׁהָיוּ נִפְטָרִים מֵהָעוֹלָם הַזֶּה, הָיוּ מְכַנְיָסִים אוֹתָם בְּאַרְוֹן, שֶׁהָרִי הַצַּד הָאֲחֵר אֵינוֹ מִתְקַן בְּגוּף וְאֵינוֹ בְּכֻלָּל שֶׁל גּוּף הָאָדָם. וְלִכֵּן לֹא נִבְרָאוּ גּוּפִים לְאוֹתוֹ צַד הָאֲחֵר, מִשּׁוּם שֶׁאֵינָם בְּכֻלָּל שֶׁל גּוּף אָדָם.

מה כְּתוֹב בְּיוֹסֵף? וַיִּישָׂם בְּאַרְוֹן. לְמָה שְׁתִּי יוֹדִי"ם? אֲלֵא שֶׁהִתְחַבְּרָה בְּרִית בְּבְרִית, סוּד שְׁלֵמָטָה בְּסוּד שְׁלֵמָעֵלָה, וְנִכְנַס בְּאַרְוֹן. (בא וּרְאֵה, צַד הַקְדָּשָׁה נִקְרָא אַרְוֹן הַבְּרִית, וְאוֹתוֹ אַרְוֹן הַבְּרִית נִתְקַן לְהַכְנִיס בּוֹ סוּד הַתּוֹרָה, שֶׁהִיא סוּד שֶׁל הַצּוּרָה שֶׁל הַגּוּף הַקְדוּשׁ. כְּמוֹ כֵן לְמִטָּה נִתְקַן אַרְוֹן לְהַכְנִיס בְּתוֹכוֹ צוּרַת הַגּוּף, סוּד הָאָדָם. וְמִי הוּא שְׁנַמְצָא בְּסוּד אָדָם? מִי שְׁשׁוּמֵר אוֹת בְּרִית הַקְדוּשׁ, וְעַל סוּד זֶה אוֹתָם חֲסִידִים קְדוֹשִׁים, כְּאֲשֶׁר הָיוּ נִפְטָרִים מֵעוֹלָם הַזֶּה, הָיוּ מְכַנְיָסִים אוֹתָם בְּאַרְוֹן, מִשּׁוּם שֶׁלֹּא רָאוּי לְהַכְנִס בְּאַרְוֹן אֲלֵא מִי שְׁשׁוּמֵר לְבְרִית זוּ, אוֹת קִיּוּם הַקְדוּשׁ. בְּיוֹסֵף מֶה כְּתוֹב? וַיִּישָׂם בְּאַרְוֹן) **מה**

הטעם? משום ששמר הברית הקדוש והתקיים בו. לכן ראוי להכניס בארון, והכל כראוי.

בכה רבי אבא ואמר, אוי לבני העולם שלא יודעים אותה בושה! אוי לאותו ענש של כל מי שרוצה להכניס לארון, כי לא צריך להכניס לארון, פרט לצדיק שיודע בנפשו ונודע בעצמו שלא חטא באותה ברית, אות הברית הקדוש, מעלומיו, ושמר אותו כראוי. ואם לא, לא צריך להכניס לארון ולפגם את הארון.

הסוד שצריך להתחבר באות ברית קדש הוא הסוד הראוי לו, ולא לאחר. שהרי ארון אינו מתחבר אלא בצדיק ששומר ברית קדש. ומי שפוגם את הברית ונכנס בארון – אוי לו שפגם אותו בחייו, ואוי לו שפגם אותו במיתתו. אוי לו מאותו ענש. אוי לו שפגם האות וארון הברית הקדוש, אוי לו מאותה בושה, שנוקמים ממנו נקמת עולמים – נקמה של העולם הזה, ונקמה של אותו פגם. וסוד זה כתוב, (תהלים קכה) כי לא ינוח שבט הרשע על גורל הצדיקים.

בשעה שדנים אותו באותו עולם, מסתכלים במעשיו. אם היה פוגם את סוד ברית

הקדש שחתום בכשרו, ועכשו פוגם את הארון
 (הברית) שלו בזה - לזה אין חלק בצדיקים.
 מסתכלים בו ודנים אותו, ומוציאים אותו מכלל
 של אדם. כיון שהוציאו אותו מכלל של אדם,
 מוציאים אותו מכלל של כל האחרים שנועדו
 לחיי עולם, ונותנים אותו לאותו (ארון) צד שאינו
 נכלל בסוד של גוף האדם. כיון שנמסר לאותו
 צד - אוי לו שמכניסים אותו לגיהנם, ולא יוצא
 משם לעולמים. על זה כתוב, (ישעיה 10) ויצאו וראו
 בפגרי האנשים הפשעים בי וגו'. אותם שנשארו
 מכלל של אדם.

והדברים הללו, כשלא עשה תשובה שלמה,
 תשובה שראויה לכסות על כל
 מעשיו. ועם כל זה, טוב לו שלא יפנס לארון,
 שהרי כל זמן שהגוף עומד, הנשמה נדונית ולא
 נכנסת למקומה, פרט לאותם חסידים עליונים
 קדושים שראויים לעלות עם גופם. אשרי חלקם
 בעולם הזה ובעולם הבא.

משום שאין חטא קשה לפני הקדוש ברוך הוא
 כמו זה שמשקר ופוגם את אות ברית
 הקדש, וזה אינו רואה פני שכינה, ועל חטא זה

כתוב, (בראשית לח) וַיְהִי עַר בְּכוֹר יְהוּדָה רַע בְּעֵינָי
ה'. וְכָתוּב, (תהלים ה) לֹא יִגְרֹף רַע.

מה כתוב כאן? וַיַּעַשׂ בְּצִלְאֵל אֶת הָאָרֶן. וְכִי
לָמָּה לֹא עָשׂוּ אוֹתָם הַחֲכָמִים שְׁעָשׂוּ אֶת
הַמִּשְׁכָּן אֶת הָאָרוֹן? אֲלֵא בְּצִלְאֵל סִיּוֹם הַגּוֹף,
שֶׁהוּא סוּד הַבְּרִית הַקְּדוֹשׁ, וְשֹׁמֵר אוֹתוֹ, וְהוּא
עוֹמֵד בְּנִחְלָת חֶלְקוֹ. הוּא הַשְּׂתַדֵּל בַּמַּעֲשֵׂה שְׁלוֹ
וְלֹא אַחֵר. בָּאוּ כָּל הַחֲבֵרִים וַנִּשְׁקוּ אוֹתוֹ.

בְּשֶׁהִגִּיעוּ לְרַבִּי שְׁמַעוֹן וְסִדְרוּ הַדְּבָרִים הַלְלוּ
לְפָנָיו, כֹּל מֵה שֶׁנֶּאֱמַר בְּאוֹתָהּ דֶּרֶךְ,
פָּתַח וְאָמַר, (משלי ד) וְאַרְחַ צְדִיקִים כְּאוֹר נֹגֵה הוֹלֵךְ
וְאוֹר עַד נֶכּוֹן הַיּוֹם. הַפְּסוּק הַזֶּה נִתְּבָאֵר. אֲבָל
בַּפְּסוּק הַזֶּה יֵשׁ לְהִתְבּוֹנֵן, וְאַרְחַ צְדִיקִים, אוֹתָהּ
דֶּרֶךְ שֶׁהַצְּדִיקִים הִלְכוּ בָּהּ, הִיא דֶּרֶךְ אֱמֶתִית, דֶּרֶךְ
שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא רוֹצֵה בָּהּ, הַדֶּרֶךְ שֶׁהוּא הוֹלֵךְ
לְפָנֵיהֶם, וְכָל אוֹתָן מְרַכְּבוֹת בְּאוֹת לְשִׁמְעַ דְּבָרִים
שֶׁהֵם מְדַבְּרִים וְאוֹמְרִים בְּפִיהֶם. כְּאוֹר נֹגֵה,
שֶׁמְאִיר וְהוֹלֵךְ, וְלֹא נִחְשֵׁךְ (כָּלֵל), כְּדֶרֶךְ אוֹתָם
הַרְשָׁעִים שֶׁדֶּרְכָם תָּמִיד חֲשׂוּכָה, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר,
דֶּרֶךְ רָשָׁעִים כְּאֶפְלָה וְגו'.

דָּבָר אַחֵר וְאַרְחַ צְדִיקִים – מֵה בֵּין אַרְחַ לְדֶרֶךְ?
הֲרִי פִּרְשׂוּהָ. אֲבָל דֶּרֶךְ הִיא שְׁעֵכֶשׁוּ

נִפְתָּחָה וְנִגְלְתָהּ, וְנַעֲשֶׂה בְּאוֹתוֹ מְקוֹם דְּרָךְ – שְׁלֹא
 כָּתְשׁוּ בָּהּ רַגְלִים מִקֵּדָם לְכֵן. דְּרָךְ – כְּמוֹ
 שְׁנֵאמַר, (ישעיה סג) כְּדֶרֶךְ בְּגַת, שְׁכוֹתָשִׁים בּוֹ
 רַגְלִים כָּל מִי שְׂרוּצָה.

וְעַל זֶה לְצַדִּיקִים קוֹרְא אֲרַח, שֶׁהֵם הָיוּ רֵאשׁוֹנִים
 לִפְתּוֹחַ אוֹתוֹ מְקוֹם, וְלֹא כָּל הַמְּקוֹם הַהוּא.
 אֲלֵא אַף עַל גַּב שְׂאֲחָרִים בְּנֵי הָעוֹלָם הוֹלְכִים
 בְּאוֹתוֹ מְקוֹם – עֲכָשׁוּ שְׁהוֹלְכִים בָּהּ צַדִּיקִים,
 הוּא מְקוֹם חֲדָשׁ, שְׁעֲכָשׁוּ אוֹתוֹ מְקוֹם הוּא חֲדָשׁ
 כְּמוֹ מִי שְׁלֹא הֵלֵךְ בּוֹ אָדָם אַחֵר לְעוֹלָמִים,
 מִשׁוּם שֶׁצַּדִּיקִים עוֹשִׂים חֲדוּשׁ לְכָל אוֹתוֹ מְקוֹם
 בְּכַמָּה דְּבָרִים עֲלִיוֹנִים שֶׁהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
 מִתְרַצֶּה בָּהֶם.

וְעוֹד, שֶׁשְׂכִינָה הוֹלְכַת בְּאוֹתוֹ מְקוֹם מֵה שְׁלֹא
 הָיָה מִקֵּדָם לְכֵן. וּמִשׁוּם כֵּן נִקְרָא אֲרַח
 צַדִּיקִים, מִשׁוּם שֶׁהִתְאַרַח בּוֹ אוֹרַח עֲלִיוֹן קְדוּשׁ.
 דְּרָךְ הִיא פְּתוּחָה לְכָל, וְכוֹתְשִׁים בָּהּ כָּל מִי
 שְׂרוּצָה, אֲפֹלוֹ אוֹתָם הִרְשָׁעִים. דְּרָךְ, סוּד זֶה – (שם
 מג) הִנְתַּן בֵּינָם דְּרָךְ. מִשׁוּם שֶׁדוֹרְךָ בּוֹ הִצַּד הָאֲחֵר
 שְׁלֹא צָרִיךְ, וְשׁוֹלֵט לְטֵמָא אֶת הַמְּשַׁכֵּן. וְעַל זֶה
 צַדִּיקִים לְבָדָם עוֹמְדִים וְשׁוֹלְטִים בְּאוֹתוֹ מְקוֹם

שְׁנַקְרָא אֲרַח. כְּמוֹ שְׂבָאֲרָנוּ, דְּרַף פְּתוּחָה לְכָל,
לְצַד זֶה וּלְצַד זֶה.

וְאַתֶּם, קְדוּשִׁים עֲלִיוֹנִים, דְּרַף קְדוּשָׁה עֲלִיוֹנָה
הַזְדַּמְנָה לְכֶם וְהִתְאַרְחַתֶּם בָּהּ, וּדְבָרִים
מֵעֲלִים עֲלִיוֹנִים (אלו) הַסְתַּדְרוּ לִפְנֵי עֲתִיק הַיְמִים.
אֲשָׁרֵי חִלְקְכֶם.

פְּתַח רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאָמַר, (דְּבָרִים ל) וִיהוֹשֻׁעַ בֶּן נוּן
מְלֵא רוּחַ חֲכָמָה כִּי סָמַךְ מִשֶּׁה וְגו'. בְּכַמָּה
מְקוֹמוֹת מְצָאנוּ שְׁפָנֵי מִשֶּׁה כְּפָנֵי הַשֶּׁמֶשׁ, וִיהוֹשֻׁעַ
כְּפָנֵי הַלְּבָנָה. שְׂאִין אֹר לְלִבָּנָה אֶלָּא אֹר הַשֶּׁמֶשׁ
כְּשֶׁמֶאִיר לְלִבָּנָה, וְהַלְּבָנָה מִתְמַלֵּאת מִתּוֹךְ
הַשֶּׁמֶשׁ. וְכִשְׁמִתְמַלֵּאת, אֵז עוֹמֶדֶת בְּשִׁלְמוֹתָהּ.

הַשְּׁתַּלְמוֹת הַלְּבָנָה מִי הוּא? סוּד שֶׁל הַכֹּל
שְׁנַקְרָא דְמוֹת בְּסוּד הַשֶּׁמֶשׁ
הָעֲלִיּוֹן יי. שְׁהֲרִי בְּשֵׁם הַזֶּה אֵינוֹ עוֹמֵד, רַק בְּזִמְן
שְׁעוֹמֶדֶת בְּשִׁלְמוֹת. שְׁהֲרִי כְּמָה שְׁמוֹת הֵם
שְׁיִרְשָׁה, וְנִקְרָאת בָּהֶם כְּפִי הַשְּׁעָה שְׁעוֹמֶדֶת בָּהּ,
(וְכִפִּי הַשְּׁעָה עוֹמֶדֶת בָּהּ) כֶּף נִקְרָאת בְּאוֹתוֹ שֵׁם מִמֶּשׁ.
וְכִשְׁעוֹמֶדֶת בְּסוּד הַשְּׁלָמוֹת וְנִשְׁלַמְתָּ מִכָּל
הַצְּדָדִים, אֵז נִקְרָא יְדוּ"ד. הַשְּׁלַמְתָּהּ כַּהֲשַׁלְמָה
שְׁלַמְעָלָה, שְׁיִרְשָׁה הַבַּת אֶת אִמָּהּ.

וְהִינּוּ (הָאֲרָה) **בְּחַמְשָׁה עָשָׂר יָמִים, שְׁכָתוּב** (ויקרא כג) **בְּחַמְשָׁה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי הַזֶּה. וְכָתוּב** (שם) **אֲךָ בְּעָשׂוֹר (יוֹם) לַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי. וְהֵכַל סוּד אֶחָד. כְּשֶׁעוֹמֵד הָעוֹלָם הֵבֵא בְּסוּד שֶׁל כָּל עָשָׂר הָאֲמִירוֹת עַל הַחֹדֶשׁ הַזֶּה, נִקְרָא בְּעָשׂוֹר. וּכְשֶׁנֶּרְשְׁמַת הַלְבָנָה בְּשִׁלְמוֹת אַחַת בִּינְיָהֵן, נִקְרָא בְּחַמְשָׁה עָשָׂר, שְׁהָרִי ה' הַתְּחַבְּרָה וְנַחֲקָה בִּינְיָהֵם.**

וְסוּד זֶה י"ה, וְכְשֶׁעוֹמֵד בְּשֵׁם זֶה, אִזּוֹ מִתְּחַבְּרַת בַּה', וְהִיא נוֹסֶפֶת (אֵל הַתְּחַתּוּנִים לְזוּן אוֹתָם וְלִתֵּת לָהֶם טַרְפָּם, וּמִתּוֹסֶפֶת) **הִיא בְּסוּד הָאוֹת ה' כְּמִקְדָּם. אֶחָד, לְהַחֲקֹק וּלְהַתְּחַבֵּר בְּסוּד שְׁלֹמֶעֱלָה, וְאֶחָד, כְּדִי לִתֵּת מְזוּן לְמִטָּה, וְאִזּוֹ עוֹמֵד הַלְבָנָה בְּשִׁלְמוֹת לְכָל הַצְּדָדִים, מְעֵלָה וּמִטָּה, בְּסוּד הַשֵּׁם הַזֶּה, לְהִיּוֹת הֵכַל סוּד אֶחָד וּשְׁלֵמוֹת אַחַת.**

יְהוֹשֻׁעַ זֶהוּ סוּד שֶׁל הַשְּׁלֵמַת הַלְבָנָה בְּאוֹתִיּוֹת הַלְלוּ בֶן נו"ן. נו"ן וְדַאי, שְׁהָרִי נוּן הִיא סוּד הַלְבָנָה, מְלֵא בְּסוּד הַהִשְׁלָמָה שֶׁל הַשֵּׁם הַקְּדוֹשׁ, וְאִזּוֹ הוּא מְלֵא רוּחַ חֲכָמָה וְדַאי.

מִשׁוּם שֶׁהִנְקָדָה הָעֲלִיוֹנָה, שְׁהִיא י', מִתְּפַשְׁטָה וּמוֹצִיָּאָה רוּחַ, וְאוֹתָהּ רוּחַ עוֹשֶׂה הֵיכָל.

וְאוֹתָהּ רוּחַ מִתְפַּשֵּׁטת וְנֹעֲשִׂית לְשֵׁשׁ צְדָדִים.
 אוֹתָהּ רוּחַ מִתְפַּשֵּׁטת בְּסוּד שֶׁל כָּל אֵלֶּה. וּמִמְלֵא
 וְעוֹשֶׂה הַיְכָל לְמִטָּה, וְהַכֵּל מִתְמַלֵּא, וְנֹעֲשֶׂה סוּד
 הַשָּׁם הַקָּדוֹשׁ בְּהַשְׁלָמָה אַחַת.

וּמִשׁוֹם כֵּךְ יִהְיֶשׁעַ מְלֵא רוּחַ חֲכָמָה, מִשׁוֹם – כִּי
 סִמְךָ מִשֶּׁה אֶת יָדָיו עָלָיו, שֶׁהוּא הַרִיק
 עָלָיו בְּרָכוֹת וְנִתְמַלְּאָה הַבָּאָר מִמֶּנּוּ. וְאַתֶּם,
 קְדוֹשִׁים עֲלִיוֹנִים, כָּל אֶחָד מִכֶּם הִתְמַלֵּא רוּחַ
 חֲכָמָה, וְעוֹמֵד בְּשִׁלְמוֹת בְּסוּדוֹת הַחֲכָמָה, מִשׁוֹם
 שֶׁהַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הִתְרַצָּה בְּכֶם וְסִמְךָ יָדוֹ
 עָלֵיכֶם. אֲשֶׁרֵי חִלְקֵי שְׁעֵינֵי רְאוּ אֶת זֶה וְרָאוּ אֶת
 שִׁלְמוֹת רוּחַ הַחֲכָמָה בְּכֶם.

סדר הלימוד ליום כה שבט [יום 143 בשנה]

פִּתַּח וְאָמַר, כְּתוּב (ויקרא יט) לֹא תֹאכְלוּ עַל הַדָּם
 לֹא תִנְחָשׁוּ וְלֹא תִעוֹנְנוּ. פְּסוּק זֶה פִּרְשׁוּהוּ,
 וְסוּד הַדָּבָר – זֶה מִי שֶׁאוֹכֵל בְּלֵי תַפְלָה, שְׂיִתְפַּלֵּל
 (קִדְּם שְׁאוּכַל) עַל דָּמוֹ, שֶׁקוֹל הוּא כְּמִנְחַשׁ וּמִעוֹנֵן.

מִשׁוֹם שֶׁבְּלִילָה הַנִּשְׁמָה עוֹלָה (וּמִשְׁתַּחֲתֵת) לְרֵאוֹת
 בְּסוּד הַכְּבוֹד הָעֲלִיוֹן, כָּל אֶחָד וְאֶחָד
 כְּמוֹ שְׂרָאוּי לוֹ, וְנִשְׁאַר הָאָדָם בְּאוֹתוֹ כִּחַ
 שֶׁהִשְׁתַּתַּף (שֶׁהִתְפַּשֵּׁט) בְּתוֹךְ הַדָּם לְקִיָּם הַגּוֹף, וְלִכְן

(ועם כל זה) טועם טעם של מות. ואותו כח לא נועד להתעורר לתוך אותו כח של הנשמה ולקבל אותו. וכשמתעורר האדם, אינו טהור, והרי בארנו שצד האחר שולט על מקום שעומד בלי נשמה.

פיון שנטהר במים, ואף על גב שהשתדל אדם בתורה, (טועם טעם מיתה, שהצד האחר שולט במקום

שנמצא בלא נשמה, וכשמתעורר בן אדם, אף על גב שמשתדל בתורה) אותה נשמה לא חוזרת למקומה ולא שולטת באדם, פרט לכח הדם לבדו שנקרא נפש, אותה שמתפשטת בדם תמיד, והרי בארנו. וכשיתפלל אדם תפלה של עבודת אדונו, אז מתישב כח הדם במקומו, ומתגבר כח הנשמה ומתישבת על אותו מקום. ואז אדם משלם לפני אדונו, כמו שצריך נפש למטה, וסוד הדבר שהנשמה למעלה.

ועל כן, מי שמתפלל תפלה טרם שיאכל, מעמיד עצמו כמו שצריך, ועולה הנשמה על מקום מושבה כמו שצריך. ואם אכל טרם שיתפלל תפלתו, שיתישב הדם על מקומו, זהו כמנחש ומעונן. משום שזו דרכו

שֶׁל מִנְחַשׁ לְעֵלוֹת לְצַד הָאָחֵר, וְלְהַנְמִיךְ אֶת
הַצַּד שֶׁל הַקְּדוּשָׁה.

לָמָּה נִקְרָא אוֹתוֹ אָדָם שֶׁמִּשְׁתַּדֵּל בְּאוֹתוֹ צַד
מִנְחַשׁ? עַל שֶׁהִשְׁתַּדֵּל עִם אוֹתוֹ נִחַשׁ
לְחִזֵּק כַּחוֹ וְלְהַגְבִּירוֹ. וְזֶהוּ כְּמִי שֶׁעוֹבֵד אֱלֹהִים
אֲחֵרִים. וְכֵן זֶה עוֹבֵד לְאוֹתוֹ כַּחַשׁ שֶׁל הַדָּם, וְלֹא
עוֹבֵד אֶת הַקְּדוּשָׁה בְּרוּךְ הוּא לְחִזֵּק אֶת צַד
הַנְּשָׂמָה, הַצַּד שֶׁל הַקְּדוּשָׁה.

מִעוֹנֵן, שֶׁמִּשְׁתַּדֵּל בְּחֻטָּא וְלֹא מִשְׁתַּדֵּל בְּזִכּוּת.
וְאִם תֹּאמַר, הֲרֵי עוֹמְדֵת נ' בְּאִמְצָע – כִּי
זֶה וְדָאִי, שֶׁהֲרֵי לֹא יְכוּלִים לְשַׁלֵּט בְּאוֹתוֹ הַצַּד
הָאֲחֵר, עַד שֶׁמְעַרְבִים בָּהּ עֲרוּב שֶׁל צַד הַקְּדוּשָׁה
כַּחוֹט אֶחָד דְּקִיק. מִי שְׁרוּצָה לְהַעֲמִיד שְׁקָר, יַעֲרַב
בוֹ דְּבַר אֱמֶת כְּדֵי שְׂיִתְקִים אוֹתוֹ שְׁקָר. וְעַל זֶה עוֹן
דְּבַר שְׁקָר הוּא, וְכִדֵּי לְהַעֲמִידוֹ, מְכַנְיָסִים בוֹ דְּבַר
אֱמֶת, וְזוֹהֵי נ'. בְּזֶה מְעַמִּידִים אֶת אוֹתוֹ שְׁקָר. וּמִי
שֶׁלֹּא מִתְּפַלֵּל תְּפִלָּה לְפָנֵי הַקְּדוּשָׁה בְּרוּךְ הוּא טָרָם
שֶׁיֵּאכַל עַל דָּמוֹ, כְּמִנְחַשׁ וּמִעוֹנֵן.

תְּפִלָּת אָדָם, כְּפִי שֶׁאִמְרָתָם אִתָּם קְדוּשִׁים
עֲלִיוֹנִים, אֲשֶׁרֵי חֲלַקְכֶם, שֶׁהֲרֵי בְּתִפְלָה
מִתְּקַנִּים גּוֹפּוֹ וְנַפְשׁוֹ שֶׁל אָדָם וְנַעֲשֶׂה שְׁלָם.

תְּפִלָּה היא תְּקוּנִים מְתַקְנִים שְׂמַתְתְּקָנִים כְּאַחַד, וְהֵם אַרְבָּעָה. תְּקוּן רֵאשׁוֹן – תְּקוּן שֶׁל עֲצֻמוֹ לְהַשְׁתַּלֵּם. תְּקוּן שֵׁנִי – תְּקוּן שֶׁל הָעוֹלָם הַזֶּה. תְּקוּן שְׁלִישִׁי – תְּקוּן שֶׁל הָעוֹלָם שֶׁלְמַעַלָּה בְּכָל אוֹתָם חִילוֹת הַשָּׁמַיִם. תְּקוּן רְבִיעִי – תְּקוּן שֶׁל הַשֵּׁם הַקְּדוֹשׁ בְּסוּד הַמְרַכְּבוֹת הַקְּדוֹשׁוֹת, וּבְסוּד כָּל הָעוֹלָמוֹת, מַעַלָּה וּמַטָּה בְּתְקוּן (שֶׁל סוּדוֹת הַשֵּׁם הַקְּדוֹשׁ) כְּרֵאוּי.

תְּקוּן רֵאשׁוֹן, תְּקוּן שֶׁל עֲצֻמוֹ – מִשׁוּם שְׂצָרִיךְ לְתַקֵּן אֶת עֲצֻמוֹ בְּמַצְוָה וּקְדוּשָׁה, וּלְהַתְתַּקֵּן בְּקָרְבָנוֹת וְעוֹלוֹת לְהַטָּהֵר.

תְּקוּן שֵׁנִי, בְּתְקוּן שֶׁל הַקִּיּוֹם שֶׁל הָעוֹלָם הַזֶּה, בְּמַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית לְבָרֶךְ אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל כָּל מַעֲשֵׂה וּמַעֲשֵׂה בְּאוֹתָם הַלְלוּיָהּ, (תְּהִלִּים קמח) הַלְלוּהוּ כָּל כּוֹכְבֵי אוֹר הַלְלוּהוּ שְׁמֵי הַשָּׁמַיִם וְגו', לְהַעֲמִיד אֶת קִיּוֹם הָעוֹלָם הַזֶּה. וְעַל זֶה בְּבִרוּךְ שְׂאֵמֶר, בְּרוּךְ – בְּרוּךְ עַל הַכֹּל.

תְּקוּן שְׁלִישִׁי, שֶׁהוּא תְּקוּן שֶׁל הָעוֹלָם לְמַעַלָּה בְּכָל אוֹתָם חִילוֹת חִילִים וּמַחֲנוֹת – יוֹצֵר מְשֻׁרְתִים וְאֲשֶׁר מְשֻׁרְתָיו וְגו', וְהָאוֹפָנִים וְחִיּוֹת הַקְּדוֹשׁ. תְּקוּן רְבִיעִי, תְּקוּן הַתְּפִלָּה בְּתְקוּן שֶׁל סוּד

הַשֵּׁם הַקְּדוֹשׁ כְּמוֹ שְׁאַמְרָתֶם, אֲשֶׁרִי חִלַּקְכֶם. וְכֹאן
סוּד הַתְּקוּן שֶׁל הַשֵּׁם הַשְּׁלָם. אֲשֶׁרִי חִלַּקִי עִמָּכֶם
בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא.

מוֹצְאוֹת הַתּוֹרָה שְׁאַמְרָתֶם בַּתְּפִלָּה וְדַאי כֶּן הוּא.
פֶּתַח וְאָמַר, כְּתוּב (דְּבָרִים י') אֵת ה' אֱלֹהֶיךָ
תִּירָא אֹתוֹ תַעֲבֹד. וְכְתוּב, (וַיִּקְרָא יט) וַיִּרְאֵת מֵאֲלֹהֶיךָ.
בְּפֶסוּק זֶה יֵשׁ לומר כֶּן: וַיִּרְאֵת מֵאֲלֹהֶיךָ, מִשּׁוּם
שְׁהָרִי כְּתוּב אֵת ה' אֱלֹהֶיךָ תִירָא. מֵה זֶה
מֵאֲלֹהֶיךָ? אֵלָּא סוּד הוּא, מֵאֲלֹהֶיךָ וְדַאי, מֵאוֹתוֹ
מְקוֹם שֶׁהִתְחַבֵּר וְסוּבֵב אֵת הַמַּח שְׁלִפְנִים, וְזֶהוּ
מֵאֲלֹהֶיךָ. יִרְאֵה זו לְפָחַד מִמֶּנּוּ, שְׁהָרִי שֶׁם שׁוֹרָה
הַדִּין, וְהוּא דִין שְׁנִשְׂאֵב מִתּוֹךְ הַדִּין שְׁלִמְעָלָה
בְּמִקוֹם הַזֶּה.

(יֵשׁ אֵשׁ וַיֵּשׁ אֵשׁ) שְׁלִשָּׁה גוֹנֵי אֵשׁ כָּאן. אֵשׁ רֵאשׁוֹנָה
הִיא אֵשׁ שְׁקִבְלָה אֵשׁ בְּשִׂמְחָה, וּשְׂמִיחִים זֶה עִם
בְּאֵהָבָה. הָאֵשׁ הַשְּׁנִיָּה הִיא הָאֵשׁ שְׁכְּתוּב בָּהּ
(יחזקאל א) וְנִגְהָ לָאֵשׁ, שְׁנִרְאֵה בָּהּ נִגְהָ, וְזוֹהִי אֵשׁ
שְׁעוֹמֶדֶת בְּתוֹךְ הָאֵשׁ הַפְּנִימִית בְּשִׂמְחָה, כְּמוֹ
שְׁנִתְבָּאָר. הָאֵשׁ הַשְּׁלִישִׁית הִיא אֵשׁ (שְׁבַחֲרִין)
שְׁסוּבְבַת אוֹתוֹ נִגְהָ, וּכְזוֹ הָאֵשׁ הַתְּחִילָה יִרְאֵת
הַדִּין לְהִלְקוֹת הַרְשָׁעִים.

וְאִשׁ עַל גֵּב שְׁשָׁנֵינוּ שְׁאֲרַבְעָה צְבָעִים שֶׁל אִשׁ
 הֵם, וְאֵלוֹ אַרְבָּעָה שָׁהִם אֶחָד. אֲבָל כָּאֵן
 בְּאִשׁ הֵהִיא שְׁאָנוּ אוֹמְרִים, מִתְחִיל פֶּחַד הַדִּין,
 וְעַל זֶה כָּתוּב וַיִּרְאֵתָ מְאֹלְהִיךָ, מֵאוֹתוֹ הֶעֱנַשׁ שְׁלוֹ.

וּבְאוֹתָהּ יִרְאֶה צָרִיךְ לָשִׁים רְצוֹנוֹ בִּירְאָה
 וְאֶהְבֶּה כְּאֶחָד, לְפֶחַד בְּצַד זֶה –
 וְלֶאֱהֹב בְּצַד זֶה, וּבְאוֹתָם גְּוֹנִים שְׁאֲמַרְנוּ, וְאוֹתוֹ
 הַפֶּחַד לְהִיּוֹת פּוֹחַד מֵעֲנָשׁ. שְׁמִי שְׁעוֹבֵר עַל
 מְצוּוֹת הַתּוֹרָה נֶעֱנַשׁ בְּאוֹתוֹ צַד. שְׁכַשְׁמִתְחִיל
 אוֹתוֹ צַד לְהִלְקוֹת, לֹא שׁוֹקֵט עַד שְׁמַכְלֶה אוֹתוֹ
 מִהָעוֹלָם הַזֶּה וּמִהָעוֹלָם הַבָּא. וּמִשׁוּם כֵּךְ צָרִיךְ
 לְפֶחַד מִהָאִשׁ הַזֹּאת שְׁשָׁרוּי בָּהּ הַפֶּחַד.

וּמִמְנַה מִתְפַּשְׁטֵת אִשׁ לְחוּץ שֶׁל יִרְאֶה אַחֲרָת,
 וְעַל זֶה כָּתוּב (שׁוֹפְטִים ו') לֹא תִירְאוּ אֶת
 אֱלֹהֵי הָאֱמֹרִי, שְׁאֲסוּר לְפֶחַד מִמֶּנּוּ. וְהָאִשׁ הַזֹּו
 שֶׁל יִרְאֶה שְׁאֲמַרְנוּ הִיא קֹדֶשׁ וּמִשְׁתַּתְּפֶת
 בְּקִדְשָׁהּ, וְזוֹהִי שְׁסוֹבְכַת אוֹתוֹ נִגְהֵ שְׁאֲמַרְנוּ.
 וְאוֹתָהּ אִשׁ אַחֲרָת שְׁבַחוּץ, מִתְחַבֶּרֶת בְּזוֹ
 לְפַעְמִים, וְלְפַעְמִים מְעַבְרָת מִמֶּנּוּ וְלֹא מִתְחַבֶּרֶת
 עִמָּהּ. וּכְשֶׁגּוֹרֵם שְׁתַּתְּחַבֵּר בְּזוֹ, אֲזִי הוּא אִשׁ שֶׁל
 חֶשֶׁךְ, וּמְחַשִּׁיכָהּ וּמְכַסֶּה אֶת הָאוֹר שֶׁל הָאַחֲרוֹת

הָלָלוּ, וְסִמְנָהּ - וְאֵשׁ מִתְּלַקַּחַת, וְלֹא שְׁתַּמִּיד
עוֹמֶדֶת, וְהָרִי זֶה נִתְבָּאֵר.

אַחַר כֵּךְ הִיא אֶהְבָּה, כְּמוֹ שֶׁבְּאֲרוֹהָ שְׂאֵהְבָה
שׁוֹרָה לְאַחַר יִרְאָה. וְסוּד הַדְּבָר - כִּיּוֹן
שֶׁהִתְחִילָה יִרְאָה עַל רֹאשׁוֹ שֶׁל הָאָדָם, מִתְעוֹרְרַת
אַחַר כֵּךְ אֶהְבָּה, שֶׁהִיא יְמִין, שְׁמִי שֶׁעוֹבֵד מִתּוֹךְ
אֶהְבָּה, נִדְבֵק בְּמָקוֹם עֲלִיוֹן לְמַעְלָה וְנִדְבֵק
בְּקִדְשַׁת הָעוֹלָם הַבָּא, מִשׁוּם שֶׁהָרִי עוֹלָה
לְהִתְעַטֵּר וּלְהִדְבֵק בְּצַד הַיְמִין.

וְאִם תֹּאמַר שֶׁעֲבוּדָה שֶׁהִיא מְצַד הַיִּרְאָה אֵינָה
עֲבוּדָה - עֲבוּדָה נִכְבְּדָה הִיא, אָבֵל לֹא
עוֹלָה לְהִדְבֵק לְמַעְלָה. וְכִשְׁעוֹבֵד מֵאֶהְבָּה, עוֹלָה
וּמִתְעַטֵּר לְמַעְלָה וְנִדְבֵק בְּעוֹלָם הַבָּא, וְזֶהוּ אָדָם
שֶׁמְזַמֵּן לְעוֹלָם הַבָּא. אֲשֶׁרִי חֶלְקוֹ, שֶׁהוּא שׁוֹלֵט
עַל מָקוֹם הַיִּרְאָה, שֶׁהָרִי אֵין מִי שֶׁשׁוֹלֵט עַל דְּרָגַת
הַיִּרְאָה, אֲלֹא רַק אֶהְבָּה, סוּד הַיְמִין.

סוּד הַיַּחֲוּד שֶׁצָּרִיךְ לְאוֹתוֹ שְׂרָאוּי לְעוֹלָם הַבָּא,
לִיַּחַד אֶת שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וּלְיַחַד
הָאֵיבָרִים וְהַדְּרָגוֹת הָעֲלִיוֹנוֹת וְהַתְּחַתּוֹנוֹת,
לְהַכְּלִיל אֶת כָּלֶם וּלְהַכְּנִיסֵם לְמָקוֹם שֶׁצָּרִיךְ
לְקֶשֶׁר קֶשֶׁר. וְזֶהוּ סוּד הַכְּתוּב, (דְּבָרִים 1) שְׁמַע
יִשְׂרָאֵל ה' אֱלֹהֵינוּ ה' אֶחָד.

וְסוּד שֶׁל שְׁמַע – שֵׁם שְׁעוּלָה לְשִׁבְעִים שְׁמוֹת,
 וְזֶה כָּלֵל אֶחָד. יִשְׂרָאֵל – יִשְׂרָאֵל סָבָא,
 מְשׁוּם שְׁיֵשׁ קָטָן, שְׁכָתוּב (הוֹשַׁע יֵא) נֶעַר יִשְׂרָאֵל
 וְאַהֲבָהוּ. וְזֶהוּ יִשְׂרָאֵל סָבָא, סוּד אֶחָד בְּכָלֵל אֶחָד.
 שְׁמַע יִשְׂרָאֵל – כָּאֵן נִכְלָלֵת אִשָּׁה בְּבַעֲלָהּ.

וְאַחֵר שְׁנִכְלָלוּ זֶה בְּזוֹ בְּכָלֵל אֶחָד, אֲזִי צְרִיכִים
 לְיַחַד אֶת הָאֵיבָרִים וּלְחַבֵּר שְׁנֵי מְשָׁפְנוֹת
 כְּאֶחָד בְּכָל הָאֵיבָרִים בְּרִצּוֹן הַלֵּב, לְעֵלוֹת
 בְּדַבְּקוֹת שֶׁל אֵין סוּף, לְהִתְדַבֵּק הַכֹּל שֵׁם, לְהִיּוֹת
 רִצּוֹן אֶחָד שֶׁל עֲלִיוֹנִים וְתַחְתּוֹנִים.

וְסוּד זֶה יְהִיָּה, כְּמוֹ שְׁנֵאֲמַר יְהִיָּה ה' אֶחָד, בְּסוּד
 שֶׁל יְהִיָּה. י', לְיַחַד וּלְהִדְבֵּק בָּהּ, שֶׁהוּא
 הֵיכַל הַפְּנִימִי, לְמָקוֹם (מָקוֹם) גְּנִיזַת הַנִּקְדָּה
 הָעֲלִיוֹנָה הַזֹּאת שֶׁהִיא י'. וְזֶהוּ סוּד יְהוָה אֱלֹהֵינוּ.
 אֵלוֹ שְׁתֵּי אוֹתִיּוֹת (שְׁמוֹת) שֶׁהֵם י"ה.

וְלִכְלֵל כָּל הָאֵיבָרִים בְּאוֹתוֹ מְקוֹם שֶׁיֵּצְאוּ מִמֶּנּוּ,
 שֶׁהוּא הֵיכַל הַפְּנִימִי, לְהַחֲזִיר דְּבָרִים
 לְמָקוֹמָם לְעֵקֶר וְיִסוּד וְשָׂרֵשׁ שְׁלֵהֶם, עַד הַמָּקוֹם
 הַהוּא שֶׁל שְׂרֵשׁ הַבְּרִית.

וְלִבְסוּף אֵלוֹ שְׁתֵּי אוֹתִיּוֹת אַחֲרוֹת לְיַחַד
 וּלְהִדְבִיק י" בְּה'. אוֹת י" הִיא סוּד

הַבְּרִית הַקְּדוֹשׁ. וְאוֹת ה' הַזֶּה הִיא הַיְכָל, מְקוֹם
 גְּנִיזָה שֶׁל סוּד הַבְּרִית הַקְּדוֹשׁ הַזֶּה, שֶׁהוּא י'. וְאִף
 עַל גַּב שֶׁבְּאַרְנוֹ שֶׁהִיא ו' הַשְּׁנֵיָה. אֲבָל י', הַסּוּד
 שֶׁלוֹ לִיְחָדָם כְּאַחַד.

אַחַד - לִיְחָד מִשָּׁם וּמַעֲלָה הַכֹּל כְּאַחַד,
 וְלְהַעֲלוֹת רְצוֹן לְהַתְקַשֵּׁר הַכֹּל (מִמְטָה לְמַעֲלָה)

בְּקֶשֶׁר אַחַד. לְהַעֲלוֹת רְצוֹנוֹ בִּירְאָה וְאַהֲבָה
 לְמַעֲלָה לְמַעֲלָה עַד אֵין סוּף, וְלֹא יִשְׁאִיר רְצוֹן
 מִכָּל אוֹתָן דְּרֵגוֹת וְאִיבָרִים, אֲלֹא בְּכֻלָּם יַעֲלֶה
 רְצוֹנוֹ לְהַשְׁיֵגֵם, וְשִׁיְהִיו כְּלָם קֶשֶׁר אַחַד בְּאֵין סוּף.

וְזֶהוּ הַיְחוד שֶׁל רַב הַמְּנוּנָא סְבָא שֶׁלְמַד מֵאָבִיו,
 וְאָבִיו מֵרַבּוֹ, עַד פִּיּוֹ שֶׁל אֱלֹהִים, וְיִפָּה הוּא,
 וְהוּא יְחוד בְּתַקוּן. וְאִף עַל גַּב שֶׁאָנוּ בְּאַרְנוֹ אֵת
 זֶה בְּכַמָּה סוּדוֹת, כָּל הַסּוּדוֹת עוֹלָיִם לְאַחַד. אֲבָל
 הַסּוּד הַזֶּה מְצָאנוּ בְּסִפְרוֹ, וְיִפָּה הוּא, וְהוּא יְחוד
 בְּתַקוּן. וְהָרִי אָנוּ בְּיְחוד שֶׁל סוּד אַחַר הַעֲרַנוֹ
 דְּבָרִים, וְהוּא יִפָּה, וְהַיְחוד כְּרֵאוּי וְכֶךָ הוּא. אֲבָל
 הַיְחוד הַזֶּה יְחוד בְּתַקוּן, וְזֶהוּ יְחודוֹ שֶׁל רַב
 הַמְּנוּנָא סְבָא.

יְעוּד הִיָּה אוֹמֵר, מִי שֶׁרְצוֹנוֹ לְהַכְלִיל אֵת כָּל
 סוּדוֹת הַיְחוד בְּדָבָר אַחַד יוֹתֵר יִפָּה. וְלִכֵּן

אָנוּ מְאָרִיכִים בְּאֶחָד, לְעֵלוֹת רְצוֹנוֹ מִמַּעַלָּה
 לְמַטָּה, וּמִמַּטָּה לְמַעַלָּה, לְהִיּוֹת הַכֹּל אֶחָד. אָבֵל
 בְּסוּד זֶה יְהִי"ה, סִימָן (בְּעֵלְמָא) הוּא לְזֶה.

זֶה שְׁשָׁנֵינוּ, אֶחָד (לְהִיּוֹת ד') – סוּד מַעַלָּה וּמַטָּה
 וְאַרְבַּעַת צְדֵי הָעוֹלָם, כֶּן הוּא, לְיַחַד מַעַלָּה
 וּמַטָּה כְּמוֹ שְׁנַת־בְּאֵר, (וּלְאַרְבַּעַת) וְאַרְבַּעַת צְדֵי
 הָעוֹלָם אֵלוֹ הֵם סוּד הַמְרַכְּבָה הָעֲלִיּוֹנָה לְהַכְלִיל
 הַכֹּל כְּאֶחָד, בְּקֶשֶׁר אֶחָד, בְּיַחַד אֶחָד עַד אֵין
 סוּף, כְּמוֹ שְׁבַאֲרָנוּ.

הַסּוּד שֶׁל לְהַזְכִּיר אֶת יְצִיאַת מִצְרַיִם אַחֵר כֶּן,
 מִשּׁוֹם שְׁשָׁכִינָה הִיְתָה בְּגָלוֹת, וּבְזִמָּן
 שֶׁהִיא בְּגָלוֹת, אֵינוֹ חֹבֵר לְחֵבֵר זֶה בְּזֶה, הָעוֹלָם
 הַתְּחַתּוֹן בְּעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן, וְלִהְרֹאוֹת חֲרוֹת שֶׁל
 אוֹתָהּ גְּאֻלָּה שֶׁהִיְתָה בְּכַמָּה אוֹתוֹת, בְּכַמָּה נְסִים
 שֶׁעָשָׂה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא. וְצָרִיךְ לְהַזְכִּיר אוֹתָהּ
 גְּאֻלָּה, וְלִהְרֹאוֹת שְׂאֵף עַל גֵּב שֶׁהִיְתָה בְּגָלוֹת –
 עֲכָשׁוּ יֵשׁ לָהּ חֲרוֹת. מִיּוֹם שֶׁהִתְרַוּ אוֹתָם הַקְּשָׁרִים
 בְּמִצְרַיִם, אוֹתָם אוֹתוֹת וְנְסִים נַעֲשׂוּ.

וְצָרִיךְ לְהִרְאוֹת אֶת חֲרוֹתָהּ, מִשּׁוֹם שֶׁהִתְחַבְּרָה
 עִם בְּעֵלָהּ, וּכְדֵי לְהַסְמִיךְ גְּאֻלָּה
 לְתַפְלָה, שִׁיְהִי הַכֹּל אֶחָד לְלֹא פְרוּד, וְלֹא

לְהִרְאוֹת גְּרוּשִׁים. וְסִימָנָךְ - וְאִשָּׁה גְּרוּשָׁה
מֵאִשָּׁה לֹא יִקְחוּ.

וְאִם תֹּאמַר, וְהָרִי הִיא בְּגָלוֹת, וְהָרִי גְּרֻשָׁה - לֹא
כֵן. אֲלֵא וְדָאֵי שְׁהִיא בְּגָלוֹת לְדוֹר עִם
יִשְׂרָאֵל וְלִהְגֵן עֲלֵיהֶם, אֲבָל לֹא גְּרֻשָׁה. וְהָרִי
שְׁכִינָה לֹא נִרְאָתָה בְּבֵית רֵאשׁוֹן וּבְבֵית שְׁנִי. טָרַם
שָׁגְלוּ יִשְׂרָאֵל עָלְתָה לְמַעְלָה, וְאַחַר כֵּן שָׁמָּה אַת
מְדוֹרָה עִמָּם, אֲבָל גְּרוּשִׁים לֹא הָיוּ לְעוֹלָמִים.

וּמִשׁוּם כֵּן צָרִיךְ לְהִרְאוֹת גְּאֻלָּה שְׁיִשׁ בָּהּ אַרְבַּע
גְּאֻלוֹת. וְסוּד כָּאֵן - בְּשַׁעַה שְׁיִצְאָה
שְׁכִינָה מִגְּלוֹת מְצָרִים, בְּקִשָּׁה מִהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ
הוּא שְׁיִפְדֶּה אוֹתָהּ עִכְשָׁו אַרְבַּע פְּעָמִים, שֶׁהֵן
אַרְבַּע גְּאֻלוֹת כְּנֶגֶד אַרְבַּע גְּלִיּוֹת, כְּדִי שְׁתִּהְיֶה בֵּת
חוֹרִין וְלֹא תִהְיֶה מְגֻרָשָׁת. וּבְאוֹתָהּ שַׁעַה עֲמֻדָה
וְנִגְאֻלָּה אַרְבַּע גְּאֻלוֹת, בְּאוֹתָהּ יִצִּיאַת מְצָרִים.
וְעִכְשָׁו שְׁהַצְטָרְכָה בְּתַקוּנָהּ לְהִתְחַבֵּר עִם בַּעֲלָהּ,
צָרִיךְ לְהִרְאוֹת אוֹתָהּ גְּאֻלַּת מְצָרִים שְׁיִשׁ בָּהּ
אַרְבַּע גְּאֻלוֹת.

וְעַל זֶה יֵשׁ לְהַזְכִּיר בְּאוֹתָהּ גְּאֻלָּה אַרְבַּע פְּעָמִים
אַמֶּת, אַמֶּת, אַמֶּת, אַמֶּת, עַד עֲזֵרַת
אַבוֹתֵינוּ, שְׁזוּהֵי עֲזָרָה וְסִמּוֹן לְיִשְׂרָאֵל כָּלָם.

וּמִשָּׁם וְהִלָּאָה אַרְבַּע פְּעָמִים אַחֲרוֹת אַמֶּת, אַמֶּת,
אַמֶּת, אַמֶּת, לֵהִיּוֹת אַרְבַּע הַגְּאֻלוֹת הַלְלוּ בְּקִיּוֹם
חֶזֶק בְּחוֹתֶם חֶזֶק שֶׁל טַבְעַת הַמֶּלֶךְ, אַרְבַּע גְּאֻלוֹת
כְּפוּלוֹת בְּקִיּוֹם.

וּבְיָזָן בְּאוֹתָהּ יְצִיאַת מִצְרַיִם, שְׂאֵלוֹ לֹא נִמְצָאוּ
אוֹתָן אַרְבַּע גְּאֻלוֹת בְּאוֹתָהּ יְצִיאַת מִצְרַיִם,
כָּל פַּעַם שֶׁתְּהִיָּה גְלוּת, לֹא מִתְחַבֵּרַת בְּתַקּוּנֶיהָ
לְהִתְיַחַד בְּשֵׁם הַקְּדוּשׁ, וְלִכֵּן צָרִיךְ תָּמִיד לְהִזְכִּיר
אֶת גְּאֻלַּת מִצְרַיִם בְּכָל הַקְּדוּשׁוֹת שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ
הוּא בְּרוּךְ שְׁמוֹ לְעוֹלָם וּלְעוֹלָמֵי עוֹלָמִים.

סוּד הַקְּדוּשָׁה (שֶׁל שְׁמוֹ) הֵרִי בְּאַרְנוֹ, שֶׁהֵרִי בְּקְדוּשָׁה
הַכֹּל מִתְקַדְּשִׁים – מֵעֵלָה וּמֵטָה, וְכָל
הַדְּרָגוֹת, וְכָל הַמְּרַכְּבוֹת עֲלִיּוֹנוֹת וְתַחְתּוֹנוֹת, כְּלָם
מִתְקַדְּשִׁים בְּקְדוּשָׁה הַזֹּאת. וּבְקְדוּשָׁה הַזֹּאת בְּאַרְנוֹ
סוּדוֹת עֲלִיּוֹנִים לְאוֹתָם בְּעֲלֵי סוּדוֹת שְׁמֵתְבוֹנְנִים
בְּקְדוּשַׁת רְבוֹנִים, אֲשֶׁרֵי חֶלְקָם.

הַסוּד לְמַסַּר הַנֶּפֶשׁ לְאֲדוֹנוֹ הוּא יָפָה שְׂאֵמֶרְתֶּם
הַחֲבָרִים. אֲשֶׁרֵי חֶלְקְכֶם, וְאֲשֶׁרֵי עֵינֵי
שְׂרָאוֹ כֶּן, שְׂרָאִיתִי בְּחַיֵּי שְׁמַעוֹרְרִים דְּבָרִים
קְדוּשִׁים אֵלוֹ בְּעוֹלָם הַזֶּה, (מִשּׁוֹם שְׁכֵלָם) וְכָלָם
כְּתוּבִים לְמַעְלָה לְפָנֵי הַמֶּלֶךְ הַקְּדוּשׁ.

פְּתַח וְאָמַר, (מלאכי ג) **אֲזַ נְדַבְּרוּ יִרְאֵי ה' אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ וַיִּקְשֹׁב ה' וַיִּשְׁמַע וַיִּכְתַּב סֵפֶר זְכוֹרוֹן לְפָנָיו לִירְאֵי ה' וַלְחֹשְׁבֵי שְׁמוֹ. בְּפִסּוּק זֶה יֵשׁ לְהִתְבוּנָן, אֲזַ נְדַבְּרוּ? אֲזַ דְּבָרוּ הֲיָה צְרִיךְ לְהִיּוֹת! מָה זֶה נְדַבְּרוּ? אֵלֶּא נְדַבְּרוּ לְמַעַלָּה מִכָּל אוֹתָן מְרַכְּבוֹת קְדוּשׁוֹת וְכָל אוֹתָם חִילוֹת קְדוּשִׁים.**

מִשּׁוֹם שְׁאוֹתָם דְּבָרִים קְדוּשִׁים עוֹלִים לְמַעַלָּה, וְכַמָּה הֵם שְׁמִקְדִּימִים וְנוֹטְלִים אוֹתָם לְפָנֵי הַמֶּלֶךְ הַקְּדוֹשׁ, וּמִתְעַטְרִים בְּכַמָּה עֲטָרוֹת בְּאוֹתָם אוֹרוֹת עֲלִיוֹנִים, וְכֹלָם נְדַבְּרוּ מִלְּפָנֵי הַמֶּלֶךְ הָעֲלִיּוֹן. מִי רָאָה אֶת הַשְּׂמֻחוֹת? מִי רָאָה אֶת הַתְּשֻׁבָּחוֹת שְׁעוֹלוֹת בְּכָל אוֹתָם רְקִיעִים, כְּשֶׁהַדְּבָרִים הֵלְלוּ עוֹלִים (לְפָנֵי הַמֶּלֶךְ הַקְּדוֹשׁ), וְהַמֶּלֶךְ הַקְּדוֹשׁ מְסַתְּפֵל בָּהֶם וּמִתְעַטֵּר בָּהֶם, וְהֵם עוֹלִים (עַל רֵאשׁוֹ, וְהָיוּ עֲטָרָה וַיּוֹרְדִים וַיּוֹשְׁבִים) וַיּוֹשְׁבִים עַל חִיקוֹ וּמִשְׁתַּעֲשַׁע בָּהֶם, וּמִשָּׂם עוֹלִים עַל רֵאשׁוֹ וְנִהְיִים עֲטָרָה. וְעַל זֶה אָמְרָה תוֹרָה, (מִשְׁלֵי ח) וְאֶהְיָה שְׁעֵשׂוּעִים יוֹם יוֹם. לֹא כָּתוּב וְהִיטִי, אֵלֶּא וְאֶהְיָה, בְּכָל זְמַן וּבְכָל עֵת שְׁדַבְּרִים עֲלִיוֹנִים עוֹלִים לְפָנָיו.

פְּעַמִּים כָּתוּב יִרְאֵי ה', יִרְאֵי ה'. אֵלֶּא יִרְאֵי ה' לְמַעַלָּה, יִרְאֵי ה' לְמַטָּה. יִרְאֵי ה'

עוֹמְדִים לְמַטָּה, וְאוֹתָם דְּבָרִים עוֹמְדִים
 בְּדִיוֹקְנֵיהֶם לְמַעְלָה. וְסוּד זֶה מְצָאֵנוּ בְּסִפְרוֹ שֶׁל
 חֲנוּךְ, שְׁכָל דְּבָרֵי הַצְּדִיקִים שֶׁבְּאָרֶץ הֵם
 מִתְעַטְטְרִים וְעוֹמְדִים לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ
 הוּא מְשַׁתְּעֵשֶׁע בָּהֶם. וְאַחַר כֵּן הֵם יוֹרְדִים
 וְעוֹמְדִים לִפְנֵי בְּדִיוֹקֵן אוֹתוֹ הַצְּדִיק שֶׁאָמַר
 אוֹתָם, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְשַׁתְּעֵשֶׁע בְּאוֹתוֹ
 דִּיוֹקֵן, וְאַחַר כֵּן נִכְתָּבִים בְּסִפְרֵי זְכוּרֹן לִפְנֵינוּ,
 לְעַמֵּד לִפְנֵינוּ בְּקִיּוֹם תְּמִידִי.

וְלַחֲשָׁבִי שְׁמוֹ, מַה זֶה וְלַחֲשָׁבִי שְׁמוֹ? הֲרֵי
 פִּרְשׁוּהָ, (אָבֵל) כָּל אוֹתָם שֶׁמַּחֲשָׁבִים
 דְּבָרֵי תוֹרָה לְהַשִּׁיג אֶת אֲדוֹנָם בְּסוּד הַשֵּׁם הַקְדוּשׁ
 כְּדִי לְהַפִּיר אוֹתוֹ וְלְהַתְקִין אֶת חֲכֻמַּת שְׁמוֹ בְּלִבָּם,
 שֶׁכְּתוּב וְלַחֲשָׁבִי שְׁמוֹ, שֶׁהוּא סוּד הַשֵּׁם הַקְדוּשׁ.
כְּתוּב (יִחְזַקְאֵל א) וּמִמַּעַל לְרִקִיעַ אֲשֶׁר עַל רֹאשׁוֹ
 כְּמַרְאֵה אֶבֶן סַפִּיר דְּמוּת כֶּסֶא. פְּסוּק זֶה
 הֲרֵי פִרְשׁוּהוּ. אָבֵל וּמִמַּעַל לְרִקִיעַ, בְּאוֹתוֹ רִקִיעַ
 לְמַטָּה, כְּמוֹ שֶׁאִמְרָתָם הַחֲבָרִים. אֲשֶׁרִי חֲלָקִי
 וְאֲשֶׁרִי חֲלָקְכֶם (בְּאוֹתוֹ רִקִיעַ לְמַעְלָה). שֶׁהֲרֵי בְּרִקִיעַ
 שֶׁלְמַעְלָה אֵין מִי שֶׁמִּתְבוּנֵן בּוֹ, וּמִלְמַעְלָה מִמֶּנּוּ
 עוֹמֵד אוֹתוֹ אֶבֶן סַפִּיר, שֶׁהֲרֵי הִתְעוֹרְרָנוּ בּוֹ בְּסוּד
 שֶׁל אוֹתָהּ מְרַגְלִית טוֹבָה נִכְבְּדָה, כְּמוֹ שֶׁבְּאֵרָנוּ.

דְמוּת כֶּסֶא, וְלֹא כְתוּב דְמוּת הַכֶּסֶא, מִשּׁוּם שֵׁשׁ
 כֶּסֶא וַיֵּשׁ כֶּסֶא. הַכֶּסֶא - הָעֲלִיּוֹן הַטָּמִיר
 וְהַגָּנוּז שֶׁלֹּא הִתְגַּלָּה וְאֵין מִי שֶׁעוֹמֵד בּוֹ לְדַעַת
 וְלְהִתְבוּנָן. וְלָכֵן כְּתוּב כֶּסֶא סֹתָם, זֶהוּ הַכֶּסֶא
 שֶׁלְמִטָּה. דְמוּת כְּמַרְאֵה אָדָם. כִּיּוֹן שֶׁאָמַר דְמוּת,
 אִז לָמָּה כְּמַרְאֵה, שֶׁהָרִי דֵי לוֹ דְמוּת אָדָם? אֵלֶּא
 דְמוּת אָדָם זֶהוּ סוּד עֲלִיּוֹן בְּאוֹתוֹ כְּבוֹד עֲלִיּוֹן,
 דְיוֹקָן שֶׁל אָדָם. אָבֵל זֶה שְׁנוּסָף כְּמַרְאֵה -
 לְהַכְלִיל אוֹתָם דְיוֹקְנָאוֹת שֶׁל דְבָרֵי חֻכְמָה וְאוֹתָם
 סוּדוֹת שֶׁל חֻכְמָה שְׁעוֹלוֹת וּמִתְעַטְרוֹת לְמַעְלָה,
 וְאַחַר כֵּן עוֹמְדוֹת בְּדְיוֹקָן שֶׁל אָדָם בְּאוֹתוֹ הַדְיוֹקָן
 שֶׁל הַצְּדִיקִים שֶׁמְעַטְרִים אוֹתָם, וּבְכֻלָּם מִשְׁתַּעֲשַׁע
 הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּעִטְרוֹתָיו.

וְאַתֶּם הַחֲבֵרִים, הָרִי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
 מִשְׁתַּעֲשַׁע כְּעֵת בְּאוֹתָם דְבָרִים
 שֶׁאִמְרָתָם, מִתְעַטְרִים בְּאוֹתָהּ דָּרָךְ. וְהָרִי עֲמַדְתָּם
 לְפָנַי רְבוּנְכֶם בְּדְיוֹקְנֵיכֶם הַקְּדוֹשִׁים, שֶׁהָרִי אָנִי,
 בְּשַׁעֲהַ שְׁרָאִיתִי אֶתְכֶם וְהִסְתַּכַּלְתִּי בְּדְיוֹקְנֵיכֶם,
 רָאִיתִי בְּכֶם שֶׁאַתֶּם רְשׁוּמִים בְּסוּד שֶׁל אָדָם,
 וַיִּדְעַתִּי שֶׁהָרִי דְיוֹקְנֵיכֶם נוֹעֵד לְמַעְלָה. וְכֵן
 מְזַמְנִים הַצְּדִיקִים לְעֵתִיד לְבֹא, שֶׁיְהִיוּ נוֹדְעִים
 לְעֵין הַכֹּל, וְלְהִרְאוֹת פְּרָצוֹף קְדוֹשׁ לְפָנַי כֹּל

הַעוֹלָם. זֶהוּ שְׁכָתוּב (ישעיה סא) כָּל רְאִיָּהֶם יִכְירוּם כִּי
הֵם זָרַע בְּרֵךְ ה'.

בֵּין כֶּף רְאָה אֶת רַבִּי יוֹסִי שְׁהָיָה מְהִרְהֵר בְּדַבְרֵי
הַעוֹלָם. אָמַר לוֹ, יוֹסִי, קוּם וְהַשְׁלֵם דְּיוֹקְנֶךָ,
שְׂאוֹת אַחַת חֲסָרָה בָּךְ. קָם רַבִּי יוֹסִי וְשָׂמַח בְּדַבְרֵי
תוֹרָה וְקָם לְפָנָיו. הִסְתַּכַּל בּוֹ רַבִּי שְׂמֵעוֹן. אָמַר
לוֹ, רַבִּי יוֹסִי, עֲכָשׂוּ אֶתְּךָ שְׁלֵם לְפָנַי עֲתִיק הַיָּמִים
וְדְיוֹקְנֶךָ שְׁלֵם.

פָּתַח וְאָמַר, וַיַּעֲשׂוּ אֶת צִיץ גִּזְרֵי הַקֶּדֶשׁ זֶהָב
טָהוֹר וְגוֹ'. לָמָּה נִקְרָא צִיץ? הִסְתַּכְּלוּת
לְהִסְתַּכַּל בּוֹ. וּמִשּׁוֹם שְׁהָיָה עוֹמֵד עַל הִסְתַּכְּלוּת
שֶׁל אָדָם, נִקְרָא צִיץ. וְכֹל מִי שֶׁהִסְתַּכַּל בּוֹ בְּאוֹתוֹ
צִיץ, הָיָה נוֹדֵעַ בּוֹ וּמְכָר.

בְּצִיץ הָיוּ אוֹתִיּוֹת הַשֵּׁם הַקְּדוֹשׁ חֲקוּקוֹת
בְּחֻקֵּיהֶם וְחֻקוּקוֹת בּוֹ. וְאִם צָדִיק הָיָה
אוֹתוֹ שְׂעוּמֵד לְפָנָיו, אוֹתָן אוֹתִיּוֹת שְׁחֻקוּקוֹת
בְּתוֹךְ הַזָּהָב הָיוּ בּוֹלְטוֹת מִמַּטָּה לְמַעְלָה
וְעוֹלוֹת מֵאוֹתָהּ חֻקֵּיהֶם בְּאוֹר, וְהָיוּ מְאִירוֹת
בְּפָנַי אוֹתוֹ הָאָדָם.

נוֹצְצָת בּוֹ הַתְּנוּצְצוֹת, וְלֹא נוֹצְצִים. בְּשַׁעָה
הִרְאִישׁוֹנָה שֶׁהִסְתַּכַּל בּוֹ הִכְהֵן, הָיָה

רוֹאֵה אֶת אֹר הָאוֹתִיּוֹת כֻּלָּם בְּפָנִים, וְכִשְׁהִיָּה
 מִסְתַּכֵּל לְעֵינַי בּוֹ, לֹא הָיָה רוֹאֵה דָבָר, אֲלֵא אֶת
 אֹר פָּנָיו שְׁמַאִיר כְּאֵלוֹ נִיצוֹץ שֶׁל זֶהָב הָיָה נוֹצֵץ
 בּוֹ. רַק שֶׁהִכְהֵן הָיָה יוֹדֵעַ אֶת מְרֵאָה הַהִסְתַּכְלוֹת
 הָרַאשׁוֹנָה שְׁהִיָּה רוֹאֵה לְפִי שְׁעָה, שְׁהָרִי רְצוֹנוֹ
 שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הָיָה בְּאוֹתוֹ אָדָם, וְיוֹדֵעַ
 שֶׁהוּא מְזַמֵּן לְעוֹלָם הַבָּא, מְשׁוּם שֶׁהַמְּרֵאָה הַזֶּה
 מְאִירִים עָלָיו מְלִמְעָלָה, וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הָיָה
 מְרַצֵּה בּוֹ. וְכִשְׁמִסְתַּכְלִים בּוֹ לֹא רוֹאִים דָּבָר,
 מְשׁוּם שֶׁהַמְּרֵאָה שְׁלִמְעָלָה אֵינּוּ מִתְגַּלֶּה אֲלֵא
 לְפִי שְׁעָה.

וְאֵם עוֹמֵד אָדָם לְפָנָי אוֹתוֹ צִיץ וּפָנָיו אֵינָם
 מְרֵאִים לְפִי שְׁעָה מְרֵאָה קְדוֹשׁ, הָיָה הִכְהֵן
 יוֹדֵעַ שְׁהָרִי הוּא עַז מִצַּח, וְצָרִיךְ לְכַפֵּר עָלָיו
 וּלְבַקֵּשׁ עָלָיו רַחֲמִים.

וַיַּעַשׂ אֶת צִיץ נֹזֵר הַקְּדוֹשׁ. רַבִּי יְהוּדָה פָּתַח
 הַפְּסוּק בְּרוּת (רוֹת ב), עֵינֶיךָ בְּשָׂדֵה אֲשֶׁר
 יִקְצְרוּן וְגו'. בַּפְּסוּק הַזֶּה יֵשׁ לְהִתְבּוֹנֵן, לָמָּה צָרִיךְ
 כָּאֵן לְכַתֵּב? אָמַר לוֹ רַבִּי יִצְחָק, אִם כֵּן, כִּמָּה
 פְּסוּקִים הֵם בַּתּוֹרָה שְׁנֵרֵאָה שְׁלֵא הַצְּטֻרְכוֹ
 לְהַכְתֵּב, וְרֵאֵינוֹ שְׁכֻלָּם סוּדוֹת עֲלִיוֹנִים. אָמַר רַבִּי

יהודה, בפסוק זה מי שרואה ולא מתבונן בו,
כמי שלא טעם תבשיל הוא דומה.

אָפֵא סוד פֵּאן, וברוח הקדש נאמר. משום
שראה בעז, הדין של ישראל, את
ענותנותה של אותה צדקת, שלא מרימה עיניה
לראות במקום אחר אלא לפנייה, וראתה כל מה
שראתה בעין טובה, ועזות המצח לא היתה בה
– שבח את עיניה.

משום שיש עינים שבשכילן אין שולטת ברכה
באותו מקום, והוא ראה בה עין טובה,
שעל כל מה שהסתכלה היה בעין טובה. ועוד,
שראה שהיה מצליח בידה כל מה שהיתה
לוקחת נוסף בשדה. ובעז התבונן שרוח הקדש
שורה עליה, ואז פתח ואמר, עיניך בשדה אשר
יקצרון וגו'. אם תאמר, בשכיל אותם הלוקטים
כל אותם האחרים, איך אמר שתלך אחריהם?
לא היה צריך לכתב אלא ולקטף אחריהן. מה זה
והלכת אחריהן? אלא בשכיל עיניה הוא אמר,
עיניה שהיו גורמות (ברכות רבות, ועל כן) ברכות
ללוקטים רבים, ועל כן והלכת אחריהן, אחר
עיניך. כל שאר בני העולם אין להם רשות ללכת

אחר עיניהם, ואת אחר עיניך, שעניך גורמות
לברכות רבות.

דבר אחר בשדה אשר יקצרון – בעז ראה ברוח
הקדש שעתידים לצאת ממנה מלכים
עליונים שליטים, שהם העינים של הכל, כמו
שהיתה תמר, שכתוב בה (בראשית לח) ותשב בפתח
עינים. התישבה בפתח שיוצא ממנו מלכים
שליטים עליונים שנקראים עינים, כמו שנאמר
(במדבר טו) אם מעיני העדה. כמו שכל אברי הגוף
לא הולכים אלא אחר העינים, והעינים מנהיגות
את כל הגוף – אף כף מלכים וסנהדרין וכל
אותם שליטים, הכל הולכים אחריהם (שהולכים
האיברים אחר העינים), ומשום כף אמר לה עיניך. אלו
המלכים והשליטים שעתידים לצאת ממנה.

בישדה, איזה שדה? זה ציון וירושלים, שכתוב
(מיכה ג) ציון שדה תחרש. וכתוב (בראשית

כז) כריח שדה אשר ברכו ה', זו ירושלים. ועל כן
כתוב עיניך בשדה, שהם העינים שלה, שעתידים
לצאת ממנה, לא יהיו שליטים אלא בשדה. אשר
יקצרון, שהרי מאותו שדה היו לוקחים כל בני
העולם תורה ואור שמאיר, שכתוב (ישעיה ב) כי
מציון תצא תורה.

וְהִלַּכְתָּ אַחֲרֵיהֶן, בְּמַעֲשֵׂים הַכְּשָׁרִים הִלְלוּ שְׁאֲנִי
 רֵאִיתִי בָךְ. הֲלוֹא צוֹיְתִי אֶת הַנְּעָרִים
 וְגו', כְּמִשְׁמְעוּ שְׁלוֹ, מִשׁוּם שְׁאֵשָׁה דַעְתָּה קִלָּה.
 וְצַמַּת, לְשׁוֹן נְקִיּוֹת נֶקֶט. וְצַמַּת, שְׁאֵם תְּשׁוּקָתְךָ
 לְדַבֵּק בְּאָדָם לְקַיֵּם זֶרַע בְּעוֹלָם – וְהִלַּכְתָּ אֶל
 הַכְּלִים, אֵלֶּה הֵם הַצְּדִיקִים שֶׁנִּקְרְאוּ כְּלֵי ה',
 שְׁכַתּוֹב (שם נב) הִבְרִיחוּ נְשָׂאֵי כְּלֵי ה'. שְׁעֵתִידִים
 הַצְּדִיקִים לְהִבְיֵא לָהֶם אֶת כָּל הָעוֹלָם דּוֹרוֹן לְמִלְךָ
 הַמְּשִׁיחַ. וְאוֹתָם כְּלֵי ה', כְּלִים שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
 הוּא נִהְנֶה בָּהֶם, אֵלֶּה הֵם כְּלִים שְׁבוּרִים, שְׁבוּרִים
 הֵם בְּעוֹלָם הַזֶּה כִּדֵּי לְקַיֵּם אֶת הַתּוֹרָה. וְהַשְּׁמוּשׁ
 שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְשַׁתְּמֵשׁ בָּהֶם לֹא מְשַׁתְּמֵשׁ
 אֶלָּא מִתּוֹךְ הַכְּלִים הִלְלוּ. וְכִשְׁתִּדְבַּק בָּהֶם,
 וְשִׁתִּית וְגו'.

רַבִּי יוֹסִי פָתַח וְאָמַר, (רות ג) וַיֵּאכֹל בַּעַז וַיִּשְׁתֶּה
 וַיִּיטֵב לְבוֹ. מַה זֶה וַיִּיטֵב לְבוֹ? שֶׁפָּרַךְ עַל
 מְזוֹנוֹ, וּפְרָשׁוּהָ. וְזֶהוּ סוּד, שְׁמִי שֶׁמְבָרַךְ עַל מְזוֹנוֹ
 זֶה מֵיטֵיב לְלִבּוֹ, וּמִי מוֹלִיךְ? (וּמִי הוּא?) כְּמוֹ שְׁכַתּוֹב
 (תהלים כז) לֵךְ אָמַר לְבִי. וְכַתּוֹב (שם עג) צוּר לְבָבִי וְגו'.

וּמִשׁוּם שֶׁבְּרַכַּת הַמְּזוֹן חֲבִיבָה לְפָנֵי הַקְּדוֹשׁ
 בְּרוּךְ הוּא – כָּל מִי שֶׁמְבָרַךְ עַל הַשֶּׁבַע,
 מֵיטֵיב וּמְשַׁמַּח לְמָקוֹם אַחֵר, וְסִמְנָךְ – סְעוּדַת

השֶׁבֶת, שְׁמִקּוּם אַחַר נְהִנָּה מֵאוֹתָהּ בְּרָכָה שֶׁל שֶׁבַע וְשִׁמְחָה. וְכֵאן נְהִנָּה מֵאוֹתָהּ בְּרָכָה שֶׁל שֶׁבַע שֶׁל אוֹתוֹ צְדִיק בְּעֵז, וְזֶהוּ וַיֵּיטֵב לָבוּ.

מָה הַטַּעַם? מִשּׁוּם שֶׁהַמְּזוֹן הוּא קָשָׁה לִפְנֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁהוּא אוֹתוֹ מְקוּם, וְכִיּוֹן שֶׁאָדָם אוֹכֵל וְשׁוֹתָהּ וּמְבָרֵךְ, אוֹתָהּ בְּרָכָה עוֹלָה, וְנְהִנָּה מֵאוֹתָם דְּבָרִים שֶׁל שֶׁבַע שְׁעוֹלִים, וְנִמְצָא שְׁנֵהֲנִים מִן הַמְּזוֹן מִמָּטָה וּמִלְמַעְלָה.

וְזֶהוּ הַסּוּד שֶׁבֵּין הַחֲבָרִים. הַסּוּד שֶׁבַחֵל לֹא נְהִנָּה אוֹתוֹ מְקוּם, אֲלָא מֵאוֹתָם דְּבָרִים שְׁעוֹלִים מִתּוֹךְ שֶׁבַע, וְכֹל הַדְּבָרִים מִתְּעַטְרִים וְרוּוִים וְשֶׁבַעִים בְּשִׁמְחָה, וְאוֹתוֹ מְקוּם נְהִנָּה מֵהֶם. בְּשֶׁבֶת הוּא סוּד אַחַר בְּמְזוֹן מִמֶּשׁ, וּבְאוֹתָהּ שִׁמְחָה שֶׁל הַמְּזוֹן שֶׁל מִצְוָה שֶׁל שֶׁבֶת, וּבְכֹל נִמְצָא כְּלוּל – מִמַּעְלָה וּמִמָּטָה. וְסוּד זֶה – כִּי מִמֶּךָ הַכֹּל וּמִיָּדָה נִתְּנוּ לָךְ. וְדַאי מֵהִנָּאֲתָה הַזֶּה, וּבְאוֹתָהּ שִׁמְחָה שֶׁל מְזוֹן שֶׁל מִצְוֹת הַשֶּׁבֶת, כְּמוֹ שֶׁבְּאֵרוּהָ.

מִי שֶׁמְבָרֵךְ אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מִתּוֹךְ שֶׁבַע, צְרִיךְ לְכוֹן לָבוּ וְלָשִׁים רְצוֹנוֹ בְּשִׁמְחָה, וְלֹא יִמְצָא עֲצוּב, אֲלָא שִׁיבְרֵךְ בְּשִׁמְחָה בְּסוּד זֶה וְלָשִׁים רְצוֹנוֹ שֶׁהָרִי הוּא נוֹתֵן עִכְשָׁו לְאַחַר

בְּשִׁמְחָה, בְּעֵין טוֹבָה. וְכִמוּ שֶׁהוּא מְבָרֵךְ בְּשִׁמְחָה
 וּבְעֵין טוֹבָה, כִּף נוֹתָנִים לוֹ בְּשִׁמְחָה וּבְעֵין טוֹבָה.
 וּמִשׁוּם כִּף לֹא יִמָּצֵא עֲצוּב כִּלְלִי, אֲלֵא בְּשִׁמְחָה
 וּבִדְבַרֵי תוֹרָה, וַיִּשִׂים לְבוֹ וּרְצוֹנוֹ לְתַת בְּרָכָה זו
 בְּסוּד שְׁצָרִיךְ.

סוּד כָּאן, אַרְבַּע מְרַכְבוֹת שׁוֹלְטוֹת בְּאַרְבָּעָה
 צְדָדִים וּמַחְנוֹת, נִזְוָנוּ מֵאוֹתָהּ בְּרַכַּת
 הַשִּׁבְעַ, וּבְאוֹתָם דְּבָרִים שֶׁל בְּרוּךְ אַתָּה, נִהְיָה
 וּמִתְרַבֶּה וּמִתְעַטֵּר בּוֹ. וּמִי שֶׁמְבָרֵךְ, צָרִיךְ רְצוֹן
 בְּשִׁמְחָה וּבְעֵין טוֹבָה, וְעַל כֵּן כְּתוּב (משלי כב) טוֹב
 עֵין הוּא יְבָרֵךְ.

וְכֵאן יֵרַד לְסוֹף הַפְּסוּק, שְׁכַתוֹב כִּי נָתַן מְלַחְמוֹ
 לְדַל. שָׁאם לֹא תֹאמַר כִּף – הַפְּסוּק הַזֶּה
 אֵין רֵאשׁוֹ סוֹפוֹ וְאֵין סוֹפוֹ רֵאשׁוֹ. אֲלֵא טוֹב
 עֵין, כִּמוּ שֶׁבְּאַרְנוֹ, הוּא יְבָרֵךְ וְדַאי, בְּעֵין טוֹבָה
 וּבְשִׁמְחָה. וְאֵינוֹ לְחִנָּם לְבָרֵךְ בְּשִׁמְחָה, שֶׁהָרִי
 מֵאוֹתָהּ בְּרָכָה וּמֵאוֹתָהּ שְׁמִחָה נָתַן מְלַחְמוֹ
 לְדַל, מְקוֹם שְׁצָרִיךְ לְהִזוֹן מִכָּל הַצְּדָדִים. מְקוֹם
 שְׁאֵין לוֹ מַעֲצָמוֹ כָּלוּם. מְקוֹם שֶׁנִּהְיָה מִכָּל
 הַצְּדָדִים וְנִכְלָל מִכָּל הַצְּדָדִים. הַדְּבָרִים הַלְלוּ
 לֹא נִמְסְרוּ אֲלֵא לְחַכְמִים שִׁיּוּדְעִים סוּדוֹת
 עֲלִיוֹנִים וְדַרְכֵי הַתּוֹרָה.

בא וּרְאָה, בַּעַז הָיָה טוֹב עֵינַי, וְעֲזוֹת מִצַּח
 מְעוֹלָם לֹא הָיְתָה בּוֹ. מֵה כָּתוּב? (רות א)
 וַיָּבֵא לְשָׁכֵב בְּקִצָּה הָעֲרָמָה. סוּד הַכָּתוּב – (שיר
 ז) בְּטַנְךָ עֲרַמַת חֲטִיִּים. מִכָּאן לְמַדְנוּ, שְׁכָל מִי
 שֶׁמְבַרְךָ בְּרֶכֶת הַמְּזוֹן כְּרְאוּי בְּשִׂמְחָה וּבְרִצּוֹן
 הַלֵּב, כְּשֶׁמִּסְתַּלַּק מִן הָעוֹלָם הַזֶּה מְתַקֵּן לוֹ
 מְקוֹם בְּתוֹךְ סוּדוֹת עֲלִיוֹנִים בְּהִיכְלוֹת קְדוּשִׁים.
 אֲשֶׁרִי הָאִישׁ שֶׁשׁוֹמֵר אֶת מִצְוֹת אֲדוֹנוֹ וַיִּוֹדַע
 אֶת סוּדָן, שָׂאִין לָךְ מִצְוָה וּמִצְוָה בְּתוֹרָה שָׂאִין
 תְּלוּוִיִּים בָּהּ סוּדוֹת עֲלִיוֹנִים וְאוֹרוֹת וְזִיוִּים
 עֲלִיוֹנִים, וּבְנֵי אָדָם לֹא יוֹדְעִים וְלֹא מְשַׁנְיָחִים
 בְּכָבוֹד רְבוּנָם. אֲשֶׁרִי חֲלַקְם שֶׁל הַצְּדִיקִים,
 אוֹתָם שֶׁמִּשְׁתַּדְּלִים בְּתוֹרָה. אֲשֶׁרִיָּהֶם בְּעוֹלָם
 הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא.

בא וּרְאָה שֶׁהָרִי אָמְרוּ, שְׁכָל אוֹתָם עֲזֵי הַמִּצַּח
 שָׂאִין לָהֶם בּוֹשָׁה, אֵין לָהֶם חֵלֶק בְּעוֹלָם
 הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא. כָּל עֲזֵי הַמִּצַּח שֶׁהָיוּ בִּישְׂרָאֵל,
 כְּשֶׁהָיוּ מִסְתַּכְּלִים בְּאוֹתוֹ הַצִּיץ, הָיוּ מְשַׁבְּרִים אֶת
 לְבָבָם וּמִסְתַּכְּלִים בְּמַעֲשֵׂיהֶם, מִשּׁוֹם שֶׁצִּיץ הָיָה
 עוֹמֵד עַל אוֹת, וְכָל מִי שֶׁמִּסְתַּכֵּל בּוֹ הָיָה מִתְבַּיֵּשׁ
 בְּמַעֲשָׂיו. וְלָכֵן הַצִּיץ מְכַפֵּר עַל אוֹתָם עֲזֵי פָּנִים,
 עֲזֵי מִצַּח.

אותיות של הסוד של השם הקדוש שהיו חקוקות על הציץ, היו מאירות וכולטות ונוצצות. כל מי שהיה מסתכל באותה התנוצצות של האותיות, נופלות פניו מאימה והיה נשבר לבו, ואז הציץ מכפר עליהם. כמו זה, פיון שהוא גורם לשבר לבו ולהכנע מלפני רבונו.

כמו כן הקטרת, כל מי שהריח באותו עשן, כשעלה אותו עמוד מאותו מעלה עשן, היה מברר את לבו בברור (באורה בשמחה) לעבד את רבונו ומעביר ממנו זהמת היצר הרע, ולא היה לו אלא לב אחד כנגד אביו שבשמים, משום שקטרת היא שבר ליצר הרע ודאי בכל הצדדים. כמו שציץ היה עומד על גס – אף קטרת. שאין לה דבר בעולם לשבר את הצד האחר, פרט לקטרת.

בא וראה מה כתוב, (במדבר יז) קח את המחטה ותן עליה אש מעל המזבח ושים קטרת. מה הטעם? כי יצא הקצף מלפני ה' החל הנגף. שהרי אין שבר לאותו הצד פרט לקטרת, שאין לה דבר חביב לפני הקדוש ברוך הוא כמו קטרת, ועומדת לבטל כשפים ודברים רעים מהבית. ריח

וְעֵשֶׂן הַקְטָרֶת שְׁעוֹשִׂים בְּנֵי אָדָם, בְּאוֹתוֹ מַעֲשֵׂה
הוא מְבִטֵּל, כָּל שְׁכֵן הַקְטָרֶת.

דְּבַר זֶה גְזָרָה עוֹמֶדֶת לִפְנֵי הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא,
שֶׁכֵּל מִי שֶׁמִּסְתַּכֵּל וְקוֹרָא בְּכָל יוֹם אֶת
מַעֲשֵׂה (פְּרָשָׁת) הַקְטָרֶת, יִנְצַל מִכָּל הַדְּבָרִים הָרָעִים
וְכַשְׁפֵי הָעוֹלָם, וּמִכָּל הַפְּגָעִים הָרָעִים, וּמִהֲרֵהוּר
רַע וּמִדִּין רַע וּמִמּוֹת, וְלֹא יִנָּזֵק כָּל אוֹתוֹ יוֹם,
שֶׁלֹּא יְכוּל הַצַּד הָאֲחֵר לְשַׁלֵּט עָלָיו, וְצָרִיף
שִׁיכּוֹן בּוֹ.

אָמַר רַבֵּי שְׁמַעוֹן, אִם בְּנֵי אָדָם הָיוּ יוֹדִים כַּמָּה
הוא עָלִיוֹן מַעֲשֵׂה הַקְטָרֶת לִפְנֵי הַקְדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא, הָיוּ נוֹטְלִים כָּל דְּבוּר וְדְבוּר מִמֶּנּוּ
וְהָיוּ מַעֲלִים אוֹתוֹ עֲטָרָה עַל רִאשֵׁיהֶם כְּמוֹ כֶּתֶר
שֶׁל זָהָב. וּמִי שֶׁמִּשְׁתַּדֵּל בּוֹ, צָרִיף לְהִסְתַּכֵּל
בְּמַעֲשֵׂה הַקְטָרֶת, וְאִם יִכּוֹן בּוֹ בְּכָל יוֹם, יֵשׁ לוֹ
חֵלֶק בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא, וְיִסְתַּלַּק הַמּוֹת
מִמֶּנּוּ וּמִהָעוֹלָם, וְיִנְצַל מִכָּל הַדֵּינִים שֶׁל הָעוֹלָם
הַזֶּה, וּמִצָּדָדִים רָעִים, וּמִדִּין הַגִּיהֶנֶם וּמִדִּין
הַמַּלְכוּת הָאֲחֵרָת.

בְּאוֹתָהּ קְטָרֶת, כְּשֶׁהָיָה עוֹלָה עֵשֶׂן בְּעַמּוּד,
הִכְהִין הָיָה רוֹאֶה הָאוֹתִיּוֹת שֶׁל הַשֵּׁם

הקדוש פְּרוּשׁוֹת (פְּרוּחֹת) בְּאֵוִיר וְעוֹלוֹת לְמַעְלָה
 בְּאוֹתוֹ עֲמוּד. אַחַר כֵּן כָּמָה מְרַכְּבוֹת קְדוּשׁוֹת
 סוֹבְבוֹת אוֹתוֹ מִכָּל הַצְּדָדִים עַד שְׁעוֹלָה בְּאוֹר
 וְשִׁמְחָה, וּמְשִׁיחַ אֶת מֵי שְׁמֵשִׁיחַ, וְקוֹשֵׁר קְשָׁרִים
 לְמַעְלָה וּלְמַטָּה כְּדֵי לִיַּחַד הַכֹּל, וְהָרִי בְּאַרְנוֹ. וְזֶה
 מְכַפֵּר עַל יֵצֵר הָרָע וְעַל עֲבוּדָה זָרָה, שֶׁהוּא הַצַּד
 הָאֲחֵר, וְהָרִי בְּאַרְנוֹ.

פְּתַח וְאָמַר, (שמות ל) וַיַּעַשׂ מִזְבֵּחַ מִקְטָר קְטָרֶת
 וְגו'. בְּפְסוּק זֶה יֵשׁ לְהִתְבוּנָן, מִשׁוּם שֶׁהִיוּ
 שְׁנֵי מִזְבְּחוֹת – מִזְבֵּחַ הָעוֹלוֹת וּמִזְבֵּחַ קְטָרֶת
 הַסַּמִּים, זֶה בַּחוּץ וְזֶה בְּפָנִים, מִזְבֵּחַ הַקְטָרֶת הַזֶּה
 שֶׁהוּא פְּנִימִי, לָמָּה נִקְרָא מִזְבֵּחַ, וְהָרִי אֵין זוֹבְחִים
 בוֹ זְבָחִים, וּמִזְבֵּחַ עַל כֵּן נִקְרָא?

אַלְא מִשׁוּם שֶׁמְבַטֵּל וְכוּפֶת כָּמָה צְדָדִים רָעִים,
 וּמִשׁוּם שֶׁאוֹתוֹ הַצַּד הָרָע כָּפוּת, לֹא יְכוּל
 לְשַׁלֵּט וְלֹא לְהִיּוֹת קְטָגוֹר, וְעַל כֵּן נִקְרָא מִזְבֵּחַ.
 כְּשִׁאוֹתוֹ הַצַּד הָרָע הָיָה רוֹאֶה (עֲמוּד הָעֶשֶׂן) עֶשֶׂן
 הַקְטָרֶת שְׁעוֹלָה – נִכְנָע וּבּוֹרַח, וְלֹא יְכוּל לְקַרֵּב
 כָּלֵל לְמִשְׁכָּן. וּמִשׁוּם זֶה נִטְהָר וְלֹא מִתְעַרֵּב
 בְּאוֹתָהּ שִׁמְחָה שְׁלִמְעָלָה, פָּרֵט לְקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
 לְבַדּוֹ, וּמִשׁוּם שֶׁכָּל כֵּן חֲכִיבָה, לֹא עוֹמֵד אוֹתוֹ

מזבֵּחַ אֵלָא (פְּנִימִי) לְפָנִים, שְׁזָהוּ הַמְּזִבְּחַ שְׁנַמְצָאוֹת
בוּ בְּרָכוֹת, וְעַל כֵּן נִסְתָּר מִן הָעֵינַי.

מָה כְּתוּב בְּאַהֲרֹן? (במדבר יז) וַיַּעֲמֵד בֵּין הַמַּתִּים
וּבֵין הַחַיִּים וַתַּעֲצֹר הַמַּגֵּפָה, שְׁכַפַּת אֶת
מְלֶאךְ הַמּוֹת שֶׁלֹּא יָכוֹל לְשַׁלֵּט כָּלֵל וְלֹא לַעֲשׂוֹת
דִּין. סִימָן זֶה נִמְסָר בִּידֵינוּ, שְׁבַכָּל מְקוֹם
שְׁאוּמְרִים בְּכוֹנְנָה וּרְצוֹן הַלֵּב אֶת מַעֲשֵׂה הַקְּטָרֶת,
שְׁאִין שׁוֹלֵט הַמּוֹת בְּאוֹתוֹ מְקוֹם וְלֹא יִזַּק, וְלֹא
יְכוּלִים שְׁאָר הָעַמִּים לְשַׁלֵּט עַל אוֹתוֹ הַמְּקוֹם.

סדר הלימוד ליום כו שבט [יום 144 בשנה]

בא וְרָאָה מָה כְּתוּב, מְזִבְּחַ מְקַטֵּר קְטָרֶת. כִּיּוֹן
שְׁכַתוּב מְזִבְּחַ, לָמָּה נִקְרָא מְקַטֵּר קְטָרֶת?
אֵלָא מְשׁוּם שְׁנוּטָלִים מֵהַמְּקוֹם הַזֶּה לְהַקְטִיר כְּמוֹ
שְׁעָשָׂה אֶהֱרֹן. עוֹד, הַמְּזִבְּחַ צָרִיף לְהַקְטִיר לְקַדְשׁוֹ
בְּאוֹתָהּ קְטָרֶת, וְעַל כֵּן מְקַטֵּר קְטָרֶת. עוֹד, מְקַטֵּר
קְטָרֶת כְּתַרְגוּמוֹ, לְהַקְטִיר קְטָרֶת. שְׁהָרִי אָסוּר
לְהַקְטִיר בְּמְקוֹם אַחֵר קְטָרֶת, רַק מִמְחֻתָּהּ. (ממחטה)

של יום הכפורים).

בא וְרָאָה, זֶה מִי שְׁדִין רוּדֵף אַחֲרָיו, צָרִיף אֶת
הַקְּטָרֶת הַזֶּה וְלָשׁוּב לְפָנֵי רַבּוֹנוֹ, שְׁהָרִי הוּא
סִיּוּעַ לְסַלֵּק דִּינִים מִמֶּנּוּ, וּבְזֶה וּדְאִי הֵם

מִסְתַּלְקִים מִמֶּנּוּ, אִם הוּא רָגִיל בְּכֹךְ לְהִזְכִּיר
פְּעָמִים בַּיּוֹם – בְּבִקְרָה וּבְעֶרְבַּי, שְׁכָתוּב קְטָרֶת
סָמִים בְּבִקְרָה בְּבִקְרָה, וְכָתוּב בֵּין הָעֶרְבִים יִקְטִירָנָה.
זֶהוּ קִיּוּמוֹ שֶׁל הָעוֹלָם תָּמִיד, שְׁכָתוּב (שְׁמוֹת ל)
קְטָרֶת תָּמִיד לְפָנָי ה' לְדֹרְתֵיכֶם. וְדָאֵי שֶׁהוּא קִיּוּם
הָעוֹלָם לְמַטָּה וְקִיּוּם הָעוֹלָם לְמַעְלָה.

בְּאוֹתוֹ מְקוּם שֶׁלֹּא נִזְכָּר בְּכָל יוֹם מַעֲשֵׂה
הַקְטָרֶת, הַדִּינִים שֶׁלְמַעְלָה שְׂרוּיִים בּוֹ
וּמִגַּפּוֹת רַבּוֹת בּוֹ, וְעַמִּים אַחֲרִים שׁוֹלְטִים עָלָיו,
מִשׁוּם שְׁכָתוּב קְטָרֶת תָּמִיד לְפָנָי ה'. תָּמִיד הִיא
עוֹמֶדֶת לְפָנָי ה' יוֹתֵר מִכָּל הָעֲבוֹדוֹת הָאַחֲרוֹת.
חֻבֵּיב הוּא מַעֲשֵׂה הַקְטָרֶת, שֶׁהוּא נִכְבָּד וְחֻבֵּיב
לְפָנָי הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יוֹתֵר מִכָּל הָעֲבוֹדוֹת
וְהַרְצוּנוֹת (וְהַמַּעֲשִׂים) שֶׁל הָעוֹלָם. וְאִף עַל גַּב
שֶׁהַתְּפִלָּה מְעֵלָה מֵהַכֹּל – מַעֲשֵׂה הַקְטָרֶת הוּא
נִכְבָּד וְחֻבֵּיב לְפָנָי הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.

בְּאֵ וְרָאָה מַה בֵּין תְּפִלָּה לְמַעֲשֵׂה הַקְטָרֶת. אֵת
הַתְּפִלָּה תִּקְנֵנוּ בְּמִקּוּם קְרִבְנוֹת שְׁהִיוּ יִשְׂרָאֵל
עוֹשִׂים, וְכָל אוֹתָם קְרִבְנוֹת שְׁהִיוּ עוֹשִׂים יִשְׂרָאֵל
אֵינָם חֲשׁוּבִים כְּמוֹ הַקְטָרֶת. וְעוֹד, מַה בֵּין זֶה
לְזֶה? אֵלֶּא תְּפִלָּה הִיא תִּקּוּן לְתִקּוּן מַה שֶׁצָּרִיךְ.
קְטָרֶת עוֹשֶׂה יוֹתֵר, מְתַקֶּנֶת וְקוֹשֶׁרֶת קְשָׁרִים

וְעוֹשֶׂה אֹר לְיוֹתֵר מִהַכֹּל. וּמִי הוּא שְׁמַעְבִּיר
זֶהָמָה וּמְטֵהָ אֶת הַמִּשְׁכָּן, וְהַכֹּל מֵאִיר וְנִתְקַן
וְנִקְשָׁר כְּאֶחָד.

וְלָכֵן צְרִיכִים לְהַקְדִּים מַעֲשֵׂה הַקְטָרֶת לְתַפְלָה
בְּכָל יוֹם וְיוֹם, לְהַעֲבִיר הַזֶּהָמָה מִהָעוֹלָם,
שֶׁהִיא תְקוּן שֶׁל הַכֹּל בְּכָל יוֹם וְיוֹם, כְּמוֹ שְׁאוֹתוֹ
קָרְבַּן חֲבִיב שְׁמֵרָצָה בּוֹ הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא.

מַה כָּתוּב בְּמִשְׁשֶׁה? (ש) וַיֹּאמֶר ה' אֶל מֹשֶׁה קַח
לְךָ סַמִּים נָטָף וְגו'. אַף עַל גַּב שִׁבְעָרוּהָ,
אָבֵל מַה שׁוֹנָה בְּמַעֲשֵׂה זֶה יוֹתֵר מִכֹּל מַה שְׁאָמַר
לוֹ? אֵלֶּא קַח לְךָ – לְהִנָּאֲתָךְ וּלְתוֹעֲלֹתָךְ. מִשׁוּם
שִׁכְשָׁאֲשָׁה נְטָהֲרֶת, זוֹ הִנָּאָה לְבַעֲלָהּ. וְסוּד זֶה –
קַח לְךָ סַמִּים, לְהַעֲבִיר הַזֶּהָמָה, לְקַדֵּשׁ אֲשֶׁה עִם
בַּעֲלָהּ. אֲשֶׁרִי חִלְקוֹ שֶׁל מֹשֶׁה.

כְּמוֹ כֵּן קַח לְךָ עֵגֶל בֵּן בָּקָר שֶׁנֶּאֱמַר לְאַהֲרֹן,
לְכַפֵּר עַל חַטָּאוֹ עַל אוֹתוֹ עֵגֶל שֶׁהוּא גֵרָם
לָהֶם לְיִשְׂרָאֵל. וְעַל זֶה כָּתוּב בְּמִשְׁשֶׁה קַח לְךָ,
לְהִנָּאֲתָךְ וּלְתוֹעֲלֹתָךְ. (לְכַךְ בְּאֵרוּהָ בְּפֶסֶל לָךְ, מֵאוֹתָהּ פִּסְלֵת שֶׁל

לוח אבן נתעשר משה. אף כאן לך - להנאותך ולטובתך).

הַקְטָרֶת קוֹשֶׁרֶת קִשְׁרִים, מְאִירָה אֹר וּמַעֲבִירָה
זֶהָמָה, וְד' מִתְחַבֵּרֶת בַּה' (ד' נַעֲשִׂית ה'), ה'

מִתְחַבֵּרֵת בּוֹ, וְ עוֹלָה וּמִתְעַטֶּרֶת בָּהּ, ה' מְאִירָה
 בִּי, וְהַכֹּל מֵעֲלָה רְצוֹן לְאֵין סוּף. וְנִהְיָה הַכֹּל קָשֶׁר
 אֶחָד, וְנַעֲשֶׂה קָשֶׁר אֶחָד בְּסוּד אֶחָד, שֶׁהוּא קָשֶׁר
 עֲלִיוֹן שֶׁל הַכֹּל.

מִכָּאן וְהִלָּאָה, כִּיּוֹן שֶׁהַכֹּל נִקְשֶׁר בְּקָשֶׁר הַזֶּה, אָז
 הַכֹּל מִתְעַטֵּר בְּסוּד הָאֵין סוּף, וְסוּד הַשֵּׁם
 הַקָּדוֹשׁ נָאוֹר, וּמִתְעַטֵּר בְּכֹל הַצְּדָדִים, וְכֹל
 הָעוֹלָמוֹת בְּשִׂמְחָה, וּמְאִירִים הַמְּאוֹרוֹת, וּמְזוֹנוֹת
 וּבְרָכוֹת נִמְצְאוֹת בְּכֹל הָעוֹלָמוֹת, וְהַכֹּל בְּסוּד
 הַקְּטָרֶת. וְאִם הַזֶּה־מָה אֵינָה עוֹבֶרֶת, הַכֹּל לֹא
 נַעֲשֶׂה, שֶׁהַכֹּל תְּלוּי בָּזֶה.

בֵּא וּרְאָה, הַקְּטָרֶת הִיא רְאוּנוֹת תָּמִיד לְפָנָי
 הַכֹּל. וּמִשּׁוּם כֶּךָ מַעֲשֶׂה הַקְּטָרֶת צָרִיף
 לְהַקְדִּים לְתַפְלָה, לְשִׁירוֹת וְתִשְׁבָּחוֹת, מִשּׁוּם שֶׁכֹּל
 זֶה לֹא עוֹלָה וְלֹא נִתְקַן וְלֹא נִקְשֶׁר עַד שְׁעוֹבֶרֶת
 הַזֶּה־מָה. מָה כָּתוּב? (ויקרא טז) וְכִפֵּר עַל הַקֹּדֶשׁ וְגו' -
 בְּרֵאוּנוֹת, וְאַחַר כֶּךָ - וּמִפְּשָׁעֵיהֶם לְכֹל
 חַטָּאתָם. וְעַל כֵּן צָרִיכִים לְכִפֵּר עַל הַקֹּדֶשׁ
 וְלִהְיוֹת הַזֶּה־מָה וְלִטְהַר הַקֹּדֶשׁ, וְאַחַר כֶּךָ שִׁירוֹת
 וְתִשְׁבָּחוֹת וְתַפְלוֹת, הַכֹּל כְּפִי שְׂאֵמְרָנוּ.

אֲשֶׁרֵיהֶם יִשְׂרָאֵל בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא,
 שֶׁהֵרִי הֵם יוֹדְעִים לְתַקֵּן תְּקוּנָה

שְׁלֹמֶעֱלָה וּמָטָה, כְּמוֹ שְׁצָרִיכִים לְתַקֵּן תְּקוּנָה
 מִמָּטָה לְמַעְלָה עַד שֶׁהַכֹּל נִקְשָׁר כְּאַחַד בְּקִשְׁרָה
 אֶחָד בְּאוֹתוֹ קִשְׁרָה (קְשׁוּרָה) עֲלִיּוֹן כְּמוֹ שְׁצָרִיכִים לְתַקֵּן
 (תְּקוּנָיִם שְׁלֹמֶעֱלָה צָרִיכִים לְתַקֵּן) בְּתַקּוּן שֶׁל הָאוֹתִיּוֹת
 הַרְשׁוּמוֹת שֶׁנִּקְרָא בְּהֵן הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא.

רַבִּי שְׁמַעוֹן וְרַבִּי אֶלְעָזָר בְּנוֹ הָיוּ יוֹשְׁבִים לִילָה
 אֶחָד וְעוֹסְקִים בַּתּוֹרָה. אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר
 לְרַבִּי שְׁמַעוֹן אָבִיו, הֲרֵי כָתוּב (בְּרֵאשִׁית ב) וְאֵל
 הָאִשָּׁה אָמַר הַרְבֵּה אַרְבֵּה עֲצָבוֹנָךְ וְהֲרִינְךָ בְּעֶצֶב
 תִּלְדִּי בָנִים וְאֵל אִישׁךָ תִּשְׁוֹקֶתְךָ וְגו'. וְלִמְדָנוּ
 שֶׁזֶהוּ סוּד עֲלִיּוֹן. מִיֵּלָא לְמָטָה, אָבֵל הוּא כְּמוֹ
 שְׁלֹמֶעֱלָה, מָה יֵשׁ לוֹמַר?

פֶּתַח רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאָמַר, (תְּהִלִּים מֵב) כְּאֵיל תִּעְרַג עַל
 אֲפִיקֵי מַיִם וְגו'. פֶּסוּק זֶה פִּרְשׁוּהוּ. אָבֵל
 חִיָּה אַחַת יֵשׁ בְּעוֹלָם, וְהִיא שׁוֹלֶטֶת בְּשִׁלְטוֹן עַל
 אֲלָף מִפְּתָחוֹת בְּכָל יוֹם. וְהִיא נִקְבָּה, וְתִשְׁוֹקֶתָהּ
 תָּמִיד עַל אֲפִיקֵי מַיִם לְשִׁתּוֹת וּלְהַתְרִוּוֹת
 מִצְמָאוֹנָה, שְׁכָתוּב כְּאֵיל תִּעְרַג עַל אֲפִיקֵי מַיִם.

כֵּן יֵשׁ לְהַתְבּוֹנֵן. בְּרֵאשׁוֹנָה כָּתוּב כְּאֵיל, וְלֹא
 כָּתוּב כְּאֵילָת, וְאַחַר תִּעְרַג, וְלֹא כָתוּב יִעְרַג.
 אָבֵל סוּד זֶה, זָכַר וְנִקְבָּה שְׁנֵיהֶם כְּאַחַד שְׁאִין

לְהַפְרִידֶם, וְאֶחָד הוּא, שְׁלֹא צָרִיךְ לְהַעֲלוֹת אוֹתָם
 זֶה מְזֵה, אֲלֵא שְׁנִיָּהֶם כְּאֶחָד. וְהִנֵּקְבָה הַזֹּו תַעֲרֹג
 עַל אֲפִיקֵי מַיִם, וְהִיא מִתְעַבְּרַת מִן הַזְּכָר, וְקָשָׁה
 עָלֶיהָ, שֶׁהָרִי עַל דִּין עוֹמֶדֶת.

וּבְשֵׁמוֹתֵי יוֹדָה, הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְזַמֵּן לָהּ
 נֶחֱשׁ אֶחָד עָלִיוֹן גָּדוֹל, וּבָא
 וְנוֹשֵׁף בְּאוֹתוֹ מְקוֹם וּמוֹלִידָה. וְסוּד זֶה – הַרְבֵּה
 אַרְבֵּה עֲצָבוֹנֶךָ וְהַרְגֶּךָ, מִשּׁוּם שֶׁהִיא מִתְחַלְחֶלֶת
 בְּכָל יוֹם וּבְעֶצֶב עַל מַעֲשֵׂי הָעוֹלָם. בְּעֶצֶב תִּלְדִּי
 בָּנִים. בְּעֶצֶב – זֶה סוּד הַנֶּחֱשׁ, שֶׁמַּעֲצִיב פְּנִיָּהֶם
 שֶׁל הָעוֹלָם.

וְאֵל אִישׁךָ תִּשׁוּקֶתְךָ, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר תַּעֲרֹג עַל
 אֲפִיקֵי מַיִם. וְהוּא יִמְשָׁל בְּךָ, הָרִי בְּאַרְנוֹ
 הַסּוּד, שֶׁהוּא שׁוֹלֵט עָלֶיהָ. וְכָל זֶה לְמָה? מִשּׁוּם
 שֶׁאֲמָרָה הַלְּבָנָה, כְּמוֹ שֶׁשָּׁנִינוּ. וּמִשּׁוּם כֶּךָ
 הַקְּטִינָה אֹרָה וְהַקְּטִינָה שְׁלִטוֹנָה, וְאֵין לָהּ רִשׁוּת
 מִעֲצָמָה, פָּרַט לְכַאֲשֶׁר נוֹתְנִים לָהּ כַּח.

בְּעֶצֶב תִּלְדִּי בָּנִים, כְּמוֹ שֶׁבְּאַרְנוֹ. וְאִם תֹּאמַר,
 לְמָה צָרִיךְ נֶחֱשׁ לָזֶה? אֲלֵא זֶה פֶּתַח דְּרָךְ
 לְהוֹרִיד כָּל (בְּכָל) אוֹתָן נִשְׁמוֹת שֶׁל הָעוֹלָם.
 שְׁאֵלְמָלֵא לֹא פֶּתַח דְּרָכִים לְמַטָּה, לֹא יִשְׁרָה בְּגוֹף

הָאָדָם. מַה כְּתוּב? לְפֶתַח חֲטָאת רַבִּץ. מַה זֶה לְפֶתַח? לְאוֹתוֹ פֶּתַח שְׁנוּעֵד לְהוֹלִיד וּלְהוֹצִיא נְשָׁמוֹת לְעוֹלָם, הוּא עוֹמֵד לְאוֹתוֹ פֶּתַח.

וְכָל אוֹתָן נְשָׁמוֹת שֶׁהֶצְטָרְכוּ לְרִדֵת בְּגוֹפִים קְדוּשִׁים, הוּא אֵינוֹ עוֹמֵד לְאוֹתוֹ פֶּתַח, וְאֵין לוֹ רִשּׁוֹת בְּנִשְׁמָה הַהִיא. וְאִם לֹא, הָרִי הִנְחָשׁ נוֹשֵׁךְ, וְנִטְמָא אוֹתוֹ נָהָר (מְקוֹם), וְאֵינָה נִשְׁמָה שְׁנִטְהָרָה, וְכֵאֵן הוּא סוּד עֲלִיּוֹן. בְּעֶצֶב תִּלְדִּי בָּנִים – סוּד זֶה, זֶה נִחָשׁ, שֶׁהָרִי עִמּוֹ מוֹלִידָה נְשָׁמוֹת, מִשּׁוֹם שֶׁזֶה הוּא עַל הַגּוּף, וְזֶה עַל הַנְּשָׁמָה, וְשְׁנֵיהֶם זֶה בְּזֶה. זֶה לוֹקַח נְשָׁמָה, וְזֶה לוֹקַח הַגּוּף.

וְעַתִּיד הִנְחָשׁ הַזֶּה לְהוֹלִיד כָּל אוֹתָם גּוֹפִים טָרָם שְׁיִבֵא זְמַנּוֹ. זֶהוּ שְׁכָתוּב (ישעיה סו) בְּטָרָם תִּחִיל יִלְדָה. הַזְּמַן שֶׁל הִנְחָשׁ לְהוֹלִיד הוּא בְּשֶׁבַע שָׁנִים, וְכֵאֵן בְּשֵׁשׁ, מַה שְׁאֵינוֹ זְמַנּוֹ. וּבְאוֹתוֹ זְמַן שְׁיוֹלִיד אוֹתָם, יָמוֹת מְאוֹתָהּ לְדָה, שְׁכָתוּב (שם כה) בְּלַע הַמּוֹת לְנִצָּח. וְכָתוּב (שם כו) יִחִיו מִתִּיף נִבְלָתִי יְקוּמוּן.

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, בְּאוֹתוֹ זְמַן שְׁיַעֲרוּ הַמַּתִּים שֶׁל הָעוֹלָם וַיִּזְדַּמְּנוּ בְּאַרְץ הַקְּדוּשָׁה,

יְקוּמוּ חִילוֹת חִילוֹת כְּלָם עַל אֶרֶץ הַגָּלִיל, מְשׁוּם
שְׁשָׁם עֲתִיד מְלֻךְ הַמְּשִׁיחַ לְהַתְגַּלּוֹת, מְשׁוּם שֶׁהוּא
חֶלְקוֹ שֶׁל יוֹסֵף וְשֵׁם נִשְׁבְּרוּ (נְחֻרַב) בְּרֵאשׁוֹנָה.
וּמִשָּׁם הִתְחִילוּ לְגָלוֹת מִכָּל מְקוֹמוֹתֵיהֶם
וּלְהִתְפַּזֵּר בֵּין הָעַמִּים, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (עֲמוֹס ו) וְלֹא
נִחְלוּ עַל שֶׁבַר יוֹסֵף.

וְלָמָּה יְקוּמוּ שָׁם? מְשׁוּם שֶׁהוּא חֶלְקוֹ שֶׁל אוֹתוֹ
שֶׁהוּשָׁם בְּאֲרוֹן, שְׁכָתוֹב (בראשית ג) וַיִּישָׂם
בְּאֲרוֹן בְּמִצְרַיִם. וְאַחַר כֵּן נִקְבַּר בְּאֶרֶץ הַקְּדוּשָׁה,
שְׁכָתוֹב (יהושע כד) וְאֵת עֲצָמוֹת יוֹסֵף אֲשֶׁר הֶעֱלוּ בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם קָבְרוּ בְּשָׂכָם. וְזֶהוּ שֶׁעֲמַד בְּקִיּוּם
הַבְּרִית יוֹתֵר מֵהַכֹּל.

וּבְאוֹתוֹ זְמַן שֶׁיִּתְעוֹרְרוּ כְּלָם חִילוֹת חִילוֹת, כְּלָם
יִלְכוּ, זֶה לְחֶלֶק אַבּוֹתָם וְזֶה לְחֶלֶק
אַבּוֹתָם, שְׁכָתוֹב (ויקרא כה) וְשָׁבַתָם אִישׁ אֶל אַחֲזָתוֹ,
וַיִּכְּרוּ זֶה אֶת זֶה. וְעֲתִיד הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
לְהַלְבִּישָׁם כָּל אֶחָד וְאֶחָד לְבוּשִׁים רְקוּמִים, וַיִּבְאוּ
כְּלָם וַיִּשְׁבְּחוּ אֶת רְבוּנָם בִּירוּשָׁלַיִם, וַיִּתְחַבְּרוּ שָׁם
הַמוֹנִים הַמוֹנִים, וִירוּשָׁלַיִם תִּמְשֹׁךְ לְכָל הַצְּדָדִים
יוֹתֵר מִמָּה שֶׁנִּמְשָׁכָה כְּשֶׁהִתְחַבְּרוּ שָׁם מִן הַגָּלוֹת.
כִּיּוֹן שֶׁיִּתְחַבְּרוּ וַיִּשְׁבְּחוּ אֶת רְבוּנָם, הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ
הוּא יִשְׂמַח עִמָּהֶם. זֶהוּ שְׁכָתוֹב (ירמיה לא)

וּבָאוּ וּרְנְנוּ בְּמְרוֹם צִיּוֹן, וְאַחַר כֵּן - וּנְהָרוּ אֶל
טוֹב ה' וְגו'. כָּל אֶחָד וְאֶחָד לְחַלְקוֹ וְחֵלֶק אַבּוֹתָיו.
וּנְחַלֵּת יִשְׂרָאֵל תְּהִיָּה עַד (הַרְמָה שֶׁל רוּמָא) עִיר
הַרוּמָאִים, וְשֵׁם יִלְמְדוּ תוֹרָה, וְהָרִי פְּרִשׁוּהָ,
וְכָתוּב (ישעיה כו) הַקִּיצוּ וּרְנְנוּ שְׁכֵנֵי עַפְרָה וְגו'. בְּרוּךְ
ה' לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן.

פְּרִשַׁת אֱלֹהֵי פְּקוּדֵי

(דף ריט ע"ב - דף רסט ע"א)

אֱלֹהֵי פְּקוּדֵי הַמְּשַׁכֵּן מְשַׁכֵּן הָעֵדֶת אֲשֶׁר פָּקַד עַל
פִּי מֹשֶׁה וְגו'. רַבִּי חֲזִיָּא פְּתַח, (קהלת א) כָּל
הַנְּחָלִים הַלְּכִים אֶל הַיָּם וְהַיָּם אֵינָנוּ מְלֵא וְגו'.
פְּסוּק זֶה פְּרִשׁוּהוּ וּנְתַבְּאָר, אֲבָל כָּל הַנְּחָלִים -
אֵלוֹ סוּדוֹת הַנְּחָלִים וְהַמְעִינּוֹת הַקְּדוּשִׁים
שֶׁמְתַמְּלָאִים וְיוֹצְאִים (מבועים קדושים) לְהָאִיר וּלְמַלֵּא
אֶת הַיָּם הַגְּדוֹל. וְכִיּוֹן שֶׁהַיָּם הַגְּדוֹל הַזֶּה הִתְמַלֵּא
מִצַּד אוֹתָם הַנְּחָלִים, אָז הוּא מוֹצִיא מִים וּמִשְׁקָה
אֶת כָּל חַיּוֹת הַבַּר, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (תהלים קד) יִשְׁקוּ כָּל
חַיֵּי שָׂדֵי.

מַה כָּתוּב לְמַעְלָה? הַמְּשַׁלַּח מַעֲיָנִים וְגו'. וְאַחַר
כֵּן - יִשְׁקוּ כָּל חַיֵּי שָׂדֵי יִשְׁבְּרוּ פְּרָאִים
צְמָאִים. אֱלֹהֵי הַמְּרַכְּבוֹת שְׁלֵמֻטָּה, שְׁכַאֲשֶׁר הַיָּם
לוֹקַח אוֹתָם, אֶת כָּלֵם הוּא לוֹקַח וְשׂוֹאֵב אוֹתָם

לתוכו, ואחר כך מוציא מים לצד אחר, שהן המרכבות הקדשות שלמטה, ומשקה אותם, וכלם התמנו ונפקדו בשם, כמו שנאמר (ישעיה מ) לכלם בשם יקרא. ומשום כך, אלה פקודי המשכן משכן העדת.

רבי יוסי פתח, (תהלים לא) מה רב טובך אשר צפנת ליראיך פעלת לחוסים כך נגד בני אדם. מה רב טובך, כמה יש להם לבני אדם להסתכל ולדעת בדרכי הקדוש ברוך הוא, שהרי בכל יום יום יוצא קול ומכריז ואומר: השמרו בני העולם, סגרו דלתות החטאים, הסתלקו מהרשת שתופסת טרם יתפסו רגליהם ברשת הזו. הגלגל סובב תמיד, עולה ויורד. אוי לאותם שדוחים רגליהם מתוך הגלגל, שהרי נופלים לתוך העמק שטמון לאותם רשעי העולם.

אוי לאותם שנופלים ולא יקומו, ולא יאורו באור הגנוז לצדיקים לעולם הבא. אשריהם הצדיקים לעולם הבא, שכמה מאורות גנוזים להם, כמה עדוניהם באותו העולם טמונים להם, שכתוב מה רב טובך אשר צפנת ליראיך. מה רב טובך, הרי פרשה שזהו אור הגנוז לצדיקים לעולם הבא, שכתוב (בראשית א) וירא

אֱלֹהִים אֶת הָאוֹר כִּי טוֹב, וְכָתוּב (תהלים צז) אוֹר זָרַע לְצַדִּיק וְלִישְׂרֵי לֵב שִׁמְחָה. וְעַל זֶה מָה רַב טוֹבְךָ.

כְּתוּב כָּאֵן מָה רַב טוֹבְךָ, וְכָתוּב שָׁם וַיֵּרָא אֱלֹהִים אֶת הָאוֹר כִּי טוֹב. אֲשֶׁר צָפַנְתָּ, מִשּׁוּם שֶׁהִסְתַּכַּל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּאוֹתוֹ הָאוֹר וְהִסְתַּכַּל בְּאוֹתָם הַרְשָׁעִים שֶׁעֲתִידִים לַחֲטֹא בְּעוֹלָם, וַגִּנּוּ אֶת אוֹתוֹ הָאוֹר לְזִכּוֹת בּוֹ אֶת הַצַּדִּיקִים לְעוֹלָם הַבָּא, כְּמוֹ שֶׁנִּתְבָּאָר.

פְּעֻלָּתָּהּ. בְּרֵאשׁוֹנָה צָפַנְתָּ, וְאַחַר כֵּךְ פָּעַלְתָּ. אֲלֵא צָפַנְתָּ, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר. פָּעַלְתָּ, בְּשִׁבְלֵי אוֹתוֹ הָאוֹר הַגִּנּוּזֵי בּוֹ עָשָׂה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת אֲמִנוֹת הָעוֹלָם. מִנֵּיִן לָנוּ? שְׁכָתוּב (בראשית ב) אֱלֹהֵי תוֹלְדוֹת הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ בְּהַבְרָאָם, כְּתוּב בְּאַבְרָהָם, וְאוֹתוֹ אוֹר שֶׁל אַבְרָהָם גִּנּוּ אוֹתוֹ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וּבּוֹ עָשָׂה אֲמִנוֹת הָעוֹלָם, שְׁכָתוּב פָּעַלְתָּ לַחֲוֹסִים בְּךָ, לְאוֹתָם שִׁיוֹשְׁבִים תַּחַת צֵלוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.

נִגְדַר בְּנֵי אָדָם, שֶׁהָרִי בְּאֲמִנוֹת הַזֵּו שֶׁנַּעֲשֶׂתָהּ בְּאוֹר הַזֵּה עוֹמְדִים בְּנֵי אָדָם בְּעוֹלָם וְקִיּוּמָם נִהְיָה. אֵף עַל פִּי שֶׁהוּא גִנּוּז, בְּנֵי הָאָדָם עוֹמְדִים בּוֹ בְּעוֹלָם הַזֵּה. פָּעַלְתָּ, אֶת אֲמִנוֹת

הָעוֹלָם הַזֶּה שָׁבוּ נַעֲשֶׂה הַכֹּל בְּחֻשְׁבוֹן. אֲמָנוֹת
הָעוֹלָם כְּמוֹ אֲמָנוֹת הַמַּשְׁכָּן, שֶׁהוּא אֲמָנוֹת כְּמוֹ
שֶׁל הָעוֹלָם, וְהָרִי בְּאֲרָנוּ.

כְּתוּב כִּי אֵין אֱלֹה פְּקוּדֵי הַמַּשְׁכָּן, וְכָתוּב שֶׁם אֱלֹה
תּוֹלְדוֹת הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ. מִשּׁוּם שֶׁכָּל
אוֹתָן תּוֹלְדוֹת שֶׁעָשׂוּ וְהוֹצִיאוּ שָׁמַיִם וָאָרֶץ, כִּלְכֵן
בְּכַח שֶׁל אוֹתוֹ הָאוֹר הַגָּנוּז נַעֲשׂוּ וַיֵּצְאוּ. פְּקוּדֵי
הַמַּשְׁכָּן יֵצְאוּ בְּאוֹתוֹ הַכַּח. מִנֵּיִן לָנוּ? שֶׁכְּתוּב
וּבְצִלָּאֵל בֶּן אוּרִי בֶן חוּר לְמִטָּה יְהוּדָה – זֶהוּ מִצַּד
הַיָּמִין. וְאוֹתוֹ אֶהְלִיב – זֶהוּ מִצַּד הַשְּׂמָאל.
וְהַמַּשְׁכָּן מִצַּד יָמִין וְשְׂמָאל הוּקָם וְנַעֲשֶׂה, וּמִשָּׁה
שֶׁהִיָּה בִּינֵיהֶם הַקִּים אוֹתוֹ.

רַבִּי אֶלְעָזָר פֶּתַח וְאָמַר, (ישעיה טז) וְהוֹכֵן בְּחֻסְדִּי
כֶּסֶף וַיֵּשֶׁב עָלָיו בְּאֵמֶת וְגו'. וְהוֹכֵן בְּחֻסְדִּי
כֶּסֶף, הָרִי בְּאֲרָנוּ, כִּשְׁעֵלְתָה מַחְשָׁבָה בְּרִצּוֹן שֶׁל
שְׂמֻחָה מִטְּמִיר כֹּל הַטְּמִירִים שֶׁלֹּא נוֹדַע וְלֹא
נִדְּבַק, הַגִּיעָה אוֹתָהּ שְׂמֻחָה וְהַכְּתָה לְתוֹךְ
הַמַּחְשָׁבָה, וְאִז נִכְנַס לְמָקוֹם שְׂנֻכְנַס.

עַד שֶׁנִּגְנַז בְּהִיכָל עֲלִיּוֹן אֶחָד, שֶׁהוּא טְמִיר
לְמַעַלָּה. וּמִשָּׁם שֶׁפָּעוּ וְנִמְשְׁכוּ כָּל הָאוֹרוֹת.
שֶׁל יָמִין נָסַע בְּרֵאשׁוֹנָה, וְאַחַר כֵּךְ כָּלֵם נָסַעוּ,

ומאותו צד הימין נתקן הכסא למטה, שהרי הקדוש ברוך הוא התקין אותו הכסא בחסד וישב עליו באמת, שהוא התקון של החותם של הכל. ולא יושב על אותו כסא אלא בחותם שהוא אמת. באהל דוד, שבו הוא הכסא למטה.

שפט ודרש משפט ומהר צדק. שפט - מצד הדין. ודרש משפט - מצד הרחמים. ומהר צדק - הוא כסא הדין שהוא הבית דין למטה. בא וראה, כמו כן המשכן לא התקן אלא בצד הזה כמו זה של חסד, כפי שאמרנו למעלה. ועל כן נמנו התולדות והתתקנו כלם למטה.

אלה פקודי המשכן משכן העדת אשר פקד על פי משה. רבי שמעון פתח, בראשית ברא אלהים את השמים ואת הארץ. הפסוק הזה פרושהו ונאמר בכמה צדדים, אבל כשברא הקדוש ברוך הוא את העולם, ברא אותו כמו שלמעלה להיות העולם הזה בדיוקן של העולם שלמעלה, וכל אותם גוונים של מעלה התקינם למטה, להדביק ולקשר עולם בעולם.

וכשרצה הקדוש ברוך הוא לברא את העולם, השגיח בתורה וברא אותו. והסתכל

בַּשֵּׁם הַקְּדוֹשׁ, הַכָּלֵל שֶׁל הַתּוֹרָה, וְקִיִּים אֶת
הָעוֹלָם. בְּשִׁלְשָׁה צְדָדִים הַתְּקִיִּים הָעוֹלָם, וְהֵם
חֲכָמָה וְתְבוּנָה וְדַעַת. בְּחֲכָמָה – שְׁכָתוּב (משלי ג) ה'
בְּחֲכָמָה יָסַד אֶרֶץ. בְּתְבוּנָה – שְׁכָתוּב כּוֹנֵן שָׁמַיִם
בְּתְבוּנָה. בְּדַעַת – שְׁכָתוּב בְּדַעַתוֹ תְּהוֹמוֹת נִבְקָעוּ.
הָרִי כָּלֵם בְּקִיּוֹם הָעוֹלָם. וּבְשִׁלְשֵׁת אֱלֹהֵי נִבְנָה
הַמְּשָׁכָן, שְׁכָתוּב (שמות לא) וְאִמְלֵא אֹתוֹ רוּחַ אֱלֹהִים
בְּחֲכָמָה וּבְתְבוּנָה וּבְדַעַת.

וְכֵן הַשִּׁלְשָׁה רְמוּזִים בַּפְּסוּק הַזֶּה. בְּרֵאשִׁית,
הֵינּוּ שְׁכָתוּב בְּחֲכָמָה. בְּרֵא אֱלֹהִים, הֵינּוּ
שְׁכָתוּב בְּתְבוּנָה. אֵת הַשָּׁמַיִם, הֵינּוּ שְׁכָתוּב
בְּדַעַת. וְכָלֵם כְּתוּבִים בְּמַעֲשֵׂה הַמְּשָׁכָן. וּבְסוּד זֶה
כְּתוּב, אֱלֹהֵי פְקוּדֵי הַמְּשָׁכָן – זֶה סוּד הַחֲכָמָה.
מְשָׁכָן הָעֵדֶת – זֶה סוּד הַתְּבוּנָה. אֲשֶׁר פָּקַד עַל
פִּי מִשָּׁה – זֶה סוּד הַדַּעַת. וְהַכֹּל זֶה כְּנֻגַד זֶה,
מִשׁוּם שֶׁכָּל מֵה שֶׁבְּרֵא הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּעוֹלָם
הַזֶּה – בְּרֵא אֹתוֹ כְּמוֹ שְׁלִמְעֵלָה, וְהַכֹּל נִרְשָׁם
בְּעִבּוּדַת הַמְּשָׁכָן.

בֵּא וּרְאָה, בְּשַׁעָה שֶׁאָמַר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
לְמִשָּׁה עֲשֵׂה מְשָׁכָן, הִיָּה מִשָּׁה עוֹמֵד תּוֹהָה,
שֶׁלֹּא יָדַע מֵה לַעֲשׂוֹת, עַד שֶׁהִרְאָה לוֹ הַקְּדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא בְּעֵינָיו, כְּמוֹ שְׁכָתוּב (שמות כה) וּרְאָה וַעֲשֵׂה

בְּתַבְנִיתָם אֲשֶׁר אֶתָּה מְרֹאָה בְּהָר. מֶה זֶה
 בְּתַבְנִיתָם? אֵלָּא לְמַדְּנוּ שֶׁהֲרֹאָה הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ
 הוּא לְמֹשֶׁה דִּיּוּקָן כָּל דְּבַר וְדָבַר כְּמוֹ אוֹתוֹ דִּיּוּקָן
 שֶׁהוּא לְמַעְלָה, וְכָל אֶחָד וְאֶחָד הָיָה עוֹשֶׂה דִּיּוּקָן
 שְׁלוֹ כְּדִיּוּקָן (שֶׁהוּא לְמַעְלָה, וְכָל אֶחָד עוֹשֶׂה דִּיּוּקָן שְׁלוֹ כְּדִיּוּקָן)
 שֶׁהוּא נַעֲשֶׂה בְּאַרְץ.

אֲשֶׁר אֶתָּה מְרֹאָה בְּהָר, אֲשֶׁר אֶתָּה רוֹאָה הִיָּה
 צָרִיךְ לִהְיוֹת! אֵלָּא לְמַדְּנוּ שֶׁאֲסַפְקֵלְרִיָּה
 שְׂאִינָה מְאִירָה הִיָּה מְרֹאָה לוֹ בְּתוֹךְ כָּל אוֹתָם
 הַגּוֹנִים וְהַדִּיּוּקְנָאוֹת שֶׁנַּעֲשׂוּ לְמַטָּה, כְּמֹרֹאָה הִיָּה
 שֶׁהֲרֹאָה בְּתוֹכוֹ כָּל אוֹתָם דִּיּוּקְנָאוֹת.

מִפִּי שְׂמַע שֶׁכְּתוּב אֲשֶׁר אֶתָּה מְרֹאָה, אֶתָּה – סוֹד
 הָאֲסַפְקֵלְרִיָּה שְׂאִינָה מְאִירָה שֶׁהֲרֹאָה
 לוֹ בְּתוֹךְ כָּל אוֹתָם הַדִּיּוּקְנָאוֹת. וְהִיָּה מֹשֶׁה רוֹאָה
 אוֹתָם כָּל דְּבַר וְדָבַר עַל תְּקוּנוֹ כְּמוֹ שְׂרוּאָה בְּתוֹךְ
 עֲשָׂשִׁית וְתוֹךְ מְרֹאָה שֶׁמְרֹאָה אֶת כָּל הַדִּיּוּקְנָאוֹת.
 וְכִשֶּׁהִסְתַּכַּל בָּהֶם מֹשֶׁה, הִתְקַשָּׂה לְפָנָיו. אָמַר לוֹ
 הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, אֶתָּה בְּסִימְנָךְ וְאֲנִי בְּסִימְנִי. אַז
 הִתִּישַׁב מֹשֶׁה בְּכָל מַעֲשֵׂה.

כִּשְׁנַעֲשֶׂה כָּל הַמַּעֲשֵׂה, הַצְּטַרְךְ מֹשֶׁה לְמַנּוֹת
 הַכֹּל, כְּדִי שְׁלֵא יֵאמְרוּ יִשְׂרָאֵל

שִׁנְשָׂאָר כֶּסֶף וְזָהָב וְעָלָה לְקַחַת אוֹתָם. וְלִכְן
הֶצְטַרְף לְמִנּוֹת אֶת הַחֲשֻׁבוֹן לְפָנֵי יִשְׂרָאֵל, מִשּׁוּם
שְׁפָתוֹב (במדבר לב) וְהֵייתֶם נְקִיִּים מֵה' וּמִיִּשְׂרָאֵל.

וְלִכְן כָּתוּב, אֵלֶּה פְּקוּדֵי הַמִּשְׁכָּן מִשְׁכַּן הָעֵדוּת,
שֶׁהָרִי רוּחַ הַקֹּדֶשׁ הֵיטָה מֵרָאֵה לְכֻלָּם אֶת
חֲשֻׁבוֹן כָּל הַזָּהָב וְהַכֶּסֶף שֶׁנָּדְבוּ יִשְׂרָאֵל, וְרוּחַ
הַקֹּדֶשׁ הֵיטָה אוֹמְרָת: וְכִסֶּף פְּקוּדֵי הָעֵדָה מֵאֵת
כֶּפֶר וְגו', כָּל הַזָּהָב הָעָשׂוּי לְמִלְאכָה וְגו'. מִשּׁוּם
שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הִתְרַצָּה בָּהֶם בְּאוֹתָם
הָאֲמִנִים, וְרַצָּה לְהוֹצִיא אֶת נְאֻמָּנוֹתָם לְפָנֵי כָלָם.

אֵלֶּה פְּקוּדֵי הַמִּשְׁכָּן. בֵּא וּרְאֵה, בְּאוֹתָהּ שָׁעָה
שֶׁנַּעֲשֶׂה מַעֲשֵׂה הַמִּשְׁכָּן, הִיָּה הַצַּד הָאֲחֵר
הוֹלֵךְ וּמְשׁוֹטֵט כְּדִי לְהִסְטִין, וְלֹא מִצָּא עָלָה עַל
נְאֻמָּנוֹת הָאֲמִנִים, עַד שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כּוֹפֵף
אוֹתוֹ לְפָנֵי מֹשֶׁה, וְהוּא עָשָׂה חֲשֻׁבוֹן שֶׁל נְאֻמָּנוֹת
בְּעַל כְּרָחוּ, וְעֵלְתָה נְאֻמָּנוֹתָם לְכֻלָּם. וְסוּד זֶה
שְׁפָתוֹב אֵלֶּה פְּקוּדֵי הַמִּשְׁכָּן. וְהָרִי בְּאַרְנוֹ, אֵלֶּה –
כָּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (ישעיה מט) גַּם אֵלֶּה תִשְׁכַּחְנָה. וְכָתוּב
אֲשֶׁר פָּקַד עַל פִּי מֹשֶׁה, שֶׁשֵּׁם הַתְּמַנָּה וְנִפְקַד עַד
שֶׁנַּעֲשֶׂה הַחֲשֻׁבוֹן שֶׁל בֵּית הַמִּשְׁכָּן לְפָנֵי מֹשֶׁה
וְכָל יִשְׂרָאֵל.

אִלָּה פְּקוּדֵי הַמְּשָׁכֵן מְשָׁכֵן הָעֵדֻת. אִיזו עֵדוּת?
 אֵלָּא פְּעָמִים כָּתוּב כָּאֵן מְשָׁכֵן, אֶחָד
 לְמַעְלָה וְאֶחָד לְמַטָּה, וְהַמְּשָׁכֵן נִקְרָא מְשָׁכֵן
 הָעֵדוּת. וְאִיזו עֵדוּת? כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר שְׁבִטֵי יִי"ה
 עֵדוּת לְיִשְׂרָאֵל. שֵׁם זֶה הוּא עֵדוּת לְיִשְׂרָאֵל.

כְּמוֹ כֵּן (תהלים פא) עֵדוּת בִּיהוֹסֵף שְׁמוֹ. עֵדוּת שֵׁם
 יְהִי בִּיהוֹסֵף, הִיא עֵדוּת וְדָאִי. שְׁתֵּי הָאוֹתִיּוֹת
 הִלְלוּ מְעִידוֹת עֵדוּת בְּכָל מְקוֹם, וְכָאֵן הוּא עֵדוּת.
 וּמִשׁוּם כֵּן מְשָׁכֵן הָעֵדֻת, הַמְּשָׁכֵן שֶׁל הָעֵדוּת הַזֹּו,
 וְלִכֵּן נִקְרָא מְשָׁכֵן, עַל סוּד הַשֵּׁם הַקְּדוֹשׁ הַזֶּה.
 וְהֵינּוּ שְׁכָתוּב (שם קלב) וְעֵדוּתִי זֶו אֶלְמָדָם. מִשׁוּם
 שְׁמִקּוּם זֶה הוּא סֵתֵר וּגְנִיזוֹת הַכֹּל.

אִשֶּׁר פֶּקֶד עַל פִּי מֹשֶׁה – עַד כָּאֵן לֹא יִדְעֵנוּ אִם
 הַמְּשָׁכֵן פֶּקֶד אוֹ הָעֵדוּת הַזֹּו. אֵלָּא פֶּקֶד
 וְדָאִי זֶו עֵדוּת. מִשׁוּם שְׁמִיּוֹם שֶׁהַסֵּתֵר לְקוֹ הָאֲבוֹת
 מִהָעוֹלָם וְכָל אוֹתָם שְׁכָטִים בְּנֵי יַעֲקֹב, וְנִשְׁאַרוּ
 יִשְׂרָאֵל בְּגָלוּת בְּאוֹתָן צָרוֹת, נִשְׁכָּחָה מֵהֶם יְדִיעַת
 סוּד הַשֵּׁם הַקְּדוֹשׁ הָעֵלְיוֹן הַזֶּה, שֶׁהוּא שֵׁם
 הָעֵדוּת, קִיּוּמָם שֶׁל שְׁמַיִם וָאָרֶץ, שְׁשֵׁתֵי הָאוֹתִיּוֹת
 הִלְלוּ בְּאָרוֹ עֵלְיוֹנִים וְתַחְתּוֹנִים וְכָל צְדָדֵי הָעוֹלָם.
 כִּיּוֹן שֶׁבֵּא מֹשֶׁה, נִפְקֵד וְנִזְכָּר הַשֵּׁם הַזֶּה בְּעוֹלָם.
 שְׁכָשְׁהִיהָ בְּסִנְהָ, מִיַּד שָׂאֵל עַל הַשֵּׁם הַזֶּה,

שְׁכַתוּב וְאָמְרוּ לִי מָה שָׁמוּ מָה אָמַר אֱלֹהִים. וְשֵׁם
נִפְקַד הַשֵּׁם הַזֶּה עַל פִּי מִשָּׁה.

עֲבֹדַת הַלְלוּיִם. מָה זֶה עֲבֹדַת הַלְלוּיִם? אֵלָּא סוּד
זֶה, שְׁכַתוּב (במדבר יח) וְעָבַד הַלְלוּי הוּא.
הוּא – זֶה סוּד הַשֵּׁם הַקְּדוּשׁ שֶׁנִּקְרָא הוּא, וְלֹא
נִקְרָא אֹתָהּ. וּמִשּׁוֹם כֵּן עֲבֹדַת הַלְלוּיִם וְדַאי. דְּבָר
אֲחֵר עֲבֹדַת הַלְלוּיִם – שֶׁהֵם נוֹטְלִים אֶת הַמִּשְׁכָּן
עַל כַּתְּפֵיהֶם מִמָּקוֹם לְמָקוֹם, שְׁכַתוּב (במדבר ז)
וּלְבָנֵי קָהָת לֹא נָתַן כִּי עֲבֹדַת הַקֹּדֶשׁ עֲלֵהֶם
בְּכַתֵּף יִשְׂאוּ.

אַלְּהָה פְּקוּדֵי הַמִּשְׁכָּן מִשְׁכָּן הָעֵדוּת וְגו'. רַבִּי אַבָּא
פָּתַח, (ישעיה יא) וְהָיָה בַיּוֹם הַהוּא שָׂרֵשׁ יִשְׂרָאֵל
וְגו'. וְהָיָה בַיּוֹם הַהוּא, בְּזִמְנֵי שֶׁהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
יִרְבֶּה שָׁלוֹם בְּעוֹלָם, יִתְקַיֵּם הַשָּׂרֵשׁ שֶׁל יַעֲקֹב
הַחַיִּים. וְאוֹתוֹ שָׂרֵשׁ, מִמֶּנּוּ יִתְקַיֵּמוּ שְׂאֵר
הַשָּׂרֵשִׁים לְמַטָּה, שְׁכָלָם נִשְׂרָשׁוּ וְהִתְקַיֵּמוּ מִמֶּנּוּ.
אַשְׁרֵי עֵמֶד לְגַם עַמִּים, שֶׁהָרִי הוּא עוֹמֵד לְגַם
וְלֹאֹת לְסוּד הַשֵּׁם הַקְּדוּשׁ. אֵלָּיו גּוֹיִם
יִדְרָשׁוּ, שֶׁשָּׁם סוּד הַקִּיּוּם שֶׁל הַשֵּׁם הַקְּדוּשׁ,
וּמִשּׁוֹם כֵּן אֵלָּיו גּוֹיִם יִדְרָשׁוּ, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (שם ב)
וְהָלְכוּ עַמִּים רַבִּים וְאָמְרוּ לָכֵן וְנִעְלָה אֵל הַר ה'

וגו', ועל זה - אליו גוים ידרשו. והיתה מנחתו
 כבוד, מנחתו - זה בית המקדש, שכתוב (תהלים
 קלב) זאת מנוחתי עדי עד. כבוד - שפך נקרא שם
 ה' באותו זמן, שכתוב (ישעיה ל) והיה אור הלכנה
 כאור החמה ואור החמה יהיה שבעתים.

ומנוחתו של אותו שרש ישי, שנקרא כבוד ה',
 לא ימנה ולא יעמד בחשבון לעולם.

מה הטעם? (משום שהרי עומד בחשבון עתה, ובאותו זמן לא יעמד
 בחשבון. מה הטעם?) משום שכל מה שעומד בחשבון,
 לא שורות שם ברכות בשלמות. והברכות שורות
 במה שלא עומד בחשבון. בזמן הראשון עמד
 בחשבון, שכתוב אלה פקודי המשכן.

בא וראה, המשכן הזה עומד בחשבון, ולכן
 הצטרף לתפלת משה, שישרו עליו ברכות,
 שכתוב ויברך אתם משה. ואיזו ברכה ברך
 אותם? יהי רצון שתשרה ברכה על מעשי ידיכם.
 והברכות לא שורות על החשבון הזה, עד שקשר
 אותו משה במשכן שלמעלה, שכתוב אלה
 פקודי המשכן משכן העדת אשר פקד על פי
 משה. דאם לא נעשה החשבון על ידי משה,
 אינם יכולים לעשות חשבון, שכתוב אשר פקד
 על פי משה.

פְּתַח וְאָמַר, (מלכים-א יז) וַיְהִי דְבַר ה' אֶל אֱלֹהֵינוּ
 (אלי'י) לְאמֹר קוּם לְךָ צַרְפָּתָה וְגו' הִנֵּה
 צוֹיֵתִי שָׁם אִשָּׁה אֲלֻמָּנָה לְכַלְכְּלָךְ. וְכִי אֵיפֹה צָוָה
 אוֹתָהּ הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא? אֲלֹא טָרַם שְׁתַּבֵּא
 לְעוֹלָם צָוָה הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בַגְזֵרְתוֹ לְמַעַלָּה עַל
 הָעוֹרְבִים לְהִבְיֵא מְזוּן לְאֱלֹהֵינוּ וּלְאוֹתָהּ אִשָּׁה
 לְתֵת לוֹ מְזוּן.

מַה כָּתוּב? וַתֹּאמֶר חַי ה' אֱלֹהֵינוּ אִם יֵשׁ לִי מְעוֹג
 כִּי אִם מְלֹא כֶף קִמַּח בַּכַּד וּמְעֵט שֶׁמֶן
 בַּצִּפְפַּחַת וְגו'. וְהָרִי כָּאֵן מְדָה הֵיטָה בְּאוֹתוֹ קִמַּח,
 שְׁהָרִי הָיָה בּוֹ מְלֹא כֶף קִמַּח בַּכַּד. כֶּף הִיא הַמְּדָה
 שְׁלוֹ. וְנִרְאָה שְׁאִין שׁוֹרֹת בּוֹ בְּרִכּוֹת הוֹאִיל
 וְעוֹמֵד בַּמְּדָה. מַה כָּתוּב? כִּי כֹה אָמַר ה' אֱלֹהֵי
 יִשְׂרָאֵל כִּד הַקִּמַּח לֹא תִכְלֶה וְצִפְפַּחַת הַשֶּׁמֶן לֹא
 תִחָסֵר עַד יוֹם תֵּת ה' גִּשְׁמִים.

תֵּת - כָּתוּב תִּתֵּן, מַה הַטַּעַם? מִשּׁוּם שֶׁבְּכָל דּוֹר
 לֹא נִמְצָא מִי שְׁיִזְכֶּה לְזִכּוֹת כְּמוֹ הָאִשָּׁה
 הַזֹּאת, וְעַל זֶה כָּתוּב תִּתֵּן. אֵתָה תִּתֵּן מְטָר עַל
 הָעוֹלָם מִשּׁוּם שֶׁזִּכּוֹתָהּ רַבָּה.

וְכָתוּב כִּד הַקִּמַּח לֹא כָלְתָה וְצִפְפַּחַת הַשֶּׁמֶן לֹא
 חָסַר כְּדַבֵּר ה' אֲשֶׁר דִּבֶּר בְּיַד אֱלֹהֵינוּ.

וכי אם אותו קמח שעומד במדה, שהיה מלא כף קמח, לא פסקו ממנו ברכות משום דבר אליהו, שכתוב פד הקמח לא תכלה, וכתוב פד הקמח לא כלתה - משכן העדות, אף על גב שעומד בחשבון, הואיל ונפקד על ידי משה, כל שכן וכל שכן ששורים בו ברכות. ועל זה כתוב, אלה פקודי המשכן משכן העדת אשר פקד על פי משה.

אֵלֶּה פְּקוּדֵי הַמִּשְׁכָּן. רבי חזקיה פתח ואמר, (שמות ג) אל תקרב הלם של נעליך מעל רגליך וגו'. פסוק זה פרשוהו, שהפרידו הקדוש ברוך הוא מאשתו כדי להדבק בשכינה, שכתוב כי המקום אשר אתה עומד עליו אדמת קדש הוא. אדמת קדש - זו שכינה. הדבקות קדושה נדבק משה באותה שעה למעלה.

שָׂאוּ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא קָשֶׁר אוֹתוֹ בְּחִבּוּבֹת שְׁלִמְעֵלָה, ונפקד להיות ממנה גדול על הבית, והוא גיזר והקדוש ברוך הוא עושה, שכתוב (במדבר טז) ופצתה האדמה את פיה וגו', וכתוב ויהי ככלתו לדבר וגו', ותבקע האדמה. וכתוב (שם י) קומה ה'. שובה ה'. זהו שכתוב אשר פקד על פי משה. על פי משה נתקן ונפקד בכל.

הַפְּקִידָה שֶׁל הַמְּשָׁכֵן הִיְתָה עַל יְדֵי מַעֲשֵׂה, שְׁכָתוּב (שמות א) פֶּקֶד פְּקִדְתִּי אֶתְכֶם. שֶׁהוּא הָיָה קוֹל שֶׁהוֹצִיא אֶת אוֹתוֹ דְּבוּר וְעָשָׂה לוֹ פְּקִידָה לְצֵאת מִן הַגְּלוּת, וְעָכְשׁוּ נִפְקָד לְהַמְּשִׁיךְ קִדְשָׁה מִמַּעֲלָה לְמַטָּה, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (שם כה) וְעָשׂוּ לִי מִקְדָּשׁ וְשִׁכְנֹתַי בְּתוֹכְכֶם.

וּבְצִלְאֵל בֶּן אֹהֲרַי בֶּן חוּר לְמַטֵּה יִשְׂרָאֵל וְגו'.

אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, הָרִי נֶאֱמַר שְׁהָרִי בְּצִלְאֵל הָיָה מֵצֵד הַיְמִינִי, וְהוּא הִתְקִין תְּקוּנָה הַכֹּל. וְעוֹד, שְׁהָרִי יְהוּדָה הוּא שְׁלִיט וּמְלִיךְ עַל כָּל שְׂאֵר הַשְּׁבֵטִים וּמִמֶּנּוּ יֵצֵא מִי שֶׁהִתְקִין אֶת כָּל הַמְּשָׁכָן. בְּצִלְאֵל, הָרִי פֶּרְשׁוּהָ בְּצֵל אֵל. וּמִיָּהוּ בְּצֵל אֵל? זֶה יְמִין. וְעוֹד, מֵצֵד זֶה הִתְקִין הַכֹּל, וְיָרַשׁ חֻכְמָה לְעֲשׂוֹת כָּל מַעֲשֵׂה.

וְאֵתוֹ אֶהְלִיב בֶּן אַחִיסָמֶךְ לְמַטֵּה דָן. זֶהוּ מֵצֵד הַשְּׂמָאל, זֶהוּ מֵצֵד הַדִּין הַקָּשָׁה (הַקְּדוּשָׁה), וְהָרִי פֶּרְשׁוּהָ שְׁהָרִי מְשַׁנֵּי צְדָדִים אֵלּוּ נַעֲשֵׂה הַמְּשָׁכָן וְהִתְתַּקֵּן בָּהֶם לְהִתְקַשֵּׁר בָּהֶם לְהִיּוֹת בֵּין יְמִין וּשְׂמָאל, וְהָרִי נִתְבָּאֵר וּפֶרְשׁוּהָ.

פָּתַח וְאָמַר, (תהלים מח) יְפֵה נוֹף מְשׁוֹשׁ כָּל הָאָרֶץ הֵר צִיּוֹן יִרְכָּתִי צְפוֹן קִרְיַת מֶלֶךְ רַב. בֵּא

וְרָאָה, כְּשֶׁבָרָא הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת הָעוֹלָם, זָרַק
 אֶבֶן אַחַת נִכְבְּדָה מִתַּחַת כֶּסֶף כְּבוֹדוֹ וְשָׁקַע אוֹתָהּ
 עַד הַתְּהוֹם, וְרָאָשׁ אֶחָד שֶׁל אוֹתָהּ אֶבֶן נְעוּץ
 בְּתוֹךְ הַתְּהוֹמוֹת, וְרָאָשׁ אַחֵר לְמַעְלָה, וְאוֹתוֹ
 הֶרָאָשׁ הָאֲחֵר הָעֲלִיּוֹן הוּא נִקְדָּה אַחַת (עֲלִיּוֹנָה)
 שְׁעוֹמְדַת בְּמִרְכּוּז הָעוֹלָם, וּמִשָּׁם הִתְפַּשְׁט הָעוֹלָם
 לְיָמִין וּלְשְׂמָאל וּלְכָל הַצְּדָדִים, וְהִתְקַיֵּם בְּאוֹתָהּ
 נִקְדַּת הַמִּרְכּוּז, וְאוֹתָהּ אֶבֶן נִקְרָאת אֶבֶן הַשְּׂתִיָּה,
 שְׁמִמְנָה נִשְׁתַּל הָעוֹלָם לְכָל הַצְּדָדִים. עוֹד שְׂתִיָּה
 – שֶׁת י״ה. הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֵׁם אוֹתָהּ לֵהִיּוֹת
 יְסוּד הָעוֹלָם וְהַשְּׁתַלְת הַכֹּל.

בְּשֵׁלִישָׁה גּוֹנִים הִתְפַּשְׁטָה הָאָרֶץ סְבִיב אוֹתָהּ
 נִקְדָּה. הִתְפַּשְׁטוֹת רִאשׁוֹנָה סְבִיב
 אוֹתָהּ נִקְדָּה, כָּל צִחוֹת וְזִכוֹת הָאָרֶץ שֵׁם הֵם
 עוֹמְדִים, וְשֵׁם הֵם. וְזוֹ עוֹמְדַת לְמַעְלָה עַל כָּל
 הָאָרֶץ סְבִיב אוֹתָהּ נִקְדָּה. הִתְפַּשְׁטוֹת שְׁנִיָּה
 סְבִיב אוֹתָהּ הִתְפַּשְׁטוֹת רִאשׁוֹנָה, אֵין שֵׁם צִחוֹת
 וְזִכוֹת כְּאוֹתָהּ רִאשׁוֹנָה, אֲבָל הוּא דִק וְצַח
 בְּצִחוֹת שֶׁל הָעֶפֶר יוֹתֵר מִכָּל שְׂאָר עֶפֶר אַחֵר.
 הִתְפַּשְׁטוֹת שְׁלִישִׁית הִיא חֶשֶׁךְ וְגִסּוֹת הָעֶפֶר
 יוֹתֵר מִכָּל, וְסְבִיב זֶה עוֹמְדִים מִי הָאוֹקֵינּוֹס
 שְׁסוֹבֵב כָּל הָעוֹלָם. נִמְצָא שְׂאוֹתָהּ נִקְדָּה עוֹמְדַת

במִרְכּוּז, וְכָל הַגּוֹנִים שֶׁל הַהִתְפַּשְׁטוֹת שֶׁל
הָעוֹלָם סְבִיבָהּ.

הַתְּפִשְׁטוֹת ראשונה הוא בית המקדש, וְכָל
אוֹתָם הֵיכָלוֹת וְעִזְרוֹת, וְכָל אוֹתוֹ
תְּקוּן שֶׁלוֹ וִירוּשָׁלַיִם, וְכָל הָעִיר מִהַחֲמוֹת
וּפְנִימָה. הַתְּפִשְׁטוֹת שְׁנִיָּה – כָּל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל
שֶׁהִתְקַדְּשָׁה בְּקִדְשָׁהּ. הַתְּפִשְׁטוֹת שְׁלִישִׁית הוּא כָּל
שְׂאֵר הָאֶרֶץ, מְקוֹם בֵּית מוֹשֶׁב שְׂאֵר הָעַמִּים, וְיָם
הָאוֹקֵינוֹס שְׁסוּבֵב הַכֹּל.

וְהָרִי פְּרִשׁוּהָ שְׁסוּד זֶה גּוֹנֵי הָעֵינַן שְׁסוּבְבִים
אוֹתָהּ נִקְדָּה שֶׁל מְרִכּוּז הָעֵינַן, שֶׁהוּא מְרָאָה
שֶׁל כָּל הָעֵינַן, כְּמוֹ שֶׁאוֹתָהּ נִקְדַּת הַמְּרִכּוּז שְׂאֵמְרָנוּ
שֶׁהִיא מְרָאָה שֶׁל הַכֹּל, וְשֵׁם עוֹמֵד בֵּית קִדְשׁ
הַקְּדוּשִׁים וְאֶרֶץ וְכַפֶּרֶת שֶׁהֵם הַמְּרָאָה שֶׁל הַכֹּל.
נִמְצָא שֶׁאוֹתָהּ נִקְדָּה הִיא הַמְּרָאָה שֶׁל כָּל הָעוֹלָם.
וְעַל זֶה כְּתוּב יִפָּה נוֹף מְשׁוֹשׁ כָּל הָאֶרֶץ הִר צִיּוֹן
וְגו'. יִפָּה – יִפָּה אוֹתוֹ הַמְּרָאָה וְשִׁמְחַת הַכֹּל. נוֹף
– נוֹף הָאֵילָן, שֶׁהוּא הִיפֵי שֶׁל הַכֹּל.

בֵּא וְרָאָה, הִיפֵי שֶׁל הָעוֹלָם וְהַמְּרָאָה שֶׁל
הָעוֹלָם לֹא נִרְאָה בְּעוֹלָם, עַד שֶׁנִּכְנְנָהּ
וְהוֹקֵם הַמְּשַׁכֵּן וְנִכְנַס הָאֶרֶץ לְתוֹךְ הַקִּדְשׁ.

מֵאוֹתָהּ שָׁעָה נִרְאָה הַמְרָאָה שֶׁל הַכֹּל בְּעוֹלָם
וְהַתִּתְקֵן הָעוֹלָם, וְהוֹלְכִים בְּאוֹתוֹ מִשְׁכָּן וּבְאוֹתוֹ
אֲרוֹן, עַד שְׁמַגִּיעִים לְאוֹתָהּ נִקְדָּה שֶׁהִיא יְפֵה נוֹף
שְׂמֻחַת הַכֹּל. כִּיּוֹן שֶׁהִגִּיעוּ לְשָׁם, אִז פָּתַח הָאֲרוֹן
וְאָמַר, (תהלים קלב) זֹאת מְנוּחָתִי עָדִי עַד פֶּה אֲשֶׁב
כִּי אוֹיְתִיהָ.

סדר הלימוד ליום כז שבט [יום 145 בשנה]

רַבִּי יֵיסָא אָמַר, הַפְּסוּק הַזֶּה אָמְרָה אוֹתוֹ כְּנִסְת
יִשְׂרָאֵל בְּשָׁעָה שְׁנִבְנָה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ וְנִכְנַס
הָאֲרוֹן לְמִקְוֹמוֹ. רַבִּי חִזְקִיָּה אָמַר, הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא אָמַר אוֹתוֹ עַל כְּנִסְת יִשְׂרָאֵל כְּשִׁישְׂרָאֵל
עוֹשִׂים רְצוֹנוֹ, שֶׁהִרִי אִז הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יוֹשֵׁב
עַל כֶּסֶף כְּבוֹדוֹ וְחָס עַל הָעוֹלָם, וּבִרְכָה וְשָׁלוֹם
וְחִבִּיבוֹת הַכֹּל נִמְצָאִים. וְאִז אָמַר, זֹאת מְנוּחָתִי
עָדִי עַד.

וּבֵא רְאֵה, בְּשָׁעָה שְׁכָל הָאֲמָנִים הִתְחִילוּ לַעֲשׂוֹת
הָאֲמָנוֹת, אוֹתוֹ מַעֲשֵׂה מִמֶּשׁ שֶׁהִתְחִילוּ הִיָּה
נְשָׁלִם מַעֲצָמוֹ. הֵם מִתְחִילִים – וְהִיא מְשַׁלִּימָה
אֶת הַמַּעֲשֵׂה, הִיא מִמֶּשׁ. מִנִּין לָנוּ? שְׁכָתוֹב וְתַכֵּל
כֹּל עֲבֹדַת מִשְׁכָּן אֵהֵל מוֹעֵד.

כְּמוֹ זֶה – (בראשית ב) **וַיְכַלּוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ. וְאֵם תֹּאמַר, וַיְכַל אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי – וַדַּאי כִּף הוּא! שְׁכַל הָעוֹלָם, אָף עַל גַּב שְׁכַל הַמַּעֲשִׂים נִשְׁלְמוּ כָּל אֶחָד וְאֶחָד, כָּל הָעוֹלָם לֹא הָיָה שָׁלֵם בְּקִיּוּמוֹ עַד שֶׁבָּא הַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי. שְׁכַשְׁבָּא הַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי, אָז נִשְׁלְמוּ כָּל הַמַּעֲשִׂים, וְהַשְּׁלִים בּוֹ הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת הָעוֹלָם. זֶהוּ שְׁכַתּוּב וַיְכַל אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְלֹאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה. בְּזֶה נִשְׁלַם, בְּקִיּוּם כָּל מַעֲשֵׂה שְׁעָשָׂה, וְעַל זֶה וַיְכַל אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי.**

וּבְשֶׁנִּבְנָה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, כָּל מַעֲשֵׂה שְׁנַעֲשָׂה – נַעֲשָׂה מַעֲצָמוֹ. הָאֲמִנִּים הִתְחִילוּ – וְהַמַּעֲשֵׂה נִרְאָה לָהֶם לְהַעֲשׂוֹת וְנִרְשָׁם לִפְנֵיהֶם וְהַשְּׁתַלֵּם מַעֲצָמוֹ. וְהָרִי פִּרְשׁוּהָ, שְׁכַתּוּב (מלכים-א ו) וְהַבַּיִת בְּהַבְּנָתוֹ. לֹא כָּתוּב וְהַבַּיִת כִּפְּאֶשֶׁר בְּנוּהוּ, אֲלָא בְּהַבְּנָתוֹ, שֶׁהוּא נִשְׁלַם מַעֲצָמוֹ. וְכָתוּב אֲבָן שְׁלֵמָה מִסַּע נִבְנָה. לֹא כָּתוּב בְּנוּהוּ, אֲלָא נִבְנָה, הוּא מַעֲצָמוֹ נִבְנָה. וְכָל בְּכַל מַעֲשֵׂה שֶׁהוּא קְדוּשׁ, מִשְׁתַּלֵּם מַעֲצָמוֹ.

וּבְצִלְאֵל בֶּן אוּרִי בֶן חוּר. פְּסוּק זֶה לְמַדְנּוּ, שְׁרוּחַ הַקְּדֹשׁ הַכְּרִיזָה עָלָיו לְעֵינַי יִשְׂרָאֵל וְאָמַר: וּבְצִלְאֵל בֶּן אוּרִי בֶן חוּרִי לְמִטָּה

יְהוּדָה עָשָׂה אֶת כָּל אֲשֶׁר צִוָּה ה' אֶת מֹשֶׁה. וְאֵתוֹ
 אֶהְלִיב בֶּן אַחִיסָמֶךְ, מֵה זֶה וְאֵתוֹ? אֵלָּא לְמַדְּנוּ
 שְׂאֵהְלִיב לֹא עָשָׂה מֵעֲשֵׂה לְבָדוֹ, אֵלָּא עִם
 בְּצִלָּאֵל, וְעָמוּ עָשָׂה כָּל מֵה שְׁעָשָׂה. זֶהוּ שְׂכָתוֹב
 וְאֵתוֹ, וְאֵתוֹ וְלֹא לְבָדוֹ. מִכָּאֵן שֶׁהַשְּׂמֵאל בְּכָלֵל
 יְמִין תְּמִיד, וְעַל זֶה כָּתוֹב (שְׁמוֹת ל"א) וְאֲנִי הִנֵּה נֹתְתִי
 אֶתוֹ אֶת אֶהְלִיב. זֶה יְמִין וְזֶה שְּׂמֵאל.

אֵלֶּה פְּקוּדֵי הַמִּשְׁכָּן מִשְׁכַּן הָעֵדוּת אֲשֶׁר פָּקַד
 עַל פִּי מֹשֶׁה וְגו'. רַבִּי יִיסָא אָמַר, כִּיּוֹן
 שְׁעָשׂוּ כָּל הַחֲכָמִים אֶת הַמִּשְׁכָּן, צָרִיךְ לְהַחֲזִיר
 חֲשָׁבוֹן מִכָּל אוֹתָם הַמַּעֲשִׂים שֶׁנַּעֲשׂוּ בוֹ. מֵה
 הַטַּעַם? מִשּׁוֹם שֶׁכָּל חֲשָׁבוֹן וְחֲשָׁבוֹן, כְּשֶׁהִיָּה
 נַעֲשֶׂה חֲשָׁבוֹן, כִּךְ הַתְּקִים אוֹתוֹ מֵעֲשֵׂה,
 וְהַתְּקִים בְּמִקוּמוֹ.

וְיִשְׂרָאֵל כָּלָם, כְּמוֹ שֶׁנִּתְרָצוּ בְּמֵה שֶׁנִּדְּבָרוּ
 בְּרֵאשׁוֹנָה, גַּם כִּךְ הַתְּרָצוּ בְּאוֹתוֹ
 חֲשָׁבוֹן, וְאֵז הַתְּקִים כָּל הַמַּעֲשֵׂה בְּאוֹתוֹ רְצוֹן.
 וְלִכֵּן צָרִיךְ כָּאֵן חֲשָׁבוֹן, מִשּׁוֹם שֶׁבְּזֶה מִתְּקִים
 הַמַּעֲשֵׂה. אֵלֶּה כָּתוֹב, וְלֹא כָּתוֹב וְאֵלֶּה. אֵלֶּה זֶהוּ
 חֲשָׁבוֹן שֶׁפּוֹסֵל אֶת כָּל הַחֲשָׁבוֹנוֹת שֶׁל הָעוֹלָם,
 וְזֶה הַתְּקִים יוֹתֵר מִכָּלָם, שֶׁבְּזֶה הַתְּקִים הַמִּשְׁכָּן
 וְלֹא בְּאַחֵר.

פְּתַח וְאָמַר, (שם ב) וְהָיָה אֲמוּנַת עֲתִידָךְ חֶסֶן יְשׁוּעַת
 חֲכָמַת וְדַעַת יִרְאֵת ה' הִיא אוֹצְרוֹ. פְּסוּק זֶה
 פֶּרְשׁוּהוּ הַחֲבָרִים, אֲבָל הָרִי שְׁנִינוּ, כָּל אָדָם
 שְׁמַתְעֵסֵק בַּתּוֹרָה בְּעוֹלָם הַזֶּה וְזוֹכֵה לְקַבֵּעַ לָהּ
 עֵתִים, צָרִיךְ בְּאֲמוּנָה, שְׂרָצוֹנוֹ יִתְכַוֵּן לְקַדּוֹשׁ בְּרוּךְ
 הוּא, יִתְכַוֵּן לְשֵׁם שָׁמַיִם, מִשׁוֹם שְׂאֲמוּנָה לְכַף
 הַתְּכַוֵּנָה. חֶסֶן יְשׁוּעַת, לְכָלֵל רַחֲמִים בְּדִין. חֲכָמַת
 וְדַעַת, שְׁשָׁנֵי אֵלֶּה שׁוֹרִים זֶה עַל זֶה. זֶה טָמִיר
 וְגִנּוּז, לְהַשְׁרוֹת זֶה עַל זֶה.

יִרְאֵת ה' הִיא אוֹצְרוֹ – אוֹצְרוֹ שֶׁל כָּל אֵלֶּה,
 מִשׁוֹם שְׂיִרְאֵת ה' הַזֶּה לּוֹקַחַת כָּל אוֹתָם
 נִחְלִים, וְנַעֲשִׂית אוֹצֵר לְכֻלָּם. וְכִשְׂוֹצְאִים מִמֶּנָּה
 כָּל אוֹתָם גְּנָזִים כָּלָם, מוֹצִיאָה אוֹתָם בְּחֶשְׁבוֹן.
 מַנִּין לָנוּ? שְׂכָתוֹב (שִׁיר ז) עֵינֶיךָ בְּרִכּוֹת בְּחֶשְׁבוֹן.
 בְּחֶשְׁבוֹן וְדָאֵי עוֹשָׂה, וּמוֹצִיאָה אוֹתָם בְּרִכּוֹת
 מִים, וּמְשַׁגִּיחָה לְהוֹצִיא הַכֹּל בְּחֶשְׁבוֹן. (וּמְשַׁקִּים לְכֻלָּם)

וְלָבֵן נִקְרָאת אֲמוּנָה, וּבְכָל נִקְרָאת אֲמוּנָה, וְהָרִי
 בְּאֲרָנוֹ. וְמָה אִם כָּאֵן צָרִיךְ לְהִרְאוֹת אֲמוּנָה
 – לְשֶׁאֵר דְּבָרֵי הָעוֹלָם עַל אַחַת כְּמָה וְכְמָה. וְעַל
 זֶה הַקַּדּוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הָיָה מוֹדִיעַ לְכָל יִשְׂרָאֵל סוּד
 הַנְּאֻמָּנוֹת שְׁלָהֶם בְּכָל מָה שְׁעָשׂוּ, וְהַכֹּל נִתְבָּאֵר.

רבי יוסי ורבי יצחק היו הולכים בדרך. אמר רבי יוסי, ודאי הקדוש ברוך הוא התרצה בכצלאל לעבודת המשכן יותר מכל ישראל. למה? אמר לו, השם גורם, והרי פרשוה, שהקדוש ברוך הוא שם שמות בארץ להתעטר (לענור) בהם ולעשות בהם מעשה בעולם. זהו שכתוב (תהלים מו) אשר שם שמות בארץ.

אמר לו, סוד הוא כאן. יהודה היא מצד השמאל, ויחזר ונדבק בימין, ועל זה בצד זה נעשה המשכן. התחיל מצד שמאל, ונדבק בצד ימין, ואחר כך נכלל זה בזה ונעשה הכל ימין. כמו כן התורה מתחילה משמאל ונדבקה בימין, ונכלל זה בזה ונעשה הכל ימין. ראובן התחיל מימין וסטה לשמאל, ונסעו עמו שאר השבטים שהם שמאל, משום שהתחיל מימין וסטה לשמאל.

יהודה התחיל משמאל וסטה לימין. התחיל משמאל, משום שבא מצד שמאל, ונדבק בימין, והמשכן נעשה בצד הזה. התחיל מצד שמאל ונדבק בצד ימין. ועל זה בצלאל, שבא מהצד שלו, עשה את המשכן והתתקן

אָצְלוּ. וְהָרִי פִּרְשׁוּהָ שֶׁהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא רָצָה בּוֹ,
וַיְבַרֵר אוֹתוֹ מִכָּלֶם לְמַעֲשֵׂה הַזֶּה.

וְנָתַן לוֹ חֲכָמָה וּתְבוּנָה וְדַעַת, כְּמוֹ שֶׁבְּאֲרוּחַ,
מִשׁוּם שֶׁעָמוּ הָיָה בְּרֵאשׁוֹנָה הַשְּׁכָל הַלֵּב,
שֶׁכְּתוּב (שְׁמוֹת ל"א) וּבִלְבַב כָּל חָכֵם לֵב נָתַתִּי חֲכָמָה.
מִשׁוּם שֶׁהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לֹא נוֹתֵן חֲכָמָה אֶל־א
לְמִי שֵׁיֵשׁ בּוֹ חֲכָמָה, וּפִרְשׁוּהָ הַחֲבֵרִים וְנִתְבְּאָר,
וְכֵן כְּמוֹ כֵן בְּצִלְאֵל. רַבִּי שְׁמַעוֹן אָמַר, בְּצִלְאֵל –
שְׁמוֹ גָרַם לוֹ, וְעַל חֲכָמְתוֹ נִקְרָא כֵן, וְסוּד הַמְּלָחָה
בְּצִלְאֵל – בְּצִלְאֵל.

פִּתַּח וְאָמַר, (שִׁיר ב) כְּתַפּוּחַ בְּעֵצֵי הַיַּעַר כֵּן דוֹדֵי
וְגו'. בְּצִלוֹ – הֵינּוּ בְּצִלְאֵל, שֶׁהוּא הַתְּקִין
הַמְּשֻׁכָּן וְעָשָׂה אוֹתוֹ, שֶׁכְּתוּב חֲמֻדָּתִי וַיִּשְׁבַּתִּי.
שֶׁהַמְּשֻׁכָּן נֶחְמַד לְשַׁבֵּת בּוֹ, שֶׁהוּא עָשָׂה חֲמֻדָּה
לְכַנְסֵת יִשְׂרָאֵל, וּכְנֻסַת יִשְׂרָאֵל יוֹשְׁבַת בְּצִלְאֵל הָאֵל.
וְזֶהוּ בְּצִלְאֵל.

וּפְרִיּוֹ מְתוּק לְחֻכִּי, שֶׁזֶהוּ שְׁעוֹשֵׂה פְרוֹת טוֹבִים
בְּעוֹלָם, שֶׁכְּתוּב (הוֹשֵׁעַ י"ד) מִמֶּנִּי פְרִיָּךְ נִמְצָא.
מִי הוּא פְרִי? אֵלֶּה הֵם נְשָׁמוֹת הַצְּדִיקִים, שֶׁהֵם
פְרִי מַעֲשָׂיו שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, שְׁאוֹתוֹ נִהְרָה
שְׁיוּצָא מֵעֵדֶן מוֹצִיא וְזוֹרֵק נְשָׁמוֹת לְעוֹלָם, וְהֵם

הפרות של הקדוש ברוך הוא, ומשום כך פָּרְיוֹ.
זהו כמו שאמרנו.

בְּצִלּוֹ – זהו בצלאל. ועל זה תקון המשכן על
ידי בצלאל היה. ומשום כך, ובצלאל בן
אורי בן חור. בן אורי – זה אור השמש שיוצא.
בן אורי – זה ימין. בן חור – זה שמאל. בן אורי
בן חור (בן חור בן חורי). ועל זה נשלים בו דינו של
הקדוש ברוך הוא במעשה העגל.

כָּל הזהב העשוי – מאותה שעה שנתנו לו
ישראל, היה עשוי ונתתקן מקדם לכהן. בכל
מלאכת הקדש – כל אותו זהב נעשה ונתתקן
בכל מלאכת הקדש. מה הטעם? משום שבכל
דרגה ודרגה היה מתתקן בה זהב, שאין שלמות
אלא ברחמים ודין, ועל זה זהב היה הולך בכל
מלאכת הקדש. בכל אותה עבודה שנקראת קדש
היה הולך בה זהב, זהב בכל.

רבי אבא, רבי יוסי ורבי חזקיה היו יושבים
ועוסקים בתורה. אמר לו רבי חזקיה לרבי
אבא, הרי אנו רואים שהקדוש ברוך הוא רוצה
בדין בכל לערב זה בזה, והוא מאריך דין לרשעי
העולם. אם הוא רוצה בדין, למה מסלק אותו מן

הַרְשָׁעִים? אָמַר לוֹ, כַּמָּה הָרִים נַעֲקְרוּ בַדְּבָר הַזֶּה, אֲבָל כַּמָּה דְבָרִים גָּלָה הַמְּנוּרָה הַקְּדוּשָׁה בְּזֶה. וּבֵא רְאֵה, הַדִּין שֶׁהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא רוֹצֵה בּוֹ הוּא דִין בְּרוּר, הוּא דִין שְׁמֵעוֹרֵר אֶהְבֵּה וְשִׁמְחָה. אֲבָל הַרְשָׁעִים, כְּשֵׁהֶם בְּעוֹלָם, כָּלֶם דִּין שֶׁל זֶה־מָה, כָּלֶם דִּין שֶׁלֹּא רוֹצֵה בּוֹ הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא כָּלֶל. וְעַל זֶה לֹא צָרִיךְ לְעַרְבֵי דִין קְדוּשׁ בַּדִּין טָמֵא שֶׁל זֶה־מָה, עַד שִׁמְתַכֵּלָה מַעֲצָמוֹ וּמֵאֲבָדוֹ מִהָעוֹלָם הַבֵּא, וְאוֹתוֹ דִּין שֶׁל זֶה־מָה שָׁבוּ, הוּא מֵאֲבָד אוֹתוֹ מִן הָעוֹלָם.

פְּתַח וְאָמַר, (תהלים צב) בַּפֶּרֶחַ רִשְׁעִים כָּמוֹ עֵשֶׂב וַיִּצְיָצְיוּ כָּל פְּעֻלֵי אֹן לְהַשְׁמָדֵם עַד־עַד. הַפְּסוּק הַזֶּה פֶּרֶשׁוּהוּ. אֲבָל בֵּא וּרְאֵה, בַּפֶּרֶחַ רִשְׁעִים כָּמוֹ עֵשֶׂב, כְּעֵשֶׂב הַזֶּה שֶׁהוּא בִּיבֵשׁ בְּאֶרֶץ וְהוּא יִבֵּשׁ, כְּשִׁשׁוּרִים בּוֹ מִיָּם הוּא פּוֹרֵחַ, וְאוֹתוֹ יִבֵּשׁ פּוֹרֵחַ. וּכְאִילָן הַזֶּה קָצוּץ שְׁצִץ מִחֲדָשׁ, וְלֹא מִעֵלָה אֶלֹא אוֹתָם פְּאֵרוֹת לְצַד זֶה וּלְצַד זֶה, שֵׁהֶם עֲנָפִים שְׁעוֹלִים, וְלַעוֹלָמִים לֹא עוֹלָה אִילָן כְּפִי שֶׁהִיא בְּרֵאשׁוֹנָה לְהִיּוֹת אִילָן, וְכֹל זֶה לְהַשְׁמָדֵם עַד־עַד, לְעַקְרָם מִהַשְׁרָשִׁים וּמִהַכֹּל.

עוֹד יֵשׁ סוּד אַחַר בְּזֶה, עַל שֶׁהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מֵאֲרִיךְ רַגְזוֹ עִם הַרְשָׁעִים בְּעוֹלָם הַזֶּה,

משום שהעולם הזה הוא חלק של הצד האחר, והעולם הבא הוא צד הקדושה. והוא חלק הצדיקים, שהצדיקים יהיו בו בעטרת הכבוד של רבונם. ושני הצדדים הללו עומדים זה כנגד זה. זה צד הקדושה, וזה הצד האחר שטמא. זה עומד לצדיקים, וזה עומד לרשעים. והכל זה כנגד זה. אשרי הצדיקים שאין להם חלק בעולם הזה, אלא בעולם הבא.

בא וראה, הכל התתקן והתגלה לפני הקדוש ברוך הוא, ואף על פי שבלק ובלעם לא התכוננו על הקדוש ברוך הוא, הכל התתקן לפניו, ולא גרע משכרם כלום בעולם הזה. באותו זמן שלטו על ישראל, שגרם אותו קרבן להסתלק מישראל עשרים וארבעה אלף, פרט לכל אלו שנהרגו, שכתוב (במדבר כה) הרגו איש ואנשיו הנצמדים לבעל פעור, וכתוב קח את כל ראשי העם והוקע אותם לה'. ועד כעת אותו קרבן היה תלוי להפרע מישראל. שבעה מזבחות כחשבון ארבעים ושנים.

רבי שמעון אמר, בא וראה, אותם ארבעים ושנים קרבנות עשו בלק ובלעם, ונטלו אותם מאותו הצד האחר לקדוש ברוך הוא, ועל

זֶה הָיָה תְּלוּי אוֹתוֹ קָרְבָן, שִׁיטֵל אוֹתוֹ אוֹתוֹ הַצַּד
הָאֲחֵר, שֶׁנִּקְרָא קָלְלָה, מִיִּשְׂרָאֵל. וְעַד עַכְשָׁיו לֹא
גָבַה מֵהֶם. וְזֶהוּ סוּד (מלכים-ב ב) וַיִּפֶן אַחֲרָיו וַיִּרְאֵם.
וַיִּפֶן אַחֲרָיו – אַחֲרֵי שְׂכִינָה, שֶׁעָמַד הַצַּד הָאֲחֵר
לְאַחֹר. וַיִּרְאֵם – הִסְתַּפֵּל בָּהֶם אוֹתוֹ הַצַּד הָאֲחֵר
וַרְאָה אוֹתָם שְׂרָאוּיִים לְהַעֲנִשׁ, וְעַל זֶה – וַיִּקְלָלֵם
בְּשֵׁם ה'. בְּשֵׁם ה' – לְהוֹצִיא אוֹתוֹ שֵׁם ה' מִחַיּוֹב
זֶה, מֵאוֹתוֹ חַיּוֹב שֶׁל אוֹתוֹ קָרְבָן שֶׁהִקְרִיב אוֹתוֹ
צַד אֵלָיו, וְהִכֵּל מִתְקַן לְפָנָי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וְלֹא
נֶאֱבַד דְּבַר. כְּמוֹ כֵן הִכֵּל הִתְתַּקֵּן לְפָנָי הַקְּדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא, הֵן לְטוֹב הֵן לְרַע.

בא וַרְאָה, דְּוֹד הוּא הָיָה שֶׁפָּרַח לְפָנָי שְׂאוּל, וְעַל
זֶה גָרַם שֶׁנֶּאֱבַדוּ כָּל אוֹתָם כִּהְיִי נוֹב, וְלֹא
נִשְׂאָר מִכֻּלָּם – רַק אֲבִיתָר לְבָדוֹ שֶׁפָּרַח. וְזֶה גָרַם
כִּמְהָ רַעוּת בְּיִשְׂרָאֵל, וּמֵת שְׂאוּל וּבְנָיו, וּנְפָלוּ
מִיִּשְׂרָאֵל כִּמְהָ אֲלָפִים וּרְבָבוֹת. וְעַם כָּל זֶה, אוֹתוֹ
חֲטָא הָיָה תְּלוּי עַל דְּוֹד לְגַבּוֹתוֹ מִמֶּנּוּ, עַד שֶׁכָּל
בְּנֵי דְוֹד נֶאֱבַדוּ בְּיוֹם אֶחָד, וְלֹא נִשְׂאָר מֵהֶם אֶלָּא
יֹאָשׁ לְבָדוֹ, שֶׁנִּגְנַב. כְּמוֹ שֶׁלֹּא נִשְׂאָר מֵאֲחִימֶלֶךְ –
רַק אֲבִיתָר לְבָדוֹ. וְעַד עַכְשָׁיו אוֹתוֹ חֲטָא הָיָה תְּלוּי
לְעִשׂוֹת דִּין עַל נוֹב עַל אוֹתוֹ חֲטָא שֶׁל נוֹב,
שֶׁכָּתוּב (ישעיה י) עוֹד הַיּוֹם בָּנוּב לְעַמֵּד, וּפְרָשׁוּהָ.

כְּמוֹ זֶה – כָּל הַזֶּהָב הָעֲשׂוּי לְמַלְאכָה. מֵה זֶה
הָעֲשׂוּי? כָּאֵן הַסֵּתֶכֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
כְּשֶׁנִּתְּנוּ יִשְׂרָאֵל זָהָב לְעַגְלָה, וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
הַקְּדִים לָהֶם זָהָב זֶה לְרַפּוּאָה, שְׁהָרִי זָהָב
הַמְּשַׁכֵּן הַקְּדִים לָהֶם לְאוֹתוֹ הַזֶּהָב שֶׁנִּתְּנוּ לְעַגְלָה.
שְׁכָל הַזֶּהָב שֶׁהָיָה עִמָּהֶם וְנִמְצָא עִמָּהֶם, נִתְּנוּ
לְתִירוּמַת הַמְּשַׁכֵּן. הֵהָיָה עוֹלָה בְּדַעַתָּךְ, שְׁכַשְׁעִשׂוּ
אֶת הָעַגְלָה נִמְצָא עִמָּהֶם זָהָב, וְהֵם פָּרְקוּ אֲזִינֵיהֶם
לְטַל אוֹתוֹ זָהָב, שְׁכַתוּב (שְׁמוֹת ל"ב) וַיִּתְּפְּרוּ כָּל
הָעָם אֶת נִזְמֵי הַזֶּהָב אֲשֶׁר בְּאֲזִינֵיהֶם! וְעַל זֶה
הַקְּדִים זָהָב הַתִּירוּמָה, לְכַפֵּר עַל הַמַּעֲשֵׂה הַזֶּה.

(ומשום כך)

וּבְצִלְאֵל בֶּן אוּרִי בֶן חוּר לְמִטָּה יְהוּדָה, מִצַּד
הַמַּלְכוּת עָשָׂה אֶת כָּל אֲשֶׁר צִוָּה ה'
אֶת מֹשֶׁה, שְׁהָרִי כָּל אֲמִנוֹת הַמְּשַׁכֵּן הַתִּתְקַנָּה
בָּהֶם וְעַל יְדֵיהֶם. בְּצִלְאֵל עָשָׂה אֶת הָאֲמִנוֹת,
וּמֹשֶׁה הִתְקִין אֶת הַכֹּל אַחֵר כֵּן. מֹשֶׁה וּבְצִלְאֵל
הָיוּ כְּאֶחָד. מֹשֶׁה לְמַעְלָה – בְּצִלְאֵל תַּחְתִּיו. סִיּוּם
הַגּוּף כְּמוֹ הַגּוּף. בְּצִלְאֵל וְאַהֲלִיָּהָב, הָרִי פְּרִשׁוּתָהּ
– זֶה יְמִין וְזֶה שְׂמָאל, וְהַכֹּל אֶחָד. וּמִשׁוּם כֵּן,
וּבְצִלְאֵל בֶּן אוּרִי בֶן חוּר לְמִטָּה יְהוּדָה וְגו', וְאוֹתוֹ
אַהֲלִיָּהָב בֶּן אַחִיסֶמֶךְ לְמִטָּה דָן וְגו'.

כָּל הַזֶּהב הָעָשׂוּי לְמִלְאכָה בְּכֹל מְלָאכַת הַקִּדְּשׁ
 וְגו'. רַבִּי יוֹסִי פָתַח אֶת הַפְּסוּק בְּאַלִישָׁע,
 שְׁכָתוּב (מלכים-ב ב) וַיַּעַל מִשָּׁם בֵּית אֵל וְהוּא עָלָה
 בְּדֶרֶךְ וְגו'. וּנְעָרִים קִטְנִים, הָרִי פְרִשׁוּהָ - מְנַעְרִים
 הָיוּ מִכָּל דְּבָרֵי הַתּוֹרָה וּמִכָּל מְצוּוֹת הַתּוֹרָה.
 קִטְנִים - קִטְנֵי אֲמוּנָה, וְהַתְּחִיבוּ בְּדִין הָעוֹלָם הַזֶּה
 וּבְדִין שֶׁל הָעוֹלָם הַבָּא. יֵצְאוּ מִן הָעִיר - יֵצְאוּ
 מִסּוּד הָאֲמוּנָה. כָּתוּב כָּאֵן יֵצְאוּ מִן הָעִיר, וְכָתוּב
 שָׁם (הושע יא) וְלֹא אָבוּא בְּעִיר. (מסוד הָאֲמוּנָה נִקְרָא עִיר,
 תהלים מח) עִיר ה' צָבָאוֹת עִיר אֱלֹהֵינוּ).

וַיִּפֶן אַחֲרָיו וַיֵּרָאם. וַיִּפֶן אַחֲרָיו, שֶׁהִסְתַּכַּל
 לְאַחֲרָיו אִם יִחְזְרוּ בַתְּשׁוּבָה וְאִם לֹא.
 וַיֵּרָאם, מֵה זֶה וַיֵּרָאם? הִסְתַּכַּל בָּהֶם שֶׁהָרִי אֵין
 זֹרַע מִתְקַן עֲתִיד לְצֵאת מֵהֶם, וּפְרִשׁוּהָ. וַיֵּרָאם,
 הָרִי פְרִשׁוּהָ שֶׁנַּעֲשׂוּ בְלִיל יוֹם הַכַּפּוּרִים, מִיָּד -
 וַיִּקְלָלֵם בְּשֵׁם ה'.

וְסוּד הוּא בַּפְּסוּק הַזֶּה. וַיִּפֶן אַחֲרָיו - הִסְתַּכַּל
 בָּהֶם אִם יַעֲנֵשׁ עֲלֵיהֶם וְהַתְּפָנָה מְזֵה, כְּמוֹ
 שֶׁנֶּאֱמַר (במדבר יב) וַיִּפֶן אֶהְרֹן, שֶׁהַתְּפָנָה מְצַרְעֶתוֹ.
 אֵף כָּאֵן הַתְּפָנָה מְעַנֶּשֶׁם. וַיֵּרָאם, שֶׁהָיוּ עוֹמְדִים
 אַחֲרֵי כֵן לַעֲשׂוֹת כְּמֵה רְעוֹת לְיִשְׂרָאֵל.

וַיִּפֶן אַחֲרָיו, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (בראשית יט) וַתִּבֹט אֶשְׁתּוֹ
 מֵאַחֲרָיו. מה זה מאַחֲרָיו? מֵאַחֲרָיו
 הַשְּׂכִינָה. אף כָּאֵן וַיִּפֶן אַחֲרָיו – הַסְתַּכַּל מֵאַחֲרָיו
 הַשְּׂכִינָה וְרָאָה אֶת כָּלֶם. שֶׁהָרִי בָאוּתוֹ לִילָה
 שְׁשׁוּלֶטֶת עַל כַּפְרַת חֲטָאֵיהֶם שֶׁל יִשְׂרָאֵל,
 הַתְּעַבְרוּ מֵהֶם אֲמוּתֵיהֶם. מִיָּד – וַיִּקְלַלם בְּשֵׁם ה'
 וַתִּצְאָנָה שְׁתֵּים דְּבִים מִן הַיַּעַר. שְׁתֵּים דְּבִים?
 שְׁנַיִם דְּבִים הִיא צָרִיף לְהִיּוֹת! מה זה שְׁתֵּים
 דְּבִים? נְקֻבוֹת הָיוּ וּבְנֵיהֶם. וַתִּבְקַעְנָה מֵהֶם
 אַרְבָּעִים וּשְׁנַיִם יְלָדִים, הָרִי פִּרְשׁוּהָ – כְּנֻגָד
 הַקְּרַבְנוֹת שֶׁל בֶּלֶק.

וַיְהִי זֶהֱב הַתְּנוּפָה, לָמָּה נִקְרָא זֶהֱב הַתְּנוּפָה, וְלֹא
 נִקְרָא כֶּף: כֶּסֶף הַתְּנוּפָה? אֵלֹא שְׁנַיִ אֵלֹה
 נִקְרָאוּ כֶּף: זֶהֱב הַתְּנוּפָה, וּנְחָשֶׁת הַתְּנוּפָה. וְלֹא
 נִקְרָא כֶּף כֶּסֶף הַתְּנוּפָה, אֵלֹא אֵלֹו נִקְרָאוּ כֶּף
 מִשׁוּם שֶׁזוֹ הִיא הַסְתַּלְקוֹת לְמַעְלָה, שֶׁהָרִי יֵשׁ כֶּף
 לְמַטָּה, וְאֵינוֹ זֶהֱב (פְּדֻגְמַת) הַתְּנוּפָה. וּבְכָל מְקוֹם
 תְּנוּפָה הִיא הֶרְמָה לְמַעְלָה וְלֹא הוֹרְדָה לְמַטָּה.

וְהוּא סוּד הַחֲשִׁבוֹן הַזֶּה, שְׁכָל הַדְּרָגוֹת
 וְהַמְרַכְבוֹת הַלְלוּ כְּלָן עוֹמְדוֹת בַּתְּנוּפָה
 (זו), וְהוּא זֶהֱב הַתְּנוּפָה, וְזֶהוּ זֶהֱב. שְׁכָל מַה
 שְׁמַתְפַּשֵּׁט לְמַטָּה, מִסְתִּיר אֶת הַמְרָאָה וְהַטּוֹב

וְהָאֹר שְׁלוּ, וּכְשֶׁהוּא בְּתַנּוּפָה, אִזְּהוּ זָהָב טוֹב
בְּסוּד הָאֹר שְׁלוּ. וְכָל אוֹתוֹ שְׁלֵמָטָה – פְּסֻלַּת
הַזָּהָב, וְהוּא הַהֲתוּף שְׁלוּ.

וְכִסְף פְּקוּדֵי הָעֵדָה, מְשׁוּם שְׁזֵה הוּא כָּל מָה
שְׁמַתְפֵּשֵׁט לְמָטָה כֶּף הוּא טוֹב, וְאַף עַל
גַּב שְׁאִינוֹ בְּתַנּוּפָה הַזֶּה – הַכֹּל הוּא לְטוֹב. אֲבָל
זָהָב, כָּל מָה שְׁמַתְפֵּשֵׁט לְמָטָה – הַכֹּל הוּא לְרָע.
זֶה מִתְפֵּשֵׁט לְטוֹב, וְזֶה מִתְפֵּשֵׁט לְרָע. וּמְשׁוּם כֶּף
צָרִיף לְהַנִּיף תַּנּוּפָה וְלַהֲעֵלוֹת לְמַעְלָה. וְזֶה צָרִיף
לְהַתְפֵּשֵׁט לְמָטָה וְלְכָל הַצְּדָדִים, מְשׁוּם שְׁעוֹמְדִים
כֻּלָּם לְטוֹב.

פְּתַח וְאָמַר, (תהלים פד) כִּי שָׁמַשׁ וּמַגֵּן ה' וְגו'. כִּי
שָׁמַשׁ – זֶה הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא. וּמַגֵּן – זֶהוּ
הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא. שָׁמַשׁ – זֶהוּ סוּד הַשֵּׁם הַקְּדוּשׁ
יְהוָה, שְׁכָאן עוֹמְדוֹת כָּל הַדְּרָגוֹת לְמִנוּחָה. וּמַגֵּן
– זֶהוּ סוּד הַשֵּׁם הַקְּדוּשׁ שְׁנִקְרָא אֱלֹהִים. וְסוּד זֶה
שְׁכָתוֹב (בראשית טו) אֲנֹכִי מַגֵּן לְךָ. וְשָׁמַשׁ וּמַגֵּן זֶהוּ
סוּד הַשֵּׁם הַשָּׁלֵם. חֵן וְכָבוֹד יִתֵּן ה', לַהֲיֹוֹת הַכֹּל
בְּסוּד אֶחָד.

לא יִמְנַע טוֹב לְהַלְכִים בְּתַמִּים – סוּד זֶה (אותו)
שְׁכָתוֹב (איוב לח) וְיִמְנַע מִרְשָׁעִים אֹרָם. וְזֶהוּ

אור ראשון שכתוב בו (בראשית א) וַיֵּרָא אֱלֹהִים אֶת
הָאֹר כִּי טוֹב, שְׁגַנְזוּ וְהִסְתִּירוּ הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא,
כְּמוֹ שֶׁבְּאַרְוֵהוּ, וְגַנְזוּ אוֹתוֹ מִהֶרְשָׁעִים, וּמָנַע אוֹתוֹ
בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא. אָבֵל לְצַדִּיקִים מֶה
כָּתוּב? לֹא יִמָּנַע טוֹב לְהִלְכִים בְּתַמִּים. זֶהוּ אֹר
הָרֵאשׁוֹן שֶׁכָּתוּב בוֹ (שם) וַיֵּרָא אֱלֹהִים אֶת הָאֹר
כִּי טוֹב.

וְעַל זֶה לֹא צָרִיךְ זֶה לְהַעֲלוֹת וּלְהַנִּיף אוֹתוֹ, אֶלָּא
לְהַתְּפֹשֵׁט וּלְהַתְּגַלּוֹת, וְלֹא לְהַתְּעֲלוֹת כְּמוֹ
אוֹתוֹ אַחַר שֶׁהוּא שְׁמַאל, וְלִכֵּן נִקְרָא אוֹתוֹ
תְּנוּפָה, וְלֹא זֶה. וּמִשּׁוּם כֵּן – וְכִסְף פְּקוּדֵי הַעֲדָה
מֵאֵת כֶּכֶר וְגו'.

בא וּרְאֵה, צַד הַיְמִין הוּא תָּמִיד עוֹמֵד לְקַיֵּם אֶת
כָּל הָעוֹלָם וּלְהַאִיר וּלְבָרֵךְ אוֹתוֹ, וּמִשּׁוּם כֵּן
הִכְהֵן שֶׁהוּא מְצַד הַיְמִין, מִזְדַּמֵּן תָּמִיד לְבָרֵךְ אֶת
הָעָם, שֶׁהָרִי מְצַד הַיְמִין בָּאוֹת כָּל הַבְּרָכוֹת
לְעוֹלָם, וְהִכְהֵן נוֹטֵל בְּרֵאשׁ, וְעַל כֵּן הוּא הַתְּמַנָּה
לְבָרֵךְ לְמַעְלָה וּלְמַטָּה.

בא וּרְאֵה, בְּשַׁעָה שֶׁהִכְהֵן פּוֹרֵשׁ יָדָיו לְבָרֵךְ אֶת
הָעָם, אָזִי הַשְּׂכִינָה בָּאָה וְשׁוֹרָה עָלָיו
וּמְמַלֵּאת אֶת יָדָיו. יָד יְמִין עוֹלָה לְמַעְלָה מֵעַל יָד

שְׂמַאל, כְּדֵי לְהַעֲלוֹת הַיָּמִין וּלְהַגְבִּירוֹ עַל הַשְּׂמַאל, וְאִז כָּל הַדְּרָגוֹת שֶׁפּוֹרֵשׁ בָּהֶן אֶת יָדָיו, כֵּלֵן מִתְּבָרְכוֹת מִמְּקוֹר הַכֹּל. מְקוֹר הַבְּאֵר מִי הוּא? זֶה צְדִיק. מְקוֹר הַכֹּל זֶהוּ עוֹלָם הַבָּא, שֶׁהוּא מְקוֹר עֲלִיוֹן שֶׁכָּל הַפְּנִים מְאִירוֹת מִשָּׁם, שֶׁהָרִי הוּא הַמַּעַיֵן וְהַמְּקוֹר שֶׁל הַכֹּל, וְכָל הַמְּאִירוֹת וְהַמְּנוֹרוֹת מִשָּׁם נִדְּלָקִים.

כְּמוֹ כֵּן הַמְּקוֹר וְהַמְּבוּעַ שֶׁל הַבְּאֵר, כָּל אוֹתָן מְנוֹרוֹת שְׁלֵמֻטָּה, כֵּלֵן מְאִירוֹת וּמִתְמַלְאוֹת מִמֶּנּוּ בְּאוֹר, וְזֶה עוֹמֵד כְּנֻגָד זֶה. וּמִשׁוֹם כֵּן, בְּשַׁעַר שֶׁהַכֹּהֵן פּוֹרֵשׁ יָדָיו וּמִתְחִיל לְבָרֵךְ אֶת הָעָם, אִז שׁוֹרוֹת בְּרָכוֹת עֲלִיוֹנוֹת מִמְּקוֹר עֲלִיוֹן לְהִדְלִיק מְנוֹרוֹת, וְכָל הַפְּנִים מְאִירוֹת, וּכְנֻסַת יִשְׂרָאֵל מִתְעַטְרַת בְּעֵטְרוֹת עֲלִיוֹנוֹת, וְכָל אוֹתָן בְּרָכוֹת שׁוֹפְעוֹת וְנִמְשָׁכוֹת מִמַּעַלָּה לְמַטָּה.

בֵּא וּרְאֵה, מִשֶּׁה צְוָה – וּבְצִלְאֵל עָשָׂה, לְהִיּוֹת הַכֹּל בְּסוּד הַגּוֹף, וְסִיּוּם הַגּוֹ, שֶׁהוּא אוֹת בְּרִית הַקֹּדֶשׁ, לְהִרְבוֹת אֱהָבָה וְקִשְׁר שֶׁל יַחֲוֵד בְּמִשְׁכָּן. וְהַכֹּל נַעֲשֶׂה בְּסוּד הַיָּמִין. וְעַל זֶה, בְּכָל מְקוֹם שֶׁצֵּד הַיָּמִין נִמְצָא, אֵין שׁוֹלְטֵת בּוֹ עֵין רַעְיָה. וּמִשׁוֹם כֵּן – וְכִסֵּף פְּקוּדֵי הָעֵדָה, מִשׁוֹם שֶׁאוֹתוֹ כִּסֵּף בָּא מִצֵּד יָמִין, וְלָכֵן נִמְנָה הַכֹּל בְּמִנְיָן.

רבי יצחק שאל את רבי שמעון. אמר לו, הרי פְּרִשׁוּהָ שְׁבָרְכָה אֵינָה שׁוֹרָה בְּדָבָר שְׁעוֹמֵד בְּמִדָּה וּבְדָבָר שְׁעוֹמֵד בְּחֶשְׁבוֹן, אִזּוֹ לָמָּה הָיָה כָּאֵן בְּמִשְׁכָּן הַכֹּל בְּחֶשְׁבוֹן? אָמַר לוֹ, הָרִי זֶה נִתְבָּאֵר, אֲבָל בְּכָל מְקוֹם שֶׁצָּד הַקִּדְשָׁה שׁוֹרָה עָלָיו – אִם אוֹתוֹ חֶשְׁבוֹן בָּא מִצַּד הַקִּדְשָׁה, הַבְּרָכָה שׁוֹרָה עָלָיו תָּמִיד וְלֹא סָרָה מִמֶּנּוּ. מִנֵּיִן לָנוּ? מִמַּעֲשֵׂר. מִשׁוֹם שָׂבָא הַחֶשְׁבוֹן לְקֹדֶשׁ, נִמְצְאָת בּוֹ בְּרָכָה. כָּל שֶׁכֵּן הַמִּשְׁכָּן שֶׁהוּא קֹדֶשׁ וּבָא מִצַּד הַקִּדְשׁ.

אבל כָּל שְׂאֵר דְּבָרֵי הָעוֹלָם שֶׁלֹּא בָּאִים מִצַּד הַקִּדְשָׁה, אֵינן הַבְּרָכָה שׁוֹרָה עֲלֵיהֶם כְּשֶׁהֵם בְּחֶשְׁבוֹן, מִשׁוֹם שֶׁהֵצֵד הָאֲחֵר, שֶׁהוּא רַע עֵינַן, יָכוֹל לְשַׁלֵּט עָלָיו. וְכִיּוֹן שֶׁיָּכוֹל לְשַׁלֵּט עָלָיו, אֵינן בְּרָכָה נִמְצְאָת בּוֹ, כִּדִּי שֶׁלֹּא יִגִּיעוּ בְּרָכוֹת לְאוֹתוֹ רַע עֵינַן. (וְאֵינְנוּ מִצַּד הַקִּדְשָׁה).

וּמִדָּה שֶׁל קִדְשָׁה וְחֶשְׁבוֹן שֶׁל קִדְשָׁה תָּמִיד נוֹסְפוֹת בּוֹ בְּרָכוֹת, וְעַל זֶה וְכֶסֶף פְּקוּדֵי הָעֵדָה. פְּקוּדֵי הָעֵדָה בְּאֵמֶת וּדְאִי, וְאֵינן פֶּחַד מֵעֵין הָרַע, וְאֵינן פֶּחַד מִכָּל חֶשְׁבוֹן זֶה, שֶׁהָרִי בְּכָל שׁוֹרוֹת בְּרָכוֹת מְלַמְעֵלָה.

ובא רָאָה, בְּזָרְעוֹ שֶׁל יוֹסֵף לֹא שׁוֹלֵטֶת בּוֹ עֵינַן רָעָה, מִשׁוֹם שֶׁבָּא מִצַּד הַיָּמִין, וְעַל זֶה

נַעֲשֶׂה הַמְשָׁכָן עַל יְדֵי בְצִלָּאֵל, שְׁהָרִי הוּא שְׂרוּי
 בְּסוּד שֶׁל יוֹסֵף, שֶׁהוּא סוּד בְּרִית הַקְּדוּשָׁה. וְלִכְן
 מִשֶּׁה צָוָה וּבְצִלָּאֵל עָשָׂה, לְהִיּוֹת הַכֹּל בְּסוּד הַגּוֹף
 וְסִיּוּם הַגּוֹף, שֶׁהוּא אוֹת בְּרִית הַקְּדוּשָׁה, לְהַרְבוֹת
 אֲהָבָה וְקֶשֶׁר שֶׁל יַחֲוֵד הַמְשָׁכָן, וְהַכֹּל נַעֲשֶׂה
 בְּסוּד הַיְמִינִי. וּמִשּׁוּם כֵּן - וְכִסְף פְּקוּדֵי הָעֵדָה,
 וְאוֹתוֹ חֲשַׁבּוֹן הוּא חֲשַׁבּוֹן הַדְּרָגוֹת הַמְּמַנּוֹת
 הַגְּדוּלוֹת שֶׁנֶּאֱחָזְזוֹת מֵצַד הַיְמִינִי, וְעַל זֶה כָּתוּב
 מֵאֵת כֶּכֶר וְגו'.

רַבִּי אַבָּא וְרַבִּי אֲחָא וְרַבִּי יוֹסִי הָיוּ הוֹלְכִים
 מִטְּבָרְיָה לְצְפוּרִי. עַד שֶׁהָיוּ הוֹלְכִים, רָאוּ
 אֶת רַבִּי אֶלְעָזָר שֶׁהָיָה בָּא וְרַבִּי חֲזִיא עִמּוּ.
 אָמַר רַבִּי אַבָּא, וְדָאֵי נִשְׁתַּתַּף עִם הַשְּׂכִינָה. חֲפוּ
 לָהֶם עַד שֶׁהִגִּיעוּ אֲלֵיהֶם. כִּיּוֹן שֶׁהִגִּיעוּ אֲלֵיהֶם,
 אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, כָּתוּב (תהלים לד) עֵינַי ה' אֵל
 צְדִיקִים וְאֶזְנִי אֵל שׁוֹעֲתָם. פָּסוּק זֶה קָשָׁה, מֵה
 זֶה עֵינַי ה' אֵל צְדִיקִים? אִם בְּשִׁבִיל הַשְּׂגָחַת
 הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עֲלֵיהֶם כְּדֵי לְהִיטִיב לָהֶם
 בְּעוֹלָם הַזֶּה, הָרִי רָאִינוּ כִּמָּה צְדִיקִים הֵם
 שֶׁבְּעוֹלָם הַזֶּה, וְאֶפְלוּ מְזוֹנוֹת כְּמוֹ עוֹרְבֵי
 הַשָּׂדֶה, לֹא יְכוּלִים לְהַשִּׁיג. אִם כֵּן, מֵה זֶה
 עֵינַי ה' אֵל צְדִיקִים?

אָמַר סוּד כָּאן יֵשׁ. בֵּא וּרְאֵה, כָּל אוֹתָם בְּרִיּוֹת
הַעוֹלָם, כָּלֶם יְדוּעִים לְמַעַלָּה, בֵּין לְצַד זֶה
וּבֵין לְצַד זֶה. אוֹתָם שְׁלֻצַד הַקְדָּשָׁה נוֹדְעִים
לְמַעַלָּה אֱלִיּוֹ, וְהַשְּׁגָחַתוֹ תָּמִיד עֲלֵיהֶם. וְאוֹתָם
שְׁלֻצַד הַטְּמֵאָה נוֹדְעִים לוֹ, וְהַשְּׁגָחַתוֹ תָּמִיד
עֲלֵיהֶם. וּבְמָקוֹם שְׁשׁוֹלְטַת אוֹתָהּ הַהַשְּׁגָחָה שֶׁל
צַד הַקְדָּשָׁה, לֹא מִשְׁגִּיחַ הַצַּד הָאַחֵר, וְלֹא יִקְרַב
אֱלִיּוֹ לְעוֹלָמִים וְלֹא יְכוּל לְדַחֲוֹתוֹ מִמָּקוֹמוֹ בְּכָל
מָה שֶׁהוּא עוֹשֶׂה. וְלָכֵן עֵינֵי ה' אֶל צַדִּיקִים וְגו',
מִשּׁוּם זֶה הַצַּד הָאַחֵר לֹא יְכוּל לְשַׁלֵּט עָלָיו.
וְעַכְשָׁו יֵשׁ כָּאן סִיוֵעַ שְׁמִימִי, וְכָל הַהַשְּׁגָחָה
הַטּוֹבָה שְׁלִמַעַלָּה הִיא כָּאן, וְכָל צַד אַחֵר וְכָל דְּבַר
רַע לֹא יְכוּל לְשַׁלֵּט עֲלֵיכֶם.

אָמַר רַבִּי אַבָּא, הָרִי לְמַדְנֵנוּ שְׁבַכְלָּ מָקוֹם שְׁצַד
הַקְדָּשָׁה שׁוֹרָה עָלָיו – אָף עַל גַּב שְׁעוֹמֵד
בְּחֻשְׁבוֹן, הַבְּרָכָה אֵינָה נִמְנָעַת מִשָּׁם. אָמַר רַבִּי
אֶלְעָזָר, וַדַּאי כִּןֵּן זֶה. אָמַר לוֹ, הָרִי יִשְׂרָאֵל הֵם
קְדָשׁ, וּבָאִים מִצַּד הַקְדָּשׁ, שְׁכָתוֹב (יִרְמִיָּה ב) קְדָשׁ
יִשְׂרָאֵל לֵה'. וְכָתוֹב (וִיקְרָא יא) וְהִיִּיתֶם קְדָשִׁים כִּי
קְדוֹשׁ אָנִי. אֲזַ לָמָּה כְּשֶׁדָּוֵד עָשָׂה חֻשְׁבוֹן
בְּיִשְׂרָאֵל, הָיָה בָּהֶם הַמּוֹת, שְׁכָתוֹב (שְׁמוּאֵל-ב כד) וַיִּתֵּן
ה' דְּבַר בְּיִשְׂרָאֵל מִן הַבְּקָר וְעַד עֵת מוֹעֵד?

אָמַר לו, מִשׁוּם שֶׁלֹא נִטַל מֵהֶם שְׁקָלִים, שֶׁהוּא פְּדִיּוֹן, שְׁכַתּוּב וְנִתְּנוּ אִישׁ כְּפָר נַפְשׁוֹ לֵה' בְּפִקְדֵי אֲתֶם וְלֹא יִהְיֶה בָּהֶם נֶגֶף בְּפִקְדֵי אֲתֶם. מִשׁוּם שֶׁצָּרִיךְ קֹדֶשׁ (שֶׁהוּא בְּגִלּוּי) לְתֵת פְּדִיּוֹן שֶׁל קֹדֶשׁ, וְאוֹתוֹ פְּדִיּוֹן שֶׁל קֹדֶשׁ לֹא נִלְקַח מֵהֶם. בֹּא וּרְאֵה, יִשְׂרָאֵל הֵם קֹדֶשׁ, שְׁעוֹמְדִים בְּלִי חֲשָׁבוֹן (שֶׁל עֲצָמִים), וְלִכֵּן צָרִיךְ פְּדִיּוֹן לְטַל מֵהֶם, וְאוֹתוֹ פְּדִיּוֹן עוֹמֵד בְּחֲשָׁבוֹן, וְהֵם לֹא עוֹמְדִים בְּחֲשָׁבוֹן.

מָה הַטַּעַם? מִשׁוּם שֶׁקֹּדֶשׁ הוּא סוּד עֲלִיּוֹן שֶׁל כָּל הַדְּרָגוֹת. מָה אוֹתוֹ קֹדֶשׁ עוֹלָה עַל הַכֹּל וַיֵּשׁ לוֹ בַּחוּץ קֹדֶשׁ אַחֵר לְמַטָּה שְׁעוֹמֵד תַּחְתָּיו, וְעוֹמֵד בְּחֲשָׁבוֹן וּבְמִנְיָן – אֵף כֵּן יִשְׂרָאֵל הֵם קֹדֶשׁ, שְׁכַתּוּב קֹדֶשׁ יִשְׂרָאֵל לֵה', וְהֵם נוֹתְנִים קֹדֶשׁ אַחֵר, כְּפָר שְׁלֵהֶם, שְׁעוֹמְדִים בְּחֲשָׁבוֹן, וְסוּד זֶה – יִשְׂרָאֵל הֵם אֵילָן שְׁעוֹמֵד בְּפָנָיִם, פְּדִיּוֹן (קֹדֶשׁ) אַחֵר עוֹמֵד בַּחוּץ וְעוֹלָה לְחֲשָׁבוֹן, וּמִגֵּן זֶה עַל זֶה. הִלְכוּ.

פֶּתַח רַבִּי אֶלְעָזָר וְאָמַר, (הוֹשַׁע ב) וְהָיָה מִסְפַּר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כְּחוֹל הַיָּם אֲשֶׁר לֹא יִמַּד וְלֹא יִסְפֹּר וְגו'. מָה זֶה כְּחוֹל הַיָּם? שְׁנֵי גִוְנִים הֵם כָּאֵן. אַחַד – כְּחוֹל הַיָּם, מִשׁוּם שֶׁהֵם, כְּשֶׁעוֹלִים הַגְּלִים שֶׁלוֹ בְּזַעַף וּרְגָז, וְאוֹתָם הַגְּלִים עוֹלִים לְשִׁטָּף אֶת

הָעוֹלָם, כְּשֶׁמְגִיעִים וְרוֹאִים אֶת חוֹל הַיָּם, מִיָּד
נִשְׁבְּרִים וְשָׁבִים לְאַחֹר וְשׁוֹכְכִים, וְלֹא יְכוּלִים
לְשַׁלֵּט וְלִשְׁטֹף אֶת הָעוֹלָם.

כְּמוֹ כֵּן יִשְׂרָאֵל הֵם חוֹל הַיָּם, וְכִשְׁשָׂאָר הָעַמִּים,
שֶׁהֵם גְּלִי הַיָּם, בְּעֲלֵי הָרְגֹז וּבְעֲלֵי דִינִים
קָשִׁים, רוֹצִים לְשַׁלֵּט וְלִשְׁטֹף אֶת הָעוֹלָם, רוֹאִים
אֶת יִשְׂרָאֵל שֶׁהֵם מִתְקַשְּׂרִים לְקַדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא,
וְשָׁבִים וְנִשְׁבְּרִים לִפְנֵיהֶם וְלֹא יְכוּלִים לְשַׁלֵּט
בְּעוֹלָם. דְּגָמָא אַחֲרַת – מְשׁוּם שֶׁחוֹל הַיָּם אֵין לוֹ
חֶשְׁבוֹן וְלֹא עוֹמֵד בְּחֶשְׁבוֹן וְלֹא בְּמִדָּה, שְׁכַתּוֹב
אֲשֶׁר לֹא יָמַד וְלֹא יִסְפֵּר, אֵף כֵּן יִשְׂרָאֵל אֵין לָהֶם
חֶשְׁבוֹן וְלֹא עוֹמְדִים בְּחֶשְׁבוֹן.

בא וְרָאָה, יֵשׁ מִדָּה טְמִירָה וּגְנוּזָה, וַיֵּשׁ חֶשְׁבוֹן
שֶׁעוֹמֵד בְּגְנוּזָה טְמִירָה וּגְנוּז, וְזֶה עוֹמֵד
בְּמִדָּה, וְזֶה עוֹמֵד בְּחֶשְׁבוֹן. וְזֶהוּ סוּד וְקִיּוּם הַכֹּל,
שֶׁלְמַעֲלָה וּמִטָּה, מְשׁוּם שֶׁאוֹתָהּ מִדָּה לֹא נוֹדַעַת
לְעוֹלָמִים עַל מָה עוֹמֵד הַסוּד שֶׁל אוֹתָהּ מִדָּה וְעַל
מָה עוֹמֵד סוּד אוֹתוֹ הַחֶשְׁבוֹן, וְזֶהוּ סוּד הָאֶמוּנָה
שֶׁל הַכֹּל.

וישׂראל לְמִטָּה לֹא עוֹמְדִים בְּחֶשְׁבוֹן, אֲלֵא בְּצַד
שֶׁל דְּבַר אַחֵר, וְהַפְּדִיּוֹן הוּא שֶׁעוֹמֵד

בְּחֶשְׁבוֹן. וּמִשׁוֹם כֶּךָ, כְּשִׁישָׁרְאֵל נִכְנָסִים
 בְּחֶשְׁבוֹן, נוֹטְלִים מֵהֶם פְּדִיּוֹן, כְּמוֹ שֶׁנִּתְבָּאֵר. וְעַל
 כֶּךָ בִּימֵי דָוִד, כְּשֶׁעָשָׂה חֶשְׁבוֹן בְּיִשְׂרָאֵל וְלֹא נָטַל
 מֵהֶם פְּדִיּוֹן, הָיָה רָגֹז, וְנֶאֱבָדוּ מִיִּשְׂרָאֵל כַּמָּה
 חִילוֹת וְכַמָּה מַחֲנוֹת.

וּמִשׁוֹם כֶּךָ כָּתוּב בְּמַעֲשֵׂה הַמִּשְׁכָּן, וְכִסֶּף
 פְּקוּדֵי הָעֵדָה וְגו' , לְכָל הָעֵבֶר עַל
 הַפְּקָדִים. וְהַכֹּל הִתְקַדַּשׁ לְעִבּוֹדַת הַמִּשְׁכָּן, וְהָרִי
 פְּרִשׁוּהָ – כְּכָרִים חֶשְׁבוֹן אֶחָד, שְׁקָלִים חֶשְׁבוֹן
 אֶחָד. מִשׁוֹם שֵׁשׁ עֲלִיוֹנִים שְׁעוּלִים לְחֶשְׁבוֹן
 עֲלִיּוֹן, וְיֵשׁ אַחֲרֵים שְׁעוּלִים לְחֶשְׁבוֹן אַחֵר. זֶה
 עֲלִיּוֹן וְזֶה תַּחְתּוֹן. וּמִשׁוֹם כֶּךָ כָּתוּב וַיְהִי מֵאֵת
 כֶּכֶר הַכֶּסֶף לְצַקַּת אֵת אֲדָנֵי הַקֹּדֶשׁ וְגו' . אֵלֶּה
 הָאֲדָנִים, הָרִי פְּרִשׁוּהָ.

עוֹד פָּתַח וְאָמַר, (תהלים קכז) שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְשִׁלְמֹה
 אִם ה' לֹא יִבְנֶה בַּיִת וְגו' . פְּסוּק זֶה שְׁלֹמֹה
 הַמֶּלֶךְ אָמַר אוֹתוֹ בְּשַׁעַה שֶׁהָיָה בּוֹנֵה אֵת בַּיִת
 הַמִּקְדָּשׁ וְהִתְחִיל לְבַנוֹת, וְהָיָה רוֹאֵה שֶׁהַמַּעֲשֵׂה
 מִתְתַּקֵּן בִּידֵיהֶם וְהָיָה נִבְנֶה מַעֲצָמוֹ, וְאִז הִתְחִיל
 וְאָמַר, אִם ה' לֹא יִבְנֶה בַּיִת וְגו' . הֵינּוּ הַסּוּד
 שְׁכָתוּב בְּרֵאשִׁית בְּרָא אֱלֹהִים, שֶׁהָרִי הַקֹּדֶשׁ

בְּרוּךְ הוּא בְּרָא וְהִתְקִין אֶת הָעוֹלָם הַזֶּה בְּכָל מָה
שֶׁצָּרִיךְ, שֶׁהוּא בֵּית.

שׁוֹא עֲמְלוּ בּוֹנְיוֹ בּוֹ – אֵלֶּה סוּד שֶׁל אוֹתֶם
נְהָרוֹת (נְחָלִים) שִׁיּוּצָאִים וְנִכְנָסִים כְּלָם
בְּתוֹךְ הַבַּיִת הַזֶּה לְהִתְקִינוֹ בְּכָל מָה שֶׁצָּרִיךְ. וְאִף
עַל גַּב שְׁכָלֶם בָּאִים לְתַקֵּן וְלַעֲשׂוֹת אֶת תְּקוּנּוֹ,
וְדָאִי אִם ה' – שֶׁהוּא סוּד הָעוֹלָם הָעֲלִיוֹן,
שֶׁהִתְקִין (בֵּיתוֹ וְלֹא עָשָׂה) וְעָשָׂה אֶת הַבַּיִת כְּרָאוּי,
אוֹתֶם בּוֹנִים לְחַנָּם הֵם, אֲלֵא רַק מָה שֶׁהוּא
עוֹשֶׂה וּמִתְקִין. אִם ה' לֹא יִשְׁמַר עִיר, כְּמוֹ
שֶׁכָּתוּב (דְּבָרִים י"א) תָּמִיד עֵינַי ה' אֵלֶיךָ בְּהַ מְרֻשִׁית
הַשָּׁנָה וְעַד אַחֲרֵית שָׁנָה, וּפְרֻשׁוּהָ. וּבְהַשְׁגָּחָה
הַזֹּאת הִיא שְׁמוּרָה מְכֹל הַצְּדָדִים.

וְאִף עַל גַּב שֶׁכָּתוּב (שִׁיר ג') הִנֵּה מִטָּתוֹ שֶׁלְשָׁלְמָה
שְׁשִׁים גְּבָרִים סָבִיב לָהּ מִגְּבֻרֵי יִשְׂרָאֵל,
וְכָלֶם שׁוֹמְרִים אוֹתָהּ. מָה הַטַּעַם הֵם שׁוֹמְרִים
אוֹתָהּ? מִשׁוּם שֶׁכָּתוּב מִפְּחַד בְּלִילוֹת, זֶהוּ פְּחַד
הַגִּיהֶנָּם שֶׁעוֹמֵד כְּנִגְדָּה כְּדִי לְדַחֲוֹתָהּ, וּמִשׁוּם כִּף
כְּלָם מְקִיפִים אוֹתָהּ.

וְאִף עַל גַּב שְׁכָלֶם עוֹמְדִים בְּאוֹר הַמַּחְשְׁבָה שֶׁלֹּא
נוֹדַע, וְאִזּוֹ אוֹר הַמַּחְשְׁבָה הַזֶּה שֶׁלֹּא נוֹדַע

מִכָּה בָּאוּר שֶׁל הַמָּסֶךְ, וּמְאִירִים כְּאֶחָד וְנִעֲשִׂים
תִּשְׁעֵי הַיְכָלוֹת.

וְהַיְכָלוֹת אֵינָם מְאִירִים, וְאֵינָם רוֹחוֹת, וְאֵינָם
נִשְׁמוֹת, וְאֵין מִי שִׁיעֲמֵד בָּהֶם. רְצוֹן
כָּל תִּשְׁעַת הַמְּאוּרוֹת שְׁכָלָם עוֹמְדִים בְּמַחְשָׁבָה,
שֶׁהִיא אַחַת מֵהֵן בְּחִשְׁבוֹן, שְׁכָלָם לְרֹדֵף אַחֲרֵיהֶם
בְּשַׁעַת שְׁעוֹמְדִים בְּמַחְשָׁבָה. וְלֹא נִדְבָקִים וְלֹא
נוֹדְעִים, אֵלֶּה לֹא עוֹמְדִים לֹא בְּרְצוֹן וְלֹא
בְּמַחְשָׁבָה עֲלִיוֹנָה. תּוֹפְסִים בָּהּ וְלֹא תּוֹפְסִים.
בְּאֵלֶּה עוֹמְדִים כָּל סוּדוֹת הָאֲמוּנָה וְכָל אוֹתָם
מְאוּרוֹת מְסוּד הַמַּחְשָׁבָה הָעֲלִיוֹנָה, שְׁלֵמֻטָּה כָּלָם
נִקְרְאִים אֵין סוּף. עַד כָּאֵן מְגִיעִים הַמְּאוּרוֹת וְלֹא
מְגִיעִים וְלֹא נוֹדְעִים. אֵין כָּאֵן מַחְשָׁבָה וְלֹא רְצוֹן.
כְּשִׁמְאִירָה הַמַּחְשָׁבָה וְלֹא נוֹדַע מִמָּה
מְאִירָה, אֲזִי מִתְּלַבֶּשֶׁת וְנִסְתַּרְת
בְּתוֹךְ הַבֵּינָה, וּמְאִירָה (מ) לְמָה שְׁמְאִירָה,
וְנִכְנָסִים זֶה בְּזֶה, עַד שְׁכָלָם נִכְלָלִים כְּאֶחָד,
וְהָרִי פִּרְשׁוּהָ. וּבְסוּד הַקָּרְבָּן, כְּשֶׁהִכַּל עוֹלָה,
נִקְשָׁר זֶה בְּזֶה וּמְאִיר זֶה בְּזֶה, אֲזִי עוֹמְדִים כָּלָם
בְּעֲלִיָּה, וְהַמַּחְשָׁבָה מִתְּעַטֶּרֶת בְּאֵין סוּף, אוֹתוֹ
הָאוּר שְׁמְאִירָה מִמֶּנּוּ הַמַּחְשָׁבָה הָעֲלִיוֹנָה נִקְרָא
אֵין סוּף.

כִּיּוֹן שְׁמַאִיר וּמִתְפַּשְׁטִים מִמֶּנּוּ חִילוֹת, אוֹתָהּ
מִחֻשְׁבָּה נִגְנָזַת וְנִסְתָּרַת וְלֹא יְדוּעָה,
וּמִשֵּׁם מִתְפַּשְׁטַת הַתְּפַשְׁטוֹת לְכָל הַצְּדָדִים,
וּמִתְפַּשְׁטַת מִמֶּנּוּ הַתְּפַשְׁטוֹת אַחַת, שֶׁהִיא סוּד
הָעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן.

וְזֶה עוֹמֵד בְּשֵׁאלָה, וְהוּא מֵאֵמֵר עֲלִיּוֹן, וּפְרֻשׁוֹהָ
שֶׁנִּקְרָאת מִי, שֶׁכָּתוּב (ישעיה מ) שָׂאוּ מְרוֹם
עֵינֵיכֶם וּרְאוּ מִי בָרָא אֱלֹהֵי. שֵׁאלָה אוֹתוֹ שֶׁבָרָא
אֱלֹהֵי. אַחַר כֵּךְ הַתְּפַשֵּׁט וְנִעֲשֶׂה יָם, סוּף כָּל
הַדְּרָגוֹת, שֶׁהִיא לְמִטָּה. וּמִשֵּׁם מִתְחִיל לְבְנוֹת
לְמִטָּה, וְהַכֹּל עָשָׂה בְּאוֹתָהּ צוּרָה מִמֶּשׁ שֶׁלְּמַעְלָה,
זֶה כְּנֻגַד זֶה וְזֶה כְּדֻגְמַת זֶה. וּמִשׁוּם כֵּךְ שֶׁמִּירַת
הַכֹּל מִמַּעְלָה וּמִטָּה.

וְהַתְּפַשְׁטוֹת זו, שֶׁהִיא מִחֻשְׁבָּה, שֶׁהִיא עוֹלָם
הָעֲלִיּוֹן. וְזֶהוּ אִם ה' לֹא יִשְׁמַר
עִיר שָׂוֵא שֶׁקָּד שׁוֹמֵר, שֶׁהוּא שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל. (שׁוֹא
שֶׁקָּד שׁוֹמֵר, זֶהוּ שֶׁכָּתוּב בּוֹ (משלי כז) וְשׁוֹמֵר אֲדֹנָיו יִכְבֹּד) שֶׁלֹּא
עוֹמֵד בּוֹ שֶׁמִּירָה אֵלָּא בְּעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן.

בֵּא וּרְאֵה, תְּכַלֵּת הַמִּשְׁכָּן, הַכֹּל עוֹמֵד בְּסוּד
עֲלִיּוֹן, וּפְרֻשׁוֹהָ. תְּכַלֵּת וְאַרְגָּמָן, אֶחָד
לְהִתְקַשֵּׁר בְּאֶחָד. וְהָרִי נֵאֱמָר בְּסוּד הַכָּתוּב, (דברים

ה) כִּי ה' אֱלֹהֶיךָ אֵשׁ אֲכָלָהּ הוּא. וְהָרִי נֹאמַר שֵׁשׁ אוֹכֵלֶת אֵשׁ, וְאוֹכֵלֶת אוֹתָהּ וּמִשְׁמִידָה אוֹתָהּ, מִשׁוּם שֵׁשׁ אֵשׁ חֲזָקָה מֵאֵשׁ, וְנִתְבָּאֵר.

וְאֵת הָאֵלֶּף וְשִׁבְעַת הַמְּאוֹת וְחֲמִשָּׁה וְשִׁבְעִים עָשָׂה וְוִים לְעִמּוּדִים וְצָפָה רְאִישֵׁיהֶם וְגו'. בֵּא וּרְאֵה, לְמִדְּנוּ שְׂאוֹתֶם שְׁקָלִים שְׂכַח אוֹתָם מִשָּׂה וְלֹא יָדַע מֶה נַעֲשָׂה מֵהֶם, עַד שִׁצָּצָא קוֹל וְאָמַר: וְאֵת הָאֵלֶּף וְשִׁבְעַת הַמְּאוֹת וְחֲמִשָּׁה וְשִׁבְעִים עָשָׂה וְוִים לְעִמּוּדִים.

סדר הלימוד ליום כח שבט (יום 146 בשנה)

רַבִּי חֲזַקְיָה פָּתַח וְאָמַר, (שיר א) עַד שֶׁהִמְלִיךְ בְּמִסְבוֹ נִרְדִּי נָתַן רִיחוֹ. הַפְּסוּק הַזֶּה נִתְבָּאֵר. אֲבָל עַד שֶׁהִמְלִיךְ בְּמִסְבוֹ – זֶה הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, כְּשֶׁנִּתְּנָה תּוֹרָה לְיִשְׂרָאֵל וּבָא לְסִינַי, וְכַמָּה מְרַכְּבוֹת הָיוּ עִמּוֹ, כָּלֶם מְרַכְּבוֹת קְדוּשׁוֹת, וְכָל הַקְּדוּשׁוֹת הָעֲלִיוֹנוֹת שֶׁל קְדֻשַׁת הַתּוֹרָה כָּלֶם הָיוּ שָׁם, וְתּוֹרָה נִתְּנָה בְּלֵהוֹטִים שֶׁל אֵשׁ, וְהַכֹּל בְּצַד הָאֵשׁ, וְכַתּוּבָה בְּאֵשׁ לְבָנָה עַל גְּבִי אֵשׁ שְׁחָרָה, וְהָאוֹתִיּוֹת הָיוּ פּוֹרְחוֹת וְעוֹלוֹת בְּאֹוִיר.

וְהָאוֹת הֵרָאשׁוּנָה שֶׁל הַתּוֹרָה נִחְלָקָה לְשִׁבְעַת מְאוֹת וְשִׁבְעִים וְחֲמִשָּׁה לְכָל צֵד, וְכָלֶם

נִרְאוּ בְּאוֹר הַרְקִיעַ בְּאוֹת ו', ו' לְצַד זֶה, ו' לְצַד
זֶה. וְכֵן לְכָל הַצְּדָדִים.

וְאֵלֹה הַנוּיָן הָיוּ עוֹמְדִים עַל עֲמוּדִים, וְאוֹתָם
הָעֲמוּדִים הָיוּ עוֹמְדִים עַל גֶּס, וְכָל הַנוּיִם
עָלִיהֶם. מִשּׁוֹם שֶׁסּוּד הַתּוֹרָה עוֹמֵד עַל ו"ו. וְאוֹתָן
וְו"ם שֶׁהֵם סוּד הָאָמוּנָה שֶׁל הַתּוֹרָה, כְּלָם
עוֹמְדִים עַל עֲמוּדִים, שֶׁהֵם סוּדוֹת שְׂיֹצְאִים בָּהֶם
נְבִיאִים, הַסּוּד שֶׁלָּהֶם בְּכָל צַד. וְעַל אוֹתָם
עֲמוּדִים עוֹמְדִים אוֹתָם הַנוּיִם.

ו' עֲלִיוֹנָה הִיא סוּד הַקּוּל שֶׁנִּשְׁמַע, וְהוּא הַסּוּד
שֶׁעוֹמֵד בּוֹ הַתּוֹרָה, מִשּׁוֹם שֶׁתּוֹרָה יוֹצֵאת
מֵאוֹתוֹ קוּל פְּנִימִי, שֶׁנִּקְרָא קוּל גָּדוֹל. וְהַקּוּל
הַגָּדוֹל הַזֶּה הוּא סוּד הַתּוֹרָה, וְעַל זֶה כָּתוּב,
(דברים ה) קוּל גָּדוֹל וְלֹא יִסֶּף.

בא וּרְאֵה, הַקּוּל הַגָּדוֹל הַזֶּה הוּא עֶקֶר הַכָּל וְסוּד
הַשֵּׁם הַקְּדוֹשׁ הָעֲלִיּוֹן, וְעַל זֶה פִּרְשׁוּהָ
שֶׁאֲסוּר לְאָדָם לְהַקְדִּים שְׁלוֹם לְחֵבְרוֹ טָרָם
שֶׁיִּתְפַּלֵּל תְּפִלָּתוֹ, וְסוּד זֶה פִּרְשׁוּהוּ, שֶׁכָּתוּב (משלי
כז) מְבָרֵךְ רֵעֵהוּ בְּקוּל גָּדוֹל בְּבִקְרַת הַשָּׁכֵם קָלְלָהּ
תִּחְשָׁב לוֹ. וְאֵינוֹ אֲסוּר, עַד שֶׁמְבָרֵךְ אוֹתוֹ בְּקוּל
גָּדוֹל, שֶׁהוּא עֶקֶר הַשֵּׁם הַקְּדוֹשׁ.

וְלָכֵן סוד התורה יוצא מאותו קול גדול, וזהו מלך. במסבו – זה מעמד הר סיני, ופרשה נרדי נתן ריחו – זו כנסת ישראל, משום שאמרו ישראל, (שמות כד) כל אשר דבר ה' נעשה ונשמע. שהמלך – זהו המלך העליון, ופרשה.

בא וראה, כשהביא הקדוש ברוך הוא מבול על העולם כדי להשחית הכל, אמר הקדוש ברוך הוא לנח: צריך אתה (להסתתר) להשמר שלא תראה את עצמך לפני המשחית, שלא ישלט עליך, משום שלא היה מי שיגן עליו. כיון שנקרב הקרבן שהקריב נח, אז התבשם העולם, ולא התבסס כל כך עד שעמדו ישראל על הר סיני. כיון שעמדו ישראל על הר סיני, אז התבשם העולם, והמשחית לא נמצא בעולם.

וְרָצָה הקדוש ברוך הוא באותו זמן להעביר את אותו משחית מהעולם, (וכאשר) רק שישראל סרחו באותו זמן לימים מועטים ועשו את העגל. ואז מה כתוב? (שם לג) ויתנצלו בני ישראל את עדים מהר חורב. ועדים היה סודות השם הקדוש שעטר אותם הקדוש ברוך הוא ונטל מהם, ואז שלט המשחית על העולם

וְחָזַר כְּמִקְדָּם, כְּמוֹ בְּאוֹתוֹ זְמַן שֶׁשָּׁלַט בְּעוֹלָם,
וְעָשָׂה דִין.

אָמַר רַבִּי יוֹסִי, בִּימֵי הַמַּבּוּל מִי נָתַן שָׁם
מִשְׁחִית? שֶׁהָרִי הַמַּיִם הָיוּ שֶׁנִּתְגַּבְּרוּ. בֹּא
וּרְאֵה, אֵינן לָךְ דִּין בְּעוֹלָם, אוֹ כְּשִׁמְכָה הָעוֹלָם
בְּדִין, שֶׁלֹּא נִמְצָא בִּינֵיהֶם אוֹתוֹ הַמִּשְׁחִית שֶׁהוֹלֵךְ
בְּתוֹךְ אוֹתָם הַדִּינִים שֶׁנַּעֲשִׂים בְּעוֹלָם. אֵף כֹּאן
הָיָה מַבּוּל, וְהַמִּשְׁחִית הָיָה הוֹלֵךְ בְּתוֹךְ הַמַּבּוּל,
וְהוּא נִקְרָא כֹּךְ. וְלִכֵּן אָמַר הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְנַח
לְטַמֵּן עֲצָמוֹ וְלֹא יִתְרָאֶה בְּעוֹלָם, וְהָרִי פָּרְשׂוּהָ.

בֹּא וּרְאֵה, אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, וְאֵת הָאֱלֹף וְשִׁבְעַת
הַמְּאוֹת וְחֲמִשָּׁה וְשִׁבְעִים עָשָׂה וָיָוִם
לְעַמּוּדִים. לָמָּה וָיָוִם? אֵלֶּא כְּמוֹ מִיֵּן וָיָוִם הָיוּ,
וְרֹאשׁוֹ מְצַפֶּה זָהָב. הֵם שֶׁל כֶּסֶף, וְרֹאשׁוֹ מְצַפֶּה
זָהָב, מְשׁוּם שֶׁכֹּל וָיָוִם בָּא בְּצַד הַרְחָמִים, וְכֻלָּם
הָיוּ יוֹדְעִים לְמַעְלָה בְּחִשְׁבוֹן. וּמְשׁוּם שֶׁבָּאוּ
מְצַד הַרְחָמִים הָיוּ נִקְרָאִים וָיָוִם, וְכָל הַשָּׂאָר
תְּלוּיִים בָּהֶם. וְאֵינן וָיָוִם אֵלֶּא זָהָב וְכֶסֶף כְּאַחַד.
וּמְשׁוּם כֹּךְ כָּל אֵלוֹ נִקְרָאוּ וָיָוִם שֶׁל אוֹתָם
עַמּוּדִים. אֵילוֹ עַמּוּדִים? כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר וְהַעַמּוּדִים
שָׁנִים וָגו'. מְשׁוּם שֶׁהָרִי אֵלֶּה הֵם מְחוּץ לַגּוֹף,
לְמַטָּה הָיוּ עוֹמְדִים.

אָמַר רַבִּי יִצְחָק, לֹא יִדְעָתִי אִם זֶה עֲבוּדַת קֹדֶשׁ
אוֹ חֵל, מִשּׁוּם שְׁכַתּוּב וְאֵת הָאֱלֹף. שְׁהָרִי
כְּתוּב כָּאֵן הָאֱלֹף, וְכַתּוּב שָׁם (שִׁיר ח) הָאֱלֹף לָךְ
שְׁלֵמָה. מֵה לְהֵלֵן הָאֱלֹף חֵל – אָף כָּאֵן הָאֱלֹף חֵל.

אָמַר לוֹ, לֹא כָךְ! שְׁאֵם הוּא הָיָה חֵל, לֹא הָיָה
נֶעֱשִׂים מִמֶּנּוּ וְוִים. וְעוֹד, שְׁהָרִי שָׁם כְּתוּב
הָאֱלֹף וְלֹא יוֹתֵר, וְכֵאֵן כְּתוּב הָאֱלֹף וְשָׁבַע הַמְּאוֹת
וְחִמְשָׁה וְשָׁבַעִים. הָאֱלֹף שָׁם הֵם חֵל, שְׁכַתּוּב
הָאֱלֹף לָךְ שְׁלֵמָה, וְזֶהוּ חֵל, מִשּׁוּם שְׁכַל חֵל אֵינוֹ
בְּצַד הַקְּדוּשָׁה כָּלֵל. חֵל הוּא מִהֲצַד הָאַחֵר הַטְּמֵא,
וְעַל זֶה הַבְּדִלָה בֵּין קֹדֶשׁ לְחֵל, מִשּׁוּם שְׁצָרִיכִים
לְהַבְדִּיל בֵּין קֹדֶשׁ לְחֵל. וְסוּד הַכְּתוּב כָּךְ הוּא –
(וּיקרא י) וְלִהְבְדִּיל בֵּין הַקְּדוֹשׁ וּבֵין הַחֵל וּבֵין הַטְּמֵא
וּבֵין הַטְּהוֹר.

וְעַם כָּל זֶה, אָף עַל גַּב שְׁהַפְרָדָה יֵשׁ לְקֹדֶשׁ מִן
הַחֵל, חֵלֵק אֶחָד יֵשׁ לוֹ בְּקֹדֶשׁ מִצַּד
הַשְּׂמֵאל. זֶהוּ שְׁכַתּוּב הָאֱלֹף לָךְ שְׁלֵמָה, שְׁהֵם
אֱלֹף יְמֵי הַחֵל, וְהֵם יְמֵי הַגְּלוּת. כְּמוֹ שֵׁישׁ אֱלֹף
יְמֵים שֶׁל קֹדֶשׁ, כָּךְ גַּם אֱלֹף יְמֵים לְצַד הָאַחֵר.

וְעַל זֶה הַעִירוּ הַחֲבָרִים, שְׁאוֹתֵם יְמֵי הַגְּלוּת יְהִיוּ
אֱלֹף שָׁנִים. וְעַל כֵּן, יֵשׁ אֱלֹף וְיֵשׁ אֱלֹף,

וְאוֹתָן אֶלֶף שָׁנוֹת הַגְּלוּת, אֶף עַל גַּב שֵׁיִשְׂרָאֵל
 יִהְיוּ בַּגְּלוּת וַיִּתְמַשְׁכוּ יוֹתֵר - בְּאֶלֶף הַשָּׁנִים הַלְלוּ
 הֵם יִתְמַשְׁכוּ, שֶׁל אוֹתָם אֶלֶף יָמִים שָׁאֲמַרְנוּ.
 וּמִשׁוּם כֶּךָ פִּרְשׁוּהָ, כָּל שְׁלֵמָה שֵׁיִשׁ בְּשִׁיר
 הַשִּׁירִים - קִדְשׁ, פָּרַט לְזֶה שֶׁהוּא חַל. הָאֶלֶף שֶׁל
 כָּאֵן הוּא קִדְשׁ, וְכֹל מַעֲשָׂיו קִדְשׁ, וְעַל זֶה עָשָׂה
 וַיִּתְמַשְׁכוּ וַיִּתְמַשְׁכוּ וַיִּתְמַשְׁכוּ.

בא וּרְאֵה, הֲרִי אֲמַרְנוּ, כֹּל ו' הוּא בְּסוּד הַרְחָמִים,
 וְכֹל מְקוֹם שָׁבָא ו' בְּשֵׁם הַקְּדוּשׁ, הוּא
 רְחָמִים, כְּמוֹ (בְּרֵאשִׁית יט) וְה' הַמְטִיר עַל סְדֹם. (שם יג)
 וְה' אָמַר אֶל אַבְרָם. רְחָמִים וְדִין כְּאֶחָד. שְׁמָה
 שׁוֹנָה בַּמְּבוּל שְׁכָתוּב אֱלֹהִים בְּכֹל מְקוֹם? לְמָה
 לֹא כָתוּב וְה'? אֵלָּא שְׁנִינּוּ, בְּכֹל מְקוֹם שְׁכָתוּב וְה'
 - הוּא וּבֵית דִּינּוּ. אֱלֹהִים סְתָם - דִּין לְבַדּוֹ.

אָלָּא בְּסִדּוּם נַעֲשֵׂה דִין, וְלֹא כְּדִי לְהַשְׁמִיד אֶת
 הָעוֹלָם, וּמִשׁוּם כֶּךָ הוּא הִתְעַרַּב עִם דִּין.
 אֲבָל בַּמְּבוּל כָּל הָעוֹלָם הִשְׁמַד, וְכֹל אוֹתָם
 שְׁנַמְצָאוּ בְּעוֹלָם. וְאִם תֹּאמַר, שֶׁהֲרִי נַח וְכֹל מָה
 שֶׁעָמּוּ נִצְלוּ - הֲרִי נִסְתָּר מֵהָעֵינַי הִיא, שֶׁלֹּא נִרְאָה,
 וְעַל כֵּן כָּל מָה שְׁנַמְצָא בְּעוֹלָם הִשְׁמִיד אוֹתוֹ.
וְעַל זֶה וְה' - בְּגִלּוּי, וְלֹא הִשְׁמִיד הַכֹּל. אֱלֹהִים
 - נִסְתָּר, וְצָרִיךְ לְהַשְׁמֵר, שֶׁהֲרִי מִשְׁמִיד

הכל. וְלִכֵּן אֱלֹהִים לְבָדוֹ הָיָה, וְסוּד זֶה – (תהלים כט)
 ה' לְמַבּוּל יָשָׁב. מֵה זֶה יָשָׁב? אֲלֵמְלָא מְקָרָא
 כְּתוּב, לֹא יְכוּלִים לוֹמַר. יָשָׁב – יָשָׁב לְבָדוֹ, שְׁלֹא
 בָּא עִם דִּין. כְּתוּב כְּאֵן יָשָׁב, וְכְתוּב שָׁם (ויקרא יג)
 בְּדָד יָשָׁב, לְבָדוֹ.

וְסוּד לְמַדְנֵנוּ, הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא נִסְתָּר וְגִלּוּי. גִּלּוּי
 הוּא בֵּית דִּין שְׁלֵמָטָה. נִסְתָּר הוּא הַמְּקוֹם
 שְׁכָל הַבְּרָכוֹת יוֹצְאוֹת מִשָּׁם. מִשׁוּם כֶּךָ, כָּל דְּבָרֵי
 אָדָם שֶׁהֵם בְּנִסְתָּר, הַבְּרָכוֹת שׁוֹרוֹת עָלָיו. וְכָל
 אוֹתָם שְׁבַגְלוּי, אוֹתוֹ מְקוֹם שֶׁל בֵּית דִּין שׁוֹרָה
 עָלָיו, מִשׁוּם שֶׁהוּא מְקוֹם בְּגִלּוּי. וְהַכֵּל הוּא בְּסוּד
 עֲלִיוֹן כְּמוֹ שְׁלֵמְעֵלָה.

עַד שֶׁהַמֶּלֶךְ בְּמִסְבּוֹ (שיר א), בְּאוֹתָהּ חֲבֵרוֹת
 וְתַפְנוּק שֶׁל הָעֵדָן הָעֲלִיוֹן, (הרי בארְנוּ שְׁזָה)
 בְּאוֹתוֹ שְׁבִיל נִסְתָּר וְגִנוּז וְלֹא יְדוּעַ, וּמִתְמַלָּא
 מִמְּנֹ, וְיוֹצְאִים בְּנִחְלִים יְדוּעִים. נִרְדֵי נִתֵן רִיחוֹ –
 זֶה הַיָּם הָאֲחֵרוֹן שֶׁבְּרָא אֶת הָעוֹלָם הַתַּחְתּוֹן כְּמוֹ
 שְׁלֵמְעֵלָה, וּמִעֵלָה רִיחַ טוֹב עֲלִיוֹן לְשֵׁלֵט
 וְלַעֲשׂוֹת, וְיָכוֹל וְשׁוֹלֵט וּמְאִיר בְּאוֹר עֲלִיוֹן.

בֹּא וּרְאֵה, בְּשַׁעַה שֶׁהַנֶּרֶד הַזֶּה הָעֵלָה רִיחַ
 לְמִעֵלָה, אִזְ הַחֲבִיבוֹת נִקְשְׁרָה, וְעוֹלָה הַנֶּרֶד

הַזֶּה לְהֶאֱחֹז לְמַעְלָה, וְכָל הַמְּרַכְּבוֹת הַקְּדוֹשׁוֹת,
 כָּלָן מַעְלוֹת רִיחוֹת לְהִתְעַטֵּר לְמַעְלָה. כָּל אוֹתָן
 מְרַכְּבוֹת נִקְרְאוֹת עֲלָמוֹת שִׁיר, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (תהלים
 מז) עַל עֲלָמוֹת שִׁיר, וְהָרִי פִּרְשׁוּהָ. מַה זֶה עֲלָמוֹת
 שִׁיר? אֵלֶּא כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (שִׁיר ו) וְעֲלָמוֹת אֵין מִסְפָּר.
 מַה זֶה וְעֲלָמוֹת אֵין מִסְפָּר? כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (איוב כה)
 הַיֵּשׁ מִסְפָּר לְגְדוּדָיו. וּמִשׁוֹם שֶׁאֵין לָהֶם חֲשֶׁבוֹן,
 כָּתוּב וְעֲלָמוֹת אֵין מִסְפָּר.

וַיִּיָּם לְעַמּוּדִים, כָּלָם זְכָרִים. כָּל אוֹתָם שְׁעוּלִים
 בְּשֶׁמֶן מִשְׁחָה לְמַעְלָה, כָּלָם עוֹמְדִים בְּסוּד
 שֶׁל זְכָרִים, וְלֹא נִקְרָא זְכָר אֵלֶּא ו', סוּד שֶׁל
 הַשָּׁמַיִם, שֶׁהֵם זְכָרִים. וְכָל אוֹתָם שְׁלֵמֵטָה נִקְרְאוּ
 נִקְבוֹת. וּמִשׁוֹם כֶּךָ, כָּל אוֹתָם שְׁבָאִים מִצַּד
 הַשְּׂמָאל, מִצַּד הַנִּקְבָּה, הִתְמַנּוּ עַל הַשִּׁיר וְאוֹמְרִים
 שִׁירָה תָּמִיד. וְעַל זֶה כָּתוּב עַל עֲלָמוֹת שִׁיר. וְכָלָם
 יוֹצְאִים בְּסוּד שֶׁל ה'. ה' מוֹצִיאָה כְּמָה חִילוֹת
 לְמִינֵיהֶם בְּסוּד שֶׁל ו'. ו' – זֶה סוּד שֶׁל זְכָר
 שְׁעוּמָד לְתַת מְזוֹן לְנִקְבָּה.

וּמִשׁוֹם כֶּךָ, כָּל אוֹתָם הַיּוֹיִם עֹשֶׂה בְּצִלְאֵל, לְתַת
 לָהֶם לְשֵׁרוֹת עַל הַנִּקְבוֹת, וְיוֹצְאִים מִסוּד
 שֶׁל אֶלֶף, שֶׁהוּא חֲשֶׁבוֹן שָׁלֵם. וּשְׁבַע מְאוֹת,
 שֶׁהוּא סוּד שָׁלֵם. וְחֲמִשָּׁה, גַּם כֶּךָ. וּשְׁבַעַיִם, הַכֹּל

סוד אַחַד. וְעַל זֶה מְסוּד שֶׁל כֶּף וְחֻשְׁבוֹן זֶה עֲשֵׂה וְיָוִם. וְכָלֶם בְּסוּד שֶׁל ו', וּבְדַמּוֹת שֶׁל ו' נַעֲשׂוּ, וְהַכֹּל בְּסוּד עֲלִיּוֹן וּבְחֻשְׁבוֹן לּוֹקָחִים.

וּנְחֻשֶׁת הַתְּנוּפָה שֶׁבַעִים כֶּכֶר. אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, כָּל זֶה יֵרֵד לְמַטָּה בְּדִיוֹקָן עֲלִיּוֹן שֶׁל סוּד הָאָמוּנָה. כְּמוֹ כֵן עֲשֵׂה נְבוּכַדְנֶצַּר הָרָשָׁע אוֹתוֹ הַצֶּלֶם שֶׁהִתְקִין. אָמַר רַבִּי יוֹסִי, הוּא לֹא עֲשֵׂה כֶּף, אֲבָל בְּחִלּוּמוֹ רָאָה כֶּף, שֶׁהָרִי בְּחִלּוּמוֹ רָאָה רֹאשׁ שֶׁל זָהָב, אַחֲרַי כֶּף כֶּסֶף, וְאַחֲרַי כֶּף נְחֻשֶׁת. וְאִם תֹּאמַר, בְּרִזָּל וְחָרַס לָמָּה לֹא כֶּף? מִשּׁוּם שְׂאִינָם כְּדָאִים לְהַכְנִס לְקַדְשׁ, וְאַלְהַ שְׁלֹשֶׁת הָאֲחֵרִים נִכְנָסוּ.

וּסוּדוֹ שֶׁל הַמֶּשְׁכָּן בְּשֵׁלֶשׁ שָׁלֹשׁ בְּאַלְהַ הַמִּתְכוֹת. וּבִשְׂאָר אַרְבָּעָה, כְּמוֹ תְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ. וְכְמוֹ אַרְבָּעָה טוּרֵי אֶבֶן.

אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, מֵהֶם בְּשֵׁלֶשָׁה, מֵהֶם בְּאַרְבָּעָה, מֵהֶם בְּשָׁנַיִם, מֵהֶם בְּאַחַד. אֲבָל כָּל מַעְרְכָה וּמַעְרְכָה אֵינָה אֶלֶא בְּשֵׁלֶשׁ. שְׁלֹשׁ מַעְרְכוֹת הֵן שְׁנֵפְרָדוֹת לְכָל צֵד, לְאַרְבַּעַת צְדֵי הָעוֹלָם, וְכָל מַעְרְכָה וּמַעְרְכָה שֶׁהִיא לְכָל צֵד, שְׁלֹשׁ מַעְרְכוֹת הֵן, וּבְאַרְנוּ.

מַעֲרָכָה ראשונה שְׁלֵצַד מְזַרְח - שְׁלֵשׁ מַעֲרָכוֹת
 הֵן, וְהֵן תִּשַׁע מַעֲרָכוֹת. מִשּׁוֹם שְׁכָל
 מַעֲרָכָה מֵאוֹתָן שְׁלֵשׁ יֵשׁ לָהּ שְׁלֵשׁ מַעֲרָכוֹת,
 וְנִמְצָא שֶׁהֵן תִּשַׁע. וְכִמָּה אֶלֶף וּרְבֻבוֹת תַּחֲתִיהֶן.
 וְתִשַׁע הַמַּעֲרָכוֹת הַלָּלוּ, כִּלְּן מְתַנְהֵגוֹת בְּאוֹתִיּוֹת
 רְשׁוּמוֹת. וְכָל מַעֲרָכָה מְסַתְּכֶלֶת אֶל אוֹתָן
 הָאוֹתִיּוֹת הָרְשׁוּמוֹת, וְהָרִי פְּרִשׁוּהָ. וְכֵן לְכָל
 מַעֲרָכָה וּמַעֲרָכָה, וְכִלְּן נוֹסְעוֹת בְּאוֹתִיּוֹת
 רְשׁוּמוֹת. וְאֵלוּ עֲלִיּוֹנוֹת מֵאֵלוּ, וְעוֹמְדוֹת אֵלוּ עַל
 אֵלוּ. (וּמְתַכְּבוֹת כִּלְּן וְאוֹמְרוֹת שִׁירָה).

וּבְשִׁפּוֹרְחוֹת אוֹתָן הָאוֹתִיּוֹת לְתוֹךְ אֲוִיר הָרוּחַ,
 אוֹתוֹ הַמְּמַנֶּה עַל הַכֹּל, אֲזַ כִּלְּן
 נוֹסְעוֹת, (וְהַשִּׁירָה מְתַבְּסַמֶּת) וְהָרִי פְּרִשׁוּהָ. וְאוֹת אַחַת
 מְכָה מְלַמְטָה, וְאוֹתָהּ הָאוֹת עוֹלָה וְיורֶדֶת, וְשְׁתֵּי
 אוֹתִיּוֹת פּוֹרְחוֹת עֲלִיהֶן. וְהָאוֹת הַזֹּאת מְלַמְטָה,
 עוֹלָה מְלַמְטָה לְמַעְלָה וּמְתַחַבֶּרֶת בָּהֶן, וְנִעֲשׂוֹת
 שְׁלֵשׁ אוֹתִיּוֹת, כִּלְּן לְפִי אוֹתִיּוֹת יֵה"ו, שֶׁהֵן שְׁלֵשׁ
 תוֹךְ אֶסְפֵּקְלָרְיָה הַמְּאִירָה. מֵאֵלָה נִפְרְדוּ שְׁלֵשׁ
 מַעֲרָכוֹת. וְהֵן שְׁתֵּי אוֹתִיּוֹת, וְאוֹתָהּ הָאוֹת שְׁעוֹלָה
 מְתַחַבֶּרֶת עִמָּהֶן, וְהֵן שְׁלֵשׁ.

בֵּא וּרְאֵה, אוֹתָן שְׁתֵּי אוֹתִיּוֹת עֲלִיּוֹנוֹת שְׁעוֹלוֹת
 בְּאֲוִיר, הֵן כְּלוֹלוֹת זו בְּזוֹ, רַחֲמִים וְדִין,

וּמְשׁוּם כִּף הֵן שְׁתִּים, וְהֵן מִהֶעוֹלָם שְׁלֹמֶעָלָה
בְּסוּד הַזְּכָר. וְזוֹ שְׁעוֹלָה וּמִתְחַבֶּרֶת עִמָּהֵן הִיא
נִקְבָּה, וְנִכְלָלֶת בְּשִׁתִּיהֵן.

כְּמוֹ שֶׁנִּקְבָּה נִכְלָלֶת בְּשְׁנֵי צְדָדִים, בְּיָמִין
וּשְׂמָאל, וּמִתְחַבֶּרֶת בָּהֵן – כִּף גַּם הָאוֹת
הַזֹּה נִקְבָּה, וּמִתְחַבֶּרֶת בְּשִׁתֵּי אוֹתִיּוֹת אַחֲרוֹת,
וְהֵן בְּשְׁנֵי צְדָדִים. אֱלוֹ עֲלִיוֹנִים וְאֱלוֹ תַּחְתּוֹנִים.
וְהַכֹּל הוּא אֶחָד, זָכָר וְנִקְבָּה.

שְׁשֵׁנְבֵרָא הֶעוֹלָם, אוֹתָן הָאוֹתִיּוֹת הֵן
מִהֶעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן, שֶׁהֵן הוֹלִידוֹ
כָּל הַמַּעֲשִׂים שְׁלֹמֶטָה כְּמוֹ שֶׁהֵן מִמֶּשׁ. מְשׁוּם כִּף,
מִי שְׂיֹדֵעַ אוֹתָן וְנִזְהָר בָּהֵן, הוּא אֶהוּב לְמַעְלָה
וְאֶהוּב לְמַטָּה.

רַבִּי שִׁמְעוֹן אָמַר, הָאוֹתִיּוֹת הִלְלוּ כָּלֵן זָכָר
וְנִקְבָּה, לְהִתְכַלֵּל כְּאֶחָד, בְּסוּד מִים
עֲלִיוֹנִים וּמִים תַּחְתּוֹנִים, וְהַכֹּל אֶחָד, וְזֵהוּ יַחֲוֹד
שְׁלָם. וְעַל זֶה, מִי שְׂיֹדֵעַ אוֹתָן וְנִזְהָר בָּהֵן, אֲשֶׁרִיו
בְּעוֹלָם הַזֶּה וְאֲשֶׁרִיו בְּעוֹלָם הַבָּא. מְשׁוּם שֶׁהוּא
הָעֶקֶר שֶׁל הַיַּחְוֹד הַשְּׁלָם כְּרָאוּי. שְׁלֵשׁ שְׁלֵשׁ מִצַּד
זֶה וּמִצַּד זֶה, בְּיַחְוֹד אֶחָד בְּשְׁלֵמוֹת הַכֹּל. וְכֵלֵן
סוּד הַמַּעְרָכָה הָעֲלִיוֹנָה כְּרָאוּי כְּמוֹ שֶׁל מַעְלָה,
שְׂאוֹתָהּ מַעְרָכָה שְׁלֵשׁ שְׁלֵשׁ בְּסוּד אֶחָד.

מַעֲרָכָה שְׁנִיָּה שְׁלֹצֵד דְרוּם, (שהוא סוד הכסף) **שְׁלֹשׁ**
מַעֲרָכוֹת הֵן לְאוֹתוֹ צַד, וְכָל מַעֲרָכָה
וּמַעֲרָכָה שְׁלֹשׁ שְׁלֹשׁ, וְהֵן תִּשְׁעַ, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר.
וְהָאוֹתִיּוֹת נִחְלְקוּ כִּךְ לְכָל הַצְּדָדִים, לְהִתְחַבֵּר הַכָּל
בְּאַחַד, מִשּׁוּם שֵׁשׁ אוֹתִיּוֹת בְּסוּד הַנִּקְבָּה
וְאוֹתִיּוֹת בְּסוּד הַזְּכָר, וְכֻלָּן מִתְחַבְּרוֹת כְּאַחַד,
וְנִהְיִים אֶחָד בְּסוּד הַשֵּׁם הַקְּדוֹשׁ הַשָּׁלֵם, וְלָהֶם
מַעֲרָכוֹת מְמֻנּוֹת שְׁלֹשׁ שְׁלֹשׁ, כְּמוֹ שֶׁנֶּתְבָּאֵר. וְהַכָּל
יוֹצֵא מִמַּעֲרֶכֶת הָאֲבוֹת שְׁלֹשׁ מַעֲרָכָה כְּמַעֲרָכָה
שֶׁהִתְתַּקְּנוּ אוֹתִיּוֹת הַשֵּׁם הַקְּדוֹשׁ יְהו"ו, כְּמוֹ
שֶׁנֶּתְבָּאֵר. כָּל הַמַּעֲרָכוֹת הֵלְלוּ מִתְּנַהְגוֹת בְּאוֹתִיּוֹת
הַיְדוּעוֹת הֵלְלוּ וְנוֹסְעִים בָּהֶם, וְכִמְהָ חִילוֹת
וְגִדּוּלִים, כָּלֵם לְמִטָּה, שְׁנוֹסְעִים וּמִתְנַהְגִּים
בְּמַעֲרָכָה הַזֹּאת.

מַעֲרָכָה שְׁלִישִׁית שְׁלֹצֵד צְפוֹן, בְּשֵׁלֹשׁ מַעֲרָכוֹת
הֵן לְאוֹתוֹ צַד, וְהֵן תִּשְׁעַ. וּבְשֵׁלֹשָׁה
צְדָדִים שְׁלֹשׁ שְׁלֹשׁ לְכָל צַד, וְהֵן תִּשְׁעַ. וְאוֹתָן
מַעֲרָכוֹת מְשֻׁלְשָׁה צְדָדִים, כְּמוֹ שֶׁנֶּתְבָּאֵר.

שִׁבְעַ וְעֶשְׂרִים בְּסוּד הָאוֹתִיּוֹת, שֶׁהֵם שִׁבְעַ
וְעֶשְׂרִים. וְאֵף עַל גַּב שֶׁהֵן עֶשְׂרִים וּשְׁתַּיִם
– שְׁלֵמוֹת הָאוֹתִיּוֹת הֵיא עֶשְׂרִים וּשִׁבְעַ. וְנִמְצְאִים
כְּמוֹ שְׁאוֹתִיּוֹת עֶשְׂרִים וּשִׁבְעַ, כִּי סְדוּר הַמַּעֲרָכוֹת

הָלְלוּ עֲשָׂרִים וְשֶׁבַע, לְשֵׁלֶשׁ שְׁלֹשׁ מַעֲרָכוֹת לְכֹל
 צֵד. וְנִמְצְאוּ אֵלֶּה הַשְּׁלֹשׁ שֶׁל הַצֵּד הַזֶּה שֶׁהֵן
 תִּשְׁעַ, וְאֵלֶּה הַשְּׁלֹשׁ שֶׁל הַצֵּד הַזֶּה שֶׁהֵן תִּשְׁעַ,
 וְאֵלֶּה הַשְּׁלֹשׁ שֶׁל הַצֵּד הַזֶּה שֶׁהֵן תִּשְׁעַ. נִמְצְאוּ
 שְׁכָלָם לְעֲשָׂרִים וְשֶׁבַע.

וְסוּד שֶׁל הָעֲשָׂרִים וְשֶׁבַע הָלְלוּ הֵן תִּשְׁעַ אוֹתִיּוֹת
 שֶׁהֵן בְּסוּד הַנִּקְבָּה, לְהִתְחַבֵּר בָּהֵן נִקְבָּה עִם
 אוֹתָן שְׂמוֹנֶה עֶשְׂרֵה אַחֲרוֹת בְּסוּד שְׁנַתְּבָאָר, וְהַכֹּל
 הוּא כְּרֵאוּי.

בֵּא וּרְאֵה, כְּמוֹ שֶׁהָאוֹתִיּוֹת הָעֲלִיּוֹנוֹת שֶׁל הָעוֹלָם
 הָעֲלִיּוֹן, כִּךְ גַּם אוֹתִיּוֹת אַחֲרוֹת לְמִטָּה.
 אוֹתִיּוֹת עֲלִיּוֹנוֹת גְּדוּלוֹת, וְאוֹתִיּוֹת תַּחְתּוֹנוֹת
 קִטְנוֹת. וְהַכֹּל זֶה כְּמוֹ זֶה. וְכֹל הַסּוּדוֹת הָלְלוּ
 בְּסוּד שֶׁל זָכָר וְנִקְבָּה, הַכֹּל הוּא בְּשִׁלְמוֹת, וְלִכֵּן
 הַכֹּל הוּא בְּסוּד עֲלִיּוֹן.

בְּאֵרֶבְעִים וַחֲמִשָּׁה מִיַּי גּוּנֵי הָאוֹרוֹת נִחְלָק
 הָעוֹלָם. שְׁבַעֲהָ נִחְלָקִים לְשִׁבְעָה
 תְּהוֹמוֹת. כָּל אֶחָד מֵכָּה בְּתֵהוּם שְׁלוּ, וְהָאֲבָנִים
 מִתְּגַלְגְּלוֹת בְּתוֹךְ הַתְּהוּם, וְנִכְנָס אוֹתוֹ אוֹר בְּאוֹתָן
 אֲבָנִים וְנוֹקֵב אוֹתָן, וּמִיָּם יוֹצְאִים בָּהֵן, וְשׁוֹקְעוֹת
 כָּל אַחַת וְאַחַת עַל הַתְּהוּם, וּמְכַסּוֹת לְשָׁנֵי צְדָדִים.

יוצאים המים באותם נקבים, ונכנס אור ומכה
 לארבעת צדדי התהום, מתגלגל אור
 בחברו ונפגשים באחד, ומחלקים את המים.

ואוחזים כל אותם השבעה בשבעה תהומות,
 וכורים בחשכי התהומות, והחשכים
 מתערבים בהם. עולים המים ויורדים
 ומתגלגלים באותם המאורות, ומתערבים כאחד
 – אורות וחשכים ומים, ונעשים מהם אורות
 שלא נראים חשוכים. מכה כל אחד בחברו,
 ונחלקים לשבעים וחמשה צנורות של
 התהומות, ובהם זורמים מים.

כף צנור וצנור עולה בקולו, והתהומות
 מזדעזעים. וכשאותו קול נשמע, כל תהום
 קורא לחברו ואומר: חלק את המים שלך ואכנס
 בך. זהו שפכתוב (תהלים מב) תהום אל תהום קורא
 לקול צנוריה.

תחת אלה שלש מאות וששים וחמשה גידים,
 מהם לבנים, מהם שחורים, מהם אדמים,
 כלולים זה בזה, ונעשו גון אחד. אותם גידים
 נרקמו בשבע עשרה רשתות, וכל אחת נקראת
 רשת גידים. נרקמו זה בזה ויורדים לשפולי

הַתְּהוּם. תַּחַת אֵלֶּה שְׁתֵּי רִשְׁתוֹת עוֹמְדוֹת
בְּמִרְאָה שֶׁל בְּרוֹזל, וּשְׁתֵּי רִשְׁתוֹת אַחֲרוֹת בְּמִרְאָה
שֶׁל נַחֲשֶׁת.

שְׁנֵי כְּסָאוֹת עוֹמְדִים עֲלֵיהֶם, אֶחָד מִיְמִין וְאֶחָד
מִשְׂמָאל. כָּל אוֹתָן רִשְׁתוֹת מִתְּחַבְּרוֹת
כְּאַחַת, וְהַמִּים יוֹרְדִים מֵאוֹתָם צְנוּרוֹת וְנִכְנָסִים
בְּרִשְׁתוֹת הַלָּלוּ. אוֹתָם שְׁנֵי כְּסָאוֹת, אֶחָד כְּסֵא
הָרְקִיעַ הַשָּׁחַר, וְאֶחָד כְּסֵא הָרְקִיעַ הַצְּבָעוֹנִי.

אֵלֶּה הַשְּׁנֵי כְּסָאוֹת, כְּאֲשֶׁר אֵלוֹ עוֹלִים, עוֹלִים
בְּכֶסֶא הַהוּא שֶׁל הָרְקִיעַ הַשָּׁחַר. וְכֵאֲשֶׁר
יוֹרְדִים, יוֹרְדִים בְּכֶסֶא הַהוּא שֶׁל הָרְקִיעַ הַצְּבָעוֹנִי.
שְׁנֵי הַכְּסָאוֹת הַלָּלוּ, אֶחָד מִיְמִין וְאֶחָד מִשְׂמָאל.
אוֹתוֹ כְּסֵא שֶׁל הָרְקִיעַ הַשָּׁחַר מִיְמִין, וְאוֹתוֹ כְּסֵא
שֶׁל הָרְקִיעַ הַצְּבָעוֹנִי מִשְׂמָאל. כְּשֶׁעוֹלִים בְּכֶסֶא
שֶׁל הָרְקִיעַ הַשָּׁחַר, מְנַמְךְ הַכְּסֵא שֶׁל רְקִיעַ שְׂמָאל
יוֹרְדִים בוֹ. מִתְּגַלְגְּלִים הַכְּסָאוֹת אֶחָד עִם אֶחָד.
(לוֹקָחִים) יוֹרְדוֹת כָּל אוֹתָן רִשְׁתוֹת לְתוֹכָם וּמְכַנְיָסִים
אוֹתָן לְשְׁפוּלֵי הַתְּהוּם הַתַּחְתּוֹן.

עוֹמֵד כְּסֵא אֶחָד, וְעוֹלָה מֵעַל לְכָל אוֹתָם
הַתְּהוּמוֹת, וְעוֹמֵד כְּסֵא אַחַר מִתַּחַת לְכָל
הַתְּהוּמוֹת. בֵּין שְׁנֵי הַכְּסָאוֹת הַלָּלוּ מִתְּגַלְגְּלִים כָּל

אוֹתֶם הַתְּהוֹמוֹת וְכָל אוֹתֶם הַצְּנוּרוֹת, וְנִנְעָצוּ בֵּין
שְׁנֵי הַכְּסָאוֹת הַלָּלוּ.

שִׁבְעִים וַחֲמֵשֶׁה צְנוּרוֹת הֵם. שְׁבַעֲהָ הֵם עֲלִיוֹנִים
מֵהַכֹּל. וְכָל אוֹתֶם אַחֲרִים אַחֲזִים בָּהֶם,
וְכֻלָּם נְעוּצִים בְּגִלְגְּלֵי הַכְּסֵא הַזֶּה בְּצַד הַזֶּה,
וְנְעוּצִים בְּגִלְגְּלֵי הַכְּסֵא בְּצַד הַזֶּה.

בָּהֶם הַמִּים (בַּתְּהוֹם) עוֹלִים וְיורְדִים. אוֹתֶם
שְׂיורְדִים כּוֹרִים בַּתְּהוֹמוֹת וּבּוֹקְעִים
אוֹתֶם. אוֹתֶם שְׁעוֹלִים נִכְנָסִים לְאוֹתֶם נִקְבֵי
הָאֲבָנִים, וְעוֹלִים וּמְמַלְאִים אֶת שְׁבַעַת הַיָּמִים. עַד
כָּאן שְׁבַעַת גּוֹנֵי הָאוֹרוֹת בְּסוּד עֲלִיוֹן.

בֵּא וְרָאָה, נַחֲשֶׁת הַתְּנוּפָה שְׁאֲמַרְנוּ, אֵלֶּה הֵם
אוֹתֶם הָרִי נַחֲשֶׁת, שְׁנִקְרָאוּ הָרִי נַחֲשֶׁת, וְהֵם
שְׁנִקְרָאוּ אֲדִנֵי נַחֲשֶׁת. (וְאֵלֶּה) עוֹמְדִים שׁוֹעֲרִים בְּכָל
אוֹתֶם הַפְּתָחִים, וּמְקִיפִים אוֹתֶם, אֶת כָּל אוֹתֶם
שְׁעוֹמְדִים בְּפָנִים, מִשׁוּם שְׁאֵלֶּה הֵם שׁוֹעֲרִים
שְׁעוֹמְדִים בְּפְתָחִים שְׁבַחוּץ, וְאֵלֶּה נִכְנָסִים
וְיוֹצְאִים בְּבֵית הַמֶּלֶךְ.

וּמֵהַנְּחֻשֶׁת הַזֶּה, כָּל אוֹתֶם כְּלֵי הַמְּזַבַּח לְשִׁמְשׁ
בוֹ. וְאֵלֶּה הֵם כְּלֵים לְמְזַבַּח.
שְׁכֻשְׁנִשְׁמוֹת קְרָבוֹת לְעֵלוֹת עַל גְּבֵי הַמְּזַבַּח,

אֵלֶּה הֵם עוֹבְדִים אוֹתָהּ עֲבוֹדַת הַמְזֻבַּח, וְכֻלָּם מְסִיעִים לְשִׁמְשׁ אֶת אוֹתוֹ שְׁמוֹשׁ, וְנִקְרְאִים כְּלֵי הַמְזֻבַּח. וְכֻלָּם הַכְּלִים הִלְלוּ וְכֻלָּם אוֹתָם יִתְדוּת הַמְשָׁכָן, כָּלָם נִקְרְאוּ בְשֵׁמוֹת, כְּלֵי שָׁרֵת לְשִׁמְשׁ בִּקְדָשׁ. וְעַל זֶה עוֹמְדִים כָּלָם מְמַנִּים יְדוּעִים וּמְרַכְּבוֹת יְדוּעוֹת וְרוּחוֹת יְדוּעוֹת, כָּל אֶחָד וְאֶחָד כְּרְאוּי לוֹ. וּבְהִיכְלוֹת הַקְּדָשׁ, שָׁהֵם הִיכְלוֹת יְדוּעִים, כָּלָם בְּחֻשְׁבוֹן.

קִשְׁר הַזֶּהָב - בְּזָהָב. כֶּסֶף - בְּכֶסֶף. נִחְשֵׁת - בְּנִחְשֵׁת. אֵלֶּה שֵׁל הַנְּחֻשֵׁת שְׁלֵמֻטָּה נוֹטְלִים כַּח מְנַחֵשֵׁת שֵׁל מַעְלָה, וְכֵן הַכֹּל. כָּל אוֹתָם גּוֹנִים מִתְעַרְבִים אֵלֶּה בְּאֵלֶּה, לְאַחֲזוֹ וּלְהִתְקַשֵּׁר אֵלֶּה בְּאֵלֶּה.

קִרְסֵי הַזֶּהָב עוֹמְדִים לְקִשְׁר אוֹתָן יְרִיעוֹת אַחַת עִם אַחַת. קִרְסֵי הַנְּחֻשֵׁת עוֹמְדִים לְקִשְׁר אֶת הַמְשָׁכָן. וְאֵלֶּה כִּנְגַד אֵלֶּה. וְכֻלָּם עוֹמְדִים כְּפוֹכְכָבִים הִלְלוּ שְׁבָרְקִיעַ. כְּמוֹ שְׁמַאֲרִים הַכּוֹכְבִים בְּרָקִיעַ וְנִרְאִים, כֵּן גַּם מַאֲרִים אוֹתָם קִרְסִים בְּמִשְׁכָּן, וְהָרִי בְּאַרְנוֹ. וּמַאֲרִים אוֹתָם קִרְסִים וְנִרְאִים כְּפוֹכְכָבִים שְׁעוֹמְדִים וּבוֹלְטִים (וְלוֹהֵטִים) וְנוֹצְצִים, וְאוֹתָם חֲמֻשִׁים שֵׁל זֶהָב וְחֲמֻשִׁים שֵׁל נִחְשֵׁת, וּמַאֲרִים אֵלֶּה כִּנְגַד אֵלֶּה.

מתוך האור שלמעלה יוצאת התנוצצות אחת
 שנוצצת ומאירה לתוך האספקלריה
 שלא מאירה, ואותה התנוצצות כלולה מכל
 הגונים שמאירים, ונקראת ארגמן. וכשמכה
 הארגמן הזה באור חשוף (תכלת), אז יוצאת
 התנוצצות אחת אחרת שלא לזהטת, ומתערבים
 זה בזה. והם היו לבושי הקדש שהתלבש בהם
 מיכאל הכהן הגדול.

וכשמתלבש בהם באותם לבושי כבוד, אז
 נכנס לשמש בקדש, וטרם
 ילבש המלבושים הללו לא יכנס לקדש. כמו כן
 – (שמות כד) ויבא משה בתוך הענן ויעל אל ההר,
 ולמדנו שהיה מתלבש בענן. וכשהיה מתלבש
 בענן, אז ויעל אל ההר. וטרם שהתלבש בו, לא
 יכל להכנס פנימה. כמו כן הכהן הגדול לא
 נכנס לקדש עד שמתלבש בלבושים הללו כדי
 להכנס לקדש.

ומשום שיצאו מסודות עליונים והם כמו
 שלמעלה, נקראים בגדי שרד, משום
 שנשארו מאותם לבושים עליונים, משום שהיו
 ממה שנשאר מאורות הזיום העליונים. תכלת
 וארגמן – הגונים של סוד השם הקדוש שנקרא

שם שלם, ידו"ד אלהים. וזהו סוד שיתלבש בו הכהן הגדול להכניס לקדש. תולעת שני – הם גוונים אדמים. ותכלת וארגמן, שהוא כליל בתוך אותם גוונים. ומתוך שהוא מתלבש בהם בלבושים של הגוונים הללו, היה נכנס לפנים ולא דוחים אותו החוצה.

בא וראה, הכל נעשה בסוד האמונה להיות הכל כמו שלמעלה, ועל זה כתוב, בגדי השרד לשרת בקדש. ונקראו בגדי (קדש) שרד, משום שלא נקראים קדש אלא כששורים בו אותם הגוונים, שכתוב (ויקרא טז) בגדי קדש הם. וכתוב (ירמיה ב) קדש ישראל לה' ראשית תבואתה. קדש ישראל, משום שבִּישְׂרָאֵל נראים כל הגוונים, כהנים לויים וישראל, ואלה הם הגוונים להראות בפנים.

בא וראה, אין נשמה עולה להראות לפני המלך הקדוש עד שזוכה להתלבש בלבוש של מעלה להראות שם. וכן כמו זה לא יורדת למטה עד שמתלבשת בלבוש של העולם הזה.

כמו כן המלאכים הקדושים שלמעלה, שכתוב בהם (תהלים קב) עשה מלאכיו רוחות משרתיו

אִשׁ לְהֵט, כְּשֶׁעוֹשִׁים שְׁלִיחוֹת בְּעוֹלָם הַזֶּה, אֵין יוֹרְדִים לְמַטָּה עַד שְׁמַתְלַבְּשִׁים בְּלָבוֹשׁ שֶׁל הָעוֹלָם הַזֶּה, וְהַכֹּל הוּא כְּמוֹ שְׂאוֹתוֹ מְקוֹם שֶׁהוֹלֵךְ לְשָׁם. וְהָרִי בְּאַרְנוֹ שֶׁנִּשְׁמָה לֹא עוֹלָה אֶלָּא בְּלָבוֹשׁ שְׂמַאִיר.

וּבֵא רְאֵה, אָדָם הָרֹאשׁוֹן, כְּשֶׁהָיָה בְּגֵן עֵדֶן, הָיָה מִתְלַבֵּשׁ בְּלָבוֹשׁ כְּמוֹ שְׁלִמְעֵלָה, וְהוּא לְבוֹשׁ שֶׁל אֹר עֲלִיּוֹן. כִּיּוֹן שֶׁגִּרְשׁ מִגֵּן עֵדֶן וְהִצְטַרֵּף לְגוֹנֵי הָעוֹלָם הַזֶּה, מָה כְּתוּב? (בראשית ג) וַיַּעַשׂ ה' אֱלֹהִים לְאָדָם וּלְאִשְׁתּוֹ כְּתָנוֹת עוֹר וַיְלַבֵּשֵׁם. בְּרֹאשׁוֹנָה הָיוּ כְּתָנוֹת אֹר, אֹר שֶׁל אוֹתוֹ אֹר עֲלִיּוֹן שֶׁשִּׁמַּשׁ בּוֹ בְּגֵן עֵדֶן.

מִשׁוֹם שֶׁהָרִי גֵן עֵדֶן, אֹר הָעֲלִיּוֹן שְׂמַאִיר מְשַׁמֵּשׁ בּוֹ. וְעַל כֵּן, אָדָם הָרֹאשׁוֹן, כְּשֶׁנִּכְנַס לְתוֹךְ הַגֵּן, הִלְבִּישׁ אוֹתוֹ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּלָבוֹשׁ שֶׁל אוֹתוֹ אֹר וְהִכְנִיסוֹ לְשָׁם. וְאִם לֹא הִלְבִּישׁ בְּרֹאשׁוֹנָה בְּאוֹתוֹ אֹר, לֹא יִכְנַס לְשָׁם. כִּיּוֹן שֶׁגִּרְשׁ מִשָּׁם, הִצְטַרֵּף לְלָבוֹשׁ אַחֵר, אִז – וַיַּעַשׂ ה' אֱלֹהִים לְאָדָם וּלְאִשְׁתּוֹ כְּתָנוֹת עוֹר. וְהַכֹּל כְּמוֹ שֶׁצָּרִיף. וְכֹאן כְּמוֹ כֵן עָשׂוּ בְּגֵדֵי שָׂרָד לְשֵׁרֵת בְּקֹדֶשׁ, לְהַכְנִס בְּקֹדֶשׁ.

וְהָרִי פְּרִשׁוּהָ, שְׁמַעְשִׁים טוֹבִים שְׁאָדָם עוֹשֶׂה
 בְּעוֹלָם הַזֶּה, אוֹתָם מַעֲשִׂים מוֹשְׁכִים אוֹר
 שֶׁל הַזֵּיו הָעֲלִיּוֹן לְבוֹשׁ לְהַתְתַּקֵּן בּוֹ לְאוֹתוֹ הָעוֹלָם
 לְהִרְאוֹת לְפָנֵי הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא. וּבְאוֹתוֹ לְבוֹשׁ
 שְׁלוֹבֵשׁ, נִהְיֶה וְרוֹאֶה לְתוֹךְ הָאֶסְפֶּקְלָרִיָּה
 הַמְּאִירָה, כְּמוֹ שְׁנֵאמַר (תהלים כז) לַחֲזוֹת בְּנֵעָם ה'
 וּלְבַקֵּר בְּהִיכָלוֹ.

וְעַל כֵּן הַנְּשִׂמָה מִתְלַבֶּשֶׁת בְּשָׁנֵי עוֹלָמוֹת, לְהִיּוֹת
 לָהּ שְׁלֵמוֹת בְּכָל – בְּעוֹלָם הַזֶּה שְׁלֵמֻטָּה
 וּבְעוֹלָם שְׁלֵמְעָלָה. וְעַל זֶה כָּתוּב, (שם קמ) אָךְ
 צְדִיקִים יוֹדוּ לְשִׁמְךָ יִשְׁבוּ יִשְׂרָאֵל אֶת פְּנֵיךָ. אָךְ
 צְדִיקִים יוֹדוּ לְשִׁמְךָ – בְּעוֹלָם הַזֶּה. יִשְׁבוּ יִשְׂרָאֵל
 אֶת פְּנֵיךָ – בְּאוֹתוֹ עוֹלָם.

וַיַּעֲשֵׂה אֶת הָאֵפוֹד זֶהָב, הָרִי פְּרִשׁוּהָ. אָמַר רַבִּי
 יוֹסִי, אֵפוֹד וְחֹשֶׁן הָיוּ כְּאֶחָד, וּפְרִשׁוּהָ
 שְׁהָרִי בְּמָקוֹם אוֹתוֹ הַקִּיּוֹם עוֹמְדִים כָּל אוֹתָן
 שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה אַבְנִים, כָּלָם נוֹטְלִים שְׁמוֹת בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל, וְכָלָם שְׁנַיִם עֶשֶׂר תְּחוּמִּים עֲלִיוֹנִים, כָּלָם
 הֵם בְּסוֹד שֶׁל שְׁבֻטֵי יִשְׂרָאֵל.

וְסוֹד זֶה כָּתוּב, (שם קכב) שְׁשָׁם עָלוּ שְׁבֻטִים
 שְׁבֻטֵי יִהּ עֲדוֹת לְיִשְׂרָאֵל לְהַדוֹת לְשֵׁם

ה'. שְׁשֵׁם עָלוּ שְׁבָטִים – אֵלוּ שְׁנַיִם עָשָׂר שְׁבָטִים
עֲלִיּוֹנִים לְמַעַלָּה, שְׁהֵם שְׁבָטֵי יָהּ, שְׁהָרִי שֵׁם זֶה
עֲדוֹת לְיִשְׂרָאֵל.

אָמַר רַבִּי חֲזִיא, פְּעַמִּים כָּתוּב שְׁבָטִים. אֶלָּא,
שְׁשֵׁם עָלוּ שְׁבָטִים – אֵלוּ הַשְׁבָּטִים
שְׁלַמְטָה. שְׁבָטֵי יָהּ – אֵלוּ הַשְׁבָּטִים שְׁלַמְעָלָה.
עֲדוֹת לְיִשְׂרָאֵל – זֶה הַשֵּׁם הַקְּדוֹשׁ הָעֲלִיּוֹן הַזֶּה
שְׁנַקְרָא עֲדוֹת, כְּמוֹ שְׁנַאָמַר (שם קלב) וְעֲדַתִּי זֹ
אֶלְמָדָם. וְאוֹתָם שְׁנַיִם עָשָׂר שְׁבָטִים קְדוּשִׁים
עֲלִיּוֹנִים הֵם שְׁתֵּים עָשָׂרָה אֲבָנִים קְדוּשׁוֹת, וְלִכְן
הֵם עוֹמְדִים לְמַטָּה כְּמוֹ שְׁלַמְעָלָה, וְכֹל אוֹתָם
שִׁמּוֹת שֶׁל שְׁנַיִם עָשָׂר הַשְׁבָּטִים, כֻּלָּם חֲקוּקִים
בְּאוֹתָן אֲבָנִים, וְהִכְפִּיז הַגְּדוֹל נוֹטֵל אוֹתָם.

בַּא וְרָאָה, כְּשִׁיעֶקֶב הָיָה הוֹלֵךְ לְחֶרֶן, מֵה כָּתוּב?
(בראשית כח) וַיִּקַּח מֵאֲבָנֵי הַמָּקוֹם וַיִּשֶׂם
מְרֹאֲשֵׁתוֹ. אֵלוּ שְׁתֵּים עָשָׂרָה אֲבָנִים קְדוּשׁוֹת,
וְכֹלָן נַעֲשׂוּ אֶבֶן אַחַת, שְׁכַתוּב וְהָאֶבֶן הַזֹּאת אֲשֶׁר
שִׁמְתִּי מִצְבָּה. וְקוֹרָא לָהֶן אֶבֶן, מֵה הַטַּעַם? מִשּׁוּם
שְׁכָל שְׁתֵּים עָשָׂרָה הָאֲבָנִים נִכְלָלוּ בְּאֶבֶן קְדוּשָׁה
עֲלִיּוֹנָה אַחַת, שְׁהִיא מַעֲלִיָּהֶן, שְׁכַתוּב וְהָאֶבֶן
הַזֹּאת אֲשֶׁר שִׁמְתִּי מִצְבָּה יְהִיָּה בֵּית אֱלֹהִים.

וְלָבָן כָּאֵן הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל הָיָה שֵׁם אוֹתָן עַל לְבוֹ
 לְזַכְרָם תָּמִיד, שְׁכַתוֹב (שמות כח) וְנִשָּׂא אֶהָרָן
 אֶת שְׁמוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עַל לְבוֹ לְפָנָי ה' תָּמִיד.
 וּמִשׁוֹם כֶּךָ הֵכֵל הוּא בְּסוּד שֶׁל שְׁנַיִם עֶשֶׂר, שְׁנַיִם
 עֶשֶׂר עֲלִיוֹנִים טְמִירִים לְמַעְלָה שְׁנַגְנָזוּ בְּסוּד
 עֲלִיּוֹן קָדוֹשׁ, וְהֵם הַסּוּד שֶׁל הַתּוֹרָה, וְיוֹצְאִים
 מִקּוֹל דֶּק אֶחָד, וְהָרִי פְּרִשׁוּהָ. שְׁנַיִם עֶשֶׂר אַחֲרֵים
 טְמִירִים לְמַטָּה כְּמוֹ שֶׁהֵם, וְיוֹצְאִים תּוֹךְ קוֹל
 אַחֵר שֶׁהִיא אֶבֶן, שְׁכַתוֹב (בראשית מט) מִשֵּׁם רַעְיָה
 אֶבֶן יִשְׂרָאֵל.

וְלָבָן פְּרִשׁוּהָ בְּסוּד הַכְּתוֹב, (שם כט) וְנִאֲסָפוּ שְׁמָה
 כָּל הָעֵדְרִים וְגִלְלוּ אֶת הָאֶבֶן. זוֹ הַשְּׂכִינָה
 שְׁנִקְרָאת אֶבֶן בַּחֵן, אֶבֶן יִשְׂרָאֵל. שְׁגוּלָלִים אוֹתָהּ
 וּמְכַנִּיִּסִים אוֹתָהּ לְגִלוֹת, וְכַתוֹב וְהִשִּׁיבוּ אֶת
 הָאֶבֶן עַל פִּי הַבְּאֵר לְמִקּוּמָהּ, וְעַל שְׁמָה נִקְרָאִים
 כָּל הָאֶבֶנִים.

וְכַמָּה אֶבֶנִים לְאֶבֶנִים. יֵשׁ אֶבֶנִים וְיֵשׁ אֶבֶנִים.
 יֵשׁ אֶבֶנִים יְסוּדֵי הַבַּיִת, שְׁכַתוֹב (מלכים-א ה)
 וַיֵּצֵו הַמֶּלֶךְ וַיִּסְעוּ אֶבֶנִים גְּדוֹלוֹת אֶבֶנִים יְקָרוֹת
 לְיִסֹד הַבַּיִת אֶבְנֵי גְזִית. וְיֵשׁ אֶבֶנִים עֲלִיוֹנוֹת
 נִכְבְּדוֹת, וְהֵן (אלף) שְׁתַּיִם עֶשְׂרֵה, וְהֵן אַרְבַּע
 מַעְרְכוֹת, שְׁלֹשׁ שְׁלֹשׁ לְכָל מַעְרְכָה לְאַרְבַּעָה

רוחות העולם. כמו כן אותם ארבעה דגלים
 שהיו הולכים במדבר, והם שנים עשר שבטים,
 שלשה שלשה לכל צד לארבעה רוחות העולם.
 והכל סוד אחד, והרי פרשה.

סדר הלימוד ליום כט שבט [יום 147 בשנה]

ובא ראה, בשעה שהכהן הגדול היה שם את
 שתיים עשרה האבנים הללו ולובש אותן
 בחשן ואפוד, אז שרתה עליו שכינה, ואותן
 שתיים עשרה אבנים חקוקות בשמות כל
 השבטים, וכל שבט ושבט חקוק על אבן אחת.
 שקועות היו האותיות על האבנים, וכשהאירו
 האבנים, היו האותיות בולטות החוצה ומאירות
 על מה שהצטרכו.

(ובאותיות השבטים) ובכל השבטים לא היו שתי
 האותיות ח' ט', בשביל שלא נמצא חט"א
 בכלם. אמר רבי חזקיה, אם כן, ח' שהשם גורם
 – נאה. אבל ט', שהיא אות טובה, ושנינו, מי
 שרואה ט' בחלמו טוב לו, משום שבה פתחה
 תורה כי טוב, שכתוב (בראשית א) וירא אלהים את
 האור כי טוב, והואיל והיא אות טובה, למה לא
 נכתבה באותם שבטים?

אָמַר לוֹ, מְשׁוּם שְׁסֻמוּכוֹת שְׁתֵּי הָאוֹתִיּוֹת זֶה לָזוֹ. וְעוֹד, שְׁהָרִי הָאוֹת ט' גְּנוּזָה וְטְמִירָה, וְהִיא מְאִירָה אֶת הָאוֹר שֶׁל כָּלָם, שְׁהָרִי אוֹת זֶה הִיא הָאוֹר שֶׁל כָּלָם, וְאֵין אוֹר נִמְצָא חוּץ מִהָאוֹת הַזֶּה, שְׁכַתוֹב וַיֵּרָא אֱלֹהִים אֶת הָאוֹר כִּי טוֹב. וְהוּא הָאוֹר שֶׁל אוֹתוֹ הָאוֹר שְׁגָנוּז וְטְמִיר. וְעַל זֶה כָּתוּב, (תהלים פד) לֹא יִמְנַע טוֹב לְהוֹלֵכִים בְּתַמִּים. וְזֶהוּ הָאוֹר שֶׁל כָּל הַשְּׁבָטִים. וּמְשׁוּם כֶּךָ לֹא נַחֲקָקָה בְּהֵן. וְעוֹד, שְׁכָל הַשְּׁתִּים עֲשֶׂרָה יוֹצְאוֹת מִתּוֹךְ הָאֲכֻסְדָּרָה הַזֶּה הַטְּמִירָה שְׁהִיא בְּסוֹד הָאוֹת ט', וּמְשׁוּם כֶּךָ הִיא טְמִירָה וְגְנוּזָה וְאֵינָה נִרְאִית בְּהֵן.

בֵּא וְרָאָה, כָּל אוֹתָן אֲבָנִים עוֹמְדוֹת בְּדֶרֶךְ אוֹת וַיֵּן, וְכֵלֶן כְּשֶׁהָאִירוֹ, אִזּוֹ פְּנֵי הַכֶּהֶן הַגָּדוֹל הָיוּ מְאִירוֹת, וְהָאוֹתִיּוֹת מְאִירוֹת וּבּוֹלְטוֹת לְהוֹדִיעַ לְחוּץ. וְכֵשֶׁהָיוּ מְאִירִים פְּנֵי הַכֶּהֶן, אִזּוֹ הָיוּ נוֹדְעוֹת בְּלִיטוֹת הָאוֹתִיּוֹת שֶׁהוּא לְטוֹב, וּבְזֶה נוֹדַע הַכֶּהֶן אִם צָדִיק הָאִישׁ אִם לֹא. וְעַל כֶּךָ הִכָּל הוּא בְּאוֹת וַיֵּן, וְהָרִי פְּרִשׁוּהָ.

רַבִּי אָבָא הָיָה מְצוּי לְפָנָי רַבִּי שְׁמַעוֹן. אָמַר לוֹ, זֶה שְׁכַתוֹב (שמות כח) וַנִּתְּתָ אֶל חֹשֶׁן הַמִּשְׁפָּט אֶת הָאוֹרִים וְאֶת הַתַּמִּים. וְשָׁנִינוּ,

אורים - שְׁמַאֲרִים בְּדָבָר שֶׁהֶצְטָרְכוּ. תָּמִים -
שְׁהִיוּ שְׁלֵמִים בְּדַבְרֵיהֶם. עוד אָנוּ צְרִיכִים
לְדַעַת. (הסוד הזה)

אָמַר לוֹ, וּדְאִי, וְכֵן הוּא, חֶשֶׁן וְאַפּוֹד כְּנָגֵד
אורים ותמים, וְזֶהוּ סוּד הַתְּפִלִּין וְקֶשֶׁר
הַתְּפִלִּין כְּנָגֵד שְׁנֵי אֱלֹהִים. פֶּתַח וְאָמַר, (שם לג) וְרֵאִיתָ
אֶת אַחֲרֵי וּפְנֵי לֹא יֵרְאוּ. וְרֵאִיתָ אֶת אַחֲרֵי, הָרִי
שְׁנִינוּ שֶׁהָרְאָה לוֹ הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְמִשֶּׁה קֶשֶׁר
שֶׁל תְּפִלִּין. וּפְנֵי - אֱלֹהֵי תְּפִלִּין מִמֶּשׁ. וּפְנֵי הֵם
תְּפִלִּין, שֶׁהֵן סוּד עֲלִיוֹן הַשָּׁם הַקְּדוּשׁ. אַחֲרֵי -
הוּא סוּד קֶשֶׁר הַתְּפִלִּין. וְהָרִי יְדוּעַ לְחֻבְרִים.
מִשּׁוּם שֶׁזוֹ אֶסְפְּקֻלְרִיָּה הַמְּאִירָה, וְזוֹ אֶסְפְּקֻלְרִיָּה
שְׂאִינָה מְאִירָה.

כְּנָגֵד זֶה, אורים - שְׁמַאֲרִים בְּדַבְרֵיהֶם. תָּמִים -
שְׁמֵשׁלֵמִים בְּדַבְרֵיהֶם. זֶה פָּנִים וְזֶה אַחֲוֹר.
וְסוּד זֶה - קוֹל וְדַבּוּר. הַקוֹל מְאִיר לְדַבּוּר לְדַבָּר,
הַדַּבּוּר מְשַׁלֵּם אֶת הַדַּבָּר. וְתָמִיד זֶה בְּזֶה עוֹלָם
וְלֹא נִפְרָדִים זֶה מִזֶּה לְעוֹלָמִים. מִשּׁוּם כֵּן חֶשֶׁן
וְאַפּוֹד, זֶה פָּנִים וְזֶה אַחֲוֹר, וְהַכֹּל סוּד אֶחָד בְּלִי
הַבְּדֵל כָּלֵל.

אָמַר לוֹ, אִם כֵּן שְׂאִינִם נִפְרָדִים לְעוֹלָמִים, וּמִי
שֶׁהִפְרִידֵם, הָרִי שְׁנִינוּ, שְׁכַתּוּב (משלי טז)

מפריד אלופ, מה זה שכתוב (שמואל-א כג) ויהי
בברח אביתר בן אחימלך אל דוד קעילה אפוד
ירד בידו, ואלו חשן לא נאמר?

אמר לו, ודאי כף הוא. כל מה שהוא חשוב,
הוא טמיר וגנוז, ולא נזכר כל כף. כמו כן
נושאי אפוד בד – מה שהוא בגלוי יותר, הוא
נזכר, בשביל שמתכסה מה שהוא בגניזות
וטמירות, ועל כן נזכר מה שהוא בגלוי יותר.

ומישום כף השם העליון הוא סוד בטמירות
וגניזות, ולא נזכר אלא בשם שהוא
בהתגלות. זה נזכר, וזה נגנוז. זה בגלוי וזה
בנסתר. וכל מה שהתגלה, הוא נזכר לעולמים.
השם הגנוז הוא יהו"ה. השם שהוא בהתגלות
הוא אדנ"י, ועל זה נכתב באותיות טמירות
ונקרא באותיות הללו ונתכסה זה בזה, להיות
הכבוד העליון טמיר וגנוז לעולמים. שכל דרכי
התורה כף הם – גלוי ונסתר. וכל דברי העולם,
בין של העולם הזה ובין של העולם שלמעלה,
כלם טמירים וגלויים.

פתח ואמר, (יונה א) ויאמרו אליו הגידה נא לנו
באשר למי הרעה הזאת לנו וגו'. בפסוק

הַזֶּה יֵשׁ לְהַתְּבוּנָה, כְּלָם שְׁאֵלוֹ בְּסוּד הַחֲכָמָה,
 שְׁכָתוּב הַגִּידָה נָא לָנוּ בְּאֶשֶׁר לָמִי. בְּאֶשֶׁר –
 שְׁאֵלוֹ בְּסוּד הַחֲכָמָה. כָּאֵן שְׁאֵלוֹ סוּד שֶׁהוּא
 בְּנִגְלָה, לְדַעַת אִם בָּא מִזְרְעוֹ שֶׁל יוֹסֵף, שְׁכִיּוֹן
 שְׂרָאָה הֵיִם אֶת אַרוֹנוֹ, מִיַּד נִבְקַע וְהָיָה יְבֻשָׁה,
 שְׁכָתוּב (תהלים קיד) הֵיִם רָאָה וַיִּנְס. הֵיִם רָאָה אֶת
 אוֹתוֹ שְׁכָתוּב בּוֹ (בראשית ט) וַיִּנְס וַיֵּצֵא הַחוּצָה.
 מִיַּד – הַיְרִדֵן יִסֵּב לְאַחֹר.

וַיַּעַל כֵּן שְׁאֵלוֹ אוֹתוֹ בְּאֶשֶׁר, שְׁכָתוּב בּוֹ בְּיוֹסֵף,
 בְּאֶשֶׁר אֶת אֶשְׁתּוֹ. אִם בָּאתָ מֵאוֹתוֹ הַזֶּרַע,
 הַתְּפַלֵּל שִׁישְׁתַּק הֵיִם מֵאֲתָנוּ. לָמִי – וְאִם בָּאתָ
 מִזְרְעוֹ שֶׁל יַעֲקֹב, שְׁכָתוּב בּוֹ (שם לב) לָמִי אֶתָּה
 וְאָנָּה תִלְךְ. וְהֵם הָיוּ מְלֹאכִים קְדוּשִׁים שֶׁשְּׁלַח
 בְּשְׁלִיחוֹתוֹ וְנִצַּל מֵאוֹתָהּ צָרָה. הַתְּפַלֵּל לְרַבּוֹנָךְ,
 וַיִּשְׁלַח מְלֹאכֹו וְנִצַּל מֵאוֹתָהּ צָרָה.

וְאִם לֹא, מַה מְלֹאכְתָךְ – בְּמָה אֶתָּה מְתַעֵסֵק
 בְּכָל יוֹם? וּמֵאֵינְ תָּבוֹא – מִי הֵם אֲבוֹתֶיךָ?
 מַה אֲרַצְךָ – אִם הִיא אֲרֶץ שְׂרָאוּיָה לְהַעֲנֵשׁ. וְאִי
 מְזָה עִם אֶתָּה – אִם הוּא עֲמֶלֶק אוֹ אֶחָד
 מִשְׁבְּעַת עַמִּים שְׂרָאוּיִים לְהַעֲנֵשׁ. הַכֹּל שְׁאֵלוֹ
 אוֹתוֹ כְּרָאוּי.

מה השיב להם? ויאמר להם עברי אנכי, מאותו זרע של אברהם העברי שקדש את שם רבונו בכל יום בעולם. ואת ה' אלהי השמים אני ירא וגו'. הם לא שאלו אותו אלא דבר בנגלה ובנסתר לדעת בו, והוא השיב להם הכל בנגלה.

מה כתוב? וייראו האנשים יראה גדולה. פיון ששמעו את שמו של הקדוש ברוך הוא, מיד פחדו, משום שכלם היו יודעים את הנסים והגבורות שעשה הקדוש ברוך הוא ביים. וכיון שאמר להם את שמו של הקדוש ברוך הוא, מיד פחדו לפניו פחד רב.

עוד אמר להם שהוא בורח מלפני הקדוש ברוך הוא, ועל כן אמרו לו, מה זאת עשית שאתה ברכת מפניו ולא עשית מצוותיו. ומשום כך מה זאת עשית שאתה עברת על מצוות רבונו.

ובא ראה, כל אלו שהתגירו אחר כך, כשראו את הנסים והגבורות שעשה לו הקדוש ברוך הוא ליונה ביים, וכלם ראו אותו כשנופל ביים, ואותו דג שעולה וכולע אותו לפנייהם, וכשבא אותו דג גדול לעיני הכל ופלט אותו

לִיבְשָׁה, בָּאוּ אֵלָיו וְהִתְגִּירוּ כָלָם. זֶהוּ שְׂפָתוֹב (יונה ב) מְשַׁמְרִים הַבְּלִי שָׂוֵא חֲסֵדָם יַעֲזֹבוּ.

ובא רֵאָה, כָּל אֱלֹהֵי הָיו גְּרִי צָדֵק, וְהִתְחַכְּמוּ בַתּוֹרָה, וְהָיו חֲכָמִים עֲלִיוֹנִים. מִשּׁוֹם שֶׁהָרִי הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הִתְרַצָּה בָהֶם, וּבְכָל אֱלוֹ שֶׁקָּרְבוּ אֵלָיו וּמְקַדְּשִׁים אֶת שְׁמוֹ בְּגִלּוּי, שְׂכָאֲשֶׁר מִתְקַדֵּשׁ שְׁמוֹ בְּגִלּוּי, שְׁמוֹ הַנִּסְתָּר מִתְעַלֶּה עַל כֶּסֶף כְּבוֹדוֹ, שְׂפָתוֹב (ויקרא כב) וְנִקְדְּשֵׁתִי בַתּוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל.

(בא ורֵאָה מֵה כְּתוּב) (שמות ט) וַיִּרְכָּסוּ אֶת הַחֹשֶׁן מִטְּבַעְתָּיו אֶל טְבַעַת הָאֶפֶד בַּפֶּתִיל תְּכֵלֶת. לָמָּה בַּפֶּתִיל תְּכֵלֶת? אֵלֵא לְהִרְאוֹת שֶׁהִתְכַלַּת הַזֶּה נִקְשְׂרַת בְּכָל, וְעַל זֶה הַכֹּל הוּא בְּסוּד עֲלִיוֹן.

מֵה כְּתוּב? (שם כח) פְּעֻמוֹן זָהָב וְרִמּוֹן, וּבְאֲרָנוֹ שֶׁהַכֹּל בְּסוּד עֲלִיוֹן כְּפִי שְׂאֲמָרְנוּ. מֵה כְּתוּב? וְנִשְׁמַע קוֹלוֹ בְּבֹאוֹ אֶל הַקָּדֵשׁ לְפָנָי ה'. מִשּׁוֹם שֶׁצָּרִיךְ קוֹל שְׁנִשְׁמָע, וְהַבְּרָכוֹת יִשְׂרוּ עַל הָעוֹלָם בְּשִׁבִיל הַכֹּהֵן, שֶׁהוּא מְבָרֵךְ אֶת הַכֹּל וְעוֹבֵד הַכֹּל. פְּעֻמוֹן זָהָב, הָרִי בְּאֲרָנוֹ. רִמּוֹן, שְׂמֵתִמְלֵא כְּמוֹ הָרִמּוֹן הַזֶּה שֶׁהוּא מְלֵא מֵהַכֹּל, וְהַכֹּל בְּאֲרָנוֹ. וַיַּעַשׂ אֶת מַעִיל הָאֶפֶד מֵעֵשָׂה אֲרָג כָּלִיל תְּכֵלֶת. הָרִי נִתְבָּאָר בְּסוּד הַחֹשֶׁן וְהָאֶפֶד, וְהַכֹּל

אָחַד. כְּלִיל תְּכֵלֶת, שְׁכָךְ רְאוּי כְּמוֹ שְׂבָאֲרָנוּ,
שְׂתֵכְלֶת הוּא סוּד שֶׁל אוֹר הַכֶּסֶּא. תְּכֵלֶת שֶׁהוּא
בְּקֶשֶׁר שֶׁל אוֹר לְבָן, הַכֵּל כְּאָחַד. וְעַל זֶה הַתְּכֵלֶת
הוּא לְאֶפֶוד.

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, הַלְבוּשִׁים הִלְלוּ שֶׁל הַכֹּהֵן,
כֻּלָּם הֵם בְּסוּד עֲלִיּוֹן, לְהִיּוֹת לְבוּשִׁים
שְׁלֵמָטָה כְּמוֹ שְׁלֵמַעְלָה. בֵּא וּרְאֵה, כִּיּוֹן
שְׁמִיכָאֵל הוּא כֹהֵן גָּדוֹל וּבֵא מֵצַד הַיְמִינִי, לְמָה
כְּתוּב בְּגִבְרִיאֵל, (דְּנִיאל יב) הָאִישׁ לְבוּשׁ הַבְּדִים?
שְׁהַרִי הַלְבוּשִׁים הֵם לְכֹהֵן הַגָּדוֹל, וּמִיכָאֵל
הוּא הַכֹּהֵן, וּבֵא מֵצַד הַיְמִינִי? אֵלֶּא מִכָּאֵן
שְׁשֵׁמַאל נִכְלָל בְּיְמִין תְּמִיד, וְהַתְּלַבֵּשׁ גִּבְרִיאֵל
בְּלְבוּשִׁים הִלְלוּ.

עוֹד, שְׁהַרִי גִבְרִיאֵל הַתְּמַנָּה שְׁלִיחַ בְּעוֹלָם הַזֶּה,
וְכֹל שְׁלִיחַ שֶׁהַתְּמַנָּה בְּעוֹלָם הַזֶּה, צָרִיךְ
לְהַתְּלַבֵּשׁ בְּלְבוּשֵׁי הָעוֹלָם הַזֶּה, וְהַרִי בְּאֲרָנוּ בְּסוּד
הַנְּשִׁמָּה, כְּשֶׁהִיא עוֹלָה לְמַעְלָה הִיא מִתְּלַבֶּשֶׁת
בְּלְבוּשׁ כְּמוֹ שְׁלֵמַעְלָה, כְּדִי לְהִיּוֹת שֵׁם. וְכֵן
כְּשִׁיּוֹרְדֵת לְמָטָה מְלַמַּעְלָה, הַכֵּל הוּא כְּמוֹ שְׁאוֹתוֹ
מִקּוֹם שֶׁהוֹלְכֶת לְשֵׁם. כְּמוֹ כֵן כָּל אוֹתָם שְׁלוּחִים
שֶׁהַתְּמַנּוּ בְּשְׁלִיחוֹת בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְהַרִי בְּאֲרָנוּ.

וּבֹא רֵאָה, הַמְעִיל הַזֶּה שֶׁל הָאֶפֶוד – לְכַסּוֹת עָלָיו
כְּשֶׁלּוּבֵשׁ אוֹתוֹ. כָּתוּב (תהלים קלט) אַחֲזוּר וְקָדַם
צָרְתָנִי וַתִּשֶׁת עָלַי כַּפְכָּה. פְּסוּק זֶה הֵרִי פִרְשׁוּהוּ.

אֲבָל בֹּא וּרְאָה, בְּשַׁעַה שֶׁבָרָא הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא אֶת אָדָם הָרֵאשׁוֹן, זָכַר וּנְקֵבָה
נִבְרָאוּ, וְהָיוּ שְׁנֵיהֶם זֶה עִם זֶה קְשׁוּרִים, הַנְּקֵבָה
לְאַחֲזוּר וְהַזָּכָר לַפָּנִים, עַד שֶׁנִּסָּר אוֹתָם הַקָּדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא, וְהִתְקִין אוֹתָהּ וְהַכְנִיס אוֹתָהּ לַפָּנֵי
אָדָם לְהִסְתַּכֵּל פָּנִים בְּפָנִים. וְכִיּוֹן שֶׁהִסְתַּכְּלוּ
פָּנִים בְּפָנִים, אִזּוּ רִבְתָּהּ הָאֵהָבָה בְּעוֹלָם, וְהוֹלִידוּ
תוֹלְדוֹת בְּעוֹלָם, מֵה שֶׁלֹּא הָיָה מִקְדָּם לָכֵן,
וְהֵרִי בְּאַרְנוֹ.

וְאַחֲרַי שֶׁחָטָא אָדָם וְהָאִשָּׁה, וּבֹא נָחַשׁ עַל חַוָּה
וְהִטִּיל בָּהּ זֶה־מָה, הוֹלִידָה חַוָּה אֶת קַיִן,
וְהָיָה דְיוֹקְנֵנוּ דְיוֹקֵן שְׁלִמְעֵלָה וּמִטָּה מְסוּד הַזֶּה־מָה
שֶׁל הַצַּד הָאֲחֵר וּמִהַצַּד שְׁלִמְטָה. וְעַל כֵּן הוּא
הָיָה הָרֵאשׁוֹן שֶׁעָשָׂה מוֹת בְּעוֹלָם, מִשׁוּם שֶׁהַצַּד
שֶׁלוֹ גָּרַם. הַנְּחָשׁ דִּרְכּוֹ הוּא לְאַרְבַּ לְהַרְגַּ, אוֹתוֹ
שָׁבָא מִמֶּנּוּ בְּדִרְכּוֹ לְקַח וְהִלֵּךְ. וְעַל זֶה כָּתוּב
(בראשית ד) וַיְהִי בִּהְיוֹתָם בְּשֹׁדֵה וַיִּקַּם קַיִן אֶל הֶבֶל
אָחִיו וַיַּהַרְגֵהוּ.

מִצְאָנוּ בְּסִפְרֵי הַקְּדָמוֹנִים, שְׁכַפְּהֵרֵג קִיֵּן אֶת הֶבֶל, הָיָה נוֹשֵׁף אוֹתוֹ נְשִׁיכוֹת כְּנַחֲשׁ, עַד שֶׁהוֹצִיא אֶת נִשְׁמָתוֹ וְהָרַג אוֹתוֹ.

וְכָל הַדְּבָרִים חָזְרוּ לִיסוּד הָרֵאשׁוֹן, וְאִם קִיֵּן לֹא הָיָה מִן אוֹתוֹ הַצַּד, לֹא נִמְצָא כֶּף לְאַחֲרוֹ. וְעַל כֵּן, כִּיּוֹן שָׂרָאָה אָדָם שֶׁנֶּהְרַג הֶבֶל וְגֵרֵשׁ קִיֵּן, אָמַר: מָה אֲנִי אוֹלִיד מִכָּאן וְהִלָּאָה. נִפְרַד מֵאִשְׁתּוֹ מֵאָה וּשְׁלֹשִׁים שָׁנָה, וְרוּחוֹת נִקְבוֹת טְמֵאוֹת הָיוּ בָאוֹת וּמִתְחַמְמוֹת מִמֶּנּוּ, וְהָיָה מוֹלִיד רוּחוֹת יוֹשָׁדִים, וְנִקְרְאִים נִגְעֵי בְּנֵי אָדָם, וּבְאַרְנוֹ.

אַחַר כֵּף קִנָּא וְהִתְלַבֵּשׁ בְּקִנְיָאָה, וְהִתְחַבֵּר בְּאִשְׁתּוֹ וְהוֹלִיד אֶת שֵׁת, שְׁכַתּוּב (בראשית ה) וַיּוֹלֵד בְּדָמוֹתוֹ כְּצִלְמוֹ וַיִּקְרָא אֶת שְׁמוֹ שֵׁת. זֶהוּ בְּדָמוֹתוֹ כְּצִלְמוֹ, מָה שֶׁלֹּא הָיָה כֶּף בְּרֵאשׁוֹנָה, בְּאוֹתָם בְּנִים רֵאשׁוֹנִים שֶׁהָיוּ מִקֶּדֶם לָכֵן.

מִשּׁוֹם שֶׁהָרִי בְּרֵאשׁוֹנָה הִתְחַבְּרוֹת אַחֲרֵת הָיְתָה אֵלָיו, וּפְרִשׁוּהָ, עַד שֶׁבָּאָה חוּהַ וְהִתְקִינָהּ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְאָדָם, וְהִתְחַבְּרוּ פָּנִים בְּפָנִים. וְעַל זֶה כְּתוּב, (שם ב) לְזֹאת יִקְרָא אִשָּׁה. זוֹהִי אִשָּׁה, אֲבָל אַחֲרֵת לֹא נִקְרְאת כֶּף, וְהָרִי פְּרִשׁוּהָ. וּמִשּׁוֹם שֶׁאָדָם וְחוּהַ נִבְרְאוּ כְּאַחֵד, כְּתוּב (שם ה) זָכַר וַיִּנְקְבָהּ

בְּרָאָם וַיִּבְרְךְ אֹתָם. שְׁנֵיהֶם כְּאַחַד הָיוּ. וְעַל זֶה
כָּתוּב, אַחֲזֹר וְקָדַם צִרְתָּנִי.

בא וּרְאֵה, אֵפוֹד וְחֹשֶׁן - אַחֲזֹר וְקָדַם הָיוּ,
וּכְשֶׁהִפְּהֵן הִתְלַבֵּשׁ בָּהֶם, הָיָה דוּמָה
בְּדִיוֹקָן עֲלִיּוֹן. וְהָרִי נִתְבָּאֵר שְׂאֵז פָּנָיו הָאִירוּ
וְהָאוֹתִיּוֹת בְּלֶטוּ, וְעָלוּ לְמַעְלָה מְאִירוֹת, וְאֵז הָיָה
יודע אֶת הַדָּבָר.

ומשום כִּי תִקְוֶן הַחֹשֶׁן וְתִקְוֶן הָאֵפוֹד כְּאַחַד
נִקְשְׂרוּ, וְאֵף עַל גֹּב שֶׁתִּקְוֶן זֶה אֵינוֹ
כְּתִקְוֶן זֶה, וְהִכַּל בְּסוּד אֶחָד. קֶשֶׁר שֶׁל זֶה בְּזָה,
לְהִתְאַחֵז חֹשֶׁן בְּאֵפוֹד בְּאַרְבַּע טְבָעוֹת שֶׁנִּקְשְׂרוּ
בְּמָקוֹם הַזֶּה וּבְמָקוֹם הַזֶּה. וְהֵם סוּד אוֹתָן
הַמְּרַכְּבוֹת שֶׁנִּקְשְׂרוּ בְּצַד הַזֶּה שֶׁלְמִטָּה לְאוֹתָם
שֶׁלְמַעְלָה, וְהִכַּל הוּא בְּסוּד שֶׁל אוֹפָנִים וְחִיּוֹת.

כתוב, בְּרֵאשִׁית בְּרָא אֱלֹהִים אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת
הָאָרֶץ. וּפְרִשׁוּהָ, שֶׁהָרִי הִכַּל כְּמוֹ כֵּן
נַעֲשֶׂה הַמִּשְׁכָּן. כְּמוֹ שֶׁהָעוֹלָם הִתְחַתּוֹן עָשָׂה כְּמוֹ
הָעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן, וְכֹל מַעֲשָׂהוּ שֶׁעָשָׂה כְּמוֹ
שֶׁלְמַעְלָה - כִּי גַם הַמִּשְׁכָּן, כָּל מַעֲשָׂיו הֵם
כְּמַעֲשֵׂה וְכְמוֹ שֶׁל הָעוֹלָם (הָעֲלִיּוֹן). (וּבְאֵרוֹהָ, כְּדָגְמָא זוּ
נַעֲשֶׂה הַמִּשְׁכָּן, וְכֹל מַעֲשָׂיו שֶׁעָשָׂה בְּעוֹלָם הַזֶּה - כְּדָגְמָא שֶׁלְמַעְלָה עָשָׂה. וְכִּי

גם כן המשכן, כל מעשיו הם כדגמת מעלה, כדגמת העולם התחתון וכדגמת העולם העליון).

וסוד זה, כל מעשי המשכן, כלם מעשים ותקונים שלמעלה ולמטה, כדי להשרות שכינה בעולם בדיורים העליונים ובדיורים התחתונים. כמו כן גן עדן למטה הוא כמו העליון. וכמו התחתון - כל הציורים וכל הדיוקנאות של העולם כלם שם. ועל כן עבודת המשכן ועבודת שמים וארץ, כלם בסוד אחד.

כתוב (ישעיה מ) **שאו מרום עיניכם וראו מי ברא אלה וגו'. פסוק זה פירושו, אבל בא וראה, וכי בשביל שישתכל אדם בעיניו למעלה ומעלה אותם למעלה, יכול להסתכל במה שלא הרשה לדעת ולראות?**

אלא, שאו מרום עיניכם - מי שרוצה להסתכל במעשי הקדוש ברוך הוא, יזקף עיניו למעלה ויראה כמה חילות וכמה מחנות מעשים משנים זה מזה, גדולים אלה מאלה, ואז תראו ותשאלו ותאמרו, מי ברא אלה. מי ברא אלה, הרי בארנו סוד של מי, ברא אלה, שהוא מקום שעומד מרום וגנוז ונסתר ולא ידוע ועומד תמיד לשאלה, משום שלא התגלה לאותו מקום.

הַמוֹצֵיאַ בַּמִּסְפָּר צְבָאָם, מֵה זֶה הַמוֹצֵיאַ? אֵלָּא
 מְשׁוּם שְׁאוּתוֹ מְקוּם טְמִיר וְגִנוּז, הוּא
 מוֹצֵיא הַכֹּל בְּסוּד הַקּוּל שְׁיּוֹצֵא מִהַשּׁוֹפָר. וְאוּתוֹ
 קוּל הוּא מִסְפָּר שֶׁל כָּל הַחִילּוֹת הָעֲלִיּוֹנִים
 וְחֻשְׁבוֹן שֶׁל הַכֹּל. וּמִשָּׁם נִמְצָא סוּד הָאָמוּנָה
 הָעֲלִיּוֹנָה בְּכֹל אוֹתָם צְדָדִים עֲלִיּוֹנִים, עַד
 שְׁשׁוּפְעוֹת הַדְּרָגוֹת וְנִמְשְׁכוֹת לְמִטָּה, וְנִפְרָדִים
 כַּמָּה חִילּוֹת לְמִינֵיהֶם, וְכֹלֶם עוֹמְדִים בְּחֻשְׁבוֹן
 וְנִקְרָאִים בְּשֵׁם. מְרַב אוֹנִים – זֶה צַד הַיְמִין. אֲמִיץ
 כַּח – זֶה צַד הַשְּׂמָאל. אִישׁ לֹא נֶעְדֵּר – הַצְּדָדִים
 שְׁשׁוּפְעִים מִשְׁנֵי עֲבָרִים.

דְּבַר אַחַר שָׂאוּ מְרוֹם עֵינֵיכֶם וּרְאוּ מִי בָרָא אֵלֶּה
 – הַפְּסוּק הַזֶּה כְּשֶׁהוֹקֵם הַמְּשַׁכֵּן וְהָיָה
 מִתְתַקֵּן. כָּל מִי שֶׁרָאָה אֶת הַמְּשַׁכֵּן, הִסְתַּכַּל בּוֹ
 לְמַעַלָּה וּמִטָּה, וְאֵת הַכֹּל רָאָה בַּמְּשַׁכֵּן, מְשׁוּם
 שְׁכָל מַעֲשֵׂי הָעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן וְהַתַּחְתּוֹן, כְּלָם נִתְקַנּוּ
 בַּמְּשַׁכֵּן, וְהָרִי בְּאַרְנוֹ – כָּל מִי שֶׁרָאָה אוֹתָם
 הִקְרִסִים בַּמְּשַׁכֵּן וְהִסְתַּכַּל בָּהֶם, הָיָה מִסְתַּכַּל
 בְּאוֹר שְׁלָהֶם בְּאוֹר הַכּוֹכָבִים, מְשׁוּם שְׁכָךְ
 עוֹמְדִים הַכּוֹכָבִים בְּרָקִיעַ.

פְּתַח וְאָמַר, (תהלים קמח) הַלְלוּיָהּ הַלְלוּ אֶת ה' מִן
 הַשָּׁמַיִם וְגו'. בֹּא וּרְאֵה, הַתְּשַׁבַּחַת הַזֹּאת

אמר דוד כנגד סוד השם הקדוש, שהוא כלל של תשבחת הכל. שתי תשבחות הן, כמו סוד השם הקדוש העליון, שהוא הכלל של תשבחת הכל. ואלו: זה, והשבח האחרון, שהוא כללות השבחים של הכל, שכתוב (שם קג) הללויה הללו אל בקדשו וגו'. אבל זה היה על עשרה מינים, וזהו על שבעה, והכל סוד אחד בשם הקדוש.

הללויה הללו את ה' מן השמים, זוהי ראשית של ששה צדדים להתפשט למטה, שזהו סוד שקיים לשאלה, כמו שנאמר (דברים ה) כי שאל נא לימים ראשנים אשר היו לפניך וגו'. עד כאן יש רשות לשאלה. מן היום אשר ברא וגו', ועד קצה השמים – מכאן והלאה לא עומד לשאלה, משום שהוא מקום טמיר וגנוז.

ועל זה, הללו את ה' מן השמים הללוהו במרומים – אלו שני צדדים, (שם רום ההתקלה) ימין ושמאל. ומכאן מתפשטים כל האחרים למטה בסוד הדרגות להתתקן כראוי. הללוהו כל מלאכיו – אלו הם שני עמודים שעומדים תחת הגוף להשעין את הגוף עליהם.

בא וראה, אותם העמודים שהגוף נשען עליהם, עומדים כאן בסוד המלאכים,

משום שְׁהִירְכִים הֵן שְׁלִיחִים לְלַכֵּת מִמָּקוֹם
לְמָקוֹם, וּמִסוּד זֶה יוֹצְאִים אוֹתָם שְׁנִקְרָאִים
מִלְּאָכִים, שֶׁהֵם שְׁלִיחִים לְלַכֵּת בְּשְׁלִיחוֹת אֲדוֹנָם
מִמָּקוֹם לְמָקוֹם.

הַלְלוּהוּ כָּל צְבָאוֹ - זֶהוּ מָקוֹם שְׁיוֹצְאִים
מִמֶּנּוּ כָּל הַחִילוֹת הַקְּדוּשִׁים
הָעֲלִיּוֹנִים, סוּד אוֹת הַבְּרִית הַקְּדוּשָׁה, וְהוּא
רְשׁוּם בְּכָל שְׁאָר הַרְּבֻבוֹת, כְּמוֹ שְׁאֲמַרְנוּ,
שְׁכָתוֹב (יִשְׁעִיָּה מַח) ה' צְבָאוֹת שְׁמוֹ, אוֹת הוּא בְּכָל
שְׁאָר הַחִילוֹת וְהַרְּבֻבוֹת.

הַלְלוּהוּ שְׁמֵשׁ וַיְרַח - בּוֹ עוֹמֵד הַסוּד הַזֶּה, וְהוּא
הַשְּׁמֵשׁ לְהָאִיר, וּבּוֹ עוֹמְדִים כּוֹכְבִים
עֲלִיּוֹנִים שְׁמָאִירִים, וּמְזֻלוֹת, וְהָרִי בְּאֲרָנוֹ. אַחַר כֵּן
חוֹזֵר לְמַעְלָה לְאוֹתוֹ מָקוֹם שְׁעוֹמֵד בְּרוּם
הַמְּרוּמִים, וְשֵׁם נִתְקַעִים הַכֹּל, הַלְלוּהוּ שְׁמֵי
הַשָּׁמַיִם. אַחַר כֵּן הַלְלוּ אֶת ה' מִן הָאָרֶץ. כְּנֶגֶד
אֵלֶּה אֵשׁ וּבְרָד וְגו'.

בא וְרָאָה, אוֹתָם כּוֹכְבִים לְמַטָּה עוֹמְדִים בְּמִשְׁכָּה
שְׁנַמְשָׁכִים מִסוּד הָעֲלִיּוֹן, מִשׁוּם שֶׁהַכֹּל עוֹמֵד
בְּדִיוֹקָן עֲלִיּוֹן, וְהָרִי בְּאֲרָנוֹ. וּמִשׁוּם כֵּן כָּל אוֹתָם
כוֹכְבִים וּמְזֻלוֹת מְרוּם הַרְּקִיעַ, כְּלָם עוֹמְדִים

לְהִנְהִיג בּוֹ אֶת הָעוֹלָם שְׁלִמְטָה מִמֶּנּוּ, וּמִשֵּׁם
 מִתְפַּשְׁטוֹת דְּרָגוֹת, עַד שְׁעוֹמְדוֹת הַדְּרָגוֹת לְאוֹתָם
 כּוֹכְבִים שְׁלִמְטָה, שְׁכָלָם אֵין עוֹמְדִים בְּרִשְׁוֹתָם
 כָּלוּם, וְהָרִי בְּאַרְנוֹ, וְכָלָם עוֹמְדִים בְּרִשְׁוֹת
 שְׁלִמְעָלָה. וְעַל זֶה כָּתוּב, (ישעיה מז) יַעֲמְדוּ נָא
 וְיִוֹשִׁיעֵדְךָ הוֹבְרֵי שָׁמַיִם הַחֲזִיִּים בְּכוֹכְבִים, וְהַכֹּל הוּא
 בְּרִשְׁוֹת וְנִתְבָּאֵר.

וַיַּעֲשׂוּ אֶת הַכְּתָנֹת שֵׁשׁ וְגו' וְאֵת הַמְּצַנְפֹת שֵׁשׁ
 וְגו'. רַבִּי יוֹסִי פֶתַח, (שם ב) וְהָיָה בְּאַחֲרִית
 הַיָּמִים נִכּוֹן יִהְיֶה הַר בֵּית ה' בְּרֹאשׁ הַהָרִים וְגו'.
 וְהָיָה בְּאַחֲרִית הַיָּמִים, כְּשִׁיפְקֵד הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
 אֶת בֵּית יַעֲקֹב וַיִּקַּם אוֹתָהּ מִן הָעֶפְרַת וְתִתְחַבֵּר
 הַשָּׁמַשׁ בַּלְבָּנָה, אֲזִי נִכּוֹן יִהְיֶה הַר בֵּית ה' – זו
 יְרוּשָׁלַיִם לְמַעְלָה, שְׁתֵּהִיָּה מְתַקְנֶת בְּתַקּוּנֶיהָ
 לְהִיּוֹת נְאוּרָה בְּאוֹר שְׁלִמְעָלָה, שְׁכָל אוֹרָה אֵינוֹ
 מְתַקֵּן אֶלָּא בְּאוֹר שְׁלִמְעָלָה. וּבְאוֹתוֹ זְמַן יֵאוֹר
 עָלֶיהָ אוֹר עֲלִיּוֹן עַל אֶחָד פִּי שְׁבַעָה מִמָּה שְׁהִיְתָה
 מִקֶּדֶם לָכֵן, כְּפֶתוּב (שם ל) וְהָיָה אוֹר הַלְּבָנָה כְּאוֹר
 הַחֲמָה וְאוֹר הַחֲמָה יִהְיֶה שְׁבַעֲתִים וְגו'.

בְּרֹאשׁ הַהָרִים, בְּרֹאשֵׁי הַהָרִים הָיָה צָרִיף
 לְהִיּוֹת! מַה זֶה בְּרֹאשׁ? אֶלָּא הָאוֹר
 הַזֶּה שְׁיִהְיֶה לָּהּ, בְּרֹאשׁ הַהָרִים הוּא. וּמִיָּהוּ

ראש הָהָרִים? זֶה הַכֶּהֱן הַגָּדוֹל שֶׁהוּא רֹאשׁ
הָהָרִים, הָרֹאשׁ שֶׁל כָּל צַד הַיָּמִין. וְזֶהוּ שֶׁמִּתְקַן
אֶת הַבַּיִת תָּמִיד וּמְבָרֵךְ אוֹתָהּ לְהָאִיר פְּנֵיהָ. וְעַל
זֶה, יִהְיֶה נִכּוֹן.

וּבַמּוֹה יִתְקַן אוֹתָהּ? בְּאוֹתָם לְבוּשִׁים שֶׁהֵם כְּמוֹ
שֶׁלְמַעֲלָה, כְּמוֹ שֶׁבְּאַרוּהָ. וְאוֹתָם לְבוּשִׁים
כָּלֵם עוֹמְדִים בְּסוּד שֶׁל שֵׁשׁ. וְהַבַּיִת הַזֶּה, כְּשִׂיחָהּ
מִתְקַן בְּרֹאשׁ הָהָרִים הַזֶּה, שֶׁהוּא הַכֶּהֱן הַגָּדוֹל, אֲזַי
נִקְשָׁר וּמִתְעַלָּה לְמַעֲלָה בְּקִיּוּם עֲלִיּוֹן, וַיֵּאֹר
הָעוֹלָם מֵאוֹתוֹ הָאוֹר הָעֲלִיּוֹן. (יח) וְזֶהוּ וְנִשְׂאָ
מִגְבָּעוֹת, מִכָּל שְׂאֵר הַחִילּוֹת וְהַמַּחֲנוֹת הָעֲלִיּוֹנִים.
וְאֲזַי, וְנִהְרֹו אֵלָיו כָּל הַגּוֹיִם.

בא וּרְאֵה, בְּשַׁעַה שֶׁהַכֶּהֱן שֶׁלְמַטָּה פּוֹרֵשׁ יָדָיו,
אֲזַי רוּחַ עֲלִיּוֹנָה מְאִירָה וְיוֹצֵאת, וְכָל
הַמְּאֹרוֹת מְאִירִים, וְהָאוֹרוֹת נִמְשָׁכִים וְנִאֹרִים
וְנִקְשָׁרִים אֵלָהּ בְּאֵלָהּ, עַד שִׁיאִירוּ אֶת פְּנֵיהָ שֶׁל
כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל, וְהַכֹּל עַל יְדֵי הָאוֹר הָרֹאשׁוֹן שֶׁהוּא
הַכֶּהֱן. וְכִשְׁהַכֶּהֱן מִתְעוֹרֵר לְמַטָּה, כֵּהֵן מִתְעוֹרֵר
לְמַעֲלָה. וּבִמְעֻשִׁים שֶׁלְמַטָּה מִתְעוֹרֶרֶת
הַהִתְעוֹרְרוֹת שֶׁלְמַעֲלָה.

וְעַל זֶה, נִכּוֹן יִהְיֶה הַר בֵּית ה' בְּרֹאשׁ הָהָרִים וְגו',
וְנִהְרֹו אֵלָיו כָּל הַגּוֹיִם. מִשׁוּם שֶׁעֲכָשׁוּ, כָּל

שְׁאָר הָעַמִּים יֵשׁ לָהֶם מִמְּנִים בְּרַקִּיעַ עֲלֵיהֶם,
 וּבְאוֹתוֹ זְמַן יִבְעַר אוֹתָם וַיִּפִּיל אוֹתָם הַקְּדוֹשׁ
 בְּרוּךְ הוּא מִשְׁלֹטוֹנָם, שְׁפָתוֹב (ישעיה כד) יִפְקֹד ה'
 עַל צָבָא הַמְּרוֹם בְּמְרוֹם. וְכִיּוֹן שְׁכָלָם יַעֲבְרוּ
 מִשְׁלֹטוֹנָם, אֲזִי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִתְחַזֵּק לְבַדּוֹ,
 כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (שם ב) וְנִשְׁגָּב ה' לְבַדּוֹ בַּיּוֹם הַהוּא.
 וְאֲזִי, וְנִהְרָו אֵלָיו כָּל הַגּוֹיִם. וְזֶהוּ שְׁפָתוֹב וְהִלְכוּ
 עַמִּים רַבִּים וְאָמְרוּ לְכוּ וְנַעֲלֶה אֶל הַר ה' אֶל בַּיִת
 אֱלֹהֵי יַעֲקֹב וְגו'.

וְהַכֹּהֵן הוּא בְּשַׁעֲהַ שְׁהַכְּהֵן, שֶׁהוּא רֹאשׁ הַהָרִים,
 יְאִיר לָהּ, וְהַכֹּל הוּא בְּסוּד שֶׁל שֵׁשׁ, שֵׁשׁ
 הֵם בְּכָל הַצְּדָדִים שֶׁיְאִיר לָהּ, שֶׁהָרִי בְּסוּד שֶׁל שֵׁשׁ
 יְאִיר לָהּ.

רַבִּי אֶלְעָזָר וְרַבִּי יִצְחָק וְרַבִּי יְהוּדָה הָיוּ הוֹלְכִים
 בְּדֶרֶךְ. אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, זְמַן הוּא לְלַכֵּת עִם
 הַשְּׂכִינָה, מִשּׁוּם שֶׁשְׂכִינָה לֹא תִשָּׂרָה עֲלֵינוּ אֶלָּא
 מִתּוֹךְ דְּבַרֵי תוֹרָה. אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, מִי שֶׁהוּא
 הָרֹאשׁ, יִפְתַּח בְּרֹאשׁוֹ.

פִּתַּח רַבִּי אֶלְעָזָר וְאָמַר, (תהלים קיט) צָעִיר אָנֹכִי
 וְנִבְזָה פְקֻדִיךָ לֹא שְׁכַחְתִּי. צָעִיר אָנֹכִי
 וְנִבְזָה – דָּוִד הַמֶּלֶךְ לִפְעָמִים מִשִּׁבַּח אֶת עֲצָמוֹ,

שְׁכָתוֹב (שם יח) וְעָשָׂה חֶסֶד לְמַשִּׁיחוֹ לְדָוִד וּלְזָרְעוֹ
 עַד עוֹלָם. וְכָתוֹב (שמואל-ב כג) נֶאֱמַר דָּוִד בֶּן יִשְׂרָאֵל וְנֶאֱמַר
 הַגִּבּוֹר הוֹקֵם עַל מְשִׁיחַ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב. וּלְפַעֲמִים
 עוֹשֶׂה אֶת עֲצָמוֹ עָנִי, שְׁכָתוֹב (תהלים פו) כִּי עָנִי
 וְאֲבִיוֹן אָנִי. וְכָתוֹב צָעִיר אֲנִי וְנִבְזָה. וְהוּא אוֹמֵר,
 אָבֶן מֵאֶסוֹ הַבּוֹנִים הִיְתָה לְרֹאשׁ פְּנֵה.

אָלֵא, בְּזִמְן שֶׁהָיָה עוֹלָה בְּדֶרֶגַת הַשְּׁלוֹם
 וְהִתְעַלָּה בְּדִין שֶׁל אֵמֶת וְהָיָה שׁוֹלֵט עַל
 שׁוֹנְאָיו, הָיָה מְשַׁבַּח אֶת עֲצָמוֹ. וּבְזִמְן שֶׁרָאָה אֶת
 עֲצָמוֹ בְּצָרָה וְשׁוֹנְאָיו דוֹחֲקִים אוֹתוֹ, אָז הִנְמִיךְ
 אֶת עֲצָמוֹ, וְהָיָה קוֹרָא לְעֲצָמוֹ עָנִי, קָטָן לְכֹלָם.
 מָה הַטַּעַם? מִשּׁוֹם שֶׁלְּפַעֲמִים הָיָה שׁוֹלֵט,
 וּלְפַעֲמִים הָיָה בְּצָרָה שֶׁל שׁוֹנְאָיו.

וְעַם כָּל זֶה, הוּא שֶׁלֵּט עֲלֵיהֶם תָּמִיד וְלֹא יִכְלוּ
 לוֹ. וְדָוִד הַמֶּלֶךְ תָּמִיד הָיָה מְשַׁפִּיל עֲצָמוֹ
 לְקִדּוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, שֶׁכָּל מִי שֶׁמְנַמֵּיךְ עֲצָמוֹ לְפָנָי
 הַקִּדּוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, הוּא מְזַקֵּיךְ אוֹתוֹ עַל הַכֹּל,
 וּמִשּׁוֹם כֶּף הַתְּרַצָּה בּוֹ הַקִּדּוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּעוֹלָם
 הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא. בְּעוֹלָם הַזֶּה – שְׁכָתוֹב (ישעיה לו)
 וַגִּנּוֹתַי עַל הָעִיר הַזֹּאת לְהוֹשִׁיעָהּ לְמַעְנֵי וּלְמַעַן
 דָּוִד עַבְדִּי. וּבְעוֹלָם הַבָּא – שְׁכָתוֹב (הושע ג) וּבִקְשׁוּ
 אֶת ה' אֱלֹהֵיהֶם וְאֶת דָּוִד מֶלֶכְכֶם וּפְחָדוֹ אֶל ה' וְאֶל

טובו בְּאַחֲרֵית הַיָּמִים. דָּוִד הוּא הָיָה מֶלֶךְ בְּעוֹלָם
הַזֶּה, וְדוֹד יִהְיֶה מֶלֶךְ לְעֵתִיד לְבָא. וְעַל זֶה אָמַר,
אָבֵן מֵאֶסוּ הַבּוֹנִים הִיתָה לְרֹאשׁ פְּנֵה.

בא וּרְאֵה, בְּשַׁעַה שֶׁהַשֶּׁמֶשׁ מִחֲזִיר פָּנָיו וְלֹא
מֵאִיר לְלִבְנָה, מְעַבֵּר אֹרֶה (לְלִבְנָה) וְלֹא
מֵאִירָה, וְאִזּוֹ הִיא בְּעֵנֵי בְּכָל הַצְּדָדִים, וְנִתְקַדֶּרֶת
וְאִין לָהּ אֹרֶךְ כָּלָל. וּכְשֶׁהַשֶּׁמֶשׁ חוֹזֵר נִגְדָה וּמֵאִיר
לָהּ, אִזּוֹ פְּנֵיהָ מֵאִירוֹת, וְהִיא מְתַקְשֶׁטֶת אֵלָיו
כְּנִקְבָה שֶׁמְתַקְשֶׁטֶת אֶל הַזָּכֵר, וְאִזּוֹ הִיא שׁוֹלֶטֶת
בְּשִׁלְטוֹן הָעוֹלָם.

ויעל זֶה דָּוִד הָיָה מְעַטֵּר עֲצָמוֹ בְּאוֹתוֹ גִּוֶן מִמֶּשׁ.
לְפַעֲמִים הוּא עָנִי, וְלְפַעֲמִים הוּא בְּעֶשֶׂר
וּבְעֶשְׂרֵי רוֹת הַכֹּל, וּמִשׁוֹם כֶּף הָיָה אוֹמֵר צָעִיר
אָנֹכִי וְנִבְזָה. וְעַם כָּל זֶה – פְּקַדִּיף לֹא שָׁכַחְתִּי.
כְּמוֹ כֵּן יֵשׁ לְאָדָם לְהִיּוֹת נִבְזָה בְּעֵינָיו, (וְנִבְזָה. וְמָה אִם
דָּוִד הַמֶּלֶךְ כֶּף, כָּל שֶׁכֵּן אָדָם אַחֵר שֵׁישׁ לוֹ) לְהַשְׁפִּיל אֶת עֲצָמוֹ
בְּכָל, לְהִיּוֹתוֹ כְּלִי שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מִתְרַצֶּה
בוֹ, וְהֵרִי פְּרִשׁוּהָ, שְׁכַתוֹב (יִשְׁעִיָּה נז) וְאֵת דְּכָא וְשִׁפְלָ
רוּחַ. עֲכָשׁוּ אֲנִי אֶפְתַּח בְּרֹאשׁ.

פְּתַח וְאָמַר, (יִחְזַקְאֵל מ) וַיָּבִיא אוֹתִי שָׁמָּה וְהִנֵּה אִישׁ
מֵרְאֵהוּ כְּמֵרְאֵה נַחֲשֵׁת וּפְתִיל פְּשָׁתִים בְּיָדוֹ

וְקָנָה הַמְּדָה וְהוּא עֵמֶד בְּשָׁעָר. אֵת זֶה רָאָה
 יַחְזִקְאֵל בְּאוֹתוֹ מְרֵאָה הַנְּבוּאָה, וְזֶהוּ אִישׁ, שֶׁהוּא
 שְׁלִיחַ בְּאוֹתָם לְבוֹשִׁים.

וְכֵאֵן לֹא אָמַר אֶלָּא רַק אִישׁ, וְלֹא אָמַר אִישׁ
 לְבוּשׁ הַבְּדִים. אֶלָּא בְּשָׁעָה שֶׁעָשָׂה
 שְׁלִיחוֹת לְעֲשׂוֹת דִּין אוֹ לְהִרְאוֹת דִּין – נִקְרָא
 לְבוּשׁ הַבְּדִים. וּבְשָׁעָה שֶׁלֹּא בָּא לְכַךְ – הַשְׁתַּנָּה
 לְגוֹן אַחֵר. כְּפִי שְׁלִיחוֹתוֹ – כִּךְ שׁוֹנֶה הַמְּרֵאָה שְׁלוֹ
 בְּאוֹתָם לְבוֹשִׁים וְהַשְׁתַּנָּה מְלַבּוֹשִׁים לְלְבוֹשִׁים,
 מְשׁוּם שֶׁהוּא תָּמִיד בְּצַד שְׂמֹאל, וְכִמְּה גּוֹנִים הֵם
 שְׂמֹתֵלֶבֶשׁ בָּהֶם, וְכָל אוֹתָם שְׂבָאִים מִן הַצַּד שְׁלוֹ.
מְרֵאָהוּ כְּמֵרֵאָה נְחֻשֶׁת – כֵּאֵן מִתְּלַבֵּשׁ בְּאוֹתוֹ
 לְבוּשׁ שֶׁהֵם טוֹרֵי נְחֻשֶׁת, שֶׁנִּקְרָאִים
 הַרֵי נְחֻשֶׁת, וְזֶה הֵבִיא מְדָה לְעֲשׂוֹת מְדִידָה. זֶה
 (קְנָה הַמְּדָה) אֵינוֹ הַנִּיצוּץ הַקָּשָׁה הַנֶּעֱלָם וְהַגְּנוּז,
 אֶלָּא מִשֶּׁם יוֹצֵא הַקְּנָה הַזֶּה לְמִטָּה, שֶׁנִּגְשֵׁם
 מִתּוֹךְ אוֹר שֶׁנִּשְׁאָר מִהַנִּיצוּץ הַקָּשָׁה, כְּשֶׁמִּסְתַּלֵּק
 לְמַעְלָה וְנִחְקַק תּוֹךְ הַסִּפִּיר שֶׁנוֹצֵץ וְלֹא נוֹדַע.
 וְעַל כֵּן אוֹתוֹ קָנָה הַמְּדָה עוֹמֵד בְּמְדִידַת הַמְּדָה
 שְׁעוֹמְדַת לְמִטָּה.

וְלִפְעָמָם קָנָה הַמְּדָה, וְלִפְעָמִים קוֹ הַמְּדָה, וְעַל
 זֶה פִּתִּיל וְקָנָה, וְהַכֹּל מְדָה לְעֲשׂוֹת

מְדִידָה. (שם) כָּל הַמְדִידוֹת שֶׁל יַחְזִקָאֵל הָיוּ
בְּאוֹתוֹ קִנְיַת הַמְדָּה, וּבִמְעֻשָׁה הַמְשָׁכָן הַכֹּל הָיָה
בְּקוֹ הַמְדָּה.

בְּמִשְׁכָּן, בְּאוֹתָהּ מְדִידָה שְׁלֵמֻטָּה, שֶׁהִיא קוֹ
הַמְדָּה, כְּמוֹ שְׁאוֹתוֹ הַפְּתִיל,
שֶׁכְּשֶׁמֶתְחִיל לְהִתְפַּשֵּׁט, בְּכֹל אִמָּה קָשָׁר אֶחָד,
וּבְאוֹתָהּ מְדָה מוֹדֵד, וְנִקְרָא אִמָּה. וּמִשּׁוֹם כֵּן,
(שְׁמוֹת כו) שְׁמֵנָה וְעֶשְׂרִים בְּאִמָּה, שֶׁזֶה אֲרָךְ, וְרוֹחַב
אֲרִבַּע בְּאִמָּה, וְלֹא כְּתוּב אֲרִבַּע אֲמוֹת, מִשּׁוֹם
שֶׁאִמָּה הָיָה מוֹדֵד לְכֹל צַד.

זֶה יוֹצֵא מִסוּד הַמְּאוֹר הָעֲלִיּוֹן, שֶׁהַמְדִידָה שֶׁל
זֶה לְמֻטָּה, מֵהַמְדִידָה הַזֹּאת שְׁלֵמֻעָלָה נִמְצְאוֹת.
הַמְדִידָה שְׁלֵמֻטָּה קִטְנָה אֶלְף וַחֲמֵשׁ מֵאוֹת
צְדָדִים, וְכֹל צַד וְצַד שְׁנַיִם עֶשְׂרֵי אֶלְף אֲמוֹת, וְעַל
כֵּן אִמָּה אַחַת הוֹלֶכֶת בְּכֹלָן, וְאוֹתָהּ אִמָּה שֶׁזֶה
מוֹדֵד, מִתְפַּשֵּׁט קוֹ הַמְדָּה וְנִתְגַּלִּית עוֹד אִמָּה
וּמוֹדֵד, וְכֵן בְּכֹל אוֹתָן מְדִידוֹת. (שְׁנַיִם עֶשְׂרֵי אֶלְף אֲמוֹת
מִתְפַּשֵּׁט קוֹ הַמְדָּה וְנִתְגַּלִּית אִמָּה וּמוֹדֵד, וְכֵן בְּכֹל אוֹתָן מְדִידוֹת, וְעַל זֶה אִמָּה
אַחַת הוֹלֶכֶת בְּכֹלָם, וְהִיא אִמָּה שְׁמוֹדֵדֶת זֶה מוֹדֵדֶת זֶה).

שְׁמֵנָה וְעֶשְׂרִים בְּאִמָּה, הוּא אֲרָךְ שֶׁל אִמָּה
אַחַת, וְהָרוֹחַב אֲרִבַּע בְּאוֹתָהּ אִמָּה.

נמצא אמה אחת שהיא שלשים ושנים שלישים.
 כמו שנאמר (ישעיה מ) וְכֹל בִּשְׁלֹשׁ עֶפְרַיִם הָאָרֶץ, וְהֵם
 שְׁלִישִׁים וּשְׁנַיִם, כְּנֶגֶד שְׁלִישִׁים וּשְׁנַיִם שְׁבִילִים
 שְׂיוּצָאִים מִלְּמַעְלָה.

וכאשר נעשית מדת הארץ במדידה הזו, היא
 ארבעה צדדים אותו הארץ. וכל צד
 שבע אמות, שלכך עולות אותן שבע אמות
 לארבעה צדדים בסוד של שבע, (ומתחומים) שהם
 עשרים ושמונה שהם בארץ, משום ששבע הוא
 סוד עליון בכל. וכל אותם שלשים ושנים
 שבילים כלולים בשבע, בסוד השם הקדוש.

ואם תאמר, הרי כתוב מדה אחת לכל היריעת –
 ודאי שזו מדה אחת, אף על גב
 שהתפשטה אמה אחר אמה, וזה אחר זה, והכל
 בסוד (מסוד) המאור העליון זה בא, להיות מעלה
 ומטה מדה אחת.

וזוהי המדה שהיא בקדשה יתרה, משום שיש
 מדה אחרת שהיא לכסות על זו שהיא
 בפנים. שהרי במדה אחרת שמכסה על זה עולה
 בחשבון לחשבון שלשים וארבע, ובפנים
 לחשבון שלשים ושתים, (שהיא לכסות על זה שהיא לבפנים

ועולה כחשבון, כחשבון שלשים וארבע, ולכחון לחשבון שלשים ושתיים) וזהו סוד שמכסה זה על זה, שלשים ושתיים לבפנים – שלשים וארבע (שלשים ושתיים הוא עומד בפנים, שלשים וארבע הוא עומד בחוץ).

משום שהרי מדה ראשונה, שהיא קדושה בגונים קדושים, שהם שש משזר ותכלת וארגמן ותולעת שני, אלו גונים קדושים, וכל חשבוננו עולה לחשבון שלשים ושתיים. ומדה שניה, שהיא לחון לכסות על זה, עולה לחשבון שלשים וארבע, וזהו סוד הכתוב (תהלים מא) אשרי משכיל אל דל ביום רעה ימלטהו ה'. ביום רעה ממש ימלטהו ה'.

סוד החשבון לפנים, שהוא סוד שלשים ושתיים. ובאותו חשבון של בחון מה כתוב? ועשית יריעת עזים. יריעת עזים, למה עזים? אלא הסוד הגון שלו, לתת מקום בסוד הקדש, ומשום כך יריעת עזים ודאי. כתוב (שיר ו) אל גנת אגוז ירדתי וגו', הרי פרשוה, אבל מה אגוז יש לו קלפה שמקיפה ומכסה את המח, והמח מבפנים, אף כך בכל דבר של קדש – הקדשה בפנים, והצד האחר בחון. וסוד זה – (חבקוק א) רשע מכתיר את הצדיק. ועל כן נקרא אגוז, והרי פרשוה.

בא וְרָאָה, בְּאוֹתוֹ שְׁבַחוּךָ – כָּל מֵה שְׁמוֹסִיף,
 גּוֹרֵעַ. וְסִימְנָךְ פְּרֵי הַחֶג, שְׁמַתְמַעֲטִים
 וְהוֹלְכִים. אֵף כָּאֵן גַּם, בְּמֵה שְׁבַפְנִים כְּתוּב, וְאֵת
 הַמְשָׁכֵן תַּעֲשֶׂה עֶשֶׂר יְרִיעַת. וּבְמֵה שְׁבַחוּךָ כְּתוּב,
 עֲשֵׂתִי עֲשֶׂרָה יְרִיעַת. הוֹסִיף אוֹתִיּוֹת וְגֵרַע
 מֵהַחֲשֻׁבוֹן. הוֹסִיף חֲשֻׁבוֹן וְגֵרַע (אוֹתִיּוֹת). הוֹסִיף
 חֲשֻׁבוֹן, שְׁכָתוּב (שְׁמוֹת כו) אֲרֶךְ הַיְרִיעָה הָאֶחָת
 שְׁלֹשִׁים בָּאָמָה וְרַחֵב אַרְבַּע בָּאָמָה הַיְרִיעָה.
 וּכְשֶׁעוֹלָה לְחֲשֻׁבוֹן, עוֹלָה לְחֲשֻׁבוֹן שְׁלֹשִׁים
 וְאַרְבַּע, שְׂאִין בְּכֹל אוֹתָם מִיְנֵי הָעֲנִי כְּמוֹ אוֹתוֹ
 שְׁנִקְרָא ד"ל. וּמִשׁוּם כֵּן, כְּשֶׁעוֹלָה לְחֲשֻׁבוֹן יוֹתֵר,
 עוֹלָה בְּחֶסְרוֹן.

וּכְשֶׁהוּא גּוֹרֵעַ בְּחֲשֻׁבוֹן (גּוֹרֵעַ), עוֹלָה בְּעֲלִיָּה,
 שְׁעוֹלָה לְסוּד שֶׁל שְׁלֹשִׁים וּשְׁתַּיִם,
 שֶׁהֵם סוּד כָּל הָאָמוּנָה, וְהוּא סוּד הַשֵּׁם הַקָּדוֹשׁ.
 וְלִכֵּן זֶה עוֹלָה וְזֶה גּוֹרֵעַ. זֶה עוֹלָה וְגּוֹרֵעַ, וְזֶה
 גּוֹרֵעַ וְעוֹלָה. זֶה לְפָנִים, וְזֶה לְחוּץ.

קוּ הַמִּדָּה הַזֶּה מֵתְחִיל לְהִתְפַּשֵּׁט וּמוֹדֵד הַמִּדָּה
 לְקַרְשִׁים, שְׁכָתוּב (שְׁמוֹת לו) וַיַּעַשׂ אֶת הַקַּרְשִׁים
 לְמִשְׁכַּן עֲצֵי שֹׁטִים עֲמֻדִים. וְאֵלוֹ הֵם סוּד
 הַשְּׂרָפִים, וְהָרִי פְּרִשׁוּהָ, שְׁכָתוּב עֲצֵי שֹׁטִים
 עֲמֻדִים, וְכָתוּב (יִשְׁעִיָּה ו) שְׂרָפִים עֲמֻדִים.

מְדִידַת הַמְּדָה הַזֹּה – עֶשֶׂר אַמּוֹת אַרְךָ הַקָּרֶשׁ
וְאַמָּה וַחֲצֵי הָאַמָּה. כָּאֵן כְּתוּב עֶשֶׂר
אַמּוֹת, וְלֹא כְּתוּב עֶשֶׂר בְּאַמָּה. אֱלוֹ שְׁלֹשׁ שְׁלֹשׁ
שְׁלֹשׁ שֶׁהֵן תִּשְׁעֵי, וְאַחַד שְׁשׁוּרָה עֲלֵיהֶם, וְזֶהוּ
רוּחַ אַחַת שְׁשׁוּרָה עֲלֵיהֶם.

וְהָרִי אֲמַרְנוּ כִּמָּה הוּא שְׁעוֹר הָאַמָּה, וְזֶהוּ
סוּד הַשְּׁעוֹר – אַחַת עֶשְׂרֵה וַחֲצֵי,
שְׁעוּלִים וְלֹא עוּלִים, מְשׁוּם שְׁגוּרְעִים מֵאוֹתָם
הָאוּפְנִים. וּפְרָשׁוּהָ בְּסוּד הַמְּרַכְּבָה הַקְּדוּשָׁה,
וְהֵם עֶשְׂרִים, עֶשֶׂר לְצַד זֶה וְעֶשֶׂר לְצַד זֶה, עַד
שְׁעוּלִים לְסוּד הַשְּׂרָפִים הָעֲלִיוֹנִים. וְאַחַר כֵּן
עוֹלָה סוּד הַקְּדֹשׁ עַד שְׁכָלָם מִתְעוֹרְרִים (נִפְגְּשִׁים)
בְּסוּד אוֹתוֹ הַבְּרִיחַ הַתִּיכּוֹן, כְּמוֹ שֶׁבְּאַרְוֵהָ,
וְלִכֵּן חֲצֵי יֵשׁ בּוֹ בְּלֹא שְׁלֵמוֹת.

סוּד הַמְּדָה הַזֹּה, לְעֶשְׂרִים קָרְשִׁים הֵם מֵאֲתִים
וְשְׁלֹשִׁים, וְכֹל זֶה עוֹמֵד בְּמְדִידָה בְּחֻשְׁבוֹן,
וְכֵן עוֹלָה כָּל חֻשְׁבוֹן שְׁיִוְצָא מִהַמְּדִידָה הַזֹּה בְּסוּד
אוֹתָם הַשְּׂרָפִים.

יְרִיעוֹת הַמִּשְׁכָּן שְׁאֲמַרְנוּ, שֶׁהֵם סוּדוֹת עֲלִיוֹנִים,
סוּד הַשָּׁמַיִם, וְהָרִי פְּרָשׁוּהָ (תְּהִלִּים קד)
נוֹטָה שָׁמַיִם כְּיְרִיעָה. וְהַסוּד שֶׁל זֶה בְּאוֹתוֹ חֻשְׁבוֹן

שְׁאֲמַרְנוּ. וַיֵּשׁ יְרִיעוֹת שְׁאֲמַרְנוּ בְּסוּד אֶחָד, וַיֵּשׁ יְרִיעוֹת בְּסוּד אֶחָד, וְהַכֹּל הוּא בְּסוּד שְׁלֹמֶעֱלָה. וְעַל כֵּן הַכֹּל הוּא כְּדֵי לְדַעַת חֻכְמָה שֶׁל כָּל צַד וְצַד וְכָל דָּבָר וְדָבָר. וְעַל כֵּן מִבְּחִין אָדָם בֵּין טוֹב לְרָע, בֵּין סוּד הַחֻכְמָה וּבֵין דָּבָר שְׁאִינוּ עוֹמְדִים בְּחֻכְמָה. וּבְסוּד הַמְּדִידָה הָרֵאשׁוֹנָה הָרִי נִתְבָּאֵר בְּכַמָּה צְדָדִים הוּא.

סדר הלימוד ליום ל שבט [יום 148 בשנה]

הַסּוּד הַזֶּה סוּד הָאָרוֹן שְׁעוֹמֵד בְּחֻשְׁבוֹן מִמָּה שֶׁהוּא נוֹטֵל וּמִמָּה שֶׁהוּא מְקַבֵּל וּמִמָּה שְׁיֵשׁ בוֹ. וּמִמָּה הוּא מְקַבֵּל? שֶׁהוּא שְׁנֵי צְדָדִים, וְלוֹקַח מֵאוֹתָם שְׁנֵי צְדָדִים. וְעַל כֵּן אִמָּה הִיא בְּצַד זֶה וְאִמָּה בְּצַד זֶה, וְחֻצֵי מִמְנוּ. וּמִשּׁוּם כֵּן, (שְׁמוֹת כ"ה) אֲמַתִּים וְחֻצֵי אֲרָכּוּ. אֲמַתִּים מִשְׁנֵי צְדָדִים, וְחֻצֵי שְׁלוֹ, הָרִי זֶה בְּאֲרָךְ. בְּרוּחַב וּבְגִבָּה אִמָּה וְחֻצֵי, אֶחָד מֵאוֹתוֹ צַד יוֹתֵר, שְׁנוֹטֵל כְּמוֹ שְׁיָמִין וּשְׁמָאל, וְחֻצֵי שְׁלוֹ. שֶׁהָרִי אֵין שׁוֹרֵה הַדָּבָר אֲלָא עַל דָּבָר, וּמִשּׁוּם כֵּן חֻצֵי בְּכָל חֻשְׁבוֹן וְחֻשְׁבוֹן, וּמִשּׁוּם כֵּן הָאָרוֹן מְקַבֵּל מֵהַכֹּל וְעוֹמֵד בְּסוּד הַחֻשְׁבוֹן שֶׁל הַכֹּל.

וְהָרִי פְּרִשׁוּהָ, עַל מֵה הוּא מְצַפֶּה בְּזֶהָב בְּפָנָיִם
 וּבַחוּץ, וְהָרִי הוּא שְׁעוֹר לְעֶמֶד בְּמִדְיָה
 רֵאשׁוּנָה? וְהַכֹּל עוֹמֵד בְּסוּד אֶחָד. הַשְּׁלֶחַן כְּמוֹ
 כֵּן, שְׁמוּדָד בְּאוֹתוֹ הַשְּׁעוֹר הָרֵאשׁוֹן.

אָבֵל מְדִידַת הָאָרוֹן הַזֶּה, שְׁעוֹמֶדֶת בְּסוּד הַתּוֹרָה
 וּבְאוֹתָהּ מְדָה רֵאשׁוּנָה שְׁאָמַר אָבָא, אֵין
 בָּהּ לְעֲשׂוֹת שְׁעוֹר יוֹתֵר כְּמוֹ שֶׁהוּא גְּלָה בְּסוּד
 לְחַכְמִים הָעֲלִיּוֹנִים לְדַעַת בָּהּ אֶת סוּד הַחֲכָמָה,
 לְהַבְחִין בֵּין טוֹב לְרַע, בֵּין חֲכָמָה עֲלִיּוֹנָה לְחֲכָמָה
 אַחֲרָת, כָּלֵם מְעֵשִׂים אַחֲרִים, כָּלֵם בְּמִדְיַת הָאָמָה
 בְּאוֹתָהּ הַמְּדָה, פָּרַט לְמִדַּת הַחֲשָׁן שֶׁהִיא זָרָת,
 וְהָרִי פְּרִשׁוּהָ.

בֵּא וּרְאֵה, הַכְּתָנֶת (אָף עַל גַּב) שֶׁל כָּלֵם נַעֲשׂוּ בְּסוּד
 הַקֶּדֶשׁ, הַכֹּל הוּא בְּסוּד שֶׁל שֵׁשׁ, וּבְמַעֲשֵׂה
 שֶׁל שֵׁשׁ, וְעוֹמֵד בְּשֵׁשׁ. וְכָלֵם תְּקוּנִים לְהַתְּלִיבֵשׁ
 וּלְהַתְּקִין בָּהֶם שֵׁשׁ וּבְסוּד שֶׁל שֵׁשׁ.

וְהַכֹּל בְּסוּד שֶׁל קו הַמְּדָה. וּקְנֵה הַמְּדָה בְּאוֹתָהּ
 מְדִידַת יְחֻזְקָאֵל, מְשׁוּם שֶׁהוּא בֵּית
 לְהַתְּקִים (מְשׁוּם זֶה הַבֵּית לֹא הַתְּקִים) בְּמִקוּמוֹ בְּאוֹתָם
 כְּתָלִים, בְּאוֹתָן חוֹמוֹת, בְּאוֹתָם פְּתָחִים וּבְאוֹתָן
 דְּלָתוֹת כְּדֵי לְהִיּוֹת הַכֹּל בְּמִדְיָה.

אָבֵל לְעֵתִיד לְבֹא מֵה כְּתוּב בְּאוֹתָהּ הַמִּדָּה?

(יחזקאל מא) וְרַחֲבָה וְנִסְבָּה לְמַעְלָה לְמַעְלָה.

בְּשַׁעַה שְׂיִתְחִילוּ לְבִנוּתָהּ, קָנָה הַמִּדָּה הַזֶּה עוֹלָה לְמַעְלָה לְמַעְלָה, לְאַרְךָ וְלְרַחֲב, שְׂתִהְיֶה הַתְּפֹשֶׁטוֹת הַבֵּית לְכֹל הַצְּדָדִים וְלֹא יִסְתַּכְּלוּ עָלֶיהָ לְרַע, כְּמוֹ שֶׁבְּאַרְוָה, שְׂכָתוֹב (זכריה ט) וְדַמְשֶׁק מְנוּחָתוֹ. שְׁהָרִי בְּאוֹתוֹ זְמַן לֹא יִמָּצֵא דִין בְּעוֹלָם, מְשׁוּם כֶּךָ הַכֹּל מִתְקַיֵּם עַל מְקוֹמוֹ בְּקִיּוּם שָׁלֵם, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (שמואל ב-ז) לֹא יִרְגְּזוּ עוֹד וְלֹא יִסִּיפוּ בְּנֵי עוֹלָה לְעֵנוֹתוֹ וְגו'.

וּבֵא רֵאֵה, כָּל הַמִּדּוֹת וְכֹל הַמִּדִּידוֹת, כְּלֵן

עוֹמְדוֹת בְּעוֹלָם הַזֶּה, (וְכֹל הַמִּדִּידוֹת שֶׁל הַמִּשְׁכָּן הַזֶּה

וְהַבֵּית הַזֶּה, כְּלָם) כְּדֵי לְקַיֵּם אֶת הָעוֹלָם הַזֶּה בְּסוּד כְּמוֹ שֶׁלְמַעְלָה, לְקָשֶׁר אֶת הָעוֹלָם הַזֶּה בְּעוֹלָם שֶׁלְמַעְלָה, לְהִיּוֹת הַכֹּל אֶחָד בְּסוּד אֶחָד. וּבְאוֹת זְמַן שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִתְעוֹרֵר לְחַדֵּשׁ אֶת הָעוֹלָם, אָז יִמָּצְאוּ כָּל הָעוֹלָמוֹת בְּסוּד אֶחָד, וְכַבּוּדוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּכֹל, וְאָז כְּתוּב (זכריה יד) בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה ה' אֶחָד וְשֵׁמוֹ אֶחָד.

פֶּתַח רַבִּי יְהוּדָה אֶחָרָיו וְאָמַר, (תהלים כה) סוּד

ה' לִירְאָיו וּבְרִיתוֹ לְהוֹדִיעֵם. פְּסוּק זֶה

הָרִי פִּרְשׁוּהוּ, אֲבָל סוּד ה' לִירְאָיו - אוֹתוֹ סוּד

עֲלִיּוֹן שְׁעוֹמֵד בְּגִנְיֹזוֹת, (שהוא סתום ונגנז) לא עומד
 אֲלָא לִירְאָיו, שֶׁהֵם יְרָאִים מֵהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
 תָּמִיד, וְהֵם רְאוּיִים לְאוֹתָם סוּדוֹת עֲלִיּוֹנִים,
 וְשִׁיְהִיֹּ אֹתָם סוּדוֹת עֲלִיּוֹנִים בְּגִנְיֹזוֹת וּבְנִסְתָּר
 כְּרָאוּי, מִשּׁוּם שֶׁהֵם סוּדוֹת עֲלִיּוֹנִים. אֲבָל
 וּבְרִיתוֹ לְהוֹדִיעֵם – הַסּוּד שֶׁהוּא עוֹמֵד בְּבְרִית
 הַקְּדוֹשׁ, לְהוֹדִיעֵם, מִשּׁוּם שֶׁהוּא מְקוּם שְׁעוֹמֵד
 לְהַגְלוֹת וְלִדְעַת.

וְעוֹד, סוּד ה' לִירְאָיו – שֶׁהֵם סוּדוֹת הָעוֹמְדִים
 בִּירְאָה, וְאוֹתָם יְרָאִי חֲטָא יְרָאִים בְּהֵם
 בְּאוֹתָם סוּדוֹת עֲלִיּוֹנִים. אֲבָל וּבְרִיתוֹ לְהוֹדִיעֵם
 – לְדַעַת וּלְפָרֵשׁ דְּבָרִים, מִשּׁוּם שֶׁאוֹתָם הַדְּבָרִים
 עוֹמְדִים לְפָרוֹשׁ.

בא וּרְאָה, בְּאַרְבָּעִים וּשְׁתַּיִם אוֹתִיּוֹת נִחְקַק
 הָעוֹלָם וְהַתְּקִיָּם, וְכֻלָּם עֲטָרָה שֶׁל הַשֵּׁם
 הַקְּדוֹשׁ. כְּשֶׁמְצַטְרְפוֹת, עוֹלוֹת בְּאוֹתִיּוֹת שְׁלִמְעָלָה
 וְיוֹרְדוֹת לְמַטָּה, מִתְעַטְרוֹת בְּעֲטָרוֹת בְּאַרְבַּעַת
 צְדָדֵי הָעוֹלָם, וְיִכּוֹל לְהַתְּקִיָּם.

אחר כִּךְ יֵצְאוּ הָאוֹתִיּוֹת וּבְרָאוּ אֶת הָעוֹלָם
 לְמַעְלָה וּמַטָּה, בְּעוֹלָם הַיְחוד וּבְעוֹלָם
 הַפְּרוּד, וְנִקְרְאוּ (שִׁיר הַשִּׁירִים ב) הָרִי בְּתֵר, הָרִי הַפְּרוּד

שְׁנֵשְׁקִים, כְּשֶׁצַד הַדְּרוֹם מִתְחִיל לְקָרֵב אֵלָיו, וְאִז
הַמַּיִם שׁוֹפְעִים, וּבִכְחַז הַזֶּה שְׁלֹמֶעֱלָה שׁוֹפֵעַ, וְהַכֹּל
הוּא בְּשִׂמְחָה.

כְּשֶׁהַמַּחְשָׁבָה עוֹלָה בְּרָצוֹן שֶׁל הַשְּׂמִיחָה
מִטְמִיר כָּל הַטְּמִירִים, מְגִיעַ
וְשׁוֹפֵעַ מִתּוֹכָהּ זֶה־רַק אֶחָד, וּמִתְקַרְבִּים זֶה בְּזֶה,
וְהָרִי פְּרָשׁוּהָ.

וְאוֹתָן אַרְבָּעִים וּשְׁתַּיִם אוֹתִיּוֹת הֵן סוּד עֲלִיּוֹן,
וּבָהֵן נִבְרָא הָעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן וְהָעוֹלָם
הַתְּתוּיָן, וְהֵן הַקִּיּוּם וְסוּד כָּל הָעוֹלָמוֹת. וְעַל שֶׁהֵן
סוּד הָעוֹלָמוֹת, כְּתוּב סוּד ה' לִירְאָיו וּבְרִיתוֹ
לְהוֹדִיעֵם. זֶה סוּד הָאוֹתִיּוֹת הַחֲקוּקוֹת בְּהַצְנַע,
מִפְּרָשׁוֹת בְּחֲקִיקוֹתָיו בְּגִלּוּי.

כְּתוּב (שְׁמוֹת כ"ו) וְנָתַתְּ אֵל חֶשֶׁן הַמִּשְׁפָּט אֶת
הָאוּרִים וְאֶת הַתַּמִּים, וְהָרִי פְּרָשׁוּהָ. אֶת
הָאוּרִים – שְׁמַאֲרִים סוּד הָאֶסְפֶּקְלָרְיָה הַמְּאִירָה,
זוֹהִי חֲקִיקַת הַשֵּׁם הַקְּדוֹשׁ בְּסוּד שֶׁל אַרְבָּעִים
וּשְׁתַּיִם שְׂבָהֵן נִבְרָאוּ הָעוֹלָמוֹת וְהָיוּ מְשַׁקְעוֹת בּוֹ.
וְאֶת הַתַּמִּים – סוּד אוֹתָן הָאוֹתִיּוֹת שְׁכֻלוֹלוֹת
בְּמָקוֹם הָאֶסְפֶּקְלָרְיָה שְׁאִינָה מְאִירָה, וְהִיא
מִתְנַהֶגֶת (נְאוּרָה) בְּע"ב אוֹתִיּוֹת חֲקוּקוֹת, שֶׁהֵן סוּד
הַשֵּׁם הַקְּדוֹשׁ, וְכֵלֶן נִקְרְאוֹת אוּרִים וְתַמִּים.

בא וְרָאָה, כְּשֹׂאוֹתֶיךָ אוֹתִיּוֹת מְשַׁקְעוֹת שָׁם,
 בְּאוֹתוֹ כַּח, מְאִירוֹת אוֹתִיּוֹת אַחֲרוֹת
 בְּחֻקֵּיךָ אוֹתָם שְׁמוֹת הַשְּׂבָטִים, וּמְאִירִים אוֹ
 נְחֻשְׁכִים, וְהַכֹּל הוּא בְּסוּד אוֹתֶיךָ הָאוֹתִיּוֹת שֶׁל
 הַשְּׁמוֹת הַקְּדוּשִׁים כְּמוֹ שְׂאֲמַרְנוּ. וְאוֹתֶיךָ
 הָאוֹתִיּוֹת שֶׁל הַשְּׁמוֹת הַקְּדוּשִׁים בְּאוֹת עַל סוּד
 הַתּוֹרָה, וְכֹל הָעוֹלָמוֹת בְּאִים (בְּבִרְאוֹ) בְּסוּד שֶׁל
 אֵלוֹ הָאוֹתִיּוֹת. הַשְּׁמוֹת הַלְלוּ הָיוּ גְנוּזִים
 מְשַׁקְעִים שָׁם, וּבְשְׁמוֹת הַשְּׂבָטִים הָיוּ הָאוֹתִיּוֹת
 שְׁלֵהֶם בּוֹלְטוֹת לְמַעַלָּה. וְעַל כֵּן הַכֹּל מְסוּד
 אוֹתֶיךָ הָאוֹתִיּוֹת, וְהַכֹּל בְּאֲרָנוֹ.

וְהָרִי נֶאֱמַר בְּסוּד הָאוֹתִיּוֹת שֶׁל הַתּוֹרָה. ב' –
 שֶׁהַתּוֹרָה הִתְחִילָה בָּהּ, וְהָרִי פָּרְשׁוּהָ, ב'
 בְּרָא וְדָאִי בְּכַח עֲלִיּוֹן, בְּתַקְּףָ שֶׁל סוּד אוֹתֶיךָ
 הָאוֹתִיּוֹת. ב' נִקְבְּהָ, א' זָכַר. כְּמוֹ שֶׁב' בְּרָא,
 גַּם כֵּן א', הוֹצִיא אוֹתִיּוֹת, כָּלֵל כָּל עֲשָׂרִים
 וּשְׁתַּיִם הָאוֹתִיּוֹת.

ה' – זוּוּג אֶחָד עִם שְׁמַיִם לְתַת לָהּ חַיִּים
 וְלַהֲשָׁרוֹת לָהּ. ו' – הָאָרֶץ, לְתַת לָהּ מְזוּן
 וְלְתַקֵּן לָהּ סְפוּקָה הָרְאוּי לָהּ. וְסוּד זֶה בְּרֵאשִׁית
 וְגו', עַד הַשְּׁמַיִם וְאֵת הָאָרֶץ. ו' וְאֵת – כָּלֵל שֶׁל
 עֲשָׂרִים וּשְׁתַּיִם אוֹתִיּוֹת, וְנִזְוֵנִית הָאָרֶץ, וְהָאָרֶץ

כֹּלְלַת אוֹתָן לְתוֹכָהּ, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (קהלת א) כָּל
הַנְּחָלִים הַלְכִים אֶל הַיָּם. וְהֵינּוּ סוּד וְאֵת הָאָרֶץ,
שְׁכוֹנֵסֶת הַכֹּל לְתוֹכָהּ וּמִקְבֵּלַת אוֹתָם. הָאָרֶץ
נוֹטְלַת ו' וּמִקְבֵּלַת אוֹתָהּ לְהִזּוֹן.

וְסוּד זֶה, שְׂאִין הַמְּשָׁכָן נִתְקַן אֲלֵא עַל יְדֵי מִשָּׁה,
מִשׁוּם שֶׁמֵּאוֹתוֹ צַד מִתְעוֹרְרַת דְּרָגָה אַחֲרַת
עֲלִיּוֹנָה לְהַעֲמִידוֹ וְלִהְיוֹת קִיּוּם שֶׁל הַכֹּל. וְסוּד זֶה
– וַיִּקָּם מִשָּׁה אֶת הַמְּשָׁכָן. קִיּוּמוֹ הָיָה בְּאוֹתָן
אוֹתִיּוֹת שֶׁנִּבְרְאוּ בְּהֵן שָׁמַיִם וְאָרֶץ.

וּמִשׁוּם כֵּן אֵת כָּל מַעֲשֵׂי הַמְּשָׁכָן הָיָה בְּצִלְאֵל
עוֹשֶׂה אוֹתָם בְּסוּד חֲקִיקַת (צִרְיָף)
הָאוֹתִיּוֹת שֶׁנִּבְרְאוּ בְּהֵן שָׁמַיִם וְאָרֶץ, וְלִכֵּן נִקְרָא
בְּצִלְאֵל, מִשׁוּם שֶׁבְּצִלְאֵל הָיָה יוֹדֵעַ חֲקִיקַת (צִרְיָף)
הָאוֹתִיּוֹת שֶׁבָּהֵן נִבְרְאוּ שָׁמַיִם וְאָרֶץ. וְאִם בְּצִלְאֵל
לֹא הָיָה יוֹדֵעַ אוֹתָן, לֹא הָיָה יָכוֹל לַעֲשׂוֹת אֶת
אוֹתָן עֲבוֹדוֹת הַמְּשָׁכָן. מָה הֵטַעַם? אֲלֵא, כְּמוֹ
שֶׁהַמְּשָׁכָן הָעֲלִיּוֹן לֹא הָיָה וְלֹא הָיוּ מְתַקְנִים כָּל
מַעֲשָׂיו אֲלֵא בְּאוֹתוֹ סוּד שֶׁל אוֹתָן אוֹתִיּוֹת, אֲף
כֵּן בַּמְּשָׁכָן שֶׁלְמַטָּה לֹא הָיָה וְלֹא נִתְקַן אֲלֵא
בְּסוּדוֹת אוֹתָן הָאוֹתִיּוֹת.

בְּצִלְאֵל הָיָה מְצַרֵּף אוֹתָן אוֹתִיּוֹת, וּבְסוּד כָּל
צִרוּף וְצִרוּף הָיָה עוֹשֶׂה אֲמָנוּת. וְכָל

מַעֲשֵׂה וּמַעֲשֵׂה שֶׁל הַמְּשָׁכָן, בְּכֹל צְרוּף הָיָה עוֹשֶׂה אֲמָנוּת אַחַת, וְכֹל מֵה שְׂרָאוּי לָהּ. וְכֵן בְּכֹל מַעֲשֵׂי הַמְּשָׁכָן וְכֹל אוֹתָם הַפְּרָקִים וְהַתְּקוּנִים שֶׁל הַמְּשָׁכָן, הַכֹּל הָיָה בְּצֻרוֹף אוֹתִיּוֹת הַשֵּׁם הַקָּדוֹשׁ. וּבְשָׂבָא לְהַקִּימוֹ, לֹא יָכוֹל הָיָה לְהַקִּימוֹ. מָה הַטַּעַם? מִשּׁוֹם שֶׁהֲרָצוֹן שְׁעוּלָה עַל אוֹתָן הָאוֹתִיּוֹת לֹא נִמְסַר אֶלָּא לְמֹשֶׁה לְבַדּוֹ, וְהוּא הָיָה יוֹדֵעַ אוֹתוֹ הֲרָצוֹן שְׁעוּלָה לְאוֹתָן אוֹתִיּוֹת, וְעַל כֵּן הוּקָם הַמְּשָׁכָן עַל יָדוֹ, שְׁכָתוֹב וַיִּקָּם מִשָּׂה. וַיִּתֵּן מִשָּׂה. וַיִּשֶׂם מִשָּׂה. וּבְצִלָּאֵל לֹא הָיָה יוֹדֵעַ, וְלֹא יָכוֹל הָיָה לְהַעֲמִידוֹ.

פָּתַח רַבִּי יִצְחָק אַחֲרָיו וְאָמַר, (תהלים כא) ה' בְּעֶזְךָ יִשְׂמַח מֶלֶךְ וּבִישׁוּעָתְךָ מֵה יִגִּיל מְאֹד תִּאֲוֹת לְבוֹ וְגו', חַיִּים שָׂאֵל מִמֶּךָ וְגו'. אֵת הַשִּׁירָה הַזֹּאת לֹא אָמַר דָּוִד אֶלָּא עַל תְּשׁוּבַתְהָ שֶׁל כְּנָסֶת יִשְׂרָאֵל, שֶׁהַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְשַׂמַּח אוֹתָהּ בְּשִׂמְחַת הַתּוֹרָה שֶׁנִּקְרְאָת עֵז, שְׁכָתוֹב (שם כט) ה' עֵז לְעַמּוֹ יִתֵּן וְגו'. יִשְׂמַח מֶלֶךְ - זֶה הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא (זו כְּנָסֶת יִשְׂרָאֵל) שֶׁנִּקְרָא מֶלֶךְ, שְׁכָתוֹב (דְּבָרִים לג) וַיְהִי בִישְׂרוֹן מֶלֶךְ.

וּבִישׁוּעָתְךָ מֵה יִגִּיל מְאֹד - זֶה יִשׁוּעַת הַיָּמִין, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (תהלים ס) הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ

וְעַנְנֵי וַתּוֹשַׁע לוֹ יְמִינוֹ. (דְּבָר אַחֵר) מַה יִּגִּיל מְאֹד, י'
 יְתָרָה, וְזֶהוּ סוּד בְּרִית הַקֹּדֶשׁ, שֶׁהוּא שְׂמֵחַת הַכֹּל
 (שְׁלֵה), וְהַכֹּל נֹאמֵר עַל הַמֶּלֶךְ הַזֶּה.

חַיִּים שָׁאֵל מִמֶּךָ נְתַתָּה לוֹ אַרְךְ יָמִים עוֹלָם
 וְעַד. מִכָּאן לְמִדְּנוֹ שֶׁלְדוֹד הַמֶּלֶךְ לֹא הָיוּ
 חַיִּים כָּלָל, פָּרַט לָזֶה שְׁאָדָם הָרֵאשׁוֹן נָתַן לוֹ
 מִשְׁלוֹ. וְהָרִי בְּאֵרוֹהָ, שְׁדוּד הַמֶּלֶךְ הַתְקַיָּים
 שְׁבַעִים שָׁנָה, וְאוֹתָן שְׁבַעִים שָׁנִים נָתַן לוֹ
 הַקֹּדֶשׁ בְּרוּךְ הוּא מְאוֹתָן שָׁנִים שֶׁל אָדָם
 הָרֵאשׁוֹן, וּבִהֵן הוּא הַתְקַיָּים, וְנִתְנָה לוֹ אֲרִיכוֹת
 יָמִים בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא, וְעַל זֶה – חַיִּים
 שָׁאֵל מִמֶּךָ נְתַתָּה לוֹ.

גְּדוּל כְּבוֹדוֹ, מִשּׁוֹם שֶׁהוּא גְּדוֹל, שְׁכַתוֹב (שֵׁם קַמִּז)
 גְּדוֹל אֲדוֹנֵינוּ וְרַב כַּח. וְדַאי נִקְרָא גְּדוֹל,
 וְסוּד זֶה – (בְּרֵאשִׁית א) וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת שְׁנֵי הַמְּאֹרֹת
 הַגְּדֹלִים. גְּדוֹלִים הָיוּ וְדַאי. וְעַם כָּל זֶה הוּא נִקְרָא
 גְּדוֹל, כְּמוֹ שֶׁנֹּאמֵר גְּדוֹל אֲדוֹנֵינוּ וְרַב כַּח.
 וְהַקֹּדֶשׁ בְּרוּךְ הוּא לֹא נִקְרָא גְּדוֹל אֶלָּא בְּזֶה,
 שְׁכַתוֹב (תְּהִלִּים מו) גְּדוֹל ה' וּמְהִלָּל מְאֹד בְּעִיר
 אֱלֹהֵינוּ הֵר קִדְשׁוֹ. בְּמָה הוּא גְּדוֹל? בְּעִיר אֱלֹהֵינוּ
 הֵר קִדְשׁוֹ.

כִּי תִשְׁתַּחֲוּ בְרָכוֹת לְעַד (תהלים כא). **כִּי תִשְׁתַּחֲוּ** בְרָכוֹת, מִשּׁוּם שְׂזוּהֵי בְרַכַּת כָּל הָעוֹלָם, וְכָל הַבְּרָכוֹת שֶׁל כָּל הָעוֹלָם מִכָּאן יוֹצְאוֹת, וְזוּהֵי בְרָכָה. וְסוּד זֶה – וְהִיָּה בְרָכָה. שֶׁהִרִי כָּאן שׁוֹרוֹת כָּל הַבְּרָכוֹת שֶׁלְמַעְלָה וּמִכָּאן יוֹצְאוֹת לְכָל הָעוֹלָם, וְלִכֵּן נִקְרְאוֹת בְּרָכָה.

תִּתְחַדְּדוּ בְּשִׂמְחָה. כְּתוּב כָּאן תִּתְחַדְּדוּ בְּשִׂמְחָה, וְכְתוּב שֵׁם (שמות יח) וַיִּחַד יִתְרוֹ, מִשּׁוּם שֶׁעֲתִיד הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְהַקִּים אֶת כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל מִן הָעֶפְר וּלְהַחְזִיק בָּהּ בְּסוּד הַיָּמִין, וּלְחַדֵּשׁ אוֹתָהּ חֲדוּשׁ הַלְּבָנָה בְּשִׂמְשׁ.

כְּתוּב תִּתְחַדְּדוּ בְּשִׂמְחָה אֶת פְּנֵיךְ. אֶת פְּנֵיךְ – לְהִיּוֹת לְפָנֶיךָ וּלְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה כְּנֶגֶד פְּנֵיךָ בְּאוֹתָהּ שְׁלֵמוֹת שֶׁתִּשְׁתַּלֵּם בְּאוֹתוֹ הַזְּמַן, שֶׁהִרִי בְּזִמְן שֶׁנִּחְרַב בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, הַתְּרוּקְנָה מִכָּל מָה שֶׁהִתְמַלְּאָה, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (ירמיה טו) אֲמַלְּלָה לֵלֶדֶת הַשְּׂבָעָה. וְכְתוּב (יחזקאל כו) אֲמַלְּאָה הַחֲרָבָה.

בֹּא וּרְאֵה, בְּאוֹתוֹ זְמַן שֶׁהִקִּים מֹשֶׁה אֶת הַמִּשְׁכָּן, הַסֵּתֶפֶל בְּכָל אוֹתָן הָעֲבוֹדוֹת שֶׁהָיוּ כְּרָאוּי, וְאִז הִקִּים אוֹתוֹ. וְכָל אוֹתָן הָעֲבוֹדוֹת שֶׁהָיוּ בוֹ בַּמִּשְׁכָּן, אֶת כָּל אַחַת וְאַחַת

הביאו למִשֶׁה. וְסוּד זֶה - (תהלים מה) בְּתוֹלוֹת
 אַחֲרֶיהָ רַעוּתֶיהָ מוֹבָאוֹת לָךְ. מוֹבָאוֹת לָךְ,
 שְׁכָתוֹב וַיְבִיאוּ אֶת הַמִּשְׁכָּן אֶל מֹשֶׁה.

תוספתא

השלמה מההשמטות (סימן ה)

מוֹצָוָה לְהַקְרִיב קָרְבָּן, שֶׁהוּא הַתְּחַדְּשׁוֹת שֶׁל
 הַלְּבָנָה בְּכָל חֹדֶשׁ וְחֹדֶשׁ, וּבַהֲתַחַדְּשׁוֹת
 שָׁלָה לְקָרֵב הָאֵהָבָה לְמַעֲלָה וּלְמַטָּה וּלְהַעֲבִיר
 הַזֶּהֱמָא מִבֵּית הַמִּקְדָּשׁ, וְקָרְבָּן שֶׁל רֹאשׁ חֹדֶשׁ
 עוֹלָה לְמַעֲלָה כְּדִי לְהַמְשִׁיךְ הָאֶרֶת הַפָּנִים מִמְּקוֹר
 הָעֲלִיּוֹן לְמַטָּה, שֶׁזֶה נִצְרָךְ מְשׁוּם מַעוּט וְהַקְטַנְת
 הַלְּבָנָה, וְהַשְּׁעִיר הַהוּא שֶׁל רֹאשׁ חֹדֶשׁ הַעֲבִיר
 זֶהֱמָא וְהִרְחִיק אוֹתוֹ שֶׁלֹא יִכְסֶה אֶת הַלְּבָנָה, וְאִז
 הַמְשִׁיךְ הַמְשַׁכּוֹת אֶצְלָה מִמַּעֲלָה לְמַטָּה וּמֵאִירָה
 הַלְּבָנָה כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר. מִפְּנֵי שֶׁהַשְּׁעִיר מִפְּנֵי הַזֶּהֱמָא
 תָּמִיד מִהַמִּקְדָּשׁ, וְגוֹרֵם לְהַמְשִׁיךְ הָאוֹר מִלְּמַעֲלָה
 לְמַטָּה, וְקָרְבָּן זֶה עוֹלָה לְמַעֲלָה, וּמִפְּנֵי כֵן כָּתוּב
 בּוֹ (במדבר כט) חֲטָאת לֵה', מְשׁוּם הַזֶּהֱמָא הֵיא
 שְׁמִכְסָה אֶת הַלְּבָנָה, וְהוּא סוּד שְׁכָתוֹב (בראשית ד)
 לִפְתַּח חֲטָאת רִבֵּן.

וְאִם תֹּאמַר, מִדּוּעַ כָּתוּב חֲטָאת לֵה' - אֶלָּא וְדָאֵי
 הַשְּׁעִיר הַהוּא מַעֲבִיר הַחֲטָאת הֵיא וְגוֹרֵם

לְהַמְשִׁיךְ הָאוֹר מִמְעָלָה. וְזֶהוּ וּשְׁעִיר עֲזִים אֶחָד
 לְחַטָּאת לַה'. לְחַטָּאת - לְהַעֲבִיר לוֹ מִן הַמִּקְדָּשׁ.
 לַה' - לְהַמְשִׁיךְ הָאוֹר מִלְּמַעְלָה. שְׂכָאֲשֶׁר הַחַטָּאת
 מְעַבְּרָת, אוֹתוֹ אוֹר וְשִׁמְחָה יוֹרֵד מִמְעָלָה לְמַטָּה.
 וְעַל זֶה עוֹלָה קָרְבָן זֶה לְמַעְלָה וְקָרְבָן זֶה נִקְרָא
 כַּפָּרָה, לְפָנוּת הַמִּקְדָּשׁ וְלְהַעֲבִיר הַזֶּהֱמָא :

לָמָּה וַיָּבִיאוּ אֶל הַמִּשְׁכָּן? מִשּׁוֹם שֶׁהָרִי בְּאוֹתָהּ
 שָׁעָה הָיָה הַזְּוֹג שֶׁל מֹשֶׁה לְהַזְדַּוֵּג, וְעַל זֶה
 וַיָּבִיאוּ אֶת הַמִּשְׁכָּן אֶל מֹשֶׁה, כְּמוֹ שֶׁמְבִיאִים כָּלָה
 לְבֵית הַחֲתָן. מִשּׁוֹם שֶׁבְּרֵאשׁוֹנָה צְרִיף לְהַכְנִיס אֶת
 הַכָּלָה לְחֲתָן, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (דְּבָרִים כב) אֶת בְּתִי נָתַתִּי
 לְאִישׁ הַזֶּה לְאִשָּׁה. וְאַחַר כֵּן הוּא יָבֵא אֵלֶיהָ,
 שְׂכָתוּב (בְּרֵאשִׁית ל) וַיָּבֵא אֵלֶיהָ. וְכָתוּב (בַּמִּדְבָר יז) וַיָּבֵא
 מֹשֶׁה אֶל אֵהָל הָעֵדוּת.

וְכֵאֵן מַה כְּתוּב? וְלֹא יָכֹל מֹשֶׁה לָּבֵא אֶל אֵהָל
 מוֹעֵד כִּי שָׁכַן עָלָיו הָעַנָּן וְגו'. מַה הַטַּעַם?
 מִשּׁוֹם שֶׁהִיא הִיְתָה מִתְתַקְנֶת, כְּאִשָּׁה הַזֹּה
 שֶׁמִּתְתַקְנֶת וּמִתְקַשְׁטֶת לְבַעֲלָהּ, וּבְאוֹתָהּ שָׁעָה
 שֶׁהִיא מִתְקַשְׁטֶת, לֹא רְאוּי לְבַעֲלָהּ לְהַכְנִיס אֵלֶיהָ.
 וְעַל כֵּן, וְלֹא יָכֹל מֹשֶׁה לָּבֵא אֶל אֵהָל מוֹעֵד כִּי
 שָׁכַן עָלָיו הָעַנָּן. מִשּׁוֹם כֵּן, וַיָּבִיאוּ אֶת הַמִּשְׁכָּן

אֵל מֹשֶׁה. עוֹד מֶה כָּתוּב? וַיֵּרָא מֹשֶׁה אֶת כָּל
הַמְּלָאכָה וַגּוֹ'.

בא וּרְאֵה, בְּכֹל הַמַּעֲשִׂים שֶׁל הַמִּשְׁכָּן, בְּכֹל הָיָה
גֹּזֵן שֶׁל תְּכֵלֶת, מִשּׁוּם שֶׁתְּכֵלֶת הוּא גֹזֵן
לְהִתְעַטֵּר בְּסוּד כָּל הַגְּוִנִים. מֶה כָּתוּב? וַיַּעֲשׂוּ אֶת
צִיץ נֹזֵר הַקֹּדֶשׁ וַגּוֹ', וַיִּתְּנוּ עָלָיו פְּתִיל תְּכֵלֶת וַגּוֹ',
וַהֲרִי פִרְשׁוּהָ בְּסוּד הַכְּתוּב, (שמות כח) וַעֲשִׂיתָ צִיץ
זָהָב טָהוֹר וּפְתִיחַתָּ עָלָיו פְּתוּחֵי חוֹתֶם קֹדֶשׁ לָהּ.
וַיִּכְתְּבוּ עָלָיו מִכְּתָב פְּתוּחֵי חוֹתֶם קֹדֶשׁ לָהּ'.

תוספתא

בסודות הָעֲלִיוֹנִים. צוּרוֹת קְמוּטוֹת נִמְצְאוֹת,
אֵלוּ עוֹלוֹת וַיִּוֹרְדוֹת וְאֵלוּ עוֹמְדוֹת
עַל קִיּוּמָן. גִּלְגָּלִים הַסּוֹבְבִים הָיוּ קִיָּמִים מֵאוֹתוֹ
זְמַן שֶׁהָעֶפֶר הִתְכַּנֵּס. אֵלוּ הַגִּלְגָּלִים סוֹבְבִים
הָעוֹלָם בְּסוּב.

בסבוב שֶׁסוֹבְבִים הַמְדַבְּרִיּוֹת, שְׁלִיטַת הַקְּלִיטָה
בְּתוֹכָם. גִּלְגָּל אֶחָד יֵשׁ בְּתוֹכָם. הַגִּלְגָּל
הַזֶּה סוֹבֵב וְלֹא סוֹבֵב, עוֹמֵד בְּשָׁנִים עָשׂוּר אֶלְךָ
עוֹלָמוֹת וְנִמְצָא בִּינֵיהֶם, עוֹלָה וַיִּוֹרֵד בְּתוֹכָם.

תחת אוֹתוֹ גִּלְגָּל עוֹמֵד עֲמוּד אֶחָד שֶׁנֶּעוּץ עַד
לְתֵהוֹם הַגְּדוּלָה, וְבוֹ מִתְגַּלְגָּלִים אֲבָנִים

בְּתוֹךְ הַתְּהוֹמוֹת, הֵם עוֹלִים וְיורְדִים. וְאוֹתוֹ עֲמוּד
 עוֹמֵד עֲלֵיהֶם, נוֹסֵעַ וְלֹא נוֹסֵעַ, נֶעוֹץ מְלֻמְעָלָה
 לְמַטָּה, סוֹבְבִים מְאֹתִים וְעֹשְׂרִים גְּלָגְלִים אַחֲרֵים
 סָבִיב אוֹתוֹ הָעֲמוּד.

אוֹתוֹ גְּלָגַל אַחַר שְׁעָלָיו שְׁעוֹמֵד בְּשָׁנִים עֶשֶׂר
 אֶלֶף עוֹלָמוֹת, הוּא סוֹבֵב לְתוֹךְ הַמְּשָׁכָן,
 סוֹבֵב וְלֹא סוֹבֵב. אוֹתוֹ מְשָׁכָן עוֹמֵד עַל שְׁנַיִם
 עֶשֶׂר אֶלֶף עוֹלָמוֹת, וְבוֹ עוֹמֵד אוֹתוֹ כְּרוֹז שְׁקוֹרָא:
 הַשְּׁמָרוֹ מֵהַגְּלָגַל שְׁסוֹבֵב.

מִי שֶׁהוּא בְּעַל עֵינַיִם בְּהַשְׂכָּל, יֵדַע וְיִתְבּוֹנֵן
 בְּחֻכְמַת רְבוּנוֹ, וְיֵדַע שְׁאוֹתָם דְּבָרִים עֲלִיוֹנִים
 שְׁמִפְתָּחוֹת רְבוּנוֹ עוֹמְדִים שָׁם, שֶׁהֵם טְמוּנִים
 בְּתוֹךְ הַמְּשָׁכָן הַקָּדוֹשׁ. אֲשֶׁרֵיהֶם בְּעוֹלָם הַזֶּה
 וְאֲשֶׁרֵיהֶם בְּעוֹלָם הַבָּא. עֲלֵיהֶם כְּתוּב, (תהלים פד)
 אֲשֶׁרֵי אָדָם עוֹז לוֹ כִּי מְסֻלוֹת בְּלֻבָּבָם. (שם סה)
 אֲשֶׁרֵי תִבְחַר וְתִקְרַב יִשְׁכַּן חֲצֵרֶיךָ נִשְׁבְּעָה בְּטוֹב
 בֵּיתֶךָ קֹדֶשׁ הֵיכָלֶךָ. (ע"כ תוספתא)

בְּסוּד הַמְּשָׁכָן עוֹמְדִים סוּדוֹת עֲלִיוֹנִים בְּסוּד
 הַשֵּׁם הַקָּדוֹשׁ (הַעֲלִיּוֹן) אֲדֹנָי, זֶהוּ סוּד
 הַמְּשָׁכָן, כְּמוֹ הַסוּד הָעֲלִיּוֹן, סוּד הָאֲרוֹן, כְּכַתוּב
 (יהושע ג) הִנֵּה אֲרוֹן הַבְּרִית אֲדוּן כָּל הָאָרֶץ. אֲדוּן

כָּל הָאָרֶץ - זֶהוּ הַסּוּד הַקָּדוֹשׁ שֶׁל הַשֵּׁם שֶׁל
אֱלֹהִים דְּלִ"ת נוּ"ן יו"ד. וְזֶהוּ כְּמוֹ שֶׁהַסּוּד שֶׁל
הַשֵּׁם הַקָּדוֹשׁ הָעֲלִיּוֹן יְדוּ"ד. וְהָאוֹתִיּוֹת הִלְלוּ
כְּמוֹ הִלְלוּ.

א' הִיא י', סוּד שֶׁל יו"ד ^(יה) כְּמוֹ זֶה א', וְהָרִי
פְּרִשׁוּהָ. ד' הִיא סוּד ה', וְזֶה כְּמוֹ זֶה, וְהִכַּל
כְּצוּרָה וְסוּד שֶׁל אֶחָד. נ' הִיא סוּד הָאוֹת ו'. וְאָף
עַל גַּב שְׁזֵה זָכַר וְזוֹ נִקְבָּה, אֲבָל זוֹ נִכְלָלַת בְּזוֹ,
וְהָרִי פְּרִשׁוּהָ ן' ו' הִיא בְּאֲמִצֵּעַ, מְשׁוּם שֶׁהוּא
כָּלֵל אֶחָד. ה' הִיא סוּד הָאוֹת י', ^(י) הִיא סוּד הָאוֹת ה'
מְשׁוּם שֶׁכָּאן ^(של ה') זוֹהִי חֲכָמָה קְטַנָּה, שֶׁנִּקְרָאת
חֲכָמַת שְׁלֵמָה.

וְהָאוֹתִיּוֹת נִכְלָלוּ אֵלֶּה בְּאֵלֶּה, וְהִכַּל הוּא סוּד
אֶחָד, כְּלוּלִים אֵלֶּה בְּאֵלֶּה, וְהִכַּל
אֶחָד, וְהִכַּל הוּא סוּד אֶחָד בְּאוֹתִיּוֹת קְדוֹשׁוֹת.
וְלִכֵּן הַמְּשָׁכֵן שְׁלֵמָטָה בְּאָרֶץ עוֹמֵד בְּסוּד
הַמְּשָׁכֵן הָעֲלִיּוֹן, וְאוֹתוֹ מְשָׁכֵן עֲלִיּוֹן עוֹמֵד בְּסוּד
שֶׁל מְשָׁכֵן אַחֵר עֲלִיּוֹן עַל הַכֵּל. וְהִכַּל כְּלוּל זֶה
בְּזֶה לְהִיּוֹת אֶחָד, וְלִכֵּן כָּתוּב ^(שמות כו) וְהָיָה
הַמְּשָׁכֵן אֶחָד.

כְּתוּב, ^(במדבר כד) רִאשִׁית גּוֹיִם עֲמֶלֶק וְאַחֲרֵיתוֹ
עַדִּי אֲבִד. בֹּא וּרְאֵה, בַּיּוֹם שֶׁהוּקַם

הַמְשַׁכֵּן שֶׁהַקִּים אוֹתוֹ מֵשֶׁה, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר, שְׁכַתוֹב וַיִּקֶם מֵשֶׁה אֶת הַמְשַׁכֵּן, שֶׁלֹּא הָיָה יָכוֹל לָקוּם עַד שֶׁהוּא הַקִּים אוֹתוֹ. לְגַבִּירָה שְׁאִין רְשׁוֹת לְאִישׁ אַחַר לְהַקִּימָה אֶלֶּא בְעֵלָה. אַף כָּאן, כָּל אוֹתָם הָאֲמָנִים, כָּלֵם בָּאוּ לְהַקִּים אֶת הַמְשַׁכֵּן, וְלֹא יָכֹל לַעֲמֹד עַל יְדֵיהֶם, עַד שֶׁבֹא מֵשֶׁה וְהַקִּים אוֹתוֹ, מִשׁוּם שֶׁהוּא הָיָה בְעַל הַבַּיִת.

כִּיּוֹן שֶׁהַקִּים מֵשֶׁה אֶת הַמְשַׁכֵּן לְמִטָּה, הוֹקֵם מְשַׁכֵּן אַחַר לְמַעְלָה, כְּמוֹ שֶׁבִּאֲרוּהָ, שְׁכַתוֹב הוֹקֵם, וְלֹא פָּרַשׁ עַל יְדֵי מִי. (אֶלֶּא) שֶׁלֹּא הוֹקֵם אֶלֶּא מִסּוּד הָעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן, שֶׁהוּא נִסְתָּר וְגִנוּז, עַל יְדֵי הַסּוּד שֶׁל מֵשֶׁה, כְּדֵי לְהַתְתַּקֵּן עִמוֹ.

מַה כָּתוּב לְמַעְלָה? (שְׁמוֹת לו') וַיָּבֹאוּ כָּל הַחֲכָמִים הָעֹשִׂים אֶת כָּל מְלָאכַת הַקֹּדֶשׁ וְגו'. מִי הֵם הַחֲכָמִים הָעֹשִׂים? אֵלֶּוּ הֵם יָמִין וּשְׂמָאל וְכֹל שְׂאָר הַצְּדָדִים, שֶׁהֵם דְּרָכִים וּשְׁבִילִים לְהַכְנִס לְתוֹךְ הַיָּם וּלְמַלֵּא אוֹתוֹ, וְהֵם עָשׂוּ אֶת הַמְשַׁכֵּן לְמַעְלָה וְהַתְקִינוּ אוֹתוֹ.

כְּמוֹ כֵּן לְמִטָּה, (שֵׁם) וְעָשָׂה בְצִלְאֵל וְאַהֲלִיאֵב. זֶה בְּצַד יָמִין, וְזֶה בְּצַד שְׂמָאל. בְּצִלְאֵל לְיָמִין, וְאַהֲלִיאֵב לְשְׂמָאל. זֶה מִיְהוּדָה, וְזֶה מִדָּן. וְאַחַר

כף - וְכַל אִישׁ חָכָם לֵב, וַיֵּבֹאוּ כָּל הַחֲכָמִים
הָעֲשִׂים. וְהָרִי בְּאַרְנוֹ, וְהִכַּל כָּמוֹ שְׁלֹמֹעַלָה.

בְּאוֹתוֹ יוֹם שֶׁהוּקָם הַמְשָׁכָן הַתְּבַטֵּל הַמּוֹת
מֵהָעוֹלָם. אֵל תֹּאמֶר הַתְּבַטֵּל, אֲלֵא
הַסְתַּלַּק מִן הָעוֹלָם, שְׁלֵא יֵכֵל לְשֹׁלֵט, כָּמוֹ
שֶׁבְּאַרְנוֹ. מִשּׁוֹם שְׁלֵא יִתְבַטֵּל יֵצֵר הָרַע מֵהָעוֹלָם
עַד שֶׁיֵּבֵא מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
יִשְׁמַח בְּמַעֲשָׂיו, וְאֵז - (ישעיה כה) בְּלַע הַמּוֹת לְנִצָּח.
כְּשֶׁהוּקָם הַמְשָׁכָן עַל יְדֵי מֹשֶׁה, אֵז נִפְרַד כַּח הַיֵּצֵר
הָרַע וְנִכְנַע וְלֹא יֵכֵל לְשֹׁלֵט. בְּאוֹתָהּ שָׁעָה נִפְרַד
סְמָא"ל, כַּח הָרִגְזוֹ שֶׁל הַשְּׂמָאֵל, מֵעַל תְּקוּף הַנְּחָשׁ
הָרַע, וְלֹא יֵכֵל לְשֹׁלֵט עַל הָעוֹלָם וְלֹא יֵכֵל
לְהִתְחַבֵּר בְּאָדָם וְלְהִסְטוֹת אוֹתוֹ.

רַבִּי יְהוּדָה אָמַר, כְּשֶׁעָשׂוּ יִשְׂרָאֵל אֶת הָעֶגְלָה, מֶה
כְּתוּב? (שמות לג) וּמֹשֶׁה יִקַּח אֶת הָאֵהָל וְנָטָה
לוֹ מַחוּץ לַמַּחֲנֶה. מֶה הֵטַעַם? מִשּׁוֹם שֶׁרָאָה יֵצֵר
הָרַע שֶׁהָיָה הוֹלֵךְ בֵּינֵיהֶם. אָמַר מֹשֶׁה: צַד
הַקְדוּשָׁה לֹא יִשְׁרֶה בְּתוֹךְ צַד הַטְּמָאָה. רַבִּי אֶלְעָזָר
אוֹמֵר, כָּל זְמַן שֶׁצַּד הַקְדוּשָׁה שׁוֹלֵט, צַד הַטְּמָאָה
לֹא יִכּוֹל לְשֹׁלֵט וְנִכְנַע לְפָנָיו. וְעַל כֵּן שָׁנִינוּ, כָּל
זְמַן שִׁירוּשָׁלַיִם תְּהִיָּה מְלֵאָה - צוּר הָרִשְׁעָה
תְּהִיָּה חֲרָבָה.

פְּתַח וְאָמַר, (בראשית כד) וַתֹּאמֶר אֶל הָעֶבֶד מִי
הָאִישׁ הַלְזָה הַהֶלֶךְ בְּשׂוּדָה לְקִרְאָתָנוּ
וַיֹּאמֶר הָעֶבֶד וְגו'. מה כָּתוּב לְמַעְלָה? וַתִּשָּׂא
רַבָּקָה אֶת עֵינֶיהָ וַתֵּרָא אֶת יִצְחָק וַתִּפֹּל מֵעַל
הַגָּמֶל. מְדוּעַ הִצְרִיךְ לְכַתֵּב אֶת הַפְּסוּק הַזֶּה
בַּתּוֹרָה? וְעוֹד, וְכִי מִשׁוּם שָׂרְאָתָהּ אֶת יָפְיוֹ שֶׁל
יִצְחָק (מֵה הַטַּעַם) נִשְׁמָטָה מִן הַגָּמֶל?

אֵלָּא, פְּסוּק זֶה הוּא סוּד. בֵּא רְאֵה, (וַתֵּרָא אֶת יִצְחָק.
מִנֵּיין דְּעָה שֶׁהוּא יִצְחָק? אֵלָּא וַתֵּרָא אֶת יִצְחָק, רְאֵתָהּ בְּאוֹתָהּ שְׂעָה
מֵה שְׂלֵא יְדָעָה) (בֵּא וְרֵא, בְּשַׂעָה שֶׁהִגִּיעָה רַבָּקָה אֶל יִצְחָק, שְׂעַת תִּפְלַת
הַמִּנְחָה הֵיטָה, וּבְאוֹתוֹ זְמַן מִתְעוֹרֵר דִּין בְּעוֹלָם), וְרֵאֲתָהּ אוֹתוֹ בְּרִגְזוֹ
הַדִּין הַקָּשֶׁה, וְרֵאֲתָהּ שְׁהֵרִי סִיּוּם הַרְגֹז הַקָּשֶׁה
הוּא גָּמֶל לְמִטָּה, וְזֶהוּ סוּד הַמּוֹת. וּמִשׁוּם כֶּף
נִרְכָּנָה וְהַשְּׂמִיטָה עֲצָמָהּ מֵאוֹתוֹ הַגָּמֶל. שְׁהֵרִי
כְּשֶׁמִּסְתַּכֵּל הַדִּין הַקָּשֶׁה, אוֹתוֹ גָּמֶל מִתְחַזֵּק.
וּמִשׁוּם כֶּף הַשְּׂמִיטָה אֶת עֲצָמָהּ מִמֶּנּוּ (סוּד שֶׁל הַמּוֹת.
וּכְאִשֶּׁר הַדִּין הַקָּשֶׁה הַזֶּה הִתְעוֹרֵר, אוֹתוֹ גָּמֶל הַתְּחַזֵּק, וּמִשׁוּם כֶּף הַרְכִּינָה
וְהַשְּׂמִיטָה עֲצָמָהּ מֵאוֹתוֹ גָּמֶל) וְלֹא יִשְׁבֶּה שָׁם.

בֵּא וְרֵא, הַגָּמֶל הַזֶּה הֵינּוּ סוּד הַכְּתוּב (מִשְׁלֵי יט)
וּגְמָלוֹ יִשְׁלָם לוֹ. זֶהוּ גָּמוּל אוֹתָם הַרְשָׁעִים,
שְׂכָתוּב (ישעיה ג) אוֹי לְרָשָׁע רָע כִּי גָּמוּל יִדְּיוֹ יַעֲשֶׂה
לוֹ. וְזֶהוּ הַגָּמֶל שְׂעוּמֵד לְאָכֵל הַכֹּל וְלִהְשָׂמִיד

תיקון הבללי

קודם אמירת תהלים ביום חול אומרים זה:

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה יֵאָהֲדוּנְהִי אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵהִי
אָבוֹתֵינוּ, הַבּוֹחֵר בְּדָוִד עַבְדּוֹ וּבִזְרַעוֹ אַחֲרָיו
וְהַבּוֹחֵר בְּשִׁירוֹת וּתְשׁוּבָחוֹת שֶׁתַּפֵּן בְּרַחֲמִים אֶל קְרִיאַת
מִזְמוֹרֵי תְהִלִּים שֶׁאֶקְרָא בְּאֵלּוּ אֲמָרֶם דָּוִד הַמֶּלֶךְ עָלָיו
הַשְּׁלוֹם בְּעֶצְמוֹ, זְכוּתוֹ יְגַן עָלֵינוּ, וַיַּעֲמֵד לָנוּ זְכוּת פְּסוּקֵי
תְהִלִּים וּזְכוּת תְּבוּתֵיהֶם וְאוֹתֵייתֵיהֶם וּנְקֻדוֹתֵיהֶם
וּמַעֲמֵיהֶם וְהַשְּׁמוֹת הַיּוֹצְאִים מֵהֶם מְרֵאשֵׁי תְבוּת
וּמִסּוֹפֵי תְבוּת, לְכַפֵּר פְּשָׁעֵינוּ וְעוֹנוֹתֵינוּ וְחַטָּאתֵינוּ
וּלְזַמֵּר עֲרִיצִים וּלְהַכְרִית כָּל הַחוֹחִים וְהַקּוֹצִים הַסּוֹכְבִים
אֶת הַשּׁוֹשְׁנָה הָעֲלִיוֹנָה וּלְחַבֵּר אִשֶׁת גְּעוּרִים עִם דּוֹדָהּ
בְּאַהֲבָה וְאַחֻוּהַ וְרַעוּת וּמִשֵּׁם יִמְשֵׁךְ לָנוּ שְׁפַע לְנַפְשׁ
רוּחַ וּנְשָׁמָה לְמַהְרָנוּ מֵעוֹנוֹתֵינוּ וּלְסִלּוֹחַ חַטָּאתֵינוּ
וּלְכַפֵּר פְּשָׁעֵינוּ כְּמוֹ שֶׁסְּלַחַת לְדָוִד שֶׁאָמַר מִזְמוֹרִים אֵלּוּ
לְפָנֶיךָ כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר גַּם יְהוָה יֵאָהֲדוּנְהִי הַעֲבִיר חַטָּאתֶךָ
לֹא תָמוּת. וְאֵל תִּקְחֵנוּ מִהָעוֹלָם הַזֶּה קֶדֶם זְמַנָּנוּ עַד
מְלֵאת שְׁנוֹתֵינוּ בְּאֶפֶן שְׂנוּכָל לְתַקֵּן אֶת אֲשֶׁר שִׁחַתְנוּ.
וּזְכוּת דָּוִד הַמֶּלֶךְ עָלָיו הַשְּׁלוֹם יְגַן עָלֵינוּ וּבְעֵדְנוּ
שֶׁתֹּארוּךְ אַפְּךָ עַד שׁוֹבְנוּ אֵלֶיךָ בְּתִשׁוּבָה שְׁלָמָה לְפָנֶיךָ

וּמֵאוֹצֵר מִתַּנַּת חַנּוּם חֲנִנּוּ כְּדַכְתִּיב וְחֲנוּתִי אֶת אֲשֶׁר אָחַן
 וְרַחֲמֵי אֶת אֲשֶׁר אֲרַחֵם. וּכְשֵׁם שְׁאֲנוּ אוֹמְרִים לְפָנֶיךָ
 שִׁירָה בְּעוֹלָם הַזֶּה כִּי נִזְכָּה לוֹמַר לְפָנֶיךָ יְהוָה יֵאֱהוּדְנָהּ
 אֱלֹהֵינוּ שִׁיר וּשְׁבַחָה לְעוֹלָם הַבָּא. וְעַל יְדֵי אַמִּירַת
 תְּהִלִּים תִּתְעוֹרֵר חֲבַצְלַת הַשְּׁרוּן וְלִשִׁיר בְּקוֹל נְעִים
 בְּגִילַת וְרִנָּן כְּבוֹד הַלְּבָנוֹן נִתֵּן לָהּ הוֹד וְהָדָר בְּבֵית
 אֱלֹהֵינוּ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ אָמֵן סְלָה:

הַרְיֵנִי מִזְמַן אֶת פִּי לְהוֹדוֹת וּלְהִלֵּל וּלְשַׁבַּח אֶת בּוֹרְאֵי
 לֵשֶׁם יַחֲוֹד קַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׁכִינָתָה בְּדַחִילוֹ
 וְרַחֲמוּ עַל יְדֵי הַהוּא טָמִיר וְנַעֲלֵם בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל:

טוב לומר זאת קודם אמירת העשרה מזמורים:

הַרְיֵנִי מְקַשֵּׁר עֲצָמֵי בְּאִמִּירַת הָעֲשָׂרָה מְזֻמְרִים אֵלַי
 לְכָל הַצְּדִיקִים הָאֲמֵתִיִּים שֶׁבְּדוֹרְנוּ וּלְכָל
 הַצְּדִיקִים הָאֲמֵתִיִּים שׁוֹכְנֵי עֶפְרַיִם קְדוּשִׁים אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ
 הַמָּה, וּבְפֶרֶט לְרַבֵּנוּ הַקְּדוֹשׁ צְדִיק יְסוֹד עוֹלָם נַחַל נוֹבֵעַ
 מְקוֹר חֲכָמָה רַבֵּנוּ נַחֲמָן בֶּן פִּינְחָס שֶׁגָּלָה תַקּוּן זֶה זְכוּתָם
 יִגַּן עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל אָמֵן.

לְבוֹ נְרַנְנָה לִיהוָה יֵאֱהוּדְנָהּ נְרִיעָה לְצוֹר יִשְׁעֵנוּ:
 נִקְדָּמָה פָּנֵינוּ בְּתוֹדָה בְּזִמְרוֹת נְרִיעַ לוֹ: כִּי אֵל
 גָּדוֹל יְהוָה יֵאֱהוּדְנָהּ וּמְלֶךְ גָּדוֹל עַל כָּל אֱלֹהִים:

מִזֵּי « מִכְּתָם לְדוֹד, שְׁמֵרְנֵי אֵל כִּי־חֲסִיתִי בְךָ: » אִמְרַת
 לִיהוָה יֵאֱהוּדְנָהּ, אֲדַנֵּי אֶתָּה, טוֹבֵתִי בַל־עֲלִידָה:

ג לקדושים אשר-בארץ הַמָּה, ואדירי, כָּל-חֲפָצֵי-בָם:
 ד ירבו עצבותם, אחר מהרו, בל-אסוף נספיהם מִדָּם,
 ובל-אשא את-שמותם על-שפתי: ה יְהוָה יאהדונהי
 מִנֶּת-חֶלְקִי וְכוּסִי, אֶתְּה תוֹמִיךְ גּוֹרְלִי: ו חבלים נִפְלוּ-לִי
 בַּנְּעָמִים, אֶף-נִחַלְת שִׁפְרָה עָלַי: ז אֶבְרַךְ אֶת-יְהוָה
 יאהדונהי אֲשֶׁר יַעֲצֵנִי, אֶף-לֵילוֹת יִסְרוּנִי כְּלִיּוֹתַי: ח שׁוֹיִתִּי
 יְהוָה יאהדונהי לְנַגְדִי תָמִיד, כִּי מִיְמִינִי בַל-אֲמוּט: ט לָכֵן
 שָׂמַח לְבִי וַיִּגַּל כְּבוֹדִי, אֶף-בְּשָׂרִי יִשְׁכַּן לְבַטַח: י כִּי
 לֹא-תַעֲזֹב נַפְשִׁי לְשָׂאוֹל, לֹא-תִתֵּן חֲסִידֶךָ חֲסִידֶיךָ כִּי לְרֵאוֹת
 שָׁחַת: יא תוֹדִיעֵנִי אֵרַח חַיִּים, שִׁבַּע שְׁמֹחוֹת אֶת-פְּנִיךָ,
 נַעֲמוֹת בִּימִינֶךָ נָצַח:

לב « לְדוֹד מִשְׁכִּיל, אֲשֶׁרִי נְשׁוּי-פֶשַׁע, כְּסוּי חֲטָאָה:
 ב אֲשֶׁרִי-אָדָם לֹא יַחֲשֵׁב יְהוָה יאהדונהי לוֹ עוֹן,
 ואין בְּרוּחוֹ רְמִיָּה: ג כִּי-הִחַרְשֵׁתִי בְּלוֹ עֲצָמִי, בְּשִׂאֲנֵתִי
 כָּל-הַיּוֹם: ד כִּי יוֹמָם וְלַיְלָה תִּכְבַּד עָלַי יְדָךְ, נִהַפְּךָ
 לְשֹׂדֵי, בְּחִרְבְּנִי קִיץ סְלָה: ה חֲטָאתִי אֹדִיעֶךָ, וְעוֹנִי
 לֹא-כִסִּיתִי, אָמַרְתִּי אֹדָה עָלַי פֶּשַׁעִי לִיהוָה יאהדונהי,
 וְאַתָּה נִשְׂאתָ עוֹן חֲטָאתִי סְלָה: ו עַל-זֹאת יִתְפַּלֵּל
 כָּל-חֲסִיד אֱלֹהֶיךָ לְעֵת מִצָּא, רַק לְשִׁטְף מַיִם רַבִּים אֵלָיו
 לֹא יִגְיעוּ: ז אֶתְּה סִתֵּר לִי, מִצָּר תִּצְרַנִּי, רַנִּי פִלְט
 תְּסוּבְּבֵנִי סְלָה: ח אֲשַׁכִּילְךָ, וְאוֹרְךָ בְּדַרְךָ-זוֹ תִלְךָ,

אִיעֲצָה עָלַיךָ עֵינַי: ט אֶל-תְּהִי כְּסוּם כְּפָרֵד אֵין הַבּוּן,
 בְּמַתְגַּוְרְסוֹן עֲדִיו לְבָלוֹם, בַּל קָרַב אֵלַיךְ: י רַבִּים
 מִכְּאוֹבִים לְרָשָׁע, וְהַבּוֹטֵחַ בַּיהוָה יֵאֱהוּדוּנְהִי חֶסֶד
 יְסוּבְכֶנּוּ: יא שְׂמַחוּ בַיהוָה יֵאֱהוּדוּנְהִי, וְגִילוּ צְדִיקִים,
 וְהִרְנִינוּ כָּל-יִשְׂרָאֵל לֵב:

מא « לְמַנְצַח מְזֻמּוֹר לְדוֹד: ב אֲשֶׁרִי מִשְׁכִּיל אֶל-דָּל,
 בְּיוֹם רָעָה יִמְלֹטְהוּ יְהוָה יֵאֱהוּדוּנְהִי: ג יְהוָה
 יֵאֱהוּדוּנְהִי יִשְׁמְרֵהוּ וַיַּחֲיֵהוּ, וְאֲשֶׁר יֵאֱשֶׁר כִּי בְּאֶרֶץ, וְאֶל-
 תְּתַנְּהוּ בְּנַפְשׁ אֵיבָיו: ד יְהוָה יֵאֱהוּדוּנְהִי יִסְעֲדֵנּוּ עַל-עֵרֶשׁ
 דָּוִי, כָּל-מִשְׁכָּבוֹ הַפְּכֶתָּה בְּחַלְיוֹ: ה אֲנִי-אִמַּרְתִּי יְהוָה
 יֵאֱהוּדוּנְהִי חֲנֻנִי, רַפְּאֵה נַפְשִׁי כִּי-חָטָאתִי לָךְ: ו אוֹיְבֵי יֵאֱמְרוּ
 רַע לִי, מְתֵי יָמוֹת וְאָבֵד שְׁמוֹ: ז וְאִם-בָּא לְרֵאוֹת, שְׂוֹא
 יְדַבֵּר, לָבוֹ יִקְבֹּץ-אָוֶן לוֹ, יֵצֵא לַחוּץ יְדַבֵּר: ח יַחַד עָלַי
 יִתְלַחֲשׁוּ כָּל-שֹׁנְאָי, עָלַי יַחֲשְׁבוּ רָעָה לִי: ט דְּבַר-כְּלִיעַל
 יֵצוּק בּוֹ, וְאֲשֶׁר שָׁכַב לֹא-יֹסִיף לָקוּם: י גַּם-אִישׁ שְׁלוּמֵי
 אֲשֶׁר-בָּטַחְתִּי בּוֹ, אוֹכֵל לַחֲמִי, הַגְּדִיל עָלַי עֶקֶב:
 יא וְאַתָּה יְהוָה יֵאֱהוּדוּנְהִי חֲנֻנִי וְהַקִּימֵנִי, וְאַשְׁלֹמָה לָהֶם:
 יב בְּזֹאת יִדְעֵתִי כִּי-חָפַצְתָּ בִּי, כִּי לֹא-יִרְעַע אוֹיְבֵי עָלַי:
 יג וְאִנִּי בְּתַמִּי תִּמְכָּתָּה בִּי, וְתַצִּיבֵנִי לְפָנֶיךָ לְעוֹלָם: יד בְּרוּךְ
 יְהוָה יֵאֱהוּדוּנְהִי אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מֵהָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם,
 אָמֵן וְאָמֵן:

מב « לְמִנְצַח מִשְׁפִּיל, לְבְנֵי-קָרַח: ב פְּאִיל תְּעָרַג
 עַל-אֲפִיקֵי-מַיִם, בֵּן נַפְשֵׁי תְעָרַג אֵלֶיךָ אֱלֹהִים:
 ג צְמָאָה נַפְשֵׁי לְאֱלֹהִים לְאֵל חוּ, מְתֵי אָבּוּא וְאַרְאָה
 פְּנֵי אֱלֹהִים: ד הִיתְהָלִי דְמַעְתִּי לְחַם יוֹמָם וְלַיְלָה,
 בְּאִמְרַי אֵלֵי כָּל-הַיּוֹם, אֵיזָה אֱלֹהֶיךָ: ה אֵלֶּה אֲזַכְּרָה
 וְאֲשַׁפְּכָה עָלַי נַפְשֵׁי, כִּי אֶעְכַּר בְּסַף, אֲדַדְּם עַד-בֵּית
 אֱלֹהִים בְּקוֹל-רְנָה וְתוֹדָה, הַמּוֹן חוּגְגִי: ו מַה-תִּשְׁתַּוְּחָחֵי
 נַפְשֵׁי וְתַהֲמֵי עָלַי, הוֹחִילִי לְאֱלֹהִים, כִּי-עוֹד אֲוַדְנוּ
 יִשׁוּעוֹת פְּנִי: ז אֱלֹהֵי, עָלַי נַפְשֵׁי תִשְׁתַּוְּחַח, עַל-בֵּן
 אֲזַכְּרֶךָ מֵאַרְצֵי יִרְדֵּן וְחֶרְמוֹנִים, מֵהַר מְצָעַר: ח תַּהוּם-
 אֶל-תַּהוּם קוֹרְא, לְקוֹל צְנוּרִיךָ, כָּל-מִשְׁבְּרִיךָ וְגִלְיָךָ עָלַי
 עֲבְרוּ: ט יוֹמָם יִצְוָה יְהוָה יֵאָדְוָנִי חֶסֶדּוֹ, וּבְלִילָה
 שִׁירָה עִמִּי, תִּפְלָה לְאֵל חַיִּי: י אֲמַרְהָ לְאֵל סְלַעֵי,
 לָמָּה שְׂכַחְתָּנִי, לָמָּה-קָדַר אֵלֶיךָ בְּלַחֲץ אֹיִב: יא בְּרִצַּח
 בְּעֲצָמוֹתַי, חֶרְפוּנֵי צוֹרְרֵי, בְּאִמְרָם אֵלֵי כָּל-הַיּוֹם אֵיזָה
 אֱלֹהֶיךָ: יב מַה-תִּשְׁתַּוְּחָחֵי נַפְשֵׁי, וּמַה-תַּהֲמֵי עָלַי,
 הוֹחִילִי לְאֱלֹהִים, כִּי-עוֹד אֲוַדְנוּ יִשׁוּעַת, פְּנֵי וְאֵלֵהִי:

נבז « לְמִנְצַח אֶל-תִּשְׁחַח, לְדוֹד מְכַתָּם, בְּשִׁלַּח שְׂאוּל
 וַיִּשְׁמְרוּ אֶת-הַבַּיִת לַהֲמִיתוֹ: ב הֲצִילֵנִי מֵאִיבֵי אֱלֹהֵי,
 מִמַּתְקוּמֵי תִשְׁגְּבֵנִי: ג הֲצִילֵנִי מִפְּעֵלֵי אָוֶן, וּמֵאֲנָשֵׁי
 דְמִים הוֹשִׁיעֵנִי: ד כִּי הִנֵּה אָרְבוּ לְנַפְשֵׁי, יְגוּרוּ עָלַי עֲזִים,

לֹא-פִשְׁעֵי וְלֹא-חַטָּאתַי יְהוָה יֵאָהֳרֶנּוּ: ה בְּלִי-עֹן
 יִרְצֹן וַיְכַוְּנֵנוּ, עֹנֶה לְקִרְאתִי וּרְאֵה: ו וְאַתָּה יְהוָה
 יֵאָהֳרֶנּוּ אֱלֹהִים צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, הַקִּיצָה לְפָקֶד
 כָּל-הַגּוֹיִם, אֶל-תֶּחֱזַן כָּל-בְּגְדֵי אֹן סֵלָה: ז יִשׁוּבוּ לְעָרֵב,
 יִהְמוּ כַכָּלֵב, וַיִּסּוּכְבוּ עִיר: ח הִנֵּה יִבְעִיעוֹן בְּפִיהֶם, חֲרֻבוֹת
 בְּשִׁפְתוֹתֵיהֶם, כִּי-מִי שָׁמַע: ט וְאַתָּה יְהוָה יֵאָהֳרֶנּוּ
 תִשְׁחַק-לָמוֹ, תִלְעַג לְכָל-גּוֹיִם: י עֲזֹז אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁמְרָה,
 כִּי-אֱלֹהִים מְשֻׁנְבִי: יא אֱלֹהֵי חֲסָדֶי חֲסֵדוֹ כ, יִקְדַּמְנִי,
 אֱלֹהִים יִרְאֵנִי בְּשֶׁרְרִי: יב אֶל-תִּהְרַגִּם פֶּן-יִשְׁכַּחוּ עַמִּי,
 הַנִּיעַמּוֹ בְּחִילֶךָ וְהוֹרִידֵמוֹ, מִגִּנְנֵנוּ אֲדָנָי: יג חַטָּאת-פִּימוֹ,
 דַּבַּר-שִׁפְתֵימוֹ, וַיִּלְכְּדוּ בְּגֹאוֹנָם, וּמֵאֲלֵה וּמִכַּחַשׁ יִסְפְּרוּ:
 יד כִּלָּה בַחֲמָה, כִּלָּה וַאֲיַנְמוֹ, וַיִּדְעוּ כִּי-אֱלֹהִים מִשְׁלַל
 בְּיַעֲקֹב לְאַפְסֵי הָאָרֶץ סֵלָה: טו וַיִּשְׁבוּ לְעָרֵב יִהְמוּ כַכָּלֵב,
 וַיִּסּוּכְבוּ עִיר: טז הִמָּה יִנְיַעוֹן יִנְעוֹן כ, לְאָכֵל, אִם-לֹא
 יִשְׁכְּעוּ וַיִּלְיֵנוּ: יז וַאֲנִי אֲשִׁיר עֲזָךְ, וְאַרְגֵּן לְבַקֵּר חֲסָדֶךָ,
 כִּי-הָיִיתָ מְשֻׁנֵּב לִי וּמְנוּס, בְּיוֹם צָר-לִי: יח עֲזֵי אֱלֹהֶיךָ
 אֲזַמְרָה, כִּי-אֱלֹהִים מְשֻׁנְבִי אֱלֹהֵי חֲסָדֶי:

עז « לְמַנְצַח עַל-יְהוּדוֹתוֹן יִדִּיתוֹן כ לְאַסְפָּה מְזֻמּוֹר: ב קוֹלִי
 אֶל-אֱלֹהִים וְאַצְעָקָה, קוֹלִי אֶל-אֱלֹהִים וְהֶאֱזִין אֵלָי: ג
 בְּיוֹם צָרְתִי אֲדַנִּי דְרָשְׁתִּי, יָדִי לִילָה נִגְרָה וְלֹא תִפּוּג,
 מֵאַנְהָה הַנַּחֵם נַפְשִׁי: ד אֲזַכָּרָה אֱלֹהִים וְאַהֲמִיָּה, אֲשִׁיחָה

וְתַעֲטֹף רוּחִי סְלָה: ה אַחֲזַתְּ שְׁמֵרוֹת עֵינַי, נִפְעַמְתִּי וְלֹא
 אֲדַבֵּר: ו חֲשַׁבְתִּי יָמִים מִקֶּדֶם, שָׁנוֹת עוֹלָמִים: ז אֲזַכְּרָה
 נִגְיַנְתִּי בַלְיָלָה, עִם-לִבִּי אֲשִׁיחָה, וַיִּחַפֵּשׂ רוּחִי:
 ח הִלְעוֹלָמִים יִזְנַח אֲדָנִי, וְלֹא-יִסִּיף לְרִצּוֹת עוֹד: ט הָאִפִּס
 לְנִצָּח חֲסֵדוֹ, גָּמַר אֲמַר לְדַר וְדַר: י הִשְׁכַּח חַנוּת אֵל,
 אִם-קָפֵץ בָּאֵף רַחֲמָיו סְלָה: יא וְאֲמַר חֲלוּתִי הִיא, שָׁנוֹת
 יַמִּין עֲלוֹיוֹן: יב אֲזַכּוֹר אֲזִכִּיר כ' מַעֲלֵלֵי-יָהּ, כִּי-אֲזַכְּרָה מִקֶּדֶם
 פְּלִאָה: יג וְהִגִּיתִי בְּכָל-פְּעֻלָּהּ, וּבַעֲלִילוֹתֶיהָ אֲשִׁיחָה:
 יד אֱלֹהִים בִּקְדֹשׁ דְּרָכָהּ, מִי-אֵל גָּדוֹל בְּאֱלֹהִים: טו אַתָּה
 הָאֵל עֲשֵׂה פְלֵאָה, הוֹדַעְתָּ בְּעַמּוּם עֲזָה: טז גְּאֻלַּת בּוֹרוֹעַ
 עַמָּהּ, בְּגִי-יַעֲקֹב וַיִּוֹסֵף סְלָה: יז רְאוּהָ מַיִם אֱלֹהִים, רְאוּהָ
 מַיִם יַחִילוּ, אֵף יִרְגְּזוּ תַהֲמוֹת: יח זָרְמוּ מַיִם עֲבוֹת, קוֹל
 נִתְּנוּ שְׁחָקִים, אֶף-חֲצִצְיָהּ יִתְהַלְכוּ: יט קוֹל רַעֲמָהּ בַּגְּלָגֶל,
 הָאִירוּ בְּרָקִים תִּבְל, רָגְזָה וַתִּרְעַשׂ הָאָרֶץ: כ בָּיִם דְּרָכָהּ,
 וְשִׁבְלֶיהָ וּשְׁבִילֶיהָ כ' בְּמַיִם רַבִּים, וְעַקְבוֹתֶיהָ לֹא נִדְעוּ:
 כא נְחִית כְּצֹאן עַמָּהּ, בִּיד-מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן:

צ א תִּפְלָה לְמֹשֶׁה אִישׁ-הָאֱלֹהִים, אֲדָנִי מְעוֹן אַתָּה
 הָיִיתָ לָנוּ בְּדַר וְדַר: ב בְּמַרְם הָרִים יִלְדוּ, וַתַּחֲוִלֵּל
 אָרֶץ וַתִּבֵּל, וַיִּמְעוֹלִם עַד-עוֹלָם אַתָּה אֵל: ג תָּשַׁב אֲנוֹשׁ
 עַד-דָּבָא, וַתֹּאמֶר שׁוּבוּ בְנֵי-אָדָם: ד כִּי אֶלֶף שָׁנִים
 בְּעֵינֶיהָ כִּיּוֹם אַתְּמוֹל כִּי יַעֲבֹר, וְאַשְׁמוּרָה בַלְיָלָה:

ה זרמתם שנה יהיו, בבקר כחציר יחלף: ו בבקר יציין
 וחלף, לערב ימולל ויבש: ז כִּי־כִלְינוּ בְּאֶפֶד, וּבְחַמְתָּךְ
 נִבְהַלְנוּ: ח שְׁתֵּה שֶׁת כ' עֹנֵתִינוּ לְנִגְדֶךָ, עֲלַמְנוּ לְמֵאֹר
 פְּנִיךָ: ט כִּי כָל־יְמֵינוּ פָּנוּ בְּעִבְרַתְךָ, כִּלְינוּ שְׁגִינוּ כְּמוֹ־
 הֶגֶה: י יְמֵי־שָׁנוֹתֵינוּ בָּהֶם שִׁבְעִים שָׁנָה, וְאִם בְּגִבּוֹרֵת
 שְׂמוֹנִים שָׁנָה, וְרַהֲבָם עִמָּל וְאוֹן, כִּי־גוּ חֵישׁ וְנִעְפָּה:
 יא מִי־יֹדַע עֵז אֶפֶד, וּכִירְאָתְךָ עִבְרַתְךָ: יב לְמִנּוֹת יְמֵינוּ
 בֶּן הַדָּעַ, וְנִבְא לְכַב חֲכָמָה: יג שׁוֹבָה יְהוָה־יֵי אֵהדוּנְהִי
 עַד־מָתִי, וְהִנָּחֵם עַל־עֲבֹדֶיךָ: יד שִׁבְעֵנוּ בְּבִקֵּר חֲסִדְךָ,
 וְנִרְנְנָה וְנִשְׁמָחָה בְּכָל־יְמֵינוּ: טו שְׂמַחְנוּ בַּיְמֹת עֲנִיתְנוּ,
 שָׁנוֹת רָאִינוּ רָעָה: טז יִרְאָה אֶל־עֲבֹדֶיךָ פְּעֻלָּה, וְהַדְרִיךְ
 עַל־בְּנֵיהֶם: יז וַיְהִי נָעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ, וּמַעֲשֵׂה
 יְדֵינוּ כּוֹנְנָה עָלֵינוּ, וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנְנָהוּ:

קה א הוֹדוּ לַיהוָה־יֵי אֵהדוּנְהִי קְרָאוּ בְּשִׁמוֹ, הוֹדִיעוּ
 בְּעַמִּים עֲלִילוֹתָיו: ב שִׁירוּ־לוֹ זְמֵרוּ־לוֹ, שִׁיחוּ
 בְּכָל־נַפְלְאוֹתָיו: ג הִתְהַלְלוּ בְּשֵׁם קִדְשׁוֹ, יִשְׂמַח לֵב
 מִבְּקִשֵׁי יְהוָה־יֵי אֵהדוּנְהִי: ד דִּרְשׁוּ יְהוָה־יֵי אֵהדוּנְהִי וְעֵזוֹ,
 בְּקִשׁוּ פָּנָיו תָּמִיד: ה זָכְרוּ נַפְלְאוֹתָיו אֲשֶׁר־עָשָׂה, מִפִּתְיוֹ
 וּמִשְׁפִּטֵי־פִיו: ו זָרַע אֲבָרָהֶם עֲבָדוֹ, בְּנֵי יַעֲקֹב בְּחִירָיו:
 ז הוּא יְהוָה־יֵי אֵהדוּנְהִי אֱלֹהֵינוּ, בְּכָל־הָאָרֶץ מִשְׁפָּטָיו:
 ח זָכַר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ, דָּבָר צִוָּה לְאַלְפֵי דוֹר: ט אֲשֶׁר בָּרַת

אֶת-אַבְרָהָם, וְשִׁבְעֵתוֹ לְיִשְׁחָק: י וַיַּעֲמִידָהּ לְיַעֲקֹב לְחַק,
 לְיִשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם: יא לְאָמֹר לְךָ אֶתֵּן אֶת-אֶרֶץ-כְּנָעַן,
 חֲבֵל נַחֲלַתְכֶם: יב בְּהַיּוֹתֶם מִתִּי מִסְפָּר, כַּמַּעֲט וְגָרִים
 בָּהֶ: יג וַיִּתְּהַלְכוּ מִגּוֹי אֶל-גּוֹי, מִמַּמְלָכָה אֶל-עַם אַחֵר:
 יד לֹא-הָנִיחַ אָדָם לַעֲשֹׂקָם, וַיּוֹכַח עֲלֵיהֶם מְלָכִים:
 טו אֶל-תִּגְעוּ בְּמִשְׁיַחִי, וְלִנְבִיאֵי אֱלֹהֵי-תִרְעוּ: טז וַיִּקְרָא רָעַב
 עַל-הָאָרֶץ, כָּל-מִטְּהַלְּחֵם שָׁבָר: יז שְׁלַח לִפְנֵיהֶם אִישׁ,
 לְעַבְדְּ נִמְכָר יוֹסֵף: יח עָנּוּ בַכָּבֵל רִגְלוֹ רִגְלוֹ כ', בְּרוֹזַל בָּאָה
 נַפְשׁוֹ: יט עַד-עַתָּה בֹאֲדָבָרוֹ, אִמְרַת יְהוָה יאהרונחי
 צִרְפַּתְהוּ: כ שְׁלַח מֶלֶךְ וַיִּתִּירְהוּ, מִשְׁלַ עַמִּים וַיִּפְתַּחְהוּ:
 כא שָׁמוֹ אֲדוֹן לְבֵיתוֹ, וּמִשְׁלַ בְּכָל-קְנִינֹו: כב לְאָסֹר שָׂרְיוֹ
 בְּנַפְשׁוֹ, וּזְקִנָיו יַחֲבִם: כג וַיָּבֹא יִשְׂרָאֵל מִצְרַיִם, וַיַּעֲקֹב גָּר
 בְּאֶרֶץ-חָם: כד וַיִּפְרַ אֶת-עַמּוֹ מְאֹד, וַיַּעֲצִמְהוּ מִצְרָיו:
 כה הִפְךָ לָבָם לְשֹׂנְאֵ עַמּוֹ, לְהַתְנַכֵּל בְּעַבְדָיו: כו שְׁלַח
 מִטְּהַ עַבְדּוֹ, אֶהֱרִן אֲשֶׁר בְּחָר-בּוֹ: כז שָׁמוֹ-בְּכֶם דְּבָרֵי
 אֲתוֹתָיו, וּמִפְתִּים בְּאֶרֶץ חָם: כח שְׁלַח חֶשֶׁד וַיַּחֲשֹׁד,
 וְלֹא-אָמְרוּ אֶת-דְּבָרוֹ דְּבָרֵי כ': כט הִפְךָ אֶת-מִימֵיהֶם לָדָם,
 וַיָּמַת אֶת-דָּגְתָם: ל שָׂרֵץ אֶרֶץ צִפְרֻדָּעִים, בְּחַדְרֵי
 מְלִכְיָהֶם: לא אָמַר וַיָּבֹא עָרֹב, בָּנִים בְּכָל-גְּבוּלָם: לב נָתַן
 גְּשָׁמֵיהֶם בְּרֹד, אִשׁ לְהַבּוֹת בְּאֶרְצָם: לג וַיָּה, גִּפְגָּפָם
 וַתֵּאֲנָתָם, וַיִּשְׁפַר עֵץ גְּבוּלָם: לד אָמַר, וַיָּבֹא אֲרָבָה,

וַיִּלְקֶה, וְאִין מְסָפֵר: ל^ה וַיֹּאכַל כָּל-עֵשֶׂב בְּאֶרְצָם, וַיֹּאכַל
 פְּרִי אֲדָמָתָם: לו וַיֵּךְ כָּל-בְּכוֹר בְּאֶרְצָם, רֵאשִׁית לְכָל-
 אוֹנָם: לז וַיּוֹצִיאֵם בְּכֶסֶף וְזָהָב, וְאִין בְּשִׁבְטָיו כּוֹשֵׁל:
 לח שְׂמַח מְצֻרִים בְּצִאתָם, פִּי-נֶפֶל פָּחַדָם עֲלֵיהֶם:
 לט פָּרַשׁ עֵנָן לְמִסְדָּה, וְאִשׁ, לְהָאִיר לְיָלֵה: מ שָׁאֵל וַיִּבֹא
 שְׁלֹו שְׁלוֹ כ', וְלָחֵם שָׁמַיִם יִשְׁפִּיעַם: מא פָּתַח צוּר, וַיִּזְכּוּ
 מוֹם, הִלְכוּ בְּצִיּוֹת נָהָר: מב פִּי-זָכַר אֶת-דְּבַר קִדְשׁוֹ,
 אֶת-אַבְרָהָם עֲבָדוֹ: מג וַיּוֹצֵא עִמּוֹ בְּשִׁשּׁוֹן, בְּרִנָּה
 אֶת-בְּחִירָיו: מד וַיִּתֵּן לָהֶם אֲרֻצוֹת גּוֹיִם, וַעֲמַל לְאֲמִים
 יִירָשׁוּ: מה בַּעֲבוּר יִשְׁמְרוּ חֻקָּיו, וְתוֹרָתוֹ יִנְצְרוּ, הַלְלוּיָהּ:

קלו א על נְהוֹת בְּכָל שָׁם יִשְׁבְּנוּ, גַּם-פְּכִינוּ בְּזַכְרֵנוּ
 אֶת-צִיּוֹן: ב עַל-עַרְבִים בְּתוֹכָהּ, תְּלִינוּ בְּנִרוֹתֵינוּ:
 ג כִּי שָׁם שְׁאֵלוֹנוּ שׁוֹבְבֵינוּ דְבַר־יְשִׁיר, וְתוֹלְלֵינוּ שְׂמֻחָה,
 שִׁירוֹ לָנוּ מִשִּׁיר צִיּוֹן: ד אִיךְ נָשִׁיר אֶת-שִׁיר־יְהוָה־
 יֵהוּדוֹנְהִי, עַל אֲדָמַת נֶכֶר: ה אִם-אֲשַׁפְּחֶה יְרוּשָׁלַם,
 תִּשְׁפַח יְמִינִי: ו תִּדְבַק-לְשׁוֹנִי לְחִפִּי, אִם-לֹא אֲזַכְּרֶכִי,
 אִם-לֹא אֲעֲלֶה אֶת-יְרוּשָׁלַם עַל רֹאשׁ שְׂמֻחָתִי: ז זָכַר
 יְהוָה־ יֵהוּדוֹנְהִי לְבִנְי אָדוֹם אֶת יוֹם יְרוּשָׁלַם, הָאֲמָרִים
 עָרוּ עָרוּ עַד הַיְסוֹד בָּהּ: ח בַּת-כָּבֵד הַשְּׂדוּדָה, אֲשֶׁרִי
 שִׁישְׁלָם-לָךְ אֶת-גְּמוּלָךְ שְׂגַמְלָת לָנוּ: ט אֲשֶׁרִי שִׁיאֲחֹז
 וְנִפְץ אֶת-עַלְלֶיךָ אֶל-הַסָּלַע:

קנ « הַלְלוּיָהּ הַלְלוּ-אֵל בְּקִדְשׁוֹ, הַלְלוּהוּ בְּרִקיעַ עֲזוֹ:
 ב הַלְלוּהוּ בַּגְּבוּרָתוֹ, הַלְלוּהוּ בְּרַב גְּדָלוֹ: ג הַלְלוּהוּ
 בְּתַקַּע שׁוֹפָר, הַלְלוּהוּ בַּנִּבְּל וּבְנֹר: ד הַלְלוּהוּ בְּתַרְפָּה
 וּמְחֹזֵל, הַלְלוּהוּ בַּמַּנִּים וְעֹגֵב: ה הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי-שְׁמַע,
 הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי תְרוּעָה: ו כֹּל הַנְּשָׁמָה תְהִלֵּל יָהּ,
 הַלְלוּ-יָהּ:

אחר שסיים תהלים יאמר זה:

מי יִתֵּן מְצִיּוֹן יִשׁוּעַת יִשְׂרָאֵל בְּשׁוּב יְהוָה יֵאֱהַרְוֵהוּ
 שְׁבוּת עַמּוֹ. יִגַּל יַעֲקֹב יִשְׂמַח יִשְׂרָאֵל: וּתְשׁוּעַת
 צְדִיקִים מִיְהוָה יֵאֱהַרְוֵהוּ מְעֹזִים בְּעַת צָרָה: וַיַּעֲזֹרֵם
 יְהוָה יֵאֱהַרְוֵהוּ וַיַּפְלְטֵם וַיַּפְלְטֵם מִרְשָׁעִים וַיּוֹשִׁיעֵם כִּי
 חָסוּ בוֹ:

רבנונו שֶׁל עוֹלָם, עֵלְת הָעֲלוֹת וְסִפְת כָּל הַסְּבוּת, אֲנִתָּה
 לְעֵלָא, לְעֵלָא מִן כְּלָא, וְלִית לְעֵלָא מִנְּךָ, דְלִית
 מִחֲשָׁבָה תְּפִיסָא כְּךָ כְּלָל, וְלָךְ דּוּמְיָה תְהִלָּה, וּמְרָמָם
 עַל כָּל בְּרָכָה וְתְהִלָּה. אוּתְךָ אֲדַרְשׁ, אוּתְךָ אֲבַקֵּשׁ
 שְׁתַּחֲתֵר חֲתִירָה דְרָךְ כְּבוֹשָׁה מֵאַתְךָ, דְרָךְ כָּל
 הָעוֹלָמוֹת, עַד הַהִשְׁתַּלְשְׁלוֹת שְׁלִי בַּמָּקוֹם שְׁאַנִּי עוֹמֵד,
 כְּפִי אֲשֶׁר נִגְלָה לְךָ, יוֹדַע תְּעֲלוּמוֹת, וּבְדִרְךָ וּנְתִיב הַזֶּה
 תְּאִיר עָלַי אוּרְךָ, לְהַחְזִירֵנִי בְּתִשׁוּבָה שְׁלָמָה לְפָנֶיךָ
 בְּאַמֶּת, כְּפִי רְצוֹנְךָ בְּאַמֶּת, כְּפִי רְצוֹן מִבְּחַר הַכְּרוּאִים,
 לְבִלִּי לְחֻשָׁב בְּמִחְשַׁבְתִּי שׁוּם מִחֲשַׁבְתַּי חוּץ וְשׁוּם

מחשבה ובלבול שהוא נגד רצונה, רק לדרך במחשבות
 זכות צחות וקדושות בעבודתך באמת בהשגתך
 ובתורתך. הט לבי אל עדותיך, ותן לי לב מהור לעבדך
 באמת. ומצולות ים תוציאני לאור גדול חיש קל
 מהרה. תשועת יהוה יאהדונהי כהרף עין, לאור באור
 החיים כל ימי היותי על פני האדמה. ואזכה לחדש
 נעורי, הימים שעברו בחשך, להחזירם אל הקדשה,
 ותהיה יציאתי מן העולם כביאתי, בלא חטא. ואזכה
 לחזות בנעם יהוה יאהדונהי ולבקר בהיכלו, בלוי אומר
 כבוד, אמן נצח סלה ועד:

דיני וסדר תפלת הדרך

לעירו או לעיר שרוצה ללון בה,
 דמשם ואילך יאמר אותה בלא
 חתימה. וטוב להסמיק תפלת הדרך
 לברכה אחרת כרי שתהא ברכה
 הסמוכה לחברתה. לכן כשיוצא
 בדרך בשחרית קודם התפלה כגון
 שהוא נחוץ, יאמר ברכת השחר על
 הדרך ויסמיק תפלת הדרך לברכת
 השחר, וביום יאכל איזה פרי ויסמיק
 תפלת הדרך לברכת הפרי, או
 כשמטיל מים יסמוך אותה לברכת
 אשר יצר.

היוצא לדרך מהלך שיעור פרסה
 (שבעים ושתיים דקות) ויותר צריך
 להתפלל תפלת הדרך. אבל אם הוא
 צריך לילך רק פחות ממהלך שיעור
 פרסה, מתפלל בלא שם ומלכות.
 ובמקום סכנה אפילו בפחות ממהלך
 שיעור פרסה צריך להתפלל
 בחתימה בשם ומלכות. תיכף
 כשיוצא מעיבורה של עיר צריך
 להתפלל תפלה זו. ואם שכח מתפלל
 כל זמן שהוא בדרך, ובלבד שלא
 הגיע עדיין תוך פרסה הסמוכה

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה יֵאֱהֹרֹנְהִי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
אֲבוֹתֵינוּ שְׁתּוֹלִיכֵנוּ לְשָׁלוֹם וְתַצְעִידֵנוּ לְשָׁלוֹם
וְתִדְרִיכֵנוּ לְשָׁלוֹם וְתִסְמְכֵנוּ לְשָׁלוֹם. (ואם חוזר באותו היום
יאמר וְתַחֲזִירֵנוּ לְשָׁלוֹם) וְתַצִּילֵנוּ מִכָּף כָּל אוֹיֵב וְאוֹרֵב
בַּדֶּרֶךְ, וְתִשְׁלַח בְּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ. וְתַתְּנֵנוּ לְחֵן וּלְחֶסֶד
וּלְרַחֲמִים בְּעֵינֶיךָ וּבְעֵינֵי כָל רוֹאֵינוּ. בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה
יֵאֱהֹרֹנְהִי, שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה:

יש מוסיפים פסוקים אלו לשמירה:

וַיַּעֲקֹב הֵלֶךְ לְדַרְכוֹ וַיִּפְגְּעוּ בוֹ מִלְּאֲכֵי אֱלֹהִים: וַיֹּאמֶר
יַעֲקֹב כִּי אֲשֶׁר רָאִם מַחְנֵה אֱלֹהִים זֶה וַיִּקְרָא שֵׁם
הַמָּקוֹם הַהוּא מַחְנֵיִם:

וַיִּסְעוּ וַיְהִי חַמַּת אֱלֹהִים עַל הָעָרִים אֲשֶׁר סְבִיבוֹתֶיהֶם
וְלֹא רָדְפוּ אַחֲרַי בְּנֵי יַעֲקֹב: לִישׁוּעָתְךָ קִוִּיתִי
יְהוָה יֵאֱהֹרֹנְהִי:

וַיִּבְרַךְ יְהוָה יֵאֱהֹרֹנְהִי וַיִּשְׁמְרֶךָ: יָאֵר יְהוָה יֵאֱהֹרֹנְהִי
פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיַּחֲנֶךָ: יֵשֵׂא יְהוָה יֵאֱהֹרֹנְהִי פָּנָיו
אֵלֶיךָ וַיִּשֵׂם לְךָ שָׁלוֹם:

הִנֵּה אֲנִי שֹׁלַח מִלְּאֶךָ לְפָנֶיךָ לְשִׁמְרֶךָ בַּדֶּרֶךְ וְלַהֲבִיאֶךָ
אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר הִכְנַתִּי:

הַמְּלֵאךָ הַגּוֹאֵל אוֹתִי מִכָּל רָע, יִבְרַךְ אֶת הַנְּעָרִים,
וַיִּקְרָא בָהֶם שְׁמֵי וְשֵׁם אֲבוֹתַי, אֲבָרְכֵם
וַיִּצְחַק, וַיִּדְגּוּ לְרוֹב בְּקֶרֶב הָאָרֶץ:

להודות ולהלל את ה' יתברך מביאה לְכָל הישועות.
 כל האומר אותה כל יום יזכה לראות נסים גלויים מבורא עולמים,
 וכל האומר תחנה זו מהלב הופך מיד מדת דין לרחמים.

תפילת הודיה לבורא עולם

מִלְךָ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, אֲדוֹן עוֹלָם, רַבּוֹנוּ
 שֶׁל עוֹלָם, תּוֹדָה.

תּוֹדָה שְׁאֲנִי עוֹמֵד/ת כֹּאֵן לְפָנֶיךָ וּמוֹדָה לְךָ.
 וְכֹל מִה שְׁאֲנִי אוֹמֵר יִהְיֶה כֹּאֵן וּכְאֶפֶס לְעֲמַת כִּמָּה שְׁאֲנִי
 בְּאֲמַת צְרִיכָה לְהוֹדוֹת לְךָ.

הָרִי עַל הַכֹּל אֲנִי צְרִיכָה לְהוֹדוֹת לְךָ.
 כִּי הַכֹּל מוֹמֵךְ, הַכֹּל נִתְּתָ לִי בְּחֵן, בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים.
 תּוֹדָה עַל כָּל הַדְּבָרִים בְּעוֹלָם.

תּוֹדָה עַל רוֹב רַבִּי רַבּוֹת פְּעֻמִּים שְׁעֹזְרֶת לִי, תְּמוֹכֶת בִּי,
 הוֹשֵׁעַת אוֹתִי הַצֹּלֶת אוֹתִי, שְׂמֹחֶת אוֹתִי רִיפֹאת אוֹתִי,
 שְׂמֹרֶת עָלַי, עוֹדְדֶת אוֹתִי, תּוֹדָה שְׂאֵתָה אֶתִּי תָמִיד.

תּוֹדָה שְׂאֵתָה נוֹתֵן לִי כּוֹחַ לְעֲשׂוֹת מִצְוֹת, כּוֹחַ לְעֲשׂוֹת
 מַעֲשִׂים טוֹבִים, וְכּוֹחַ לְהִתְפַּלֵּל.

תּוֹדָה עַל כָּל הַפְּעֻמִּים שְׁעֹזְרֶת לִי וְלֹא יָדַעְתִּי לְהַגִּיד לְךָ
 תּוֹדָה.

תּוֹדָה עַל כָּל הַחֲסָדִים שְׂאֵתָה עוֹשֶׂה עִמִּי בְּכֹל רַגַע וְרַגַע.
 תּוֹדָה עַל כָּל גְּשִׁימָה וּגְשִׁימָה שְׁאֲנִי נוֹשֵׁמ/ת.

תודה לך מלך מלכי המלכים, גם על כל הדברים שאין לי.
תודה שקשה לי לפעמים, כי הכל לטובתי אפילו אם לא
תמיד ראיתי שזה לטובתי, עמוק בלב אני יודע/ת שכל מה
שמגיע ממך הוא הדבר הטוב ביותר עבורי, והוא נעשה
במיחד בשבילי, בהשגחה פרטית מדויקת ומשלמות, כמו
שרך מלך מלכי המלכים יכול לעשות.

תודה שלפעמים קשה לי, כי רק כך אני יודע/ת להעריך
את הטוב,

כי רק בשנמצאים בחשך אפשר להעריך את האור.

תודה על החיים הנפלאים שנתת לי.

תודה על הדבר הכי קטן שיש לי, כי את הכל אתה נתת
לי ולא אף אחד אחר.

תודה שאתה שומע את התפלות שלי.

בורא עולם! אני מבקש/ת ממך סליחה מעמקי לבי, אם
היו פעמים שלא הערכת את מה שנתת לי, ובמקום לומר
לך תודה, רק התלוננתי.

אני עפר ואפר ואתה אדון כל העולם, אנא אל תרחק
ממני לעולם!!!

מבוסס על פ' הסה"ק יסוד ושרש העבודה (צוּאָה ס' כ"ו)
מצוה גדולה לפרסם ולהפיץ את התפלה הקדושה הזו

תפילה קצרה לאומדה קודם הלימוד

לְשֵׁם יְחִוּד קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְשְׁכִינְתֵיהּ וְכוּ'. עַל
יְדֵי הַהוּא טָמִיר וְנַעְלָם בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל
לְאַקְמָא שְׁכִינְתָא מַעְפָּרָא, וְלַעֲלוּי שְׁכִינַת עוֹזְנוֹ אִם
הַבְּנִים שְׁמַחָה, עַל יְדֵי הַהוּא טָמִיר וְנַעְלָם בְּשֵׁם
כָּל יִשְׂרָאֵל.

הֲרִינִי מְקַשֵּׁר עֲצָמִי בְּלִימוּד הַקְדוּשׁ הַזֶּה בְּנִשְׁמַת כָּל
הַתְּנָאִים וְהַצְּדִיקִים הַכְּתוּבִים בְּזוּהַר הַקְדוּשׁ
וּבְרֵאשֵׁם הַתְּנָא הָאֱלוֹקִי רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאי וְרַבִּי
אֶלְעָזָר בְּנֵו. וְעַל יְדֵי זֶה תַתְקִיִים תְּפִילַת דְּוֹד הַמְּלָךְ
עָלוּי הַשְּׁלוֹם (תְּהִלִּים ס"א ד' - ה') כִּי הֵייתָ מַחְסֵה לִי מִגְדֵּל
עַז מִפְּנֵי אוֹיֵב. אֲגוּרָה בְּאֶהְלֵךְ עוֹלָמִים אֲחַסֶּה בְּסִתֵּר
כְּנִפְיָךְ סֵלָה. וְאִזְכֶּה שְׁבַלִּימוּדֵינוּ זֶה יִהְיוּ שְׁפָתוֹתֵיהֶם
דּוֹכְבוֹת בְּקָבֵר, לְמַעַן שְׁמוּ בְּאֶהְבָּה לַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ
לְיוֹצְרֵנוּ וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹן בּוֹרְאֵנוּ. וּבְהַדִּין סִפְרָא סִפְרָא
הַזוּהַר, יִפְקוֹן יִשְׂרָאֵל מִן גְּלוּתָא בְּרַחֲמֵי, יִרְאֶה אֵל
עַבְדֶּיךָ פְּעֻלָּךְ וְהַדְרִיךְ עַל בְּנֵיהֶם. וְיִהִי נַעַם אֲדָנִי
אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ בּוֹנְנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ
בּוֹנְנָהוּ, וְיִהִי נַעַם אֲדָנִי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ
בּוֹנְנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ בּוֹנְנָהוּ (תְּהִלִּים צ' ט"ז י"ז).

תפילה קודם לימוד קבלה מהאר"י זלה"ה

רבוֹן הָעוֹלָמִים וְאֲדֹנֵי הָאָדוֹנִים. אֵב הַרְחָמִים
 וְהַסְּלִיחוֹת. מוֹדִים אֲנַחְנוּ לְפָנֶיךָ יְהוָה
 יֵאֱהוּדֵנוּי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, בְּקִדְהַ וּבְהַשְׁתַּחֲוֶיָה,
 שֶׁקָּרַבְתָּנוּ לְתוֹרָתְךָ וְלַעֲבוּדָתְךָ עֲבוּדַת הַקֹּדֶשׁ, וְנָתַתָּ לָנוּ
 חֵלֶק בְּסוּדוֹת תּוֹרָתְךָ הַקְּדוֹשָׁה. מַה אָנוּ, מַה חַיֵּינוּ,
 אֲשֶׁר עָשִׂיתָ עִמָּנוּ חֶסֶד גָּדוֹל כְּזֶה. עַל כֵּן אֲנַחְנוּ מִפִּילִים
 תַּחֲנוּנֵינוּ לְפָנֶיךָ שֶׁתִּמְחַל וְתִסְלַח לְכָל חַטָּאתֵינוּ
 וְעוֹנוֹתֵינוּ. וְאֵל יְהִיו עוֹנוֹתֵינוּ מִבְּדִילִים בֵּינֵינוּ לְבִינֶךָ.
 וּבְכֵן יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה יֵאֱהוּדֵנוּי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
 אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתְּכַוֵּן אֶת לְבַבְנוּ לְיִרְאָתְךָ וְאֶהְבְּתָךָ,
 וְתִקְשִׁיב אֲזַנְךָ לְדַבְּרֵינוּ אֱלֹהִי, וְתִפְתַּח לְבַבְנוּ הָעֶרֶל
 בְּסוּדוֹת תּוֹרָתְךָ. וְיִהְיֶה לְמוֹדֵנוּ זֶה נַחַת רוּחַ לְפָנֶי כִּסֵּא
 כְּבוֹדְךָ כְּרִיחַ נִיחוּחַ. וְתִאֲצִיל עָלֵינוּ אוֹר מְקוֹר נִשְׁמַתְנוּ
 בְּכָל בְּחִינוֹתֵינוּ. וְשִׁיתְנוּצְצוּ נִיצוּצוֹת עֲבָדֶיךָ הַקְּדוֹשִׁים
 אֲשֶׁר עַל יָדָם גְּלִיתָ דְבָרֶיךָ אֱלֹהִים בְּעוֹלָם. וּזְכוֹתָם וּזְכוֹת
 אֲבוֹתָם וּזְכוֹת תּוֹרָתָם וְתַמִּימוֹתָם וְקִדְשָׁתָם יַעֲמִד לָנוּ
 לְכָל גַּפְשָׁל בְּדַבְּרִים אֵלֹהִים. וּבְזְכוֹתָם תִּאִיר עֵינֵינוּ בְּמַה
 שֶׁאֲנוּ לֹמְדִים. כְּמֵאֲמַר נְעִים זְמִירוֹת יִשְׂרָאֵל, גַּל עֵינַי
 וְאֲבִיטָה נִפְלְאוֹת מִתּוֹרָתְךָ. יְהִיו לְרְצוֹן אֲמָרֵי פִי וְהַגִּיזוֹן
 לְפִי לְפָנֶיךָ, יְהוָה יֵאֱהוּדֵנוּי צוּרֵי וְגֹאֲלֵי. כִּי יְהוָה

יֵאֱהוּדֵנוּי יִתֵּן חֲכָמָה, מִפִּיו דַּעַת וְתִבְנוּנָה:

רבוֹן עֲלֵמִין, דְּאַנְתָּ הוּא מְגַלִּי עֲמִיקְתָּא וּמִסְתַּרְתָּא
 וְגַלִּי רְזִיא. יְהֵא רַעְוֵא מִן קְדָמְךָ לְאַסְפְּרֵא
 מְלִין בְּפּוּמָנָא, לְקִימָא בְּנָא מְקָרָא שְׁכֵתוּב, וְאַנְכִי
 אֶהְיֶה עִם פִּיךָ וְהוֹרִיתִיךָ אֲשֶׁר תִּדְבֵּר. וְלֹא נִיעוּל
 בְּכִסּוּפֵא קְדָמְךָ. וְנִזְכִּי לְמִשְׁמַע רְזִין עֲלֵאִין דְּאוּרִיתָא
 מְפּוּמָּא דְרִישָׁא דְמִתִּיבְתָא עֲלָאָה. אֲמֵן וְכֵן יְהִי רְצוֹן,
 אָמֵן, סְלָה:

וְנִהַר יֵצֵא מֵעֵדֶן לְהִשְׁקוֹת אֶת־הַגֶּן, וּמִשָּׁם יִפְרֹד וְהִיָּה
 לְאַרְבַּעָה רָאשִׁים: וְהַמְשַׁבְּלִים יִזְהָרוּ כְּזוֹהַר
 הַרְקִיעַ, וּמִצְדִּיקֵי הַרְבִּים כְּכּוֹכְבִים לְעוֹלָם וָעֶד: גַּל־עֵינֵי
 וְאַבִּיטָה נִפְלְאוֹת מִתּוֹרְתֶךָ:

תפלה לרפואות וישועות

הַרְיִנִי מְקַבֵּל עָלַי מְצוֹת עֲשֵׂה נָשָׁל וְאַהֲבַת לְרַעְךָ
 כְּמוֹךָ, וְהַרְיִנִי אוֹהֵב כָּל אֶחָד מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 כְּנַפְשֵׁי וּמַאֲדֵי, וְהַרְיִנִי מְזַמֵּן אֶת פִּי לְלַמֵּד בְּסִפְרֵי הַזוֹהַר
 הַקְדוּשׁ לְזִכּוֹת ... פב"פ (וְכַאן יִפְרַט בַּקְּשָׁתוֹ) [לְרַפּוּאֹת...]
 [יְשׁוּעַת ...] [לְבָנִים ...] הַיֵּשׁם יִשְׁלַח דְּבָרוֹ יִחְזַקְהוּ
 [וְיִרְפְּאֵהוּ בְּרַפּוּאֹת הַנְּפֶשׁ וּרְפּוּאֹת הַגּוּף בְּרַמ"ח אֲבָרָיו
 וַיִּשְׁמַח גִּידָיו בְּתוֹךְ שְׂאֵר חוּלֵי יִשְׂרָאֵל וַיֵּאֲרִיךְ יָמָיו
 וּשְׁנוֹתָיו בְּנְעִימִים] [וַיּוֹשִׁיעֵהוּ בְּדַבַּר יְשׁוּעָה
 וּרְחִמִים ...] אָמֵן סְלָה:

תפילה לאחר קריאת הזוהר

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה יֵאָהֲדוּנְהִי אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבֹתַי
 שְׂוִיתֶקִים בְּנֹו עֵתָה מִקְרָא שְׁפָתוֹב "וְאֲשִׁים דְּבָרֵי
 בְּפִיךָ וּבְצֵל יָדֵי בְּסִיתִיךָ לְנִמְעַ שְׁמַים וְלִיסַד אָרְצֵי",
 לְהַעֲלוֹת לְרוּמַם וּלְתַקַּן הַרִיסוֹת וְחַרְבוֹת הַשְׁכִּינָה
 הַקְדוּשָׁה לְקִשׁוּט וּפּוֹרְפִירָא עֲלָאָה וּלְאַרְמוֹן שְׁעַל מְכוֹנֹו
 יֵשֵׁב לְהַחְזִיר עֲטָרָה לְיוֹשְׁנָה וְקַים בְּנֹו מְהֵרָה מִקְרָא
 שְׁפָתוֹב "וְהָיָה אֹור הַלְבָנָה בְּאֹור הַחֲמָה וְאֹור הַחֲמָה
 יְהִיָּה שְׁבַעֲתִים בְּאֹור שְׁבַעֲת הַיָּמִים". וְזִכּוֹת הַרְשָׁבִי
 הַקְדוּשָׁה וּבְנֹו רַבִּי אֶלְעָזָר, וְיוֹתַם בֶּן עֲזִיָּהוּ, יַעֲמוּד לְנֹו
 לְתַקַּן הָעוֹלָם מִיּוֹם שְׁנַבְרָא עַד סוּפֹו בְּרַצוֹנֹו וּכְרַצוֹן
 יֵרָאִיו. וּבְזִכּוֹת הַיּוֹתְנֹו עֶסוּקִים בְּחַכְמָה הַזֹּאת, עַל יָדָה
 תִּתְקַרֵּב הַגְּאוּלָּה, וְיִשׁוּעָתָה מְהֵרָה תִּצְמִיחַ, לְעַלְוֵי
 שְׁכִינַת עוֹזְנֹו בְּמְהֵרָה בְּיָמֵינוּ. וְיִקוּיַם בְּנֹו מִקְרָא שְׁפָתוֹב
 "וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי אֹור", וְיִזְרַח עֲלֵינוּ אֹור יְהוָה
 יֵאָהֲדוּנְהִי, בְּיוֹם הַהוּא יְהִיָּה יְהוָה יֵאָהֲדוּנְהִי אַחַד וְנִשְׁמוּ
 אַחַד, אָמֵן נִצַּח סְלָה וְעַד. (נִסַּח הַתְּפִלָּה מִתּוֹךְ לְשׁוֹנֵו הַקְדוּשָׁה שֶׁל

רַבִּי חַיִּים וַיִּטָּאֵל זִיע"א)

מוֹדָה אֲנִי לְפָנֶיךָ יְהוָה יֵאָהֲדוּנְהִי אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי
 אֲבוֹתַי שְׂוִיתֶנִּי לְלָמוּד וּלְהַגּוֹת בְּסִפְרֵי הַקְדוּשָׁה
 הַזֶּה זִיְהֵרָה עֵילָאָה, וְזִכּוֹת הַתְּנָאִים הַקְדוּשִׁים שֶׁלְּמַדְנֹו
 תּוֹרָתָם יַעֲמוּד לְנֹו וּלְזוּרְעֵנוּ וְנִזְכָּה לְהַבְטַחַת הַנְּבִיא

(ישעיה נט, כ-כא) וְכֹא לְצִיּוֹן גּוֹאֵל וְלִשְׁבֵי פִשַׁע בִּיעַקֵּב נְאֻם
 יְהוָה יֵאֱהוּדוּנְהִי. וְאֲנִי זֹאת בְּרִיתִי אִוְתָם אָמַר יְהוָה
 יֵאֱהוּדוּנְהִי רוּחִי אֲשֶׁר עָלֶיךָ וּדְבָרִי אֲשֶׁר שִׁמְתִי בְּפִיךָ לֹא
 יִמוּשׁוּ מִפִּיךָ וּמִפִּי זִרְעָה וּמִפִּי זֶרַע זִרְעָה אָמַר יְהוָה
 יֵאֱהוּדוּנְהִי מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם. וְיִתְקַיִּים בְּנֹו הַנְּבוּאָה (ישעיה
 נא, מז) וְאֲשִׁים דְּבָרִי בְּפִיךָ וּבְצֶל יָדֵי בְּסִיתֶיךָ לְנִטְע
 שָׁמַיִם וְלִיסַד אֶרֶץ וְלֵאמֹר לְצִיּוֹן עֲמִי אָתָּה. וּבְרַפְת
 מִשָּׁה רַעִיא מְהִימָנָא תַתְּגַלָּה בְּמַהֲרָה דִּידָן, יְהוָה
 יֵאֱהוּדוּנְהִי בְּדָד יִנְחֲנוּ וְאִין עֲמוּ אַל נְכַר, יִרְאוּ עֵינֵינוּ
 וְיִשְׁמַח לְבַנּוּ וְתִגַּל נַפְשֵׁנוּ בִישׁוּעַתְךָ בְּאֵמֶת בְּאֵמֹר לְצִיּוֹן
 מֶלֶךְ אֱלֹהֶיךָ, בְּרוּךְ יְהוָה יֵאֱהוּדוּנְהִי לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן.
 (סוד ה')

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מֶלֶךְ רַחֲמָן רַחֵם עָלֵינוּ
 טוֹב וּמְטִיב הַדָּרֵשׁ לָנוּ. שׁוּבָה אֵלֵינוּ
 [עֲלֵינוּ] בְּהַמּוֹן רַחֲמֶיךָ בְּגַלְל אָבוֹת שְׁעָשׂוּ רְצוֹנָךְ.
 בְּנָה בֵיתְךָ כְּבַתְחֻלָּה וְכוּנֵן מִקְדָּשְׁךָ עַל מְכוּנוּ.
 וְהִרְאֵנוּ בְּכַנְיָנוּ וְשִׁמְחֵנוּ בְּתַקּוּנוּ. וְהִשֵּׁב שְׁכִינְתְּךָ
 לְתוֹכוֹ, וְהִשֵּׁב כְּהַנִּים לְעַבּוֹדָתָם וְלוֹיִים לְדוֹכְנָם
 לְשִׁירָם וְלִזְמָרָם. וְהִשֵּׁב יִשְׂרָאֵל לְגוֹיָהֶם. וּמְלֵאָה
 הָאָרֶץ דְּעָה אֶת יְהוָה יֵאֱהוּדוּנְהִי לִירְאָה וְלֵאֲהַבָּה
 אֶת שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא אָמֵן בֵּן יְהִי רְצוֹן.
 (סי"ת)

סוד הגאולה "בראשית תמו" תקון מ"ג מתקוני זוהר השלם והמבואר

(זוהר הקדוש דף פ"ב ע"א)

א. הבנים צועקים שמע ישראל ואין קול ואין עונה

בְּרֵאשִׁית, שָׁם אֶת"ר יב"ש, וְזֶהוּ נִהַר יַחֲרַב וַיִּבֶשׁ,
 (שם ה), בְּאוֹתוֹ זְמַן שֶׁהוּא יִבֶשׁ וְהִיא
 יִבְשָׁה, צוֹנְחִים הַבְּנִים לְמִטָּה בְּיַחְוֹד וְאוֹמְרִים שְׁמַע
 יִשְׂרָאֵל, וְאִין קוֹל וְאִין עוֹנָה. זֶהוּ שְׁכֵתוֹב (משלי א כח) אִז
 יִקְרָאנִי וְלֹא אֶעֱנֶה.

ב. הלומוד רק תורת הנגלה טוב לו שלא נברא כלל בעולם

וְכַךְ מִי שֶׁגֹּרֵם שְׁתַּסְתַּלַּק קְבֵלָה וְחֻכְמָה מִתּוֹרָה שְׁבַעַל
 פֶּה וּמִתּוֹרָה שְׁבִכְתָּב, וְגֹרֵם שְׁלֹא יִשְׁתַּדְּלוּ בְּהֵן,
 וְאוֹמְרִים שְׂאִין אֵלָא פִּשְׁט בְּתוֹרָה וּבִתְלִמּוּד, בְּוֹדֵאֵי
 כְּבֹלוּ הוּא יִסְלַק אֶת הַמַּעֲזֵן מֵאוֹתוֹ נִהַר וּמֵאוֹתוֹ גֵּן. אוֹי
 לוֹ, טוֹב שְׁלֹא נִבְרָא בְּעוֹלָם וְלֹא יִלְמַד אוֹתָהּ תּוֹרָה
 שְׁבִכְתָּב וְתּוֹרָה שְׁבַעַל פֶּה, שְׁנַחֲשֵׁב לוֹ כְּבֹלוּ הַחֲזוֹר
 הַעוֹלָם לְתַהוּ וּבְהוּ, וְגֹרֵם עֵנִי בְּעוֹלָם וְאַרְךְ הַגְּלוּת.

ג. אם מתחיל ללמוד היום וזה"ק מתקן את העבר שלא למד

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִי"ם תִּדְרָשׁא הָאָרֶץ דְּרָשׁא וְכו' (בראשית א יא),
 אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר: אָבָא, וְהִרִי קָרָא לוֹ יִבְשָׁה,

מאיפה תדשא הארץ? אמר לו: בני, כך למד תשובה לכל בני העולם, שאם אדם יחזר בתשובה, מוריד לה המעין שהסתלק, ומה שהיתה יבשה קורא לה ארץ, ולנהר שהיה חרב ויבש קרא לו מקנה המים וימים, זהו שכתוב (שם י) ויקרא אלהים לייבשה ארץ ולמקנה המים קרא ימים. באותו זמן שנקראת ארץ, מה כתוב בו? ויאמר אלהים תדשא הארץ, להוציא זרעים ופרות שהן נשמות, (דף פב ע"ב) כל אחד למינהו, אלו הנשמות שנגזרו מכסא כבודו, ואלו רוחות שנגזרו ממלאכים, ואלו הנפשות שנגזרו מהאופנים, כל אחד הוציא למינהו את כל אחד פראוי. עץ פרי - זה תלמיד חכם, עשה פרי - זו בת זוגו, לכל אחד פראוי (כל אחד הוציא למינו).

ד. הת"ח שנסמטו גדולה, פוגם יותר אם אינו לומד זוהר

ועוד, עץ פרי - זה העמוד האמצעי, עשה פרי - זה צדיק, אשר זרעו בו על הארץ - זו השכינה, שכל הזרעים נכללים בה, וכאן המצוה של פריה ורביה, לעשות פרות וזרעים, זהו שכתוב לא תהו בראה לשבת יצרה, ומי שמתפטר מפריה ורביה, באלו החזיר את אותה ארץ יבשה, ומונע ממנה ברכות, כל אחד לפי דרגתו, מי שפוגם למטה פוגם למעלה את המקום שנגזרה נשמתו.

תיקוני זוהר תיקון מ"ח

תקון שמונה וארבעים

סגולה נפלאה מרבנו האר"י זיע"א

בְּרֵאשִׁית, שֵׁם תִּרְ"י, שֵׁם שֶׁב"ת, כְּגוֹן זֶה, בְּרֵאשִׁית
 - בְּרֵאשִׁית, וְהֵן שְׁתֵּי שַׁבָּתוֹת, עֲלֵיהֶם
 נֶאֱמָר (שמות לא): "וַשְׁמְרוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשַּׁבָּת לַעֲשׂוֹת
 אֶת הַשַּׁבָּת" וְגוֹמֵר, שְׁתֵּי פְעָמִים הַזְכִּיר בְּאֵן שַׁבָּת, כְּגוֹנֵה
 הַשְּׂכִינָה הָעֲלִיּוֹנָה וְהַתְּחִינָה. "לְדַרְתֶּם", מֵהוּ
 לְדַרְתֶּם? אֵלָּא זָכָא הוּא מִי שְׁעוֹשֶׂה לָהֶם דִּירָה בְּשַׁבָּת
 בְּשְׁנֵי בְתֵי הַלֵּב, וּמִתְפַּנֵּה מִשֵּׁם יֵצֵר הָרַע שֶׁהוּא חֲלוּל
 שַׁבָּת, 'בְּרִית עוֹלָם', זֶה צְדִיק, שְׁשׂוּרִים שְׁנִיִּים עָלָיו,
 אֶחָד לְמַלְא אֹתוֹ, וְאֶחָד לְהַתְּמַלֵּא מִמֶּנּוּ. בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 הֵם כְּגוֹנֵה שְׁתֵּי כְלָיוֹת - פְּנִימִיּוֹת נִצְחָ וְהוֹד, בְּנִים
 לְיִשְׂרָאֵל סְבָא - עֲמוּד הָאֲמֻצְעִי - תְּפָאֶרֶת, שְׁלֹשׁ
 פְּעָמִים שְׁבִיעִי שְׁבִיעִי שְׁבִיעִי אֵלּוּ שְׁלֹשֶׁת הָאֲבוֹת, עֲנֵה
 שַׁבָּת "וְנִהְרָ יוֹצֵא מֵעֵד"ן לְהַשְׁקוֹת אֶת הַגִּ'ן" (בראשית
 ב.י). וְנִהְרָ, יֵשׁ נִהְרָ וְיֵשׁ נִהְרָ, יֵשׁ נִהְרָ הַנִּקְרָא נִהְרָ פְּלִגְיוֹ,
 וְיֵשׁ נִהְרָ הַנִּקְרָא נַחַל קְדוּמִים, עֵדֶן עֲלִיּוֹן עָלָיו נֶאֱמָר
 (ישעיה סד) "עֵינִ לֹא רָאִתָּה אֱלֹהִים זֹלְתָד", זֶה הַנִּהְרָ
 הוּא אֹת ו', הַיּוֹצֵא מֵעֵדֶן הָעֲלִיּוֹן שֶׁהוּא אֹת א', וְעוֹבֵר
 בֵּין אָבָא - חֲכָמָה וְאָמָא - בִּינָה וְהוֹלֵךְ חֲמִשׁ מֵאוֹת
 שְׁנָה, וּמְבִיעַ עַד צְדִיק - יְסוּד שֶׁהוּא שְׁבִיעִי, וּמִשֵּׁם

מַשְׁקָה לְגַגְהָ - מְלָכוֹת, שֶׁהִיא הַשְּׂכִינָה הַתַּחְתּוֹנָה. זְכָאִי
 הוּא מִי שֶׁשׁוֹמֵר דִּירָה לְשַׁבַּת, שֶׁהוּא הַלֵּב, שְׁלֹא יִתְקַרֵּב
 שָׁם עֵצֶב הַמַּחּוּל וְכַעַם הַמְּרָה שֶׁהִיא אִשׁ הַגֵּיהֶנֶם,
 שְׁעָלֶיהָ נֹאמֵר (שְׁמוֹת ל"ה): "לֹא תִבְעְרוּ אִשׁ בְּכָל
 מוֹשְׁבוֹתֵיכֶם בְּיוֹם הַשַּׁבָּת", וְכֵן הוּא וְדָאִי, שְׁכָל מִי
 שְׁכּוֹעֵם כְּאֵלוֹ מְדַלֵּק אֶת הָאִשׁ שֶׁל הַגֵּיהֶנֶם. אֲרַבְעִים
 מְלָאוֹת חֶסֶד אַחַת, הֵן כְּנֶגֶד אֲרַבְעִים מְלָקִיּוֹת חֶסֶד
 אַחַת בְּשַׁבַּת, וְהֵם עֲשָׂרָה שְׁלָקָה אָדָם, וְעֲשָׂרָה לְחוּתָה,
 וְעֲשָׂרָה לְנַחֵשׁ, וְתִשְׁעָה לְאֲדָמָה, וּבְגִלְלָה זֶה אָמְרוּ בְּעַלֵּי
 הַמִּשְׁנָה אֵין לוֹקִין בְּשַׁבַּת, שְׂאֵלוֹ הַמְּלָאוֹת הֵן נַחֲשָׁבוֹת
 לְיִשְׂרָאֵל כְּנֶגֶד מְלָקִיּוֹת. יִצְיָאוֹת הַשַּׁבַּת שְׁתַּיִם, הֵם
 עֲקִירָה וְהַנְּחָה, שְׁעוֹשֶׂה אוֹתָם בְּבַת אַחַת, מִי שְׁעוֹקֵר
 חֶפֶץ מִמְקוֹמוֹ וּמְנִיחַ אוֹתוֹ מְחוּץ לְמְקוֹמוֹ וּמְרִשׁוֹתוֹ,
 כְּאֵלוֹ עָקֵר אֶת אֵילָן הַחַיִּים, שֶׁהוּא אוֹת בְּרִית, וְהַנְּיִחַ
 אוֹתוֹ בְּרִשׁוֹת נְכַרְיָה. מִי שְׁעוֹשֶׂה אֶת זֶה, גּוֹרֵם לְעֵקוֹר
 נְשָׁמְתוֹ מְרִשׁוֹת שְׁלָה וּמְנִיחָה בְּרִשׁוֹת אַחֲרֵת, שֶׁהִיא
 מְרָה וּמַחּוּל, וְזֶה גֵרֵם לְיִשְׂרָאֵל שְׁנַעֲקֵרוּ מֵאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל
 וּגְלוּ לְאֶרֶץ נְכַרְיָה, שֶׁהִיא רִשׁוֹת הַרְבִּים, וְכֵן הוּא מִי
 שְׁמוֹעֵל בְּאוֹת בְּרִית קֹדֶשׁ שְׁלוֹ וּמְעַבִּיר כַּח לְרִשׁוֹת
 נְכַרְיָה. שַׁבְּתָא"י הוּא טַחּוּל, חַמּוּ"ה, - אִשָּׁה רָעָה וּמְרָה,
 שַׁבְּתָא"י עָלְיוֹ נֹאמֵר: "וְהַבּוֹר רַק אֵין בּוֹ מַיִם", מַיִם אֵין
 בּוֹ אֲבָל נַחֲשִׁים וְעֻקְרָבִים יֵשׁ בּוֹ, וְהוּא רָעֵב וְצָמְאוֹן

וְקִינָה וְהֶסְפֵּד וְחִשְׁכָּה וְעֶרְפָּל - אֶפְלָה, וְהִיא גְלוּת לְיִשְׂרָאֵל, וְצָרִיכִים יִשְׂרָאֵל לַעֲשׂוֹת לָהּ שְׁנַיִם בְּכַל, וְהָרִי פְּרִשׁוּהָ, וְהוּא דְבוּר שֶׁל חַל שֶׁהוּא אָסוּר בְּשַׁבָּת, וְכֵאֲשֶׁר לֹא מוֹצֵאת מְקוֹם לְשֵׁרוֹת שָׁם, הִיא בּוֹרַחַת, כְּמוֹ הַשְּׁפָחָה שֶׁל אֲבֵרָהּ שֶׁנֶּאֱמַר בָּהּ: "מִפְּנֵי שָׂרִי גְבַרְתִּי אֲנִי בְּרַחַת". מְחוּל עָלָיו נֶאֱמַר: "שֶׁל נְעֻלָּךְ מֵעַל רַגְלֶיךָ", נֵעַל מִטַּנָּף שֶׁל טַפָּה סְרוּחָה, כִּי הַמְּקוֹם אֲשֶׁר אַתָּה עוֹמֵד עָלָיו אֲדַמַּת קֹדֶשׁ הוּא, זֶה שַׁבָּת, וְעָלָיו אוֹמְרַת הַשְּׂכִינָה: "פְּשִׁמְתִּי אֶת בְּתַנְתִּי אֵיכָכָה אֶלְבָּשְׁנָה, רַחֲצֵתִי אֶת רַגְלֵי אֵיכָכָה אִטְנַפִּים", וּמִפְּנֵי זֶה צָרִיךְ בֶּן אָדָם בְּשַׁבָּת לְשַׁנּוֹת בְּלְבוּשִׁים, בְּנֵר וּבִמְאֻכָּלִים, וְצָרִיךְ לְהִיּוֹת מוֹסִיף מֵחַל עַל הַקֶּדֶשׁ, וְכֹל הַמוֹסִיף, מוֹסִיפִים לוֹ נֶפֶשׁ יִתְּרָה בְּשַׁבָּת, וְכֹל הַגּוֹרֵעַ מִפְּסִידִים לוֹ אוֹתָהּ נֶפֶשׁ יִתְּרָה חֵם וְשָׁלוֹם וְכֹל הַמוֹסִיף, מוֹסִיפִים לוֹ נֶפֶשׁ יִתְּרָה בְּשַׁבָּת.

כשהנך מקדיש דקה בלבד ללמוד דף זהר ומצטרף ל-250.000 לומדי הזוהר הקדוש נחשב כאלו אתה מסיים 250.000 פעמים כל ספר הזוהר!!! - ויתקבלו תפלותיך ומשאלות לבך, כי התנאי לקבלת התפלות וקריאת שמע הוא למוד בזוהר כל יום (תיקוני' תיקון מ"א). על כן כל אדמו"ר, ראש ישיבה, רב עיר, רב שכונה, רב בית מדרש, מגיד שיעור של דף היומי, מלמד תינוקות של בית רבן טהורים, יקח בחשבון איזה נחת רוח הוא יכול לעשות להקב"ה, ולהציל את עם ישראל מכל הצרות בלומדו זוהר הקדוש דקה אחת עם הצבור, וכך כל עם ישראל יכנסו בתבת נח, וינצלו ממלחמת גוג ומגוג, כמו שכתב הזוה"ק, רבי חיים וויטאל, והרמח"ל ז"ע, ועיין עוד "אור הזוהר".

פתיחה אליהו הנביא

לקבלת התפלה. (עבודת הקודש מורה באצבע סוף סימן י'). והרי"ח הטוב כתב, שבאמירתה מסוגל לברור ניצוצי הקדושה (בא"ח, פ' בהר סוף ההקדמה).

כתב הרמ"ק: טוב לומר תפלת פתח אליהו זכור לטוב הנזכרת בריש ספר תיקוני הזוהר (סדר רבי שבתאי מראשקוב). וכתב החיד"א, אשר קבלו רבנן קדישי, שהיא מסגלת

פְּתַח אֱלֹהֵי הַנְּבִיא זְכוֹר לטוֹב וְאָמַר. רבוֹן הָעוֹלָמִים שְׂאֵתָה הוּא אֶחָד לְבָד, וְלֹא בְּחֻשְׁבוֹן הַמְּסַפְּרִים. אֵתָה הוּא עֲלִיּוֹן מֵעַל כָּל הָעֲלִיוֹנִים, נִעְלָם מֵעַל כָּל נַעֲלָמִים. וְאִין מַחְשְׁבָה אוֹ תַפְיִסָה בְּךָ לְהַשִּׁיגְךָ כָּלֵל. אֵתָה הוּא שְׁהוֹצֵאת וְגַלִּיתָ עֶשֶׂר תְּקוּנִים, וְקוֹרְאִים לָהֶם עֶשֶׂר סְפִירוֹת, לְהַנְהִיג בָּהֶם עוֹלָמוֹת סְתוּמִים שְׂאִינָם נִגְלִים וְעוֹלָמוֹת הַנִּגְלִים. וּבָהֶם אֵתָה מַתְּכֶסָה מִבְּנֵי אָדָם, וְאֵתָה הוּא שְׁקוֹשֵׁר אוֹתָם וּמַיְחֵד אוֹתָם. וּמִפְּנֵי שְׂאֵתָה מִבְּפָנִים, כָּל מִי שְׂמַבְדִּיל וּמַפְרִיד אֶחָד מִחֻבְרוֹ, מֵאלוֹ עֶשֶׂר סְפִירוֹת, נַחֲשֵׁב לוֹ כְּאֵלוֹ הוּא מַפְרִיד בְּךָ. וְאֵלוֹ עֶשֶׂר סְפִירוֹת, הֵם הוֹלְכִים כְּסֻדְרָם, אֶחָד אַרְוֶה, וְאֶחָד קָצֵר, וְאֶחָד בִּינוּנִי. וְאֵתָה הוּא שְׂמַנְהִיג לָהֶם. וְאִין מִי שְׂמַנְהִיג לָךְ, לֹא מִלְמַעְלָה וְלֹא מִלְמַטָּה וְלֹא מִכָּל צַד שְׁהוּא. לְבוֹשִׁים תִּקְנֶת לָהֶם, שְׂמֵהֶם פּוֹרְחִים נְשָׁמוֹת לְבַנֵי אָדָם, וְכַמָּה גּוֹפִים תִּקְנֶת לָהֶם, שְׂנַקְרָאוֹ גּוֹפִים כָּלִפִי הַלְבוּשִׁים שְׂמַכְסִים עֲלֵיהֶם, וְנַקְרָאִים בְּתַקוּן הַזֶּה. הַחֶסֶד זְרוּעַ יְמִין. גְּבוּרָה זְרוּעַ שְׂמָאל. תַּפְאֶרֶת כְּנָגֵד הַגּוֹף. נִצְחַ וְהוֹד כְּנָגֵד שְׁנֵי רִגְלָיִם. יְסוּד – שְׁלִימוֹת הַגּוֹף, וְהוּא אוֹת בְּרִית קוֹדֶשׁ. מַלְכוּת נַקְרָאת פֶּה, תוֹרָה שְׂבַעַל פֶּה קוֹרְאִים לָהּ. מִדַּת הַחֻכְמָה הִיא הַמַּחַת, הִיא הַמַּחְשְׁבָה שְׂבַפְנִים. מִדַּת הַבִּינָה הִיא הַלֵּב, וּבָהּ הַלֵּב מְבִין, וְעַל אֵלוֹ שְׁנֵיהֶם [הַחֻכְמָה וְהַבִּינָה] נֶאֱמַר, הַנְּסַתְרוֹת לֵה' אֱלֹקֵינוּ. כְּתָר עֲלִיּוֹן, הוּא כְּתָר מַלְכוּת, וְעֲלִיוֹ נֶאֱמַר מַגִּיד

מראשית אחרית, והוא הראש שמניחים עליו תפלין, ובנשמה הפנימית מאיר שם אות יוד ואות הא ואות ואו ואות הא, שהוא דרך אצילות, והוא משקה את האילן בזרועותיו וענפיו, כמים שמשקים את האילן, ומתרבה ומתגדל באותה ההשקאה.

רבוץ העולם, אתה הוא עליון על כל העליונים, וסבת כל הסבות, ואתה משקה את הספירות שנקראים אילן, בנביעת המעין, ואותו אור המעין הוא כנשמה לגוף, שהוא חיים לגוף. ובה אין דמיון, ואין דמות מכל הספירות והנבראים הפנימיים והחיצוניים. ובראת שמים וארץ. והוצאת מהם שמש, וירח, וכוכבים ומזלות. ובארץ בראת אילנות ודשאים, וגן עדן, ועשבים, וחיות ועופות ודגים ובהמות ובני אדם. להפיר ולהודיע בהם עליונים, ואיך יתנהגו בהם עליונים ותחתונים, ואיך נכרים ונודעים עליונים ותחתונים, ואין מי שיודע ומשיג באין סוף ברוך הוא כלל. ובלעדי אורו יתברך, אין יחוד בעליונים ותחתונים, ואתה נפר ונודע אדון על כלם, ולכל ספירה לכל אחד יש שם ידוע, ובשמות הספירות נקראים המלאכים. ואתה אין לך שם ידוע, שאתה הוא ממלא ומחיה את כל הספירות הנקראים בשמות. ואתה הוא המשלים וממלא את כולם וכאשר אתה מסיר את השפעתך מהם, ישארו כל השמות כגוף בלי נשמה. אתה הוא חכם ולא על ידי החכמה הידועה בספירות, אתה הוא מבין ולא על ידי הבינה הידועה בספירות. אין לך מקום קבוע וידוע, אלא הנהגתך להודיענו תקיפה וחזקה לבני אדם. ולהראות להם איך מתנהג העולם בדין וברחמים, שהם צדק ומשפט כפי מעשי בני אדם. דין הוא הגבורה. משפט הוא העמוד האמצעי. צדק היא המלכות הקדושה. מאזני צדק, שני עמודי האמת. הין צדק, היא אות ברית. הכל להראות

איך מתנהג העולם אבל לא שיש לה צדק הידוע שהוא דין ולא משפט הידוע שהוא רחמים, ולא מכל אלו המדות כלל.

קום רבי שמעון ויתחדשו סודות עליונים על ידך שהרי רשות נתנה לה לגלות רזים נסתרים על ידיך, מה שלא נתן רשות לגלות לשום בן אדם עד עתה. קם רבי שמעון פתח ואמר: לה ה' הנהגות הגדולה, חסד והגבורה, והתפארת, והנצח, וההוד. כי כל – יסוד, בשמים ובארץ. לה ה' הממלכה – מלכות. והמתנשא לכל לראש. עליונים שמעו, אלו ישני חברון, והרועה הנאמן, התעוררו משנתכם. "הקיצו ורננו שוכני עפר", הם אלו אותם הצדיקים, שהם מחלק השכינה שנאמר בה, "אני ישנה ולבי ער", ואינם קרויים מתים אלא ישנים, ובשביל זה נאמר בהם, "הקיצו ורננו" וגו', משה הרועה הנאמן, אתה והאבות. התעוררו לשמח ולעורר את השכינה שהיא ישנה בגלות, שעד עתה, הצדיקים כלם רדומים, ושינה בעיניהם. מיד נתנה השכינה שלש קולות, לנגד הרועה הנאמן, ואמרת לו: קום הרועה הנאמן. שהרי עליך נאמר "קול דודי דופק", אצלי בארבע אותיות שלו, ויאמר בהם בכחם, פתחי לי אחותי רעייתי יונתי תמתי". שהרי כתוב: "תם עונך בת ציון לא יוסיף להגלותך" שהרי ראשי מלא טל ומדוע מלא טל? אלא אמר הקדוש ברוך הוא, את השכינה חשבת, שמיום שנחרב בית המקדש, שעליתי לבית המקדש של מעלה, ועליתי לישובי – ירושלים של מעלה? אין זה כף, שבאמת לא עליתי לביתי כל זמן שאת בגלות! הרי לה סימן, "שראשי נמלא טל" והא היא השכינה בגלות, השלמות שלה והחיים שלה הוא בסוד טל, וזה הוא סוד אות יו"ד אות ה"א אות נא"ו ואות ה"א היא השכינה שאינה בחשבון ט"ל, אלא אות יוד אות הא ואות נא"ו עלים האותיות לחשבון ט"ל, שהשם הזה ממלא את השכינה

ממעין הנובע של כל המקורות העליונים, מיד קם הרועה הנאמן והאבות הקדושים עמו. עד כאן סוד היחוד.

ויהי רצון מלפני ה' העתיק יומין הקדוש מכל הקדושים ונסתר מכל הנסתרים נעלם מהכל. שיתמשך טל העליון ממנו להשפיע ולמלאות הראש של זעיר אנפין ולהמשיך שפע לשדה תפוחין הקדוש בהארת פנים ברצון ובשמחת הכל. ויתמשך מלפני ה' "העתיק יומין הקדוש מכל הקדושים, ונסתר מכל הנסתרים נעלם מהכל. רצון ורחמים חז, וחסד, בהארה עליונה, ברצון, ושמחה, עלי ועל כל בני ביתי, ועל כל הקרובים אלי, ועל כל ישראל עמו. ויפדה אותנו מכל הצרות הרעות שבאות לעולם, ויכין וינתן לנו מזון ופרנסה טובה בלי צרה ומצוקה, מהמזל העליון, שכל המזונות ממנו משתלשלים. ויצילנו מעין הרע, ומחרב מלאך המות, ומהדין של גיהנום. ויתן לנו, ולכל נפשותנו, חן וחסד, וחיים ארכים, ומזונות ברווח, ורחמים, מלפניו, אמן כן יהי רצון. אמן ואמן.

אמר רבי שמעון, הרימותי ידי בתפלות, למעלה שכאשר הרצון העליון למעלה למעלה, עומד על אותו הרצון שלא נודע ולא נתפס כלל לעולם. הראש הסתום ביותר למעלה ואותו הראש הוציא מה שהוציא, ולא נודע, והאיר מה שהאיר, והכל בהעלם. ורצון המחשבה העליונה, לדרף אחריו לקבל הארה ממנו. כעין מסך אחד נפרס, ומתוך אותו המסך על ידי רדיפת זו המחשבה העליונה מגיע ולא מגיע עד אותו המסך ומזה האיר מה שהאיר וכשקבלה אותה המחשבה העליונה היה עתיק מאיר באור סתום שלא נודע וזו המחשבה לא ידע ואינו משיג גודל האור, אז הכה אותו האור שהוא סוד המחשבה שלא נודעה הכה בהארת מסך העומד והאיר ממה שאינו ידוע ומשג, ולא נודע ולא התגלה

ואז זה האור של המחשבה שלא נודעה הִכָּה פֶּעַם ב' בְּהָאֶרֶת
הַמְסֻךְ הַעוֹמֵד וְעַל יְדֵי זֶה הָאִירוּ כּוֹלָם כְּאֶחָד וְנַעֲשׂוּ וְנִתְקַנּוּ
תְּשֻׁעָה הִיכְלוֹת וְאֵלוֹ הִהִיכְלוֹת אֵינָם אִירוֹת וְאֵינָם בְּבַחֲיִנַת
רוּחַ וְאֵינָם בְּבַחֲיִנַת נְשָׁמוֹת וְלֹא יֵשׁ מִי שְׁעוֹמֵד בָּהֶם בְּבַחֲיִנַת
חַיָּה. הַרְצוֹן שֶׁל כָּל תְּשֻׁעַת הָאִירוֹת, שְׁעוֹמְדִים כָּלָם בְּכַח
הַמְחֻשְׁבָּה שֶׁהוּא אֶחָד מֵהֶם בְּחֻשְׁבוֹנָם כּוֹלָם רוֹצִים לְרַדֵּף
אֲחֵרֵיהֶם בְּזִמְזוּם שְׁעוֹמְדִים בְּמַחְשְׁבָה וְאֵינָם מְשִׁיגִים אוֹתוֹ וְלֹא
נֹדַע לָהֶם כָּלָל וְאֵלוֹ לֹא קִיָּמִים לֹא בְּרָצוֹן וְלֹא בְּמַחְשְׁבָה
הַעֲלִיּוֹנָה תּוֹפְסִים בָּהּ מַעֲטַת הָאֶרֶץ וְלֹא תּוֹפְסִים. בְּאֵלוֹ נִמְצְאוּ
כָּל סוּדוֹת הָאֲמוּנָה וְכָל אוֹתָם הָאִירוֹת מְסוּד הַמְחֻשְׁבָּה
הַעֲלִיּוֹנָה, מִשָּׁם וּלְמַטָּה כּוֹלָם נִקְרְאוּ בְּעֶרְכָם אֵין סוּף. עַד
כָּאֵן מְגִיעִים הָאִירוֹת בְּדַקּוֹת וְלֹא מְגִיעִים, וְלֹא נֹדְעִים
מֵהוֹתָם, אֵין כָּאֵן הַשְּׂגָה שֶׁל רָצוֹן וְלֹא הַשְּׂגָה שֶׁל מַחְשְׁבָה
כְּאֲשֶׁר מְאִירָה הַמְחֻשְׁבָּה וְלֹא נֹדַע לוֹ מִי מְאִיר אֶז מִתְלַבֵּשׁ
וְנִעְלָם בְּתוֹךְ בֵּינָה וּמְאִירִים לְמִי שְׂרָאוּי לְהָאִיר וּמִתְחַבֵּר זֶה
עִם זֶה עַד שְׁנִכְלָלִים וְנִחְשָׁבִים כּוֹלָם לְאֶחָד וּבְסוּד הַקְּרִבָּן
כְּאֲשֶׁר עוֹלָה עֲשֵׁן הַקְּטֹרֶת, כּוֹלָם נִקְשָׁרִים זֶה בְּזֶה וּמְאִירִים זֶה
בְּזֶה, אֶז עוֹמְדִים כּוֹלָם בְּסוּד עֲלִיָּה וְהַמְחֻשְׁבָּה עוֹלָה
וּמִתְעַטֶּרֶת בְּאֵין סוּף. זֶה הָאִוֹר שְׂמְאִירָה מִמֶּנּוּ מַחְשְׁבָה עֲלִיּוֹנָה
(שֶׁלֹּא נֹדַע בָּהּ כָּלָל) נִקְרָא אֵין סוּף וּמִמֶּנּוּ נִמְצָא וְנִצְאָל וּמְקִיָּם
וּמְאִיר לְמִי שְׂמְאִיר וְעַל סוּד זֶה הַכֹּל עוֹמֵד, אֲשֶׁרֵי וְזָךְ חֲלָקִים
שֶׁל הַצְּדִיקִים בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא.